

◎ คำบูชาพระบรมสารีริกธาตุ

อิติปิโสภคณา อรหังสัมมาสัมพุทธโธ
 วิชชาธรรมสัมปันโน สุคติ โสภณิโก อเนกตโร
 ปุริสธัมมสาริถิ สัตถาเทวมณูสเสวณัง พุทโธ ภควาติ
 ขอนอบยอบหมอบกราบคารวะ
 ด้วยสุดเกล้าสุดเศียรสุดกระหม่อมของเหล่าข้าน้อยนี้
 เกิดเลื่อมใสของรับอุปฐิต์ละอองผงศักดิ์สิทธิ์แห่งฝ่าพระบาทของสมเด็จพระ
 ผู้เป็นพระอนุตตรสัมมาสัมพุทธเจ้า
 พระผู้มี“พุทธคุณ” ดังกล่าวข้างต้น อย่างสุดเทิดสุดบูชายิ่ง
 เหล่าข้าน้อยทั้งหลาย ขอน้อมรำลึกเทิดทูนพระคุณอันหาที่สุดมิได้
ณ กาลศุภสมัย ๙ มิถุนายนนี้
 เหล่าข้าน้อยทั้งหลายขอตั้งปณิธาน
 ต่อบรมหาบรมสารีริกธาตุ ณ บัดนี้ว่า.....
 เลือกและวิญญูญาณของเหล่าข้าน้อยทั้งหมดนี้
 ขอถวายอุทิศแด่พระพุทธานุชาสนา...ไปตราบดินสิ้นฟ้า
 ฉนกว่าข้าน้อยแต่ละคนและปรีณิพพาน
 ขอได้โปรดรับปณิธานนี้ ด้วยสุดเกล้าสุดเศียรสุดกระหม่อม
 ของเหล่าข้าน้อยทั้งหลายเถิดเทอญ.....

มงคล

ขนาดน้ำใจของโพธิสัตว์

“พระโพธิสัตว์คือสัตว์ชนิดใดเล่าพระเจ้าข้า?”

สมันตภัทรทูลถามถึงพระอมิตตพุทธ พระพุทธเจ้าทรงพร้อมพระเนตรลง
ตรัสตอบด้วยพระคาถาว่า

ดูกรสมันตภัทร โพธิสัตว์คือผู้ที่ละเลยแล้วซึ่งตนเอง หลงลืมแล้วซึ่งตนเอง ท่านถือเอากาย
ของสัตว์โลกเป็นกำเนิด เพื่อร่วมทุกข์กับสรรพสัตว์ **ท่านคือผู้ปลดปล่อยโลก ท่านทำลายความมืดมิด
ด้วยแสงสว่าง** ดูกรสมันตภัทร โพธิสัตว์ดำรงอยู่ทุกสถาน แม้ในนรกขุมที่ลึกที่สุด ประตูนรกจะถูก
เปิดออก เพื่อพองสัตว์จะได้รับความบรรเทา **โพธิสัตว์คือความชื่นชมยินดี ของปวงสัตว์ทั้งหลายในโลก**
ไม่ว่าสถานการณ์จะคับแค้นเพียงใด โพธิสัตว์ก็ยังคงทำหน้าที่ของตนต่อไป เพื่อยังความสว่างแก่ชาวโลก
**ความทุกข์ยากและบาปกรรม ความชั่วร้ายและอยุติธรรมจะถูกขจัดออกไป ธรรมะจะส่องแสงเจิดจ้า
เหนือหมู่มนุษย์ในโลก ตราบใดที่พระโพธิสัตว์ยังดำรงอยู่** (คัดบางตอนจากหนังสือโพธิสัตว์ธรรม)

โพธิสัตว์ทั้ง ๙ ระดับนับตั้งแต่โสดาบันโพธิสัตว์ สกิทาคามีโพธิสัตว์ อนาคามีโพธิสัตว์
อรหนต์โพธิสัตว์ อนุโพธิสัตว์ อนิยตโพธิสัตว์ นียตโพธิสัตว์ มหาโพธิสัตว์ และสัมมาสัมพุทธะ ย่อม
เป็นแสงสว่างเจิดจ้าเหนือหมู่มนุษย์ทั้งหลายตามโพธิสัตวภูมิ เท่าที่แต่ละท่านจะได้ชวนชาวสร้างบารมีกัน

ในวาระที่เป็นการครบรอบ ๗๒ ปีของพ่อท่าน พวกเราชาวอโศก ต่างได้รับสัญลักษณ์ของหยาดน้ำใจโพธิสัตว์ไว้ติดตัวกัน สิ่งที่พ่อท่านตั้งใจทำขึ้นมา เพื่อมอบให้กับพวกเราทุกคนนี้ จะมีคุณค่าและความหมายอย่างยิ่ง หากเราใช้เป็นสิ่งที่คอยเตือนใจให้ชีวิตของเราดำเนินรอยตามโพธิสัตว์จรรยาให้ได้มากที่สุด

ทุกๆครั้งที่เราเหนื่อยหนักลำบากเพื่อสร้างสรรค์เสียดละ ณะ คราใด นั่นคือเราเดินตามพระโพธิสัตว์

ทุกๆครั้งที่เรามีจิตคิดเมตตาช่วยเหลือผู้อื่น นั่นคือเราเดินตามพระโพธิสัตว์

ทุกๆครั้งที่เราไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค จนรู้สึกสนุกต่ออุปสรรคด้วยซ้ำ นั่นคือเราได้เดินตามพระโพธิสัตว์

ทุกๆครั้งที่เรายอมให้ใครๆตำหนิได้ ใครๆว่าได้ และเก็บเอามาพิจารณาไตร่ตรอง เพื่อปรับปรุงแก้ไขตนให้เจริญก้าวหน้าได้อยู่เสมอๆ นั่นคือเราเดินตามพระโพธิสัตว์

ทุกๆครั้งที่เรายอมทำตามหมู่ แม้จะเห็นด้วยเหตุผลว่า เราถูกกว่า ก็ไม่ยึดติดในทิฐิของตัวเอง หรือเอาตัวเองเป็นใหญ่ แต่เอาหมู่เป็นใหญ่ นั่นคือเราได้เดินตามพระโพธิสัตว์

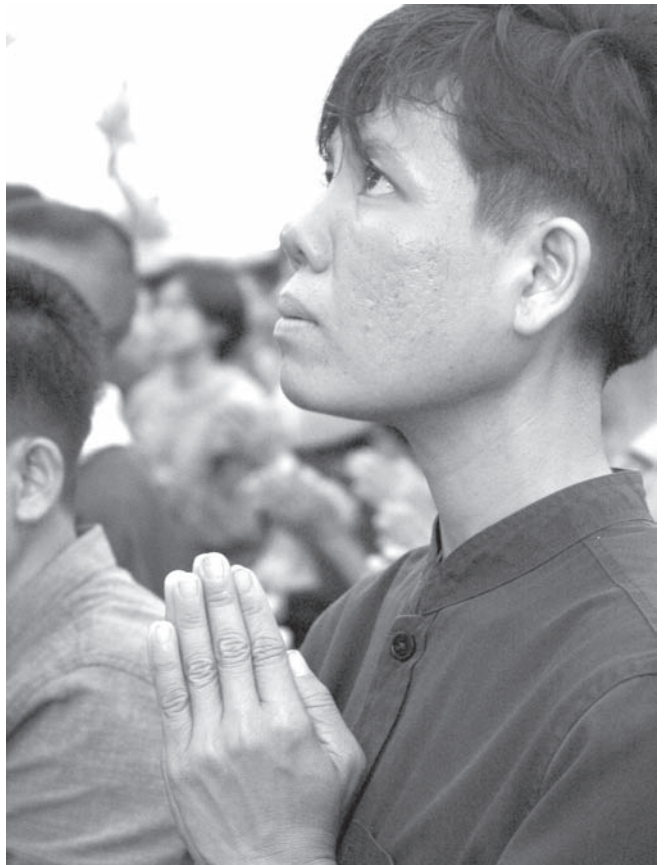
ทุกๆครั้งที่เรามีจิตยินดีต่อความสงบ ไม่มีนิเวศน์ใดๆมารบกวน จะเป็นวิมุตติชั่วคราวหรือยาวนานก็ตาม นั่นก็คือเราได้เดินตามพระโพธิสัตว์

ทุกๆครั้งที่เราว่าแจ้งเบิกบานโดยธรรม โดยการให้การเสียดละก็ดี นั่นคือเราได้เดินตามรอยพระโพธิสัตว์

..... ฯลฯ.....

การเฉลิมฉลอง ๗๒ ปีของพ่อท่านคงไม่มีอะไรดีที่สุดในกว่า การเร่งฝีเท้าก้าวเดินตามพ่อท่านให้ได้อย่างกระชั้นชิด หรือพยายามเกาะล้อไปกับรถด่วนขบวนสุดท้ายให้ได้ มิฉะนั้นอาจจะทำให้เราต้องหลุดตกกระเด็นไปอยู่กับรถหวานเย็นของทุนนิยม ที่นำพาผู้คนอย่างแออัดยัดเยียดไปสู่กลียุค.

 คณะผู้จัดทำ

งานอโศกรำลึก

บูชาพระบรมสารีริกธาตุ ครั้งที่ ๒๔

งานอโศกรำลึกบูชาพระบรมสารีริกธาตุ ครั้งที่ ๒๔ ระหว่างวันที่ ๙-๑๒ มิ.ย. ๒๕๔๘ ณ พุทธสถานสันตืออโศก กทม. ปีนี้ต่างจากปีที่ผ่านมา เนื่องจากเป็นปีที่พ่อท่านมีอายุครบ ๗๑ ปี อย่างเข้าสู่ปีที่ ๗๒ เป็นปีที่พวกเราชาวอโศกทั่วทั้งประเทศเฉลิมฉลองกันตลอดปี โดยร่วมใจกันปฏิบัติบูชาเพื่อถวายเป็น**ปีบูชาแด่พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์** พ่อผู้ให้กำเนิดจิตวิญญาณดวงใหม่แก่เหล่าลูกๆชาวอโศก

ผู้ที่มาลงทะเบียนจะได้รับแจกหนังสือจากบริษัทฟ้าอภัยซึ่งพิมพ์ถวายเป็นปีบูชา ๔ เล่ม คือ **ประนีประนอมกันด้วยนานาสังวาส**, **พุทธเป็นอเทวนิยมอย่างนี้**, **เนื้อแท้เนื้อธรรมของมหาเถรสมาคมกับสันตืออโศก**, **ปฏิบัติธรรมคืออะไร** และเห็นปรกรรมะ นอกจากนี้ลูกอโศกพันธุ์แท้ที่มาร่วมงาน จะได้รับของที่ระลึกจากพ่อท่าน คือ **หยาดน้ำใจของพระโพธิสัตว์** ซึ่งมีเพียง ๗,๒๐๐ อันเท่านั้น ปรากฏว่ามีญาติธรรมมารับถึง ๕ พันกว่าอันแล้ว

ในส่วนของ**โรงบุญมังสวิรัต** จัดที่บริเวณลานทรายตึกแดงและหน้าห้องเครื่องมือ เพราะถือว่าเป็นงานภายใน ผู้ที่มาร่วมงานนี้จริงๆจึงจะรู้ว่า**มีโรงบุญ** โดยเปิดบริการ ๒ ช่วงเท่านั้น คือ ๐๖.๐๐-๐๙.๐๐ น. และ ๑๑.๐๐-๑๕.๐๐ น. เพื่อให้ผู้มาร่วมงานและผู้มาร่วมแจกโรงบุญ ได้มีโอกาสฟังธรรม มีผู้มาร่วม**จัดโรงบุญ ๙๐ กว่าร้าน** โดยบางร้านแจกตลอดทั้ง ๔ วัน บางร้านแจก ๑, ๒ หรือ ๓ วัน หมุนเวียนกันไป นอกจากนี้**ร้านแด่ชีวิต**ได้ลดราคาสินค้าลง ๓ % ในวันที่ ๙, ๑๑, ๑๒ มิ.ย. เพื่อถวายเป็นปีตบุงา

สำหรับสถานที่พักในนางอโศกรำลึก แม้ว่าชุมชนสันติอโศกจะได้ชื่อว่ามีพื้นที่น้อยกว่าพุทธสถานอื่นๆ แต่ก็จัดที่พักไว้ต้อนรับพี่น้องๆจากชุมชนต่างๆไว้เต็มพื้นที่ทุกตารางนิ้ว ดังนี้ สมณะพักที่กุฎิ, โบสถ์, สัปายะชาย, ฟ้าอภัยเก้าชั้น ๔, ๕ และที่มูลนิธิเพื่อนช่วยเพื่อน ฝ่ายชายพักที่ศาลาวิหาร, ชมร. นักเรียนชายพักที่ตึกสัมมาสิกขาชั้น ๔, ๕ และดาดฟ้า ฝ่ายหญิงพักที่ตึกขาว-ตึกนวล, ดาดฟ้าตะวันตก ๑, ๒, กุฏิดินฟ้าชั้นบน, แด่ชีวิต ๑ ห้อง, ฟ้าอภัยชั้นล่าง, ตึกสัมมาสิกขาชั้นล่าง, ใต้โบสถ์ และศาลาฟังธรรม นักเรียนหญิงพักที่ตึกนวลชั้น ๓, ๔, ๕, ๖, ห้องสมุด, ห้องพักครู, บ้านป่าเสนห์

๖ มิ.ย. นักเรียนสัมมาสิกขาชั้น ม.๕ เข้าห้องเรียนบูรณาการช่วยเตรียมงานอโศกรำลึก

๗ มิ.ย. ประชุมสมณะมหาเถระที่ชั้น ๒ พระวิหาร

๘ มิ.ย. สัมมนาครูสัมมาสิกขาชาวอโศก ที่ชั้น ๒ พระวิหาร เริ่มขึ้นเมื่อ ๐๖.๐๐ น. **สมณะ**

เดินดิน ดิกขวิโร เป็นประธานเปิดการสัมมนา ได้ให้อิโฆวาทแก่ครูว่า การศึกษาของชาวอโศกมีเป้าหมายที่จะให้ทั้งโลกธรรม เข้าสู่อริยมุมิ จึงต้องอาศัยพลังรวม พลังสามัคคี การศึกษาควรมีทิศทางให้เด็กอยากเป็นพระโสดาบัน

ในปีที่พ่อท่านจะเข้าสู่อายุ ๗๒ ปี ครูน่าจะมาสั่งสมเตรียมการทำจิตวิญญาน ทำสิ่งที่ดีที่สุดให้กับตัวเอง ชีวิตการเป็นครูของพ่อท่านมีลักษณะที่ควรประพฤติปฏิบัติตาม คือ

๑. พ่อท่านมีวิญญานครู ไม่เบื้อหน่ายกับความซ้ำซาก
๒. พ่อท่านสอนอย่างมีชีวิตชีวา มีความเบิกบาน การที่ใจครูไม่เบิกบานเพราะไปยึดในวัตถุข้าวของ ต้องระลึกถึงศีล ถึงความหลุดพ้น
๓. พ่อท่านมีชีวิตที่เป็นตัวอย่างของการบูรณาการ
๔. พ่อท่านมีชีวิตที่ไม่ติดยึดกับทฐิ กับความเห็นของตัวเอง

เป้าหมายของครู ต้องไปให้ถึงนิพพาน การทำอะไรดี ต้องไม่อยู่ในภพของตน ให้หมู่คณะมีความเป็นเอกภาพ ทิศทางคือความหลุดพ้น

หลังจากนั้นเป็นการรายงานการบูรณาการในฐานะงานและความอบอุ่นในโรงเรียน ของตัวแทนแต่ละโรงเรียน จนถึงเวลาประมาณ ๑๐.๐๐ น. รับประทานอาหาร เวลา ๑๓.๑๔.๒๐ น. ครูแต่ละโรงเรียนระดมสมองเรื่องการบูรณาการการศึกษา การนำความรู้ที่**อาจารย์หม่อมดุษฎี บริพัตร ณ อยุธยา** มาสอนอย่างไร และประสบการณ์การนำ ๕ ส.และ ๗ อ. ไปใช้ในโรงเรียน โดยใช้สถานที่ตามอธยาศัย ส่วนที่ห้องสัมมนาเป็นสัมมนาการศึกษาเฉพาะสมณะและสิกขมาตุ

๑๔.๓๐ น. ครูเข้าห้องสัมมนา นำผลการระดมสมองมารายงาน หลังจากนั้นเป็นวาระอื่นๆ

สำหรับรายการในแต่ละวันมีดังนี้

๙ มิ.ย. ไม่มีทำวัตรเช้า เพื่อให้พี่น้องที่เดินทางมาได้พักผ่อน ตอนเช้าสมณะบิณฑบาต
พ่อกำหนดแสดงธรรมก่อนฉันเรื่อง**รัฐศาสตร์แนวพุทธ**

หลังจากนั้นนักเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศกร้องเพลง**พญาแร้ง**ถวายเป็นปีติบูชา และตาม
ด้วยรายการแสดงบนเวที โดย **วงฆราวาส**

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. ฟังบรรยาย โครงการอบรมสมาธิแก่นำระดับพื้นที่ **พรรคเพื่อฟ้าดิน**
สาขาลำดับที่ ๑๐ (สาขาบึงกุ่ม) เรื่อง **“ทิศทางเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ”** โดย **ผช.รมว.**
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ คุณสนัย เศรษฐบุญสร้าง ดำเนินรายการโดย **อ.จรัสเรือง ศิริวิวัฒน์รักษ์**

๑๘.๐๐ น. ยัญพิธีศักดิ์สิทธิ์**บูชาพระบรมสารีริกธาตุ** บนพระวิหาร พ่อท่านนำหมู่สมณะ-
สิกขมาตุ ญาติธรรม นักเรียนสัมมาสิกขา ร่วมเปล่งกล่าวคำบูชาพระบรมสารีริกธาตุ

เสร็จแล้วชมภาพยนตร์**ข่าวเด่นประจำปีของชาวอโศก** เช่น การขนเรือเอี่ยมจิ้น ๔ ลำครั้ง
ล่าสุด ที่มีอาสาสมัครน้อยกว่าชีวิตร่วมกันผืนก้าง, คุณหญิงสุดาวรัตน์ เกตุราพันธ์ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เป็นประธานงานพพด.ที่ราชธานีอโศก, ธรรมยาตราเพื่อ
ขับขั้วญพี่น้องชาวไทยผู้ประสบภัยจากคลื่นยักษ์สึนามิ ที่ อ.ตะกั่วป่า จ.พังงา และชมผลงานวีซีดีของ
นักเรียนสัมมาสิกขาศาลืออโศก ภูผาฟ้า น้ำ และราชธานีอโศก

๑๐ มิ.ย. ทำวัตรเช้า โดยพ่อท่านเรื่อง **สัมมาทิฐิ ๑๐** ก่อนแสดงธรรมได้พูดถึงกระทรวงสาธารณสุข แพทย์ทางเลือกมาขอทำวิจัยการใช้ประโยชน์จากน้ำปัสสาวะต่อ โดยต้องการสมณะ-สิกขมาตุรวม ๑๕ รูป ที่เคยดื่มน้ำปัสสาวะ แต่ตอนนี้เลิกแล้ว และสมณะ-สิกขมาตุรวม ๗ รูป ที่เคยดื่มน้ำปัสสาวะและปัจจุบันยังดื่มอยู่, และฆราวาสที่เคยดื่มแล้วเลิกรวม ๑๕ คน และที่เคยดื่มและปัจจุบันยังดื่มอยู่ ๑๕ คน

ที่คลองสิบสาม จ.ปทุมธานี มีผู้บริจาคที่ดิน ๔๐ ไร่ และกำลังทำสัญญาซื้อเพิ่ม เพื่อจะสร้างชุมชนบุญนิยม **สวนบุญผักพืช** ราคาแปลงละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท จ่ายก่อน ๓๐,๐๐๐ บาท สำหรับผู้ที่จองในงานนี้ จะได้รับของที่ระลึกพิเศษจากพ่อท่าน มีจำนวนจำกัด

และหนังสือพิมพ์เราคิดอะไรครบรอบ ๑๑ ปี ขอเชิญร่วมเป็นเจ้าของภาพ ปีนี้แจกหนังสือเกร็ดชีวิตของสมณะ-สิกขมาตุ ขอเชิญทุกท่านร่วมสนับสนุนการพิมพ์

หลังจากนั้น **ประชุมวิฑูรย์ชุมชน** ธรรมะก่อนฉัน **สม.กล้าข้ามฝัน** **อโศกตระกูล** และ **สมณะบินบน** **ฉิรจิตโต** แสดงธรรม ดำเนินรายการโดย **สมณะ** **เดินดิน** **ติกขวีโร**

สม.กล้าข้ามฝัน แสดงธรรมว่า พ่อท่านได้ให้เรามาตลอด ที่อยู่อาศัย ชุมชน แต่เรายังทำตามคำสอนของท่านไม่ได้ หยาดน้ำใจคงเป็นเครื่องเตือนใจชาวอโศก ทุกคนว่าเราควรมีจิตใจที่ใสสะอาดกว่าเดิม

ตั้งใจล้างราคะ โทสะ โมหะ เหมือนเดิม เป็นพลังแห่งศรัทธาที่เราจะก้าวเดินต่อไปเพื่อการเปลี่ยนแปลงตัวเอง พลังบริสุทธิ์ที่อยู่ใกล้ตัวเรา เราจะต้องทำให้ได้

เราโชคดีที่เกิดเป็นลูกพ่อท่าน มาร่วมกันสร้างพลังให้กับตัวเอง พ่ออายุมาก เรายังงานมากมาย ทำใจให้บริสุทธิ์ตั้งงามเหมือนพ่อท่าน

สมณะบินบน แสดงธรรมว่า ให้เอาประโยชน์จากคำวิจารณ์ให้ได้ เราจะมีความสุข ผีกทำใจให้ยอมได้ทุกสถานการณ์ เราก็จะมีความสุข การมาฟังธรรมบ่อยๆก็จะทำให้เกิดสติปัญญา

ท่านได้เล่าเหตุการณ์ในอดีตที่เกิดขึ้นกับชาวอโศก ไม่เคยคิดจะเป็นนานาสังวาสกับสงฆ์หมู่ใหญ่ แต่เพราะเรายอม หากเรายอมได้เราจะมีความสุข ได้แง่คิด ๓ ข้อว่า ๑. เรารู้จักมองตน เวลามีปัญหาเกิดขึ้น เราต้องโทษตัวเองก่อน ๒. เวลานั้นเสนอไปแล้ว ทำใจในใจให้เยบคายอย่ายึดพร้อมจะไม่ยึดทูลี ๓. แม่ไม่ได้อะไรตั้งใจ รู้จักยอมให้ได้ ยอมให้เขาวิจารณ์ได้ ให้เขาเข้าใจผิด

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. **ประชุมใหญ่สถาบันบุญนิยม** เสร็จแล้วเป็นการแสดงบนเวทีของชุมชนต่างๆ

๑๘.๐๐-๒๑.๐๐ น. **รายการปิตุบูชา สมณะเดินดิน ดิกขวีโร** พาน้ำกล่าวปฏิญาณ **เนื่องในวันครบรอบ ๗๑ ปี ของพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์** สำหรับคำกล่าวปฏิญาณ มีดังนี้

ขอนอบน้อม แด่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้ซึ่งเป็นแสงสว่างของโลก ผู้ทรงประทานเส้นทางแห่งความพ้นทุกข์ ให้แก่มวลมนุษยชาติ ด้วยการประกาศอารยธรรมา ๔ และมรรคมีองค์ ๘ ซึ่งมีสัมมาทูลี ๑๐ เป็นกุญแจสำคัญ ที่จะไขนำไปสู่การตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า

บัดนี้ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ได้ก้าวพ้นความสงสัย และมีความเชื่อมั่นกันว่า

อตฺถิ ทินนัง ทานมิมผลจฺริง

อตฺถิ ยฺญูถึญฺจ ยฺญูพิริมิมผลจฺริง

อตฺถิ หุตฺตัง การสํเวยบวงสรวง มิมผลจฺริง

อตฺถิ สุกตทุกกฏาณํ กัมมานํ พลัง วิปาโก การทำดีทำชั่ว มีผลดลบันดาลได้จฺริง

อตฺถิ อยํ โลกํ โลกนํมีบุญมีบาปจฺริง

อตฺถิ ปโร โลกํ โลกหน้ามีจฺริง

อตฺถิ มาตา อตฺถิ ปิตา แม่และพ่อ ผู้ให้กำเนิดทางจิตวิญญาณ ของข้าพเจ้าทั้งหลายมีจฺริง

อตฺถิ สัตฺตา โอปปาติกา สัตว์โลกที่ผุดเกิดทางจิตวิญญาณมีจฺริง

อตฺถิ โลกํ, สมณพราหมณา สัมมคคตา สัมมาปฏิบิณา เย อิมญฺจ โลกัง ปรีญจโลกัง สยงอภิญญา สัจฉิกัตวา ปเวเทนตีติ สมณพราหมณํ ผู้รู้แจ้ง โลกนี้โลกหน้า ด้วยตัวเอง แล้วประกาศให้ผู้อื่นได้รู้ตาม มีจฺริง

และบัดนี้ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ก็ได้พึ่งพาอาศัยสมณะพราหมณผู้้นั้น คือ พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ผู้นำสัมมาปฏิบัติ จนส่งผลให้ข้าพเจ้าทั้งหลายได้เกิดแสงสว่างในชีวิต มีสัมมาทูลี ๑๐ และสัมมามรรค สัมมาผล ตามธรรมสมควรแก่ธรรม

เกือบตลอดชีวิต ของการกอบกู้ศาสนาที่ผ่านมา พ่อท่านได้ทุ่มเท ทั้งร่างกายแรงใจ

ด้วยเลือดทุกหยด และเหงื่อทุกหยาด เพื่อประโยชน์และความสุขของมวลมนุษยชาติมาตลอด จวบจนวาระสำคัญ ในโอกาสนี้ ที่พ่อท่านจะมีอายุครบรอบ ๗๒ ปี ข้าพเจ้าทั้งหลาย ซึ่งเป็นลูกๆ ที่ได้ถือกำเนิดทางจิตวิญญาณ ขอปฏิญาณตนร่วมกันว่า

ข้าพเจ้าทั้งหลาย จะขยันหมั่นเพียร ตั้งใจศึกษา ฝึกฝนอบรมตน ให้เกิดมรรคเกิดผลยี่งอขึ้นไป ด้วยความไม่ประมาท ในโทษภัย แม้มีประมาณน้อย

พวกข้าพเจ้าทั้งหลาย จักสมัครสมานสามัคคี ด้วยการปฏิบัติตาม สาราณียธรรม ๖ คือ

๑. เมตตากายกรรม ๒. เมตตาวจีกรรม ๓. เมตตามโนกรรม ๔. สาราณโกที ๕. ศีลสามัญญตา ๖. กิจฐิสามัญญตา

และให้เข้าถึงคุณธรรมตาม พุทธพจน์ ๗ ได้แก่ ๑. สาราณียะ ระลึกถึงกัน ๒. ปยกรณะ รักกัน ๓. ครุกรณะ เคารพกัน ๔. สังคหะ เกื้อกูลช่วยเหลือกัน ๕. อวิจาทะ ไม่วิวาทกัน ๖. สามัคคิยะ พร้อมเพรียงกัน ๗. เอกิกาวะ เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

และสุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอตั้งสัจจะปฏิญาณว่า ถ้าหากข้าพเจ้าทั้งหลาย จะต้องเกิดมาอีก ที่ชาติที่ชาติก็ตาม ขอได้มีโอกาส มาร่วมบุญบารมีกับพ่อท่านในทุกๆชาติ เพื่อให้เข้าถึงในสิ่งที

ยังไม่ได้เข้าถึง เพื่อให้ได้บรรลุในสิ่งที่ยังไม่ได้บรรลุ เพื่อเป็นธรรมทายาทแบ่งรับมรดกธรรม ที่พ่อท่าน
ได้รับสืบทอดมาจาก องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

นับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ข้าพเจ้าทั้งหลาย จะได้ช่วยกันทุ่มเทแรงกายแรงใจ อุทิศชีวิตที่เหลือนี้
ให้กับพระศาสนา ให้ได้มากที่สุด เท่าที่ข้าพเจ้าแต่ละคนจักทำได้

สัจจาริษฐาน ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จะเกิดจริงเป็นจริง ก็ด้วยการเอาจริง เพราะผู้ที่จะบรรลุ
ความจริงได้นั้น ต้องเอาจริง สาธุ.

แล้วร่วมกันร้องเพลง **เส้นทางนิพพาน** หลังจากนั้นชมวิดีโอ ๗๑ ปีพ่อท่าน

๑๑ มิ.ย. ทำวัตรเช้า โดยพ่อท่าน อธิบายสัมมาทสิฐิ ๑๐ หลังจากนั้น**ประชุมกรรมการ-
บริหารพรรค**

ธรรมก่อนนั้น สมณะ-สิกขมาตุ
ร่วมรำลึก อโศกรำลึก ดำเนินรายการโดย
สมณะฟ้าไท สมชาติโก

สำนักงานใหญ่พรรคเพื่อฟ้าดินมี
จัดอภิปราย “การจัดทำบัญชีและงบการเงิน
สาขาพรรค” โดย **คุณไพโรจน์ วงศ์เที่ยง**

๑๑.๐๐-๑๖.๐๐ น. **ประชุม
สัมมนาแกนนำเครือข่ายของชาวอโศก**

รายการสาระบันเทิงบนเวที โดย
กลุ่ม ชุมชนต่างๆ

๑๘.๐๐-๒๑.๐๐ น. ประชุมกลุ่มเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติงานโครงการ แต่ละศูนย์อบรมนำ
เสนอแผนปฏิบัติงาน, พิจารณาร่างหลักสูตรการฝึกอบรมมหาวิทยาลัย, สรุปการประชุมและข้อตกลงร่วม

๑๒ มิ.ย.

พ่อท่านแสดงธรรมทำวัตรเช้า หลังจากนั้น**ประชุมพาศิษย์บุญนิยม**

พ่อท่านแสดงธรรมก่อนฉัน

ญาติธรรม นักเรียนสัมมาสิกขา ช่วยกันเก็บบุญ แล้วแยกย้ายกันเดินทางกลับ

มาถึงวันนี้ พ่อท่านอายุย่างเข้า ๗๒ ปีแล้ว ทำงานอุทิศชีวิตเพื่อพระศาสนามานานกว่า ๓๕
ปี แม้จะเจอปัญหาอุปสรรคนานัปการ พ่อท่านก็พาหมู่กลุ่มรอดพ้นจากวิกฤตต่างๆมาได้ จนพวกเรา
ก่อเกิดเป็นกลุ่ม ชุมชน มีเครือข่ายที่เหนียวแน่นทั่วประเทศ ในวาระที่พ่อท่านจะมีอายุครบ ๖ รอบใน
ปี ๒๕๔๙ เราจะร่วมปฏิบัติบูชาไถ่ถวายเป็นปีติบูชา เพื่อแสดงความกตัญญูกตเวทิต่อพ่อผู้ให้กำเนิด
จิตวิญญาณดวงใหม่แก่บรรดาเหล่าลูกๆทั้งหลาย ขอจบด้วยคำเตือนจากพ่อท่านในช่วงท้ายของ
การทำวัตรเช้าวันที่ ๑๒ มิ.ย.ว่า

“...วันนี้พยายามตั้งใจเจาะเนื้อหาทฤษฎีของหลายๆ เอาไปทบทวน เอาเก็บไปฟังซ้ำก็ดี หรือใครที่เข้าใจดีแล้ว ก็เอาที่เราเข้าใจดีแล้วไปปฏิบัติ **อย่าช้า** โลกยิ่งต้องการคนที่จะต้องได้ธรรมะ มีธรรมะ เราแก้ปัญหอะไรอื่นไม่ได้เลย ถ้าไม่แก้ปัญหาที่คนให้พัฒนาคุณธรรม พัฒนารธรรมะนี้ให้ **เจริญ**ๆ ...อย่าช้า **อย่าไปผัดวันประกันพรุ่ง** ถ้าเมื่อเราไปคิดว่าเราอยู่กับหมู่ไม่มีปัญหาอะไรออก ข้าวมีกิน ดินมีเดิน ตะวันมีส่อง ฟัน้องมีเสร็จ เห็ดมีเก็บ ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานแต่เราก็อยู่ได้ไปวันๆ อย่างไรเขาเลี้ยงไปจนตาย ไม่ต่ำกว่านี้ แล้วก็ไม่มีเจริญกว่านี้ พระพุทธเจ้าท่านบอกว่าโมฆบุรุษ ผู้ใดไม่เจริญธรรมขึ้นในขณะ ผู้นั้นเป็นโมฆบุรุษ ทุกคนต่อให้เป็นอาริยะแล้ว เพราะไม่เจริญด้วยธรรมนั้น คือการโมฆะ สูญเปล่า เสียเปล่า ทำขณะให้เสีย ทำเวลาให้เสีย ปฏิบัติไม่เจริญ ท่านจะเรียกโมฆบุรุษทุกขณะไป อย่าให้สูญเปล่าเลย ทุกนาที่เป็นวินาทีแห่งบุญ วินาทีที่เราจะขาดเกลา จะก้าวหน้า จะพัฒนา **ขอให้ทุกคนมีกำลังวังชา มีสติสัมปชัญญะ พากเพียร ให้สำรวมอินทรีย์ สติสัมปชัญญะ โยนิโสมนสิการ อันเจริญมีมรรคมิผลทุกคนเทอญ”**

❁ ทิมวณาวาธ

* อโศกรำลึกอยู่ได้	โดยธรรม
อโศกช่วยสืบสวนนำ	พุทธไฉ
อโศกยื่นหยัดต้อขยคำ	แน่แน
อโศกก่อบุญหนุนให้	โลกล้วน ร่มเย็น
อโศกยังสูงเทียมฟ้า	เท่าใด
คนยิ่งยั่งสูงล้ำ	ตราบนั้น
ชนโคยมห่างไกล	อิมติ
มีแต่เขาโตล้ำ	ล่วงรู้ ล้วนธรรม

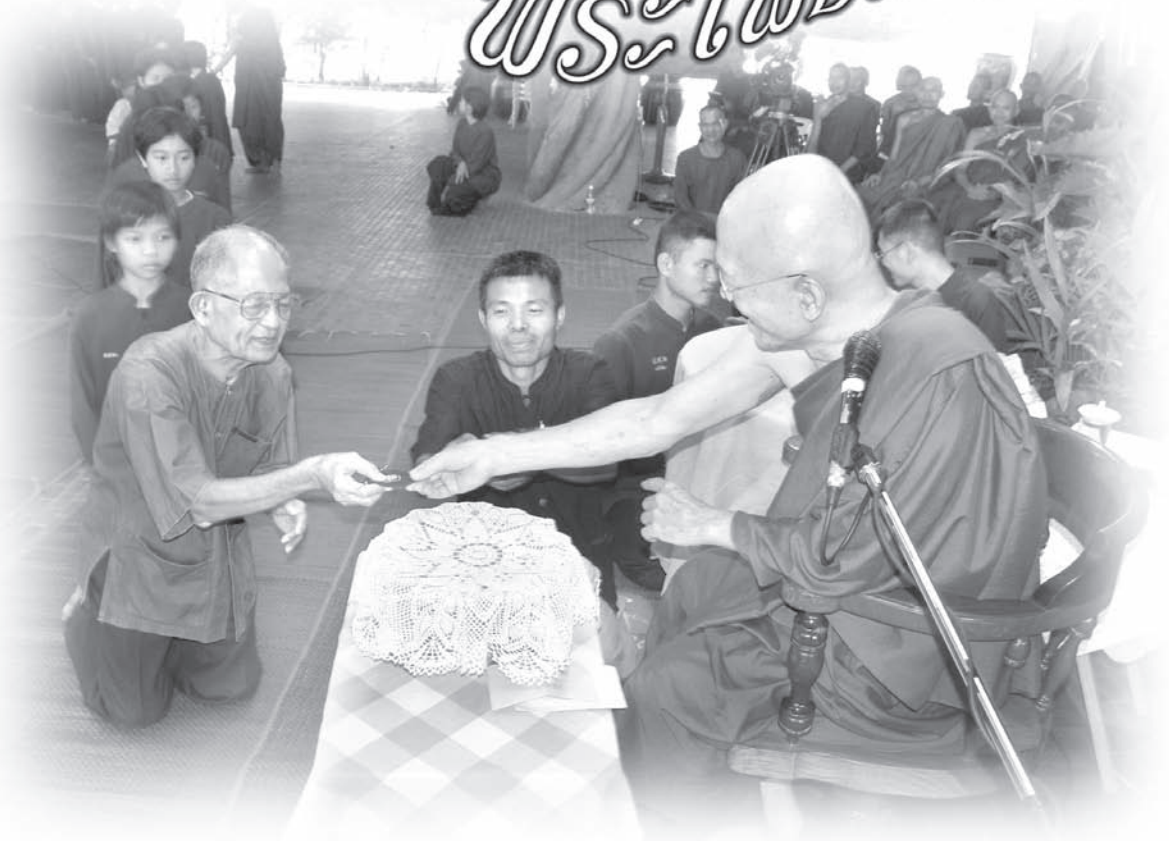
อุปสรรคเป็นไฉนให้	ทศลองค์
ตั้งสติตรองไตร่ตรอง	รอบถ้วน
อย่าเย่อหยิ่งอดคยอง	หลงโลก
อุปสรรคหลากหลายล้วน	ช่วยให้ เพิ่มพลัง
ไม่ถอยแม้หนึ่งก้าว	ยืนยัน
สละชีพเป็นประกัน	แน่แท้
ดำรงเผ่าพงศ์พันธุ์	พุทธบุตร
ไม่หลบลองดินแม่	กึ่งนี้ขย เมล็ดงา

* อ.เป็นต้น นาประโคน

☆ ทิม สมอ.

หยาดน้ำใจ แห่ง พระโพธิสัตว์

เนื่องในวาระอายุย่างเข้าปีที่ ๗๒ ของพ่อท่าน ลูกๆชาวอโศกทุกคนต่างได้รับ “หยาดน้ำใจพระโพธิสัตว์” เป็นของที่ระลึก

สำหรับใครอื่นอาจนั้นไม่สำคัญ อาจไม่ซาบซึ้งคุณค่าแต่สำหรับลูกๆชาวอโศกแล้ว นั่นคือ “สิ่งล้ำค่า” เพราะนั่นคือสัญลักษณ์แทนความรักความเมตตาที่บังผล ยามอยู่ท่านก็พร่ำสอน เห็นภานุกรกตึกาษาเพื่อท้งหัวใจ ่บ่งต่อกรปฏิบัติ ถึงฉันหนึ่งทำงานนี้ แม้ท่านไม่อยู่กับเรา แต่ยามใดที่เรากุญ์ ยามใดที่เราก้อแก้ เราสิ้นมัวบ เรานมดแรงจะยั้นสู้อ่อไป “หยาดน้ำใจพระโพธิสัตว์” จะเตือนให้เราได้สติ มีดลามอดทน ในนี้รามีก่าล้งใจ เร็บกทล้งชัฎิตกกลับด้้นมา ในนี้รากลัวแกร้ง ไม่พอท้อต่ออุปสรรคใดๆ

และอีกนลางดลามนมางล็กชั้ ก็ช่อนแผลงใน “หยาดน้ำใจพระโพธิสัตว์” ชั้ลูกๆชาวอโศกสมดลรทำดลามหัวใจในใจอ่งแก้ เกื่อกรแก้ถึงนั้ะ “ของที่ระลึก” ่อ่งบมีสาระสำคัญ ว่าต่างจากฉัฎฎมงดลและเดรื่อรงางของพล้งอ่งบไร จากบทสั้มภาณน่พ่อท่านสมณะโพธิธิรักษัน บั้ตนี้!

บรรยากาศงานอโศกรำลึกย่างปี ๗๒ ปีของพ่อท่าน มีอะไรพิเศษ ?

ทุกคนเห็นว่าควรจะต้องจัดพิเศษกว่าปกติที่เคยบ้าง อาตมาก็เห็นด้วยเห็นตาม เรื่องพิธีต่างๆที่มีในโลก ซึ่งเราก็พยายามจะฉลาดเอาเหตุปัจจัยต่างๆ ที่จะหยิบมาประกอบกันเข้าให้เป็นวันที่จะเกิดเป็นพิธีกรรม โดยเราได้จัดงานบูชาพระบรมสารีริกธาตุกันอยู่ประจำในเดือนมิถุนายน **ซึ่งแต่ก่อนวันอโศกรำลึก ก็เอาวันที่ ๕ มิถุนายน ที่เป็นวันเกิดอาตมาจัดงาน** จนตอนหลังอาตมาเห็นว่า ไม่ค่อยเข้าที่ มาเอาวันเกิดเราเป็นวันสำคัญ ก็เลยย้ายมาเป็นวันที่ ๙ ที่ ๑๐ ซึ่งเป็นวันสำคัญทั้งทางโลกเขา ทั้งทางด้านประวัติชีวิตของพวกเขา วันที่ ๑๐ ที่พวกเขาโดนจับ ก็เอาวันนั้นเป็นวันสำคัญ และเราก็ทำพิธียกพระบรมสารีริกธาตุในวันที่ ๙ นั้นด้วย **ตั้งแต่นั้นเราก็ใช้วันที่ ๙ ที่ ๑๐ มิถุนายน เป็นวันอโศกรำลึกและบูชาพระบรมสารีริกธาตุกัน** ซึ่งมันก็เกี่ยวเนื่องมาจากวันที่ ๕ มิถุนายน ที่เป็นวันเกิดอาตมาเก่า ก็เลยมีความสัมพันธ์กันอยู่

ปีนี้อาตมามีอายุครบ ๗๑ ปีเต็ม อย่างเข้าวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ก็เป็นวันเกิดของปีที่ ๗๒ และพวกเราทุกคนก็รู้ๆกันทั้งนั้น อาตมาเคยบอกพวกเราว่า อายุขัยของอาตมาคือ ๗๒ ปี ซึ่งอาตมาก็พยายามเจริญอิทธิบาทที่จะให้มีอายุขัยมากกว่า ๗๒ ปี ก็ได้พูดได้ปฏิบัติและได้ทำมานานแล้ว ก็รู้ๆกันอยู่ จนกระทั่งมาถึงปีนี้ก็จัดงานฉลองเสียบ้าง ก็น่าจะมีประโยชน์ อาตมาไม่เคยจัดงานฉลองวันเกิดของตัวเองเลยสักครั้ง ตั้งแต่เกิดมาถึงอายุขัยนี้ งานอโศกรำลึกนี้ทุกปีที่จัดกันก็มีแต่งงานพิธีกรรมและบูชาพระบรมสารีริกธาตุเท่านั้น ที่เป็นงานส่วนรวมของพวกเรา ปีนี้เมื่อผนวกกันเข้า

ก็เลยเอาความหมายนี้ว่า เป็นวันฉลองอายุยามมาได้ถึง ๗๒ ปีมันก็ ๖ รอบ คนเราอายุครบ ๖ รอบ หรือ ๗๒ ปี ก็ไม่ใช่อายุน้อยๆเหมือนกัน ก็เอาวันนี้เป็นวันพิเศษชะ ฉลองว่ามันจะตายจริง มันก็ยังไม่ตาย และมันก็ครบรอบตั้ง ๖ รอบอะไรอย่างนี้เป็นต้น

เมื่อเป็นปีพิเศษ อาตมาก็ยังอยู่ได้ ถ้ามันไม่ได้ก็คงจะไม่เป็นอย่างนี้ ของที่ระลึกที่ทำไว้ พวกเราก็คงแจกกันไป เพราะอาตมาทำไว้แล้ว มันก็เกิดขึ้นแล้ว โดยอาตมาซุ่มทำมาก่อน ของที่ระลึกที่เรียกว่า **“หยาดน้ำใจพระโพธิสัตว์”** ก็ทำมาตั้งแต่ปลายปีที่แล้วโน่นไม่ได้บอกใคร นอกจากคนที่รู้ คนที่ช่วยทำอยู่เท่านั้นเอง นอกนั้นก็พยายามปกปิดพยายามไม่ให้ใครรู้ เพื่อที่จะให้ตื่นตื้นกัน ในวันแจก เมื่อมีอะไรพิเศษก็จัดงานให้พวกเรามาร่วมกัน ซึ่งเราก็เน้นธรรมะเป็นหลักอยู่อย่างเดิมนั้นแหละ เพียงแต่ให้มันรู้สึกเคร่งครัดขึ้น หรือจะครึกครื้นขึ้นด้วยก็แล้วแต่ โดยเพิ่มวันขึ้นเป็น ๔ วัน จากที่เคยจัดในวันที่ ๙-๑๐ เท่านั้น ปีนี้วันที่ ๑๑-๑๒ เป็นวันเสาร์-อาทิตย์พอดี พวกเรานี่แหละเนาะว่าก็เพิ่มวันจาก ๙-๑๐ มิ.ย. ต่อไปถึง ๑๒ ฉลองกันรวมเป็น ๔ วันเสียเลยสิ ปีนี้ก็เลยพิเศษเพิ่มต่อไปถึงวันเสาร์-อาทิตย์ด้วย ผู้ที่มาช่วยกันให้ครึกครื้นก็มากขึ้น คนไหนจะช่วยเหลืออะไร ก็มาทำกันก็เท่านั้น สำหรับอาตมามีอะไรจะแจกก็ได้เห็นกันแล้ว มีของที่ระลึก **“หยาดน้ำใจพระโพธิสัตว์”** ที่เรียกอย่างนั้น ก็เพราะเป็นชิ้นเล็กๆทำด้วยโลหะเงิน

✿ ญาติธรรมเข้าแถวรับหยาดน้ำใจ
กันยาวเหยียด

พ่อท่านแฝงนิยะ:อะไรที่บอกลูกๆ ?

นิยะแฝงของเรื่องนี้ก็คือพวกเราจะได้เรียนรู้ความจริงเพิ่มละเอียดลึกซึ้งขึ้น เมื่อได้ของที่ระลึกนี้ไป ทีนี้ละใครยังมีเชื่อเทวนิยมก็จะได้เรียนรู้ใจตนเอง เพราะมันไม่ยากที่จะหมดเชื่อเทวนิยม บอกแล้วว่า **นี่ไม่ใช่ของขลังไม่ใช่เครื่องราง แต่เป็นของที่ระลึก เมื่อมีอยู่กับตัวแล้วก็ให้สิ่งนี้เป็นเครื่องเตือนสติว่าต้องปฏิบัติตามที่อาตมาสอนให้เป็นเทวนิยมให้ได้เสมอๆ อย่าเผลอ**

เพราะมันเป็นสิ่งแทนเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์ทางจิตวิญญาณ อาตมามีเจตนาจะทำให้มันเป็นสิ่งที่สัมพันธ์ได้ด้วย การเอาสิ่งจากตัวเอง เข้าไปประกอบ โดยออกแบบไว้เป็น**เครื่องหมายรูปใบโพธิ์** เกี่ยวกับใบโพธิ์ซึ่งพวกเราที่รู้ดีอยู่แล้ว หรือเกี่ยวกับ**รูปหัวใจ** ซึ่งอาตมาก็ใช้เป็นสัญลักษณ์ด้วย รูปใบโพธิ์ก็ดี รูปหัวใจก็ดี ก็เอามาออกแบบเป็นรูปใบโพธิ์ โดยมีรูปหัวใจอยู่ในใบโพธิ์อีกที **อาตมาคิดทำเป็นหยาดน้ำ ใส่ไว้กลางหัวใจ เป็นความหมายว่า “หยาดน้ำใจ”** และมีพิเศษตรงที่ตั้งใจให้มีความสัมพันธ์คืออันนี้เป็นสิ่งแทน ก็เลยออกแบบเป็นกระบอกเล็กๆ อยู่ตรงซุ้มใบโพธิ์เล็กๆ อดออกได้ และก็มีหัวแงงชนิดหนึ่งเหมือน**จะงอยปากของนกแร้ง** พอใส่เข้าไปแล้วเหมือนหัวแร้งที่มีจะงอยปากเล็กๆ ตอนแรกอาตมาก็ไม่คิดหรอกว่ามันจะเป็นจะงอยปากของแร้ง ที่จริงมันเป็นกระบอกซึ่งต้องมี

เดือยสำหรับหยิบเข้าออก และบิดหมุนได้โดยเชิงกลของช่าง เพื่อที่จะทำให้มันไม่หลุดง่าย และในกระบอกเล็กๆนั้นก็บรรจุสิ่งที่อาตมาเก็บไว้นานแล้ว หลาย ๑๐ ปี ผมที่โกนและเก็บไว้มาเรื่อยๆ ก็เอาผมนี้มาใส่บรรจุไว้ในกล่องเล็กๆนั้นแหละยึดใส่เข้าไปเป็นสิ่งแทนตัวอาตมา เพื่อให้ใครๆไว้ เราก็ได้สิ่งนี้ไว้ ถึงอาตมาจะตายไปก็มีสิ่งนี้ เป็นส่วนของสรีระที่อยู่ได้นานเป็นร้อยเป็นพันปี ผมนี้มันไม่เนาไม่เปื่อย มันไม่เป็นพิษเป็นภัยอะไร มันเป็นสิ่งนั้นจริงๆ เป็นสิ่งหนึ่งในร่างกายสรีระของอาตมา ก็เอาใส่ไว้ในนั้น อัดใส่ไว้ในนั้น **แล้วก็ให้ไปถือว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งแทนตัวอาตมาให้แจ่มๆ แจกสิ่งที่เป็นตัวอาตมานั้นแหละ** โดยรูปสรีระเป็นผม โดยคำว่า “ผม” นี้ก็เป็นผม เพราะคำว่า “ผม” เป็นสรรพนามบุรุษที่ ๑ ว่าผม ว่าฉัน ว่าข้าพเจ้า ว่าอาตมา คือ ตัวอาตมา เป็นสรรพนามบุรุษที่ ๑ ด้วยผมก็เป็นทั้งรูปและนาม **รูปธรรมของ“ผม”ก็คือสรีระแท้ๆเป็นส่วนหนึ่งของสรีระ นามธรรมก็เรียกว่า “ผม”หมายถึงข้าพเจ้า.....ก็ตัวอาตมาไปอย่างนี้** ใส่ไว้ ก็ให้ไว้เท่านั้นเอง นี่ก็คือความหมายของสิ่งนี้

พอท่านเก็บผมไว้นาน ๑๐ กว่าปี มีความตั้งใจอะไรไว้ก่อนหรือไม่ ?

ตอนแรกไม่ได้คิดอะไรหรอก ไม่ได้มีความคิดถึงขนาดจะวางเรื่องราว ถึงขนาดต้องมาทำสิ่งนี้ไว้ ไม่ได้คิดจริงๆ คิดแต่เพียงว่า เออ...มันก็ไม่หนักหนาอะไร ของไม่เนาไม่เปื่อย ถ้าเก็บไว้ก็ไม่เสียหายอะไร เพื่อจะใช้อะไรได้บ้าง เพราะว่าผมก็มีคนเห็นอยู่เหมือนกันว่าอยากได้กัน แต่อาตมาก็ว่าอย่าไปแจกเลย ถ้าไปแจกเดี๋ยวก็จะเกิดการฮือฮาเข้า จะให้ก็ต้องให้กันทั่วถึง ทั่วๆกันไม่ใช่คนหนึ่งมาแอบขอได้ อีกคนมารู้เข้าทีหลังก็มาแอบขอบ้าง ขอไปขอมาย่อยกลายเป็นอยากได้อะไรกัน **ไม่ต้องให้อยากได้หรอกเราให้เลยดีกว่า** คิดอย่างนั้นก็เลยไม่ให้ใคร ใครมาขอก็ไม่ให้แต่ถ้าเราจะให้ซะทั่วๆกัน มันก็ไม่ใช่ว่าเป็นของที่ใครขอก็ได้ใครไม่ขอก็ไม่ได้ มันก็กลายเป็นเรื่องไม่เข้าท่า

เมื่อไม่ได้ให้ใคร มันก็สะสมมีมากขึ้นๆ พอมาสะดุดกับอายุขัย ๗๒ ก็เลยคิดว่ามันผนวกกับถึงเวลาวาระ ก็เอานี้เป็นเรื่องเป็นราวมาประกอบเป็นหยาดน้ำใจ หรือใช้ผมขึ้นมา

หยาดน้ำใจพระโพธิสัตว์ต่างจากวิถุยมงคล และเครื่องรางของขลังทั่วไปอย่างไร ?

ถามคำถามนี้ขึ้นมาดีมากๆ เรื่องนี้แหละสำคัญ อาตมาบอกย้ายนักหนาว่า **อันนี้เป็นของที่ระลึก เป็นสิ่งแทนเหมือนรูปถ่าย เหมือนสิ่งสำคัญอันหนึ่งที่ให้ไว้เป็นที่ระลึกอย่างพ่อแม่ให้ลูกไว้ มันไม่ใช่ของขลัง** หรือใครต่อใครให้เราไว้ ผู้ที่เป็นเพื่อนกัน คนที่เกี่ยวข้องกันและก็มีของที่ระลึกไว้เป็นที่ระลึกให้กันไว้ เพื่อระลึกถึงกันบ้าง ระลึกถึงอย่างเคารพบูชา ระลึกถึงคุณค่า **ระลึกถึงอะไรก็ได้**

หลายๆนัย แล้วแต่จะระลึกเป็นสารานุกรมธรรม ถ้าระลึกถึงธรรมะก็ยิ่งดี เออ...นี่เป็นสัญญาอันที่เป็นตัวแทนธรรมะ ให้ระลึกถึงอันนี้ เหมือนเราระลึกถึงพระพุทธเจ้าด้วยการสัมผัสรูปถ่าย สัมผัสรูปปั้น สัมผัสอะไรต่างๆอย่างนี้เป็นต้น เป็นสิ่งแทนพระพุทธเจ้า ระลึกถึงพระพุทธเจ้า ก็คล้ายๆอย่างนั้น ระลึกถึงเสมอมนกก็ดี ถ้าเราระลึกถึงอย่างอาตมาเป็นครูทางธรรมะ แม้อาตมาตายไปแล้ว สิ่งนี้เราก็ระลึกถึงธรรมะได้ แม้สิ่งนี้ไม่ใช่รูปปั้นตัวเองแต่ก็เป็นสิ่งแทน ไบโโพธิ์เป็นเครื่องหมายการตรัสรู้ โโพธิ์เป็นเครื่องหมายการตรัสรู้ มันก็ยังเป็นสิ่งแทนธรรมะเป็นความตรัสรู้ยิ่งชัดเจน

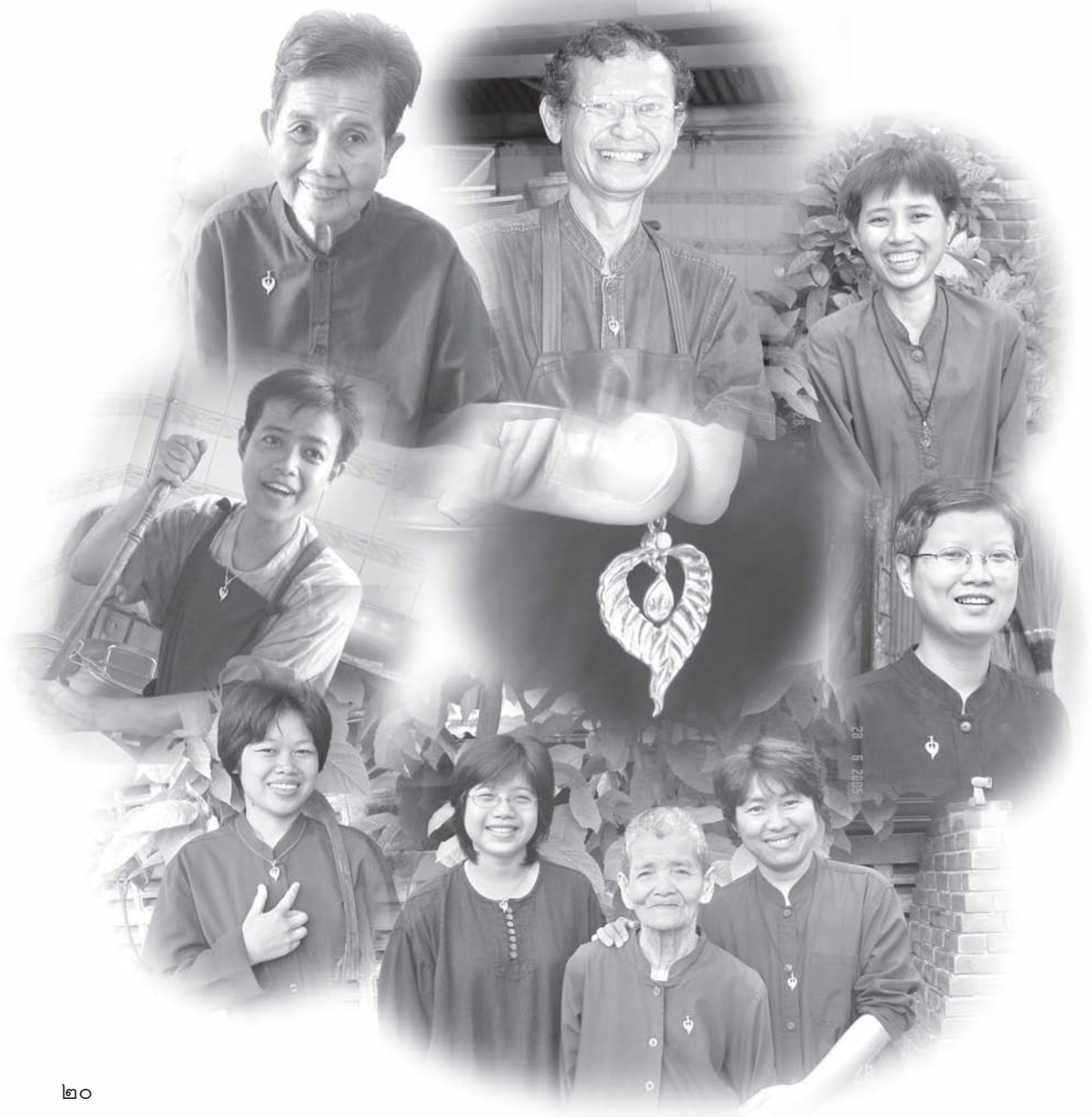
อาตมาจึงบอกเอาไว้ก่อน เวลาจะแจกว่า นี่เป็นของที่ระลึกนะ อย่าไปใช้เป็นของขลังเสียวะ อย่าไปใช้เป็นเครื่องรางของขลัง มันผิดศาสนาพุทธเป็นการยึดถือแบบเทวนิยม ศาสนาพุทธไม่มีเครื่องรางของขลัง ที่จะมาดลบันดาลให้เกิดความศักดิ์สิทธิ์อย่างนั้นอย่างนี้ พุทธเป็นอเทวนิยม แต่ให้ระลึกถึงได้ด้วยสิ่งแทน ถ้าอาตมาจะเป็นผู้ที่คุณเคารพนับถือ เป็นผู้ที่ได้สอนศีลธรรม คุณธรรม สอนธรรมะ สอนศาสนาอะไรให้ และเราก็ได้รับผลได้ประโยชน์อันนั้น เราจะมีกำลังใจ ถ้าเห็นและระลึกถึงและเกิดกำลังใจ ที่จะได้พากเพียรปฏิบัติตนให้เจริญทางธรรม ทางคุณงามความดีอะไรยิ่งขึ้น นั่นก็เป็นสิ่งที่อาตมามุ่งหมาย และก็ได้พูดบอกแล้วว่า ที่ให้ใช้สิ่งนี้ก็เพื่อให้รู้ว่า อะไรๆในโลกนี้ มันก็เป็นได้ เป็นของที่ระลึกได้แม้ไม่มีอะไรเลยก็ระลึกถึง มันก็เป็นได้ เป็นกันทั่วโลก โลกมีของที่ระลึกเยอะแยะ และระลึกนึกถึงกันอย่างเทวนิยมก็ได้ ระลึกถึงอย่างเป็นอเทวนิยมก็ได้ จึงต้องมีของจริง และฝึกฝนเรียนรู้ให้เป็นอเทวนิยมให้จริงเพราะฉะนั้นเราต้องเรียนรู้ เราต้องมีสิ่งนี้บ้าง มีแล้ว เราทำใจในใจอย่างไรถ้าเราทำใจในใจของเรากลายเป็นของขลัง กลายเป็นของที่จะมาดลบันดาลให้ศักดิ์สิทธิ์ ทำอะไรต่ออะไร ก็ความจริงถ้าเรามีอะไรมีของที่ระลึกจริง และเราเป็นอย่างนั้นจริงไหม อุปาทานที่เป็นเทวนิยมมันเป็นอย่างไร จะให้เป็นอเทวนิยมจะทำได้ไหม ทำถูกไหม เราจะได้เรียนรู้ตัวเรา ว่าใจเราเป็นอย่างไร เราอยู่ในร่องในรอยของศาสนาพุทธหรือเปล่า หรือว่าเราออกนอกกริตนอกรอยนอกทางศาสนาพุทธไปแล้ว หากไม่มีของจริง คุณก็หลงตัวได้ว่าเรารู้ แต่จริงๆนั้นอุปาทานนี้มันลึกลับ ผังลึกลับยิ่งนัก

ถ้าการปฏิบัติใจในใจตรงตามความหมาย ตรงตามความเป็นจริง ที่มันเป็นสังฆธรรมของอเทวนิยม สิ่งเหล่านี้ก็จะเป็นจริงที่เราจะได้สัมผัส ถ้าเราไม่มีอะไรเลย บางทีเราก็ไม่รู้ ถ้าเรามีขึ้นมาแล้ว เราจะทำใจในใจถูกไหม จะเป็นเทวนิยมหรืออเทวนิยม มันคนละเรื่องกัน คนละทางกัน อย่างไม่ถูกต้อง อย่างไม่ถูกต้อง ใจในใจของเรามันจะเป็นอย่างไร เราจะได้เรียนรู้อีกอย่างแยกกาย ยิ่งนัก เพราะเราปฏิบัติธรรมะของพระพุทธเจ้าได้เรียนรู้อารมณ์ทางใจ จะได้รู้ชัดรู้แจ้ง และจะได้เข้ามาปฏิบัติถูก มันไม่ถูกเราจะได้แก้ไข จะได้ปรับปรุง เมื่อรู้ว่า เรายังมีเลือดเทวนิยมนะ เรายังไม่ใช่พุทธศาสนายังออกนอกกริตาอยู่นะ เราจะได้ปฏิบัติจริงๆ แม้การจะเกิดสิ่งที่เป็นของที่ระลึกนี้ ก็มีเจตนาธรรมอันนั้นเหมือนกัน เอ้า...คุณลองมีตุชิ ก็อาศัยเหตุการณ์ อาศัยองค์ประกอบอาศัยวาระที่ควรที่ว่านี้แหละ ๗๒ ปีทำขึ้นมาทำให้ไปดู

เพราะฉะนั้นของที่แจก จึงไม่ได้ไปนั่งแจกคนนอก และก็หลงเอะไปทำเป็นของขลัง ยิ่งเสียหายหมดเลย อันนี้จึงให้แก่ผู้ที่เป็นลูกๆ ผู้ที่มาศึกษาเล่าเรียนด้วย โดยความเข้าใจธรรมะของพระพุทธเจ้า ตามที่อาตมาสอนจริงๆ และเพื่อใช้เป็นอุปกรณ์ด้วย ในการปฏิบัติธรรม

อนาคตสิ่งที่เอาตมาให้เป็นที่ระลึกนี้ จะสืบทอดกัน จะให้คนนั้นคนนี้ ถ้าเราใช้แล้ว เราปฏิบัติดีแล้วเราไม่ต้องใช้สิ่งนี้แล้วจะมอบให้คนอื่น รุ่นอื่น คนที่เหมาะสมที่จะได้อันนี้ไปปฏิบัติอย่างที่เรปฏิบัติ อันนั้นก็จะเป็นประโยชน์สืบทอดต่อไป

ระวัง!อย่างสำคัญ “อย่าทำของที่ระลึกของเอาตมาให้เป็นของขลังเป็นอันขาด ต้องทำให้เป็นอุปกรณ์การอบรมตนปฏิบัติตนให้บรรลุธรรมให้สำเร็จ”

จดหมาย จากญาติธรรม

ไทยเรานี้แหละ...แม่แบบบุญนิยม

อยากเห็นพระสงฆ์ไทยทั่วประเทศมาศึกษาแบบอย่างของกลุ่มสันติอโศกโดยไม่มีอคติ เพื่อที่จะได้ช่วยกันจรรโลงพุทธศาสนาของเราให้เจริญรุ่งเรืองยิ่งขึ้นไป มีใช้ต้องมาแตกเป็นก๊กเป็นเหล่าในสายตาของชาวโลก

กระผมเชื่อในกิจกรรมบุญนิยมของพ่อท่าน โดยเหตุผลที่ทำให้ทุกคนต่างตั้งอยู่ในความไม่ประมาท รู้จักแบ่งปันผู้ที่ด้อยกว่าอย่างแท้จริง มีใช้มุ่งเอาแต่ประโยชน์ส่วนตนเป็นที่ตั้ง ซึ่งกระผมเชื่อว่าหากคนไทยเราส่วนใหญ่สามารถเข้าใจในกิจกรรมบุญนิยมนี้แล้ว ประเทศไทยเรานี้แหละจะเป็นแม่แบบให้แก่ประเทศอื่น ๆ ในการที่จะดำเนินนโยบายเศรษฐกิจที่พึ่งพาบุญนิยม มีใช้วัตถุนิยมอย่างที่เห็นอยู่ทุกวันนี้ แล้วก็เป็นบ่อเกิดของปัญหาต่างๆทั้งภายในประเทศและต่างประเทศอย่างหาที่สิ้นสุดมิได้

ทุกวันนี้กระผมพยายามรักษาศีลข้อที่ ๑ ให้ถึงที่สุดและที่เหลืออีก ๔ ข้อ ก็ถือปฏิบัติอยู่ เป็นกิจวัตรอยู่แล้วครับ ต้องการลดกิเลสโดยเฉพาะความโกรธให้เหลือน้อยที่สุด

☸ สมเกียรติ สุกุลศึกษาดี จ.เชียงใหม่

☞ ศรัทธาในบุญนิยมแล้วลงมือทำจริงสิ ! เพราะหม่อมวลที่เป็นของจริงเท่านั้นที่จะยืนยันถึงความเป็นได้จริงของระบบบุญนิยมนี้ หากใครได้ยินได้ฟังก็มักจะเห็นด้วย ไม่ได้ต้านค้านเลย แต่ก็รู้สึกว้า...เป็นจริงได้ยากเพราะต้องแบ่งปัน-เกื้อกูล-ช่วยเหลือกัน ซึ่งไม่ง่ายเลย...เริ่มต้นทำจริงที่เราแต่ละคนตั้งแต่วันนี้ แม้ไม่ง่าย ก็คงไม่ยากเกินไปกระมัง? - บ.ก.

เพราะเราไม่ยอมจำนนต่อกิเลสใจละ:

หนูชอบอ่านจดหมายจากญาติธรรมมาก เพราะเป็นทั้งคำถามคำตอบที่ได้อยู่ในตัว เป็นตัวอย่างจากญาติธรรมที่เขียน อ่านแล้วเกิดความรู้สึกแต่สิ่งดีๆ สามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตเราได้ ส่วนคำตอบของพี่ๆ บ.ก.ก็มีคำสอนและแนะนำได้ดีมาก พี่ๆทำอะไรถึงมีคำตอบที่ดีๆเสมอและถูกต้องกับสิ่งที่ต้องการรู้จากคำถามของญาติธรรมแต่ละท่านคะ

☸ วัชรพร อันทรงมี จ.นนทบุรี

☞ ผู้ตอบเองเห็นประโยชน์จากการสื่อสารประสบการณ์สู่กันฟัง ทำให้รู้แนวทางปฏิบัติและวิธีการเอาชนะกิเลสของผู้เฝ้าดีแต่ละท่านฯ ผู้ทำจริงย่อมได้ผลจริง เมื่อสื่อออกมาจะมีพลัง ช่วยจุดประกายชีวิตให้กับอีกหลายชีวิต ทั้งนี้ต้องยกความดีให้กับทุกท่าน ที่เขียนจดหมายมาเล่าประสบการณ์สู่ฟัง...ไม่ว่าจะสับสนแล้วแพ้หรือสับสนแล้วชนะ ล้วนแต่เป็นประโยชน์ทั้งนั้น เพราะชีวิตจริงของเรามีทั้งแพ้ชนะและชนะตราบที่เรายังสู้อยู่ใช้ไหม? - บ.ก.

พบแล้ว! จุดเริ่มต้นที่ดีที่สุดของชีวิต

ข้าพเจ้ากำลังถือศีล ๕ ให้บริสุทธิ์ คิดว่าไม่มีอะไรที่จะเป็นจุดเริ่มต้นที่ดี...ที่สุดของชีวิต...เท่ากับการถือศีล ๕ อีกแล้ว

ศีลข้อ ๑ ข้าพเจ้าไม่ฆ่าสัตว์ทุกชนิด แต่ยังรับประทานอาหารที่ทำจากเนื้อสัตว์อยู่ เพราะข้าพเจ้าป่วย และยังมีความโกรธแบบหุนหันอยู่ ส่วนมากตามอารมณ์โกรธไม่ทัน ข้าพเจ้าจะพยายามให้ดีขึ้น

ศีลข้อ ๒ ไม่ลักทรัพย์และคดโกงผู้อื่น รวมถึงไม่โลภอยากได้ของผู้อื่น สามารถทำได้ค่อนข้างดี เช็ดคตเองหลายครั้งแล้ว และจะพยายามทำให้ดีขึ้นเรื่อยๆ

ศีลข้อ ๓ ไม่ประพฤตินิมนต์ในกาม ข้อนี้นักพรตกรรมผ่าน แต่ความคิดยังมีแวบเข้ามาจะทำให้เราผิดศีล ข้าพเจ้าจะฝึกฝนให้ดีขึ้น

ศีลข้อ ๔ ข้อนี้นางที่ชอบพูดเล่นพูดหัว จะฝึกให้ดีขึ้น

ศีลข้อ ๕ ไม่สูบบุหรี่-ดื่มเหล้า ไม่ดื่มน้ำชา กาแฟ และสิ่งเสพติดขึ้นหยาบทุกชนิด จะฝึกต่อไป

🌸 นายเชวง นรสาร จ.สุราษฎร์ธานี

👉 **ความตั้งใจจริงเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เราสามารถเดินไปถึงจุดหมายปลายทางได้ และเราเองนี่แหละที่รู้จักกิเลสของเราดีกว่าใครๆ ฉะนั้นแยกมิตรแท้กับเพื่อนแฝงเสพที่มีอยู่ในหัวใจเราให้ออก แล้วจะได้พบกับความจริงของชีวิต...ที่นั่นแหละ จะได้รู้กันว่าเรามีสัญชาติแห่งคนตรงแค่ไหน! - บ.ก.**

นี่ใจ....มนุษย์พันธุ์ใหม่

ได้รับสารอโคทที่ไรดีใจมากที่สุดที่นั่นเลยคะ จะรีบอ่านรายงานจากพุทธสถานก่อนเลย เพราะตัวเองบุญน้อยต้องอยู่ไกลจากหมู่กลุ่ม ไม่ค่อยทราบความเคลื่อนไหวมากนัก ได้สารอโคทย่นระยะให้ใกล้เข้ามาอีกนิด อีกคอลัมน์ที่ชอบมากๆคือ บันทึกจากปัจฉิมสมณะ อ่านแล้วทำให้รู้สึกเหมือนได้อยู่ใกล้พ่อท่าน ได้ฟังคำสอนของพ่อท่านในเรื่องต่างๆ เป็นการเปิดโลกทัศน์ใหม่ๆให้กับเรา ด้วยความที่ยังอ่อนประสบการณ์ในการปฏิบัติธรรม ทำให้ความคิด-ความอ่านยังไม่ลึบมา ยังไม่เป็นที่โลดุดร แต่พอได้อ่าน-ศึกษาทำความเข้าใจคำสอนของพ่อท่าน เราก็เกิดมุมมองใหม่ๆ คิดใหม่ทำใหม่ไม่เหมือนกับคนทั่วไปที่เขาคิดเขาทำกัน

ตั้งแต่ปฏิบัติธรรมตามคำสอนของพ่อท่านมาเกือบจะ ๓ ปีแล้ว รู้สึกได้เลยคะว่า **ชีวิตสุขสบายขึ้น** แม้จะไม่ได้เคร่งครัดมากมายก็เห็นได้ถึงความแตกต่าง แต่ก่อนยังไม่รู้จักอโคท รับเงินเดือนที่ไรคิดจนปวดหัวทุกทีว่า จะจัดสรรงบประมาณอันน้อยนิดอย่างไรให้ลงตัวกับความอยากที่มีมากมาย คิดๆจนฟุ้งซ่านเอาไปฝันก็เคยมี ด้วยความไม่รู้เท่าทันกิเลส หลงในโลกธรรม ฉันต้องสว-

ต้องดูดี-มีรสนิยม(ประมาณว่ารสนิยมสูงรายได้ต่ำยังไงยังงั้นเลย) มีเงินและไม่รู้เท่าทันกิเลส ทุกข์ถนัดเลยคะ

พอรู้จักชาวอโคทก็เข้าใจอะไรๆมากขึ้น อย่างไหนคือสาระ อย่างไม่รู้สาระ สามารถแยกแยะละลดมาได้พอสมควร ตั้งแต่เลิกกินเนื้อสัตว์ ละเลิกอบายมุข ๖ (รวมทั้งเครื่องสำอางต่างๆด้วยคะ) ไม่ใช่จ่ายฟุ่มเฟือยมีเงินเหลือแต่ไม่ใช้เหลือเก็บนะคะ เหลือพอที่จะสะพัดแจกจ่ายออกไปมากกว่าแต่ก่อน **พอปฏิบัติธรรม**

แล้วดิฉันรู้สึกว่ ตัวเองจะคิดถึงตัวเองน้อยลง(ภาระน้อยไม่กังวล) ทำให้คิดถึงคนอื่นมากขึ้น และอีกอย่างคือพ่อท่านย้ายอยู่เสมอกว่าการกอบโกยหอบหวงทำให้เราเป็นหนี้-เป็นบาป ดิฉันเกรงกลัว “หนี้” มากคะ ทำให้ลดการบำรุงบำเรอตัวเองลงมาก พยายามเสียดสละสะพัดออกไปให้มากที่สุดและดีที่สุด เพราะอย่างนี้ดิฉันได้ข้อสรุปว่าทำงานมีเงินและรู้เท่าทันกิเลส ทุกข์บ้างเพราะกังวลว่าจะเป็หนี้ ส่วนทำงานฟรี-ไม่มีเงิน-ไม่เป็นหนี้-มีแต่สุข ตั้งใจไว้ว่าถ้าฝึกฝนปฏิบัติจนมั่นใจตัวเองแล้ว จะลาออกจากงานแล้วจะไปอยู่กับหมู่กลุ่มคะ (มั่นใจในคำสอนพ่อท่านนะคะ ว่าท่านพามาถูกทางแล้ว แต่ไม่มั่นใจตัวเองว่าจะเคร่งครัดปฏิบัติเอาจริงเอาจังจนได้มรรคผลมากน้อยเพียงใด)

วันวิสาขบูชาที่ผ่านมาได้ตั้งสัจจะอธิษฐานว่า จะปฏิบัติตามคำสอนของพ่อท่านให้ดีที่สุด ไม่ให้ตัวเองตกต่ำไปตามกระแสอันเชี่ยวกรากของโลกีย์ แม้จะอยู่ห่างไกลพ่อก็ขอให้ใกล้ด้วยการปฏิบัติ ตามคำสอนของพ่อท่าน

🌸 สมาชิก ๒๖๐๕๔๖

👉 *อยู่ไกลพ่อและอยู่ในท่ามกลางกระแสอันเชี่ยวกรากของโลกีย์...ควรต้องชวนขยาย ขั้วตนนอกจากตั้งสัจจะอธิษฐาน เชื่อฟังและทำตามพ่อท่านสอนให้ดีที่สุด แล้วอย่าลืมส่งข่าวถึง พี่น้องอากันบ้างนะ - บ.ก.*

อย่าเข้าใจผิด! นี้คือคนนะ

การปฏิบัติธรรมของดิฉันก็ยังไม่ไปถึงไหน กินมือเดียวก็ยังไม่ได้ดี เเท่าที่จะเป็นไปยังเกาะ อยู่แถวปากหม้อปากกระหะอยู่ ใจนึกถึงเรื่องกินอยู่มากเลยโดยเฉพาะช่วงค่ำๆ ส่วนปริมาณ

ของอาหารที่กินไปก็มากพอสมควรทีเดียวละ ใจยังนึกไปถึงเครื่องซักผ้ารุ่นเก่า ที่เราใส่ผ้าเกินกำลังของเครื่อง ประตูเครื่องจะเปิดออก ผ้าก็จะออกมากอง น้ำก็จะไหลออกจากเครื่องพอเรามาดูเห็นก็จะทำใหม่ โดยใส่ผ้าให้พอกับกำลังของเครื่อง ปิดประตูเครื่องทำงานต่อ แต่...นี่ท้องคนนะ พอแตกก็คงจบ คงจะมีเรื่องเล่ากันไปอีกนานเหมือนชูชกนะ กิเลสไม่ธรรมดาเนะ ทำเอาหิดขึ้นคอกทีเดียว กว่าจะจับได้แต่ละตัวแค่จับได้นะ ไม่ใช่ประหารก็เล่าตามสภาวะของนักปฏิบัติธรรมผู้กำลังทำความดี

🌸 น.ส.แสงเทียน อินตา จ.สิงห์บุรี

👉 *กินอ้มมากเกินไปแล้วทำอะไรไม่ไหวจริงนะ รู้ทุกข์-เห็นทุกข์แล้วอย่าท้อ เมื่อเป็นจริงก็ต้องยอมรับความจริง จะได้แก้ไขปรับปรุงตัวเองให้ดีกว่าที่เป็นอยู่เดิมไฉละ? - บ.ก.*

เราทำได้แค่...อดทน

ช่วงปิดเทอมที่ผ่านมาข้าพเจ้าต้องเรียนพิเศษเสริมในตัวเมืองเชียงใหม่ แล้วรู้สึกท้อใจกับหลายๆเรื่อง ทั้งเรื่องเรียนที่ข้าพเจ้ารู้สึกว่า ตัวเองด้อยกว่าเด็กในเมืองมากเลย จึงทบทยมตัวเอง สารพัดสารเพ ว่าเราแค่เด็กบ้านนอกบ้าง เราเกิดมาไม่เก่งไม่พร้อมอย่างเขาบ้าง ต่างๆนาๆ อีกเรื่องหนึ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าท้อใจคือเรื่องเพื่อน ช่วงที่อยู่หอด้วยกัน เกิดทะเลาะกันเพราะความไม่เข้าใจกัน เลยทำให้ข้าพเจ้าไม่อยากจะอยู่ต่อ จึงไม่เรียนอีกคอร์สหนึ่ง พอกลับมาบ้านก็รู้สึกสบายใจ ไม่มีที่ไหนสะดวกสบายเท่าบ้านเรา กลับมาอยู่กับพ่อแม่คนที่รักเราจริงและพร้อมที่จะให้เราจริง รู้สึกสบายใจมากเลยคะ กลับมาก็มาเรียนต่อที่โรงเรียนคะ ก็มีปัญหาอีกนั่นแหละ เพื่อนอีกคนเขาเชื่อและรับฟังคนที่เราทะเลาะด้วย และเราก็ไม่ได้เล่ารายละเอียดให้เขาฟังเพราะไม่อยากจะพินเรื่องไม่ดีของเพื่อน เดี่ยวทะเลาะกันไปใหญ่ เราทำได้แค่อดทนนะคะ ลักวันหนึ่งเขาคงรู้ว่าเราหวังดีกับเขาจริงๆ

เหลือบไปเห็นหนังสือดอกหญ้าแล้วหยิบมาอ่าน ก็ได้ใช้เวลาอ่านและทบทวนความคิดของตัวเอง จึงได้รู้ว่า เราไม่ควรท้อ เราต้องพยายามต่อไปให้ถึงจุดหมายให้ได้ และสารอโศก(จัมปซับขวัญชาวใต้)ทำให้ข้าพเจ้ามีกำลังใจสู้ต่อ อย่างน้อยมีคนที่เขาลำบากกว่าเรามาก พวกเขาส่งสารยิ่งกว่าเรา ไม่มีแม่แต่บ้าน...ตอนนี้ก็เลยใช้จ่ายอย่างประหยัดคะ ทำอาหารกินเอง ห่อข้าวไปโรงเรียน ไม่ซื้อขนมรับประทาน ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย และที่สำคัญคือเดี๋ยวนี้กินข้าว-กับต้องกินให้หมดเลยคะ ไม่อยากทิ้งต้องกินให้หมด สงสารคนที่เขาอดมื้อกินมื้อ ช่วงนี้กำลังรณรงค์เรื่องถุงพลาสติกคะ พยายามให้เพื่อนๆใช้ปิ่นโตแทนโฟมและถุงพลาสติกอยู่คะ พยายามซักแม่น้ำทั้งห้าเรื่องประหยัดและสิ่งแวดล้อมนะคะ เพื่อนหลายคนล้มเลิกการกินมังสวิรัต บอกรตรงๆว่าเสียใจคะ แต่จะบังคับว่าเขาก็ไม่ได้ ทำได้แค่เสนอแนะ ชี้แนะแนวทาง และพูดถึงสิ่งดีๆของการไม่กินเนื้อ แต่มักจะถูกว่าถูกล้ออยู่

ทุกๆครั้งเลย เพราะว่าพุดอยู่คนเดียวปาวๆ หัวเดียวกระเทียมลีบ ไม่มีใครเชื่อไม่มีใครฟัง น่าสงสารพวกเขาจะคะที่เขาทำไม่สำเร็จ พวกเขา น่าจะอดทนกว่านี้อีกหน่อย เพื่อสิ่งที่ดีกว่า ข้าพเจ้าเองก็มีหลายครั้งเหมือนกันคะที่อยากกินเนื้อ แต่ก็คิดถึง ความมุ่งมั่นและตั้งใจ ต้องชนะใจตัวเองให้ได้ ก็เลยรอดพ้นจากกิเลส นั้นไปอย่างหวุดหวิด

ทุกวันนี้ก็รู้สึกเหนื่อยเหมือนกันคะ เหนื่อยกับสังคมที่แก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกัน สังคมที่ต้องเสแสร้งหลอกหลวง แข่งขันกัน และการทำสงครามกับตัวเอง คงต้องมีสักวันที่เราผ่านพ้นมันได้ ไม่ว่าจะยังไง ข้าพเจ้าก็ยังจะคงยึดมั่นถือมั่นในสิ่งที่ตัวเองเชื่อต่อไป ไม่หวั่นและพัฒนาความเข้มแข็งของจิตใจ ให้โตและสามารถแก้ปัญหาเรื่องราวใหญ่โตได้ โดยที่เราไม่ต้องทุกข์มาก

🌸 นิตยา ยิงเจริญ อ.เชียงใหม่

Q อดได้กับสิ่งที่เราถูกใจ ทนได้กับสิ่งที่เราไม่ถูกใจ ทุบทุกฝีกทั้งสองเรื่องนี้จะทำให้เราแข็งแกร่งขึ้น ความเคยชินเดิมๆที่ไผ่หาแต่ “ความสบายใจและคนที่รักเราจริง” ควรจะมีอิทธิพลกับชีวิตของเรา ลดน้อยลงไปเรื่อยๆเพราะในที่สุดแล้ว...เราต้องพึ่งตนเอง โชคดีแล้วที่มีโอกาสฝึกตน ตั้งใจทำให้ดีอย่าใจร้อน อย่าลืมนะว่า “เพราะเรามันคง ผู้อื่นจึงมันใจ” - บ.ก.

อยู่ในโลกส่วนตัว ถูกกิเลสครอบงำง่ายกว่า

รู้สึกดีใจและอนุโมทนาบุญในการจัดทำหนังสือที่มีสาระ ผมได้อ่านดูจากหน้าแรก พ่อท่านได้ให้ข้อคิดการปฏิบัติการฝึกความเสียสละ การลดละโดยยกตัวอย่างพระพุทธรองค์ ทำให้หลายๆคนที่ได้อ่านรู้สึกสังวร และระมัดระวังในการใช้ชีวิตที่เป็นโลกๆอย่างมีสติและสามารถเอาแบบอย่างพระพุทธรเจ้าได้ เพื่อที่จะเป็นพุทธบุตรต่อไป สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ดี ทุกวันนี้ผมก็พยายามตรวจดูตนเองในเรื่องของการใช้ชีวิตในแต่ละวัน ว่ามีประโยชน์หรือมีค่ามากน้อยเพียงใด หลงอบายมุขอะไรบ้าง ก็จะพยายามลดละให้ถึงที่สุด พยายามไม่อยู่ในโลกส่วนตัวมากเกินไป เพราะความคิดที่เป็นกิเลสอาจครอบงำได้ง่าย พยายามทำงานให้มากที่สุด ไม่ให้ว่าง เดี่ยวจิตฟุ้งและง่วงนอน จะติดในเรื่องของการนอนกลางวัน

แล้วตื่นมามีนิ้วทำงานไม่แล่นไปตั้งใจคิด ก็จะพยายามไม่ให้ว่างทำความเพียรอยู่เสมอๆ ด้วยการตั้งใจให้ดี กับเรื่องราวของการไปทำบุญช่วยเหลือผู้ประสบภัยสึนามิ ก็ขออนุโมทนาบุญกับทุกๆ คนทุกๆ ท่านที่ไปช่วยชีวิตชาวไต้หวัน เป็นสิ่งที่ดี เสียตายผมไม่มีโอกาสไปร่วมด้วย เพราะนี่คือการแสดงถึงน้ำใจและการเป็นมิตรที่มีเมตตาต่อกันและกัน

ผมมีเรื่องเล่าจากประสบการณ์ให้ฟังด้วยครับ เมื่อวันที่ ๒๘ เม.ย.'๔๘ ผมทำงานตอนเช้าที่ร้านอาหาร พอตกตอนสายก็มีโทรศัพท์มาหาผม น้ำผมโทรมาบอกว่าแม่ผมเข้าโรงพยาบาล ผมทำงานอยู่จังหวัดตาก แม่ผมเข้าโรงพยาบาลอุดรดิตถ์ ผมก็ไม่ได้ตกใจมาก เพราะเราเป็นผู้ปฏิบัติธรรม แต่ก็มีส่วนที่เป็นห่วงแม่ พอเสร็จจากหน้าที่ก็บอกกับคนในร้านรวมถึงแม่บุญธรรม ก็ขอลากลับบ้านเพื่อไปหาแม่ จากนั้นก็เก็บเสื้อผ้าเสร็จก็เดินทางโดยรถมอเตอร์ไซด์ของตน ขับจากตากไปยังโรงพยาบาลอุดรดิตถ์ ระยะทางประมาณ ๒๐๐ กิโลเมตร ผมขับตามรถเก๋งคันหนึ่งซึ่งกำลังจะถึงทางเข้าตัวจังหวัดอุดรดิตถ์ พอขับตามไปก็ลดความเร็วลง พอสักพักรถเก๋งคันดังกล่าวเปิดไฟเลี้ยวแล้วหยุดทันทีโดยที่ไม่เลี้ยว ผมขับตามหลังเบรคไม่ทัน จึงหักเข้าซ้ายเพราะมีช่องอยู่เพราะเขาไม่เลี้ยวเกือบชนท้ายรถหากไม่หักเข้าซ้าย จะออกทางขวาก็ไม่ได้ เพราะมีรถสวนมา พอผมหลบเข้าซ้าย แชนด์รถมอเตอร์ไซด์ผมก็ชนกระแทกใส่กระจกหน้าของรถเก๋งหักและรถของผมก็ล้มลง ไถลไปกับฟุตบาท ทำให้รถเสียและเท้าเจ็บ มือกับหัวเข่าเจ็บนิดหน่อย ผมค่อยพยุงรถขึ้น เขาขับรถไปจอดข้างทาง ลงมาต่อว่าและด่าผมผมก็อธิบายว่า คุณจอดรถกะทันหันเปิดไฟเลี้ยวแต่ไม่เลี้ยว ผมก็โดนว่าขับรถไว และอีกต่าง ๆ นานา

ผมก็ได้แต่นิ่งฟัง ไม่ได้เถียงแต่ประการใด คนที่

เห็นเหตุการณ์เขาเข้ามาพุงผมตอนรถล้ม และก็ปლობว่าไม่เป็นไรนะ ช่างเขาเถอะ นี่คงเป็นวิบากกรรมอีกอย่างหนึ่ง แต่ผมก็ไม่ได้โกรธเขาเลย ต่อจากนั้นต่างคนต่างแยกย้าย ผมก็ขับรถต่อเพื่อจะไปหาแม่ที่โรงพยาบาล เพราะใจผมอยู่ที่แม่ว่าจะเป็นอย่างไรบ้าง ผมได้ข้อคิดหลายอย่างกับเหตุการณ์ครั้งนี้ แม่ผมปลอดภัยดีขึ้น และผมก็ไม่เป็นอะไรมาก เราได้รู้จักการให้อภัย ไม่โกรธและก็รู้ถึงวิบากกรรมของตนเอง คิดอยู่เสมอถ้าเกิดว่าเราไม่ได้ทำกรรมดีเพิ่มขึ้นทุกๆ วัน เราคงเจ็บหนักหรืออาจตายไปเลยก็ได้ ฉะนั้นจงอย่าประมาท จงมีสติและอย่าตำหนิคนอื่นก่อนตนเอง

🌸 **พ่อทูล ทวงจันทร์**

ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ดูแลกายกรรม วจีกรรม และมโนกรรมของเราให้ดี ระมัดระวังอย่าให้เสียขาด อย่าปล่อยไปสะสมความเคยชินที่ทำให้จิตใจเศร้าหมอง-ขุ่นมัวเพิ่มเติมจากของเดิมที่มีอยู่แล้ว ก็จะทำให้เป้าหมายการปฏิบัติธรรมชัดเจนขึ้น - บ.ก.

วันวิสาขบูชาไม่ใช่ประเด็นหลัก แต่ประเด็นหลักจริงๆในบทความของท่านคือ เรื่องกรณีสันตติโศก ซึ่งก็เป็นเรื่องที่ดีที่จะนำกลับมาพูดกัน แต่จะต้องพูดกันให้ชัดและต้องให้ลึกด้วย ก็ขอบพระคุณท่านที่นำประเด็นมาพูดคุยกัน ทำให้เรามีโอกาสขอใช้สิทธิ์ที่ถูกพาดพิงชี้แจง กรณีสันตติโศกเป็นประเด็นที่มีความลึกซึ่งซับซ้อนเกินกว่าที่จะมองแค่ตรรกะง่ายๆพื้นๆ แต่ต้องมองลึกลงไปถึงระดับยีนหรือต้นตอของมันเลยทีเดียว

✧ สามัคคี เสรีภาพ พัฒนา โสภณมาสู่ลัทธิร้าย

ท่านประยูรท์ ปยุตโตได้ยกตัวอย่างของกลุ่มต่างๆมากมาย มีกลุ่มที่จะกลืนพระพุทธศาสนา กลุ่มนักบวชที่มีเมียได้ กระทั่งได้ยกเลิกหลายๆที่เป็นภัยต่อสังคมอย่างร้ายแรง เช่น โอม-ชินริเกียว ซึ่งบอกว่านิยมความสงบ นิ่งสมาธิทำจิตภาวนา แต่ตอนหลังปล่อยแก๊สพิษฆ่าคนตายเป็นจำนวนมาก, ลัทธิจิม โจนส์ ที่ฆ่าเจ้าหน้าที่ของรัฐพร้อมนักข่าว และต่อมาก็ล้างสมองสาวกให้ฆ่าตัวตายหมู่เกือบพันศพ, ลัทธิดาวิดเดียนที่เผาตัวเองตาย ๗๔ คน ซ้ำลูกน้องยังไประเบิดตึกครั้งใหญ่ในโอกลาโฮมามีผู้เสียชีวิตรวมทั้งเด็กๆตายเป็นจำนวนมาก, ลัทธิประตูลัวร์ที่ฆ่าตัวตายหมู่ ๓๙ ศพ เพื่อจะไปสู่สวรรค์กับดาวหาง ฯลฯ

ท่านกำลังเขียนประเด็นสันตติโศกอยู่แล้วท่านยกตัวอย่างกลุ่มลัทธิต่างๆที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสังคมและประเทศชาติขึ้นมา ๓ หน้ากระดาษ เพื่อประสงค์สิ่งใด?

เอาละ ก็ผ่านไป ท่านจะประสงค์สิ่งใดก็อยู่ในใจของท่านเอง ประเด็นอื่นๆที่เห็นตรงกันก็จะไม่น่ามากกล่าว จะขอกล่าวถึงประเด็นที่เห็นแย้งกันเท่านั้น ซึ่งประเด็นที่สำคัญและข้าพเจ้ามองว่าเป็นเหตุให้ท่านเขียนบทความนี้ขึ้นมาก็คือ หัวข้อ ๒-๓ หัวข้อที่ท่านเขียนไว้คือ

“มองสันตติโศกในแง่เป็นความรู้” “ความรู้ที่ทำให้รู้ทัน” “ลาออกจากมหาเถรสมาคม - ลาออกจากรัฐบาลไทย”

เหล่านี้เป็นประเด็นที่ข้าพเจ้าต้องตามมากล่าวแก้เพื่อไม่ให้เกิดความเข้าใจผิด ก็จะขอแสดงความเห็นโดยใช้พระไตรปิฎก เป็นหลักฐานอ้างอิงดังนี้

✧ กรณีสันตติโศกอย่ามองแค่เป็นความรู้ ต้องมองในแง่ที่เป็นความเป็นจริง ว่าข้อเท็จจริงคืออะไร

ท่านประยูรท์ เขียนอธิบายให้เห็นว่าต้องรู้ทันลักษณะวิธีของท่านโพธิรักษ์ ไม่ว่าจะเป็นการลาออกจากมหาเถรสมาคม เรื่องการทำให้สับสนระหว่างธรรมกับวินัย หรือเรื่องการอวดอุตริ-

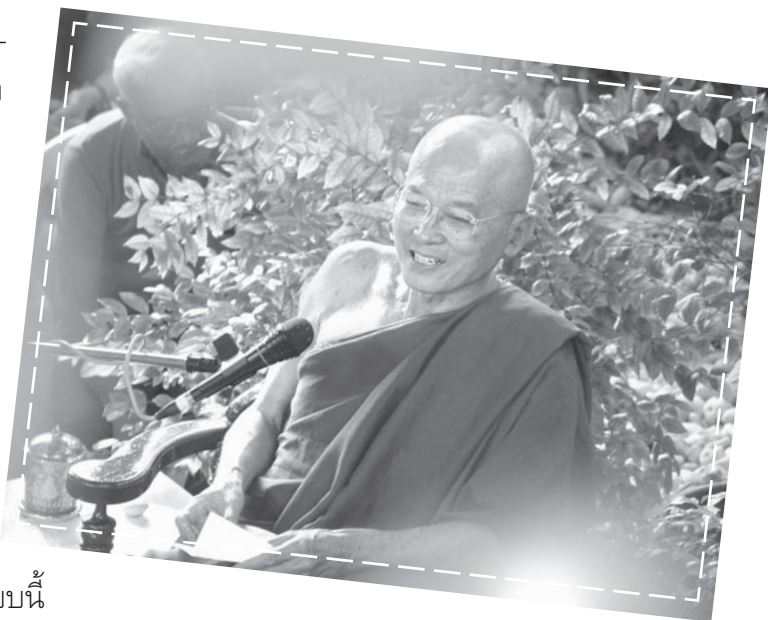
มนุสสรธรรม ซึ่งท่านยกตัวอย่างเทียบเคียงมากมาย

ข้าพเจ้าจะขอแยกแยะทีละประเด็น

ก. ประเด็นเรื่องอวดอุตริมนุสสรธรรม เป็นเรื่องที่มีรายละเอียดมาก จะกล่าวพอสังเขป โดยมีข้อพิจารณา ดังนี้

๑.๑ อุตริมนุสสรธรรมประเภทอิทธิปาฏิหาริย์ และอาเทศนาปาฏิหาริย์ ได้แก่ การแสดงฤทธิ์ต่างๆ เช่น การเหาะ, หายตัว, ดักใจหายใจ ฯลฯ พระวินัยห้ามแสดงไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ส่วนอุตริมนุสสรธรรมประเภทอนุศาสน์ปาฏิหาริย์ ได้แก่ การแสดงมรรค-ผล, ฌาน, สมาธิ เป็นต้น พระวินัยให้แสดงได้ในบางกรณี โดยกำหนดว่ากรณีไหนแสดงได้กรณีไหนแสดงไม่ได้ แสดงแบบไหนต้องอาบัติหนัก แบบไหนต้องอาบัติเบา อย่างไหนแสดงไม่อาบัติ ถ้าแสดงไม่ได้เลย พระวินัยก็ไม่ต้องแยกอิทธิปาฏิหาริย์-อาเทศนาปาฏิหาริย์ กับอนุศาสน์ปาฏิหาริย์ให้ยุ่งยาก รวมเป็นปาฏิหาริย์ ๓ ไปเลย

๑.๒ ความเข้าใจเรื่องอุตริมนุสสรธรรม พุทธกระแสหลักจะเห็นตรงกันว่าการอวดอุตริมนุสสรธรรมทุกประเภท เป็นเรื่องไม่พึงกระทำ หรือจะกล่าวได้ว่าทำไม่ได้เลยก็ไม่ผิด ดังที่ท่านประยุทธ์เขียนไว้ในหนังสือพุทธธรรม ฉบับขยายความหน้า ๔๔๒ ว่า “.....เป็นธรรมดาของพระอรียะทั้งหลายเองที่ว่าท่านไม่อวด หรือพูดอีกอย่างหนึ่งก็คือว่า ผู้ที่อวดว่าตนเป็นพระอรียะก็คืออวดว่าไม่ได้เป็นพระอรียะนั้นเอง.....” กระแสหลักจะเห็นเป็นแบบนี้เกือบทั้งหมด ซึ่งเข้าใจเช่นนี้มาช้านานแล้ว

ในขณะที่ท่านโพธิรักษ์เห็นว่าอุตริมนุสสรธรรมประเภทอนุศาสน์ปาฏิหาริย์นี้แหละ สามารถแสดงหรือบอกให้ผู้อื่นทราบได้ เพราะหลักของพระพุทธศาสนาอันหนึ่งคือ การน้อมนำธรรมมาปฏิบัติให้มีให้เกิดขึ้นในตน(โอบนโยโก สันทิฏฐิโก) และเชื่อเชิญให้มาพิสูจน์ได้(เอหิภัสสสิโก) เพื่อเป็นข้อยืนยันว่ามรรค-ผล นิพพานอันเป็นปฏิเวธธรรมนั้น เป็นสิ่งที่ไม่ขึ้นกับกาล(อกาลิโก) ปฏิบัติถูกต้องเมื่อใด ก็ได้ผลเมื่อนั้น

๑.๓ มีหลักฐานหลายที่ในพระไตรปิฎก มีแม้กระทั่งว่า ถ้าไม่บอกให้ผู้อื่นรู้เป็นทิฏฐิที่ผิดด้วยซ้ำ ในโลทิจจสูตร พระไตรปิฎกเล่ม ๙ ข้อ ๓๕๘ พระพุทธองค์ตรัสว่า “ผู้ใดกล่าวว่สมณะหรือพราหมณ์ในโลกนี้ ควรบรรลुकุศลธรรม ครั้นบรรลुकุแล้ว ไม่ควรบอกผู้อื่น ฯลฯ ผู้ใดกล่าวอย่างนั้น ชื่อว่าเป็นมิจฉาทิฏฐิ มีคติสู่นรกหรือกำเนิดเดรัจฉาน” นอกจากนี้ ยังมีหลักฐานอ้างอิงอีกมากที่พระพุทธองค์ให้ภิกษุบันลือสีหนาทแสดงแก่ผู้อื่นได้(ม.ม.๑๒/๑๕๕),(ม.ม.๑๓/๒๒๐),(ม.อ.๑๔/๓๘๔),

(ขุ.เถร.๒๖/๓๘๕) ฯลฯ

(เรื่องอุตฺตริมนุสฺสรธรรมนี้ ข้าพเจ้าได้เขียนไว้อย่างละเอียดในหัวข้อ “อุตฺตริมนุสฺสรธรรม แสดง ไม่ได้จริงหรือไม่” ในหนังสือ “เพียงแพกแตกต่าง” หน้า ๘๐-๘๘ อีกทีในหน้า ๔๕-๖๑ และอีกหลายทีในประเด็นที่เกี่ยวข้องกันทั้งเรื่องอุปสัมบัน-อนุสัมบัน สพรหมจารี อรหันต์-โพธิสัตว์ ทั้งหมดที่อยู่ในพระสูตรและพระวินัยในพระไตรปิฎก คาดว่ายังมีที่ร้านหนังสือหรือห้องสมุดที่สันติอโศก) ประเด็นเหล่านี้ เมื่อท่านเห็นต่างจากเรา ท่านก็ใจเรา ใจทหนักเบาแค่ไหน กระบวนการ ใจทหนักการตามพระธรรมวินัยหรือไม่ จะกล่าวถึงต่อไป

๒. ประเด็นเรื่องการลาออกจากมหาเถรสมาคม และประเด็นการนำกฎหมายมาใช้

ในคดีสันติอโศก

เรื่องการลาออกจากมหาเถรสมาคม ก็เป็นความเห็นที่ต่างกันอีกเหมือนกัน เราเห็นว่าลาออกได้ ท่านเห็นว่าลาออกไม่ได้

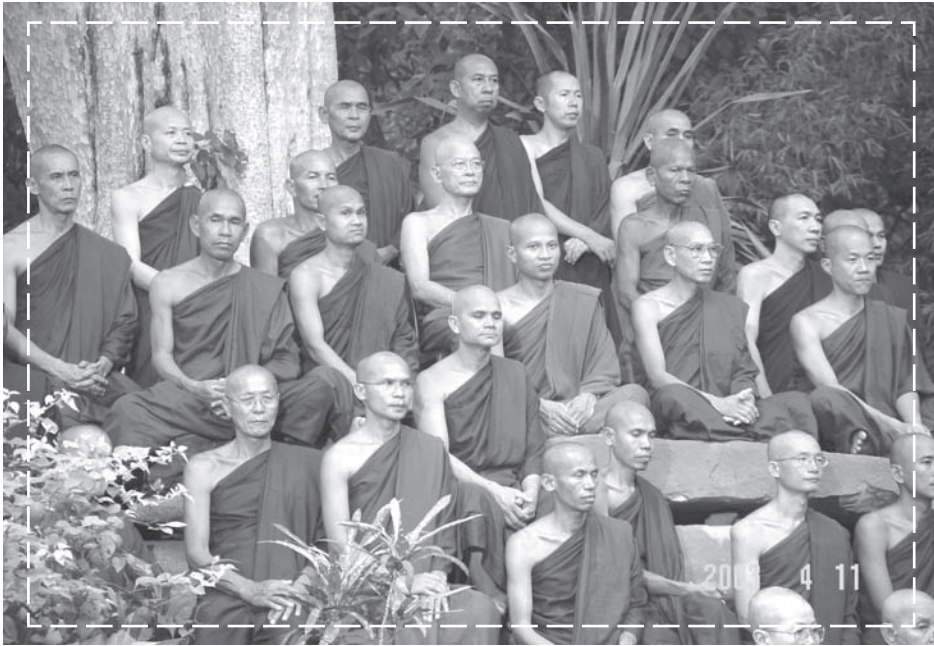
เมื่อมีความเห็นที่ต่างกัน แล้วใช้อะไรเป็นเกณฑ์ตัดสิน จะไม่ใช่พระธรรมวินัยได้ไหม ก็คงไม่ได้ ประเด็นการนำกฎหมายมาใช้ในคดีสันติอโศกก็เช่นเดียวกัน ก็ต้องใช้ธรรมวินัยเป็นหลักสูงสุด แต่มันมีความซับซ้อนตรงที่มี พ.ร.บ.คณะสงฆ์ ๒๕๐๕ มาบัญญัติซ้อนพระธรรมวินัยอีกที ซึ่งจริงๆ แล้ว พ.ร.บ.คณะสงฆ์ ๒๕๐๕ ต้องมีไว้เพื่อรองรับพระธรรมวินัยให้ชัดเจนศักดิ์สิทธิ์ยิ่งขึ้น มิใช่มีไว้เพื่อค้านแย้งพระธรรมวินัย หรือทำเกินพระธรรมวินัย ในกฎหมายมหาเถรสมาคม(ฉบับที่ ๑. ข้อ ๑๘)ให้ถือพระธรรมวินัยเป็นใหญ่ ให้ตีความตามพระธรรมวินัยโดยเคร่งครัด ประเด็นการนำกฎหมายมาใช้ จึงละเอียดอ่อนซับซ้อนลึกซึ้งมาก

ดังนั้น เราจะมองแค่ตรรกะพื้นๆหรือการยกตัวอย่างง่ายๆ เช่น การปลอมปริญญาบัตร โสโครุย หรือขราวาสมาใส่ชุดพระแล้วเข้าร่วมพิธีบวช หรือเอาเรื่องลัทธิร้ายแรงมาใส่เข้าไปนั้น ไม่ได้ต้องมองลึกลงไปถึงต้นตอของคดีนี้

เมื่อพิเคราะห์คดีนี้ก็จะพบว่า คำสั่งให้สึกพระโพธิรักษ์นั้น เป็นคำสั่งที่สึกโดยถูกโจททาบติปาจิตตีย์ซึ่งเป็นอาบัติเบา ให้สละสมณเพศใน ๗ วัน ตามมาตรา ๒๗ ของพ.ร.บ.คณะสงฆ์ ๒๕๐๕ ท่านโพธิรักษ์ไม่ได้ถูกโจททาบติปาราชิก เพราะถ้าถูกโจททาบติปาราชิก จะต้องสละสมณเพศใน ๒๔ ชั่วโมง ตามมาตรา ๒๖ เนื่องจากพ.ร.บ. คณะสงฆ์ ๒๕๐๕ แยกอาบัติหนักเบาออกจากกันชัดเจนเป็น คนละมาตรากัน

และในคำฟ้องต่อศาลก็ไม่ระบุที่ใดเลยว่าท่านโพธิรักษ์ต้องอาบัติปาราชิก เพียงระบุว่า ประพฤติล่วงละเมิดพระธรรมวินัยเป็นอาจिन แล้วสั่งให้สึกตามอำนาจพิเศษตามกฎหมาย พ.ร.บ.คณะสงฆ์ ๒๕๐๕

อีกประการที่สำคัญคือ ในการพิจารณาความผิดของพระโพธิรักษ์โดยมหาเถรสมาคมนั้น ไม่ได้ผ่านกระบวนการอธิกธรมสมณะตามพระธรรมวินัย(พ.ร.บ. คณะสงฆ์ ๒๕๐๕ มาตรา ๒๖) นั่นคือไม่เคยเรียกผู้ถูกกล่าวหามาชี้แจงกล่าวแก้เลยแม้แต่ครั้งเดียว พิจารณาความข้างเดียว แล้วใช้อำนาจพิเศษ สั่งประหารชีวิตทางธรรมพระภิกษุรูปหนึ่ง

✧ เรื่องการรู้จัก รู้กับใคร ?

ข้าพเจ้าเชื่อว่าปัญญาชนผู้อ่านข้อเขียนของท่านประยुทธ์จำนวนมาก ที่เห็นคล้อยตามท่านประยुทธ์ในข้อเขียนของท่าน ก็เป็นความรู้ ความรู้ที่ทำให้รู้ทัน ก็ดี ไม่มีปัญหา แต่ท่านจะทราบความจริงหรือไม่ว่า

๑. ท่านประยुทธ์ได้เขียนบทความเกี่ยวกับสันติอโศกหลายชิ้นหลายเล่ม บางเล่มเปรียบสันติอโศกเป็นผู้จะมาทำลายพุทธศาสนาในประเทศไทย เสมือนหนอนกักตกินใบโพธิ์ เพราะฉะนั้นผู้อ่านควรต้องใช้วิจารณ์พิจารณาให้ดีว่า ความเห็นหรือข้อเขียนของท่านเป็นความเห็นของนักวิชาการผู้เป็นกลางหรือไม่

๒. ท่านโพธิรักษ์ไม่เคยถูกโจทหาปฏิบัติปาราชิกจากคณะสงฆ์ ไม่ว่าหมู่ใด ที่ใด เวลาใด トラาจนปัจจุบัน

๓. ในการพิจารณาคดีของท่านโพธิรักษ์ ไม่ได้ผ่านกระบวนการอธิกธรมสมณะตามพระธรรมวินัย ไม่เคยพิจารณาคดีต่อหน้าผู้ถูกโจท แต่ใช้การตีความแล้วใช้อำนาจพิเศษตามกฎหมายโดยมหาเถรสมาคมในขณะนั้น(Majority Rule)สั่งให้พระโพธิรักษ์สึก ทั้งที่ผู้ถูกคำสั่งให้สึก ไม่เคยถูกโจทหาปฏิบัติปาราชิก ยิ่งกว่านั้น ยังไม่เคยได้รับโอกาสใดๆในการเข้าไปใช้สิทธิ์แก้ต่างให้ตนเอง(Minority Right) ได้เลยแม้แต่ครั้งเดียว

อำนาจพิเศษดังกล่าวที่ไม่ปรากฏในพระธรรมวินัย คำสั่งสึกผู้ต้องอาบัติปาจิตตีย์ที่ไม่ปรากฏในพระธรรมวินัย การพิจารณาคดีโดยไม่ได้ผ่านกระบวนการอธิกธรมสมณะตามพระธรรมวินัย ไม่ให้ผู้ถูกโจทเข้าไปชี้แจงแก้ต่างใดๆเลยนั้น

อำนาจเช่นนั้นเป็นธรรมหรือไม่? เป็นอำนาจที่ขัดต่อธรรมวินัยหรือไม่? วิปริตจากธรรมวินัยและทำธรรมวินัยให้วิปริตหรือไม่? และขัดต่อหลักกฎหมายทางโลกของนานาอารยประเทศหรือไม่?

หนึ่ง ท่านประยูรก็ได้ชี้แจงไว้ในหนังสือ“เพื่อความเข้าใจปัญหาพระโพธิรักษ์” ว่า “ได้สอบสวนต่อหน้าท่านโพธิรักษ์แล้ว” กิ่งกันว่าสอบสวนตอนไหน ปรากฏว่าท่านว่าเคยสอบสวนแล้ว ก่อนเกิดเหตุการณ์กรณีสันติอโศก ไม่นานหรอก รวกลิบกว่าปีมาแล้ว! ก็ไม่รู้ว่าสอบในเหตุการณ์อะไร ใครเป็นผู้สอบ บันทึกผลการสอบไว้ว่าอย่างไร? ฯลฯ

ในเล่มเดียวกันนั้นอ้างอีกว่า “พระโพธิรักษ์ประกาศลาออกจากการปกครองของมหาเถรสมาคม เท่ากับไม่ยอมรับอำนาจการปกครองของมหาเถรสมาคม ซึ่งก็มีความหมายรวมถึงไม่ยอมรับการเรียกตัวไปสอบสวนพิจารณาความด้วย จึงต้องตัดสินใจไปข้างเดียว.....” (ซึ่งเหตุผลแบบตรรกะเช่นนี้ รวมถึงการยกตัวอย่างเปรียบเทียบต่าง ๆ นานา ท่านมักจะใช้อยู่เสมอๆ ด้วยความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษ)

แล้วก็ยังอ้างอีกว่า การพิจารณาลงโทษแบบนี้ เคยมีตัวอย่างตอนสงฆ์ประกาศลงโทษพระเทวทัต

ก็ขอเรียนถามท่านประยูรที่ว่าไม่ยอมรับการเรียกตัวไปสอบสวนพิจารณาความนั้น มีการเรียกตัวไปสอบสวนเมื่อไหร่? โดยใคร? เลขหนังสือที่เท่าไรทับเท่าไร? ส่งทางไหน???

ที่อ้างอีกว่าการพิจารณาลงโทษแบบนี้ เคยมีตัวอย่างตอนสงฆ์ประกาศลงโทษพระเทวทัต ตกลงแล้วพระเทวทัตต้องสึกภายในกี่วัน???

ก็ไม่ทราบที่ท่านจะยังจำได้หรือไม่ เพราะหนังสือ“เพื่อความเข้าใจปัญหาพระโพธิรักษ์” พอพิมพ์ครั้งใหม่ เรื่องที่ว่าได้สอบสวนต่อหน้าท่านโพธิรักษ์แล้ว เรื่องว่าไม่ยอมรับการเรียกตัวไปสอบสวนพิจารณาความ จึงต้องตัดสินใจไปข้างเดียว หรือเรื่องพระเทวทัต ทั้งหมดนี้ถูกตัดทิ้งไปดื้อๆ ในการพิมพ์ครั้งใหม่

มันเป็นเรื่องตลกที่เราผู้เป็นฝ่ายถูกกระทำซ้ำไม่ออกจริงๆ กับบทความทางวิชาการแบบนี้นี่แหละที่ว่าแค่หน้าตาหรือเนื้อตัว ยังไม่เพียงพอ...ต้องลงไปให้ลึกถึงยีน ที่กล่าวมานี้ยังไม่พูดถึงประเด็นเรื่องสพรหมจรรย์ อรหันต์-โพธิสัตว์ ที่มีการเอาหลักฐานจากพระไตรปิฎกมาเปิดเผยพิสูจน์กันอย่างเข้มข้น ณ เวลานั้น ซึ่งอาจต้องนำมากล่าวถึงกันอีกในโอกาสต่อไป

ข่าวคราวเรื่องราวข้อเท็จจริงต่างๆที่เกิดขึ้น ใครซึ้นนามมหาเถรสมาคมในขณะนั้น ในการดำเนินการใช้อำนาจพิเศษต่อกลุ่มน้อยด้อยอำนาจที่มีความเห็นไม่ตรงกัน ใครเขียนอะไรไว้อย่างไร แค่นั้น แม้ม่าแก้โดยตัดทิ้งทีหลัง ของเดิมก็ยังมีอยู่ หลักฐานการอ้างอิงทางวิชาการในประเด็นต่างๆ ที่บันทึกเผยแพร่กัน ก็ยังมีอยู่ มันไม่หายไปจากโลกแห่งความเป็นจริงไปได้ เวลาเพียง ๑๖ ปี นับจากการเกิดเหตุการณ์เมื่อปี ๒๕๓๒ มันอาจจะนานพอที่ทำให้บางคนลืมไปแล้วว่าลึกลับสิ่งใดได้ แต่มันไม่นานเลยสำหรับชั่วชีวิตของคนหนึ่งคน มันได้ถูกจารึกไว้แล้ว

กราบขออภัยโดยเจตนาสัตย์จริง ข้าพเจ้าไม่ประสงค์จะให้กระทบกระเทือนผู้ใดเลย เราถูกกล่าวหาว่าไปจบบ้างพระผู้ใหญ่ ก็กราบแทบเท้าขออภัยท่านประยูรจริงๆ ที่เขียนก็เพราะจำเป็นจริงๆ จำเป็นต้องกล่าวแก้ เพราะท่านได้รับการยอมรับว่าเป็นปราชญ์สูงสุดแห่งพุทธสายเถรวาท ข้อเขียนของท่านแทบจะถือเป็นหลักฐานอ้างอิงในที่ต่างๆได้ มีผู้เห็นคล้อยตามท่านมากมาย ก็จะทำให้เกิดความเข้าใจผิดกันไปใหญ่ เห็นเราเป็นลัทธิร้ายหรือเจตนาร้าย บรรทัดฐานการดำเนินอธิการ

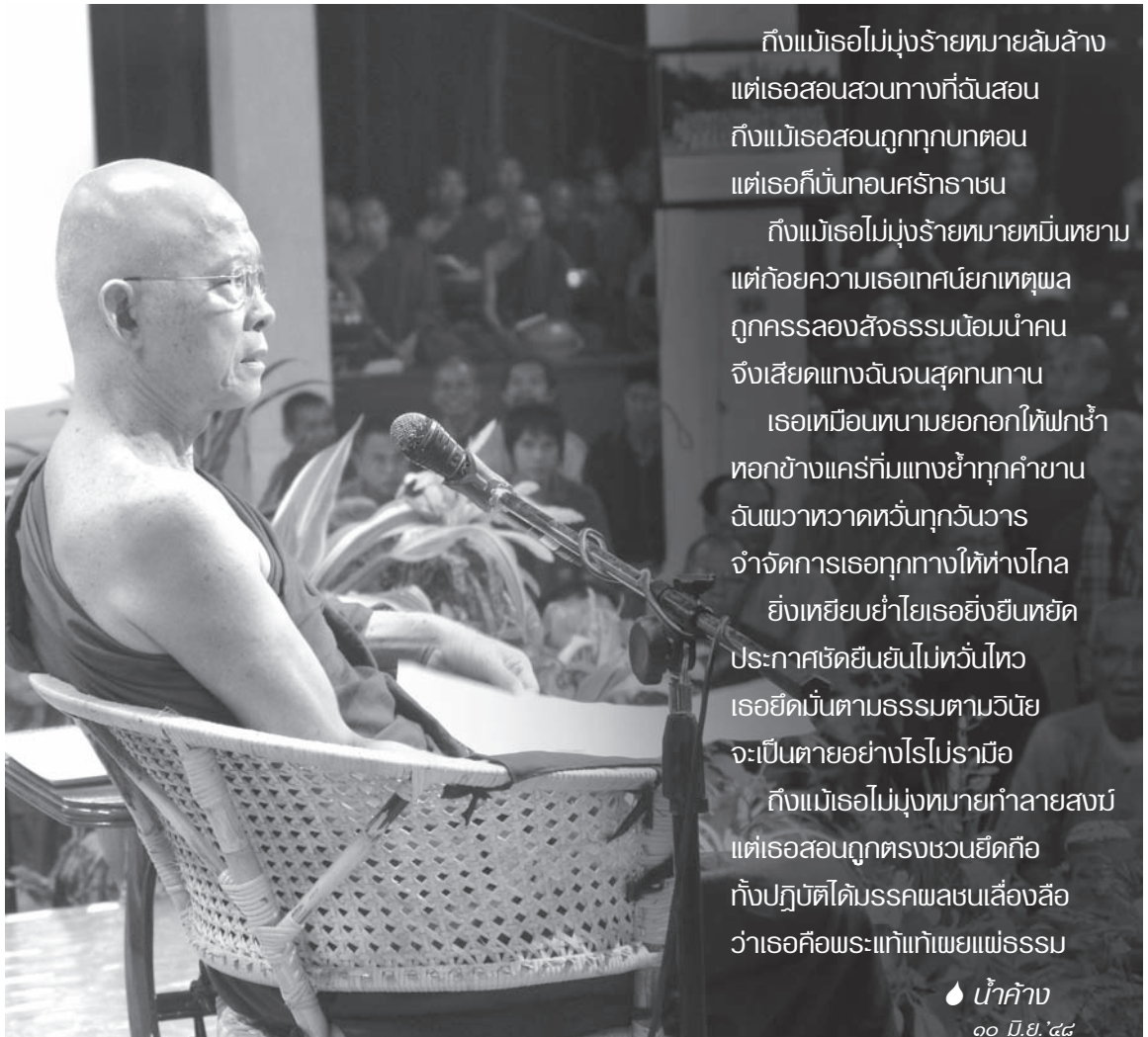
ตามพระธรรมวินัยก็จะวิปริตผิดเพี้ยนไปหมด ข้อเขียนของข้าพเจ้าจะเกิดผลกระทบอย่างมากที่สุดก็เพียงการเสียหายหรือเสียเครดิตทางวิชาการไปบ้างเท่านั้น ซึ่งไม่สามารถเทียบได้เลยกับผลกระทบจากการขึ้นของท่านที่เกิดขึ้นแล้ว คือการได้สั่งประหารชีวิตทางธรรมโดยไม่เป็นธรรมต่อภิกษุรูปหนึ่ง

ข้าพเจ้าขอจารึกไว้ ณ ที่นี้อีกครั้งว่า..... ประวัติศาสตร์ของสังคมพุทธในเมืองไทย จักต้องจารึกคดีตัวอย่างนี้ ไว้ชั่วลูกหลานเหลน จักต้องจารึกถึงความไม่เป็นธรรมที่เกิดขึ้นจากอำนาจพิเศษอย่างถูกกฎหมายแต่ผิดพระธรรมวินัย อำนาจ“บาตรใหญ่”ที่ร่วมกันกระทำอย่างถึงที่สุดต่อผู้ไร้อำนาจซึ่งมีความเห็นแตกต่างออกไป แต่อยู่ร่วมกันบนผืนแผ่นดินไทยอันเป็นแผ่นดินพุทธ....ผืนนี้

ไพโรจน์ ว.ชัยศักดิ์

๕ มิ.ย. ๒๕๔๘

จับกับเธอ

ถึงแม่เธอไม่มุ่งร้ายหมายล้มล้าง
แต่เธอสอนสวนทางที่จับสอน
ถึงแม่เธอสอนถูกทุกบทสอน
แต่เธอก็ปั้นทอนศรัทธาเซน
ถึงแม่เธอไม่มุ่งร้ายหมายทิ่มทิ่มทิ่ม
แต่ก็ยอความเธอเทศน์ยกเหตุผล
ถูกครรสองสังฆกรรมน้อมนำคน
จึงเสียดแทงอันจนสุดคนทาน
เธอเหมือนหนามยอกอกให้ฟกซ้ำ
ทอกข้างแครงก็แกงยำทุกคำขาน
อันพวาทวาดทวันทุกวันวาร
จำจัดการเธอทุกทางให้ห่างไกล
ยิ่งเหยียบยำโยเธอยิ่งย็นหยัด
ประกาศชัศตยีนยันไม่ทวันไหว
เธอยึดมั่นตามธรรมตามวินัย
จะเป็นตายอย่างไรไม่รามือ
ถึงแม่เธอไม่มุ่งหมายทำลายสงบ
แต่เธอสอนถูกตรงชวนยึดถือ
ถึงปฏิบัติได้มรรคผลขณเสื่องสื่อ
ว่าเธอคือพระแก้วแก้วแพ้วธรรม

น้ำค้าง

๑๐ มิ.ย. ๒๕๔๘

ตอน...

๑๑ นานาสังวาส จะสูญสิ้น ไปจากใจองเดรวาทไทย

○ เมษายน ๒๕๔๘

๑. ข้อติดกับเขาวงกต

๒ เม.ย. ๒๕๔๘ ที่ศิระระอโศก ก่อนงานปลูกเสกฯจะเริ่ม บรรดาศิษย์เก่าสัมมาสิกขานัดรวมตัวกัน ร่วมสัมมนาเชิงจิตวิญญาณ เป้าหมายเพื่อหลอมรวมใจกัน โดยมีกิจกรรมต่างๆ พบสมณะสิกขมาตุ สุดท้ายนิมนต์ให้พ่อท่านให้ข้อคิดกับบรรดาศิษย์เก่าๆที่ได้มาร่วมประมาณ ๖๐ คน จากบางส่วนที่พ่อท่านให้ข้อคิดดังนี้ “การที่เราดำริจัดงานคืนสู่เหย้าฯ เป็นวิธีการของมนุษย์ ที่ไหนเขาก็ทำ เพราะว่ามีมนุษยชาติเป็นสัตว์โคลง ไม่ใช่สัตว์ปัสกเดี่ยว แล้วรวมตัวกันสร้างสรรค์ มีคุณค่า มีประโยชน์ต่อกันและกัน ไม่ใช่รวมตัวเพื่อมากิน สูป ดื่ม เสพ สนุกเฮฮากันเท่านั้น

นับวันที่จะมีน้องๆจบออกมาอีกเรื่อยแหละ อาตมาไม่เชื่อว่าศิษย์เก่าของชาวอโศก ไปแล้วนี้ไม่เห็นหลังกลับมาเลย ไม่ใช่เขาไม่รู้ที่ชาวอโศกเรามุ่งหมายอะไร ให้โง่ตายยังงี้ก็ไม่น่าจะไม่รู้ เพราะว่ามันซึมซับ Osmosis กินอยู่หลับนอนร่วมกันมา อยู่ซึมซับกันทุกวิถีชีวิต ความซึมซับถ่ายทอดทางจิตวิญญาณ

พวกเราทุกวันนี้ ทำอะไรหลายๆอย่าง ถ่วงดุลสังคมเขาไว้ได้พอสมควร เพราะฉะนั้นคิดดีๆ ตรวจสอบตัวเองดีๆว่า เราเองเรานี่ แต่ละวันแต่ละคืนผ่านไปนี่ เราคิดยังไง คิดอย่างนักสร้างสรรค์ หรือคิดอย่างนักเสพ หรือคิดอย่างนักทำลาย

ทางพฤติกรรม นิสัยใจคอ แม้กระทั่งถึงอุดมคติ อุดมการณ์ อุดมคตินี้คือความคิด สูงสุดยอดแห่งความคิดเรียกว่าอุดมคติ อุดมการณ์ นี่คือการกระทำให้มีผลสู่เป้าหมายที่เป็นอุดมคติ

มารวมตัวกันนี่ก็เป็นนิมิตหมายที่ดี ก็ให้พวกเราคิดดีๆ สำหรับผู้ที่ยังไม่อยากจะมาเสียสละ ไม่อยากมารวมตัว ไม่อยากมาสร้างสรรค์ มันยังเห็นแก่ตัวที่จะต้องไปทำงานของข้า ส่วนของข้า หรือข้าไม่ยอมมาทำ ไปทำตามที่ข้าชอบ สบายๆใจ ฉันชอบฉันก็ทำตามใจฉัน มันไม่นึกถึงว่าเออเราจะทำอย่างไร ให้พฤติกรรมของเรา ให้กายกรรม วจีกรรม มโนกรรมของเรามันมาเป็นประโยชน์คุณค่า มันมาหลอมรวมกับพฤติกรรมของกันและกัน ที่จะสร้างสรรค์อะไรขึ้นมา เสร็จแล้วถึงวาระหนึ่งเราก็ตาย

พวกเราทุกวันนี้ ทำอะไรหลายๆอย่าง ถ่วงดุลสังคมเขาไว้ได้พอสมควร เพราะฉะนั้นคิดดีๆ ตรวจสอบตัวเองดีๆว่า **เราเองเรานี่ แต่ละวันแต่ละคืนผ่านไปนี่ เราคิดยังไง คิดอย่างนักสร้างสรรค์ หรือคิดอย่างนักเสพ หรือคิดอย่างนักทำลาย**

ฉะนั้นเมื่อเรารู้จักความสำคัญของชีวิตว่าชีวิตเรา โลกทุกวันนี้หน้าสงสาร คนมันไม่มีคุณธรรม ไม่รู้จักจักรธรรม ไม่รู้จักโลกีย์ โลகுตระ ไปตามอำนาจกิเลส กิเลส ๑๐๐% มีคนแสวงหาหรือว่าคนที่จะฝึกฝนอยู่ในมุมของด้านศาสนา ไม่เท่าไร

พวกเรานี่ รู้จักจักรธรรมแล้ว ยังเหลือแต่เอาจริง อดทน และบุกบั่นเท่านั้นเองที่เราจะช่วยเหลือสังคมโลกได้

นายเขาก็กระตือรือร้นที่จะพัฒนาประเทศ แต่ไม่มีแนวคิดมาในแนวทางที่จะสร้างสรรค์อันเป็นโลกุตระเลย จะเอาแต่โลกียะ จะเอาความรุ่งเรืองก้าวหน้าให้มันเทียบทันตะวันตก อเมริกา ท่านยังไม่เข้าใจ

จุดนี้ แต่ลึกๆอาตมาก็ว่ามีปฏิภาณอยู่เหมือนกัน รู้ว่าคุณธรรมดี และขาดคุณธรรมก็รู้ แต่ยังไม่มีความที่ว่าจะมาโน้มน้ามนะคมโลกุตรธรรม เพื่อที่จะสร้างคนให้มีธรรมะที่เป็นโลกุตร

อาตมายังมองเห็นว่าการกอบกู้สังคมนี้ ทางโลกียะมันไปไม่รอดจริงๆ เขารู้แล้วละ แต่เขาไม่มีทางออก เราเสนอไปเขาก็ฟังเข้าใจ แต่เขาไม่เชื่อว่าจะเป็นไปได้ยั่งยืน ใครมันจะไปทนได้ว่า อย่างนี้ได้ กลุ่มเล็กๆ แค่นั้นแหละ จุลภาค อาตมากำลังพิสูจน์ตอนนี้ จุลภาคก็จริงแต่เป็นจุลภาคแบบ Pyramidal web เป็นแบบเครือข่าย เป็นข่ายเครือข่ายที่ถักทอประสานกันในรูปแบบปิรามิดจริงๆ มันมีระดับ มียอด มีกลาง มีสูง มีฐานรับ มีหน่วยแห่งมวลหลากหลาย ไม่เป็นหมู่ใหญ่ปึกเดียวก้อนเดียว แต่มีหมู่ย่อยที่มีการเชื่อมโยงพึ่งพาอาศัยกันอย่างสามัคคีแนบแน่น หินแต่ละก้อนไม่อาศัยกันไม่ได้ สานกันหรือภาษาไทยเราใช้คำว่า “เครือข่าย” มันไม่สานต่อกันไม่ได้ **จุลภาคแต่ละจุดแต่ละส่วนก็จริง แต่มันจะถักทอโยงกันไปทั่ว และร่วมกันด้วยศรัทธาและปัญญา** อาตมาว่าพวกนี้เขาเข้าใจตรงนี้กันไม่ได้

อาตมายืนยันว่าในโลกุตระ มันทวนกระแส เพิ่งจะทำมาได้ ๓๐ ปี มันยังมีรูปมีร่างมีผลเลย จนกระทั่งเกิดชุมชนได้ มีการบริหารจัดการ มีการดำเนินชีวิต แล้วมันก็จะเกิดวัฒนธรรมไปเรื่อยๆๆ พวกเรานี่ เป็น pioneer เป็นพวกบุกเบิก เราทำกันไปแล้วจะเป็นตัวอย่าง รุ่นน้องๆก็จะตามมาอีก มันต้องรวมตัวกัน จะต้องสร้างวัฒนธรรมอันนี้ ต่อเนื่องไปให้ได้ ให้มันเกิดผล ขยายไป ซึ่งเราไม่บังคับกันหรอก ใครเห็นดีเห็นด้วยก็มากัน ค่อยๆทำกันไป

ก็พยายามพากเพียรเอา ใครบกพร่องอะไรก็แก้ คนเรามันมีผิดมีพลาด ทุกคนเคยผิด ไม่ใช่ที่ไม่มีผิด แต่ผิดบางอันนั้นมันผิดลึกเราก็มองไม่เห็น คนนี้ให้ออกไป ให้เข้ามาไม่ได้ คนไหนให้ออกไปแล้วมีวาระเวลาเข้ามา ก็เหมือนกับลงโทษลงทัณฑ์กันไป ไม่เป็นไร ก็ต้องพยายามสำนึก พยายามที่จะแก้ไข ปรับปรุง พระพุทธเจ้าสรรเสริญ คนที่ผิดแล้วรู้ผิด แล้วกลับตัวได้ ดีแล้วก็อย่าไปเที่ยวถล่ม เอาแต่เรื่องเก่าๆ เรื่องอดีตที่เขาแก้ไขแล้ว โทษทัณฑ์เขาก็จบแล้ว แก้ไขแล้ว ปรับปรุงแล้ว เขาไม่เวียนกลับไปเป็นอีกแล้ว ก็ยังเอาใจเรื่องเก่ามาพูด มาอะไรต่ออะไรกันอยู่นั้นแหละ คนนั้นก็ติดยึด ไม่รู้จักกาลเทศะ ฐานะ ไม่รู้จักภาวะ ไม่รู้จักสิ่งที่ควรจะเป็น ก็อย่าไปพึ่งพิงทำ”

๒. คำแนะนำ...เลือกเรียนอะไรดี

๑๑ เม.ย. ๒๕๔๘ ที่ราชธานีอโศก เข้านี้ได้รับโทรศัพท์จากญาติธรรมคนหนึ่ง ที่ได้มาช่วยงานในหมู่ชาวอโศกหลายปี ลูกสาวก็เคยเป็นเด็กนักเรียนพุทธธรรมวันอาทิตย์ ขณะนั้นจบ ม.๖ ผ่านการ entrance คะแนนได้ทั้งแพทย์หรือทันตแพทย์ รวมถึงคณะวิทยาศาสตร์ ญาติผู้ใหญ่หลายคนก็เชียร์ให้เรียนแพทย์ หลายคนก็เชียร์ให้เรียนทันตแพทย์ แต่ใจของเด็กคนนี้เองอยากจะเรียนคณะวิทยาศาสตร์ อยากจะเป็นนักวิทยาศาสตร์มาตั้งแต่เล็กๆ ขณะนี้กำลังจะรอเวลาเข้ามาสอบตัวเลือกเรียน แต่เด็กเองยังรู้สึกสับสนไม่มั่นใจว่าจะเลือกเรียนอะไรดี ญาติธรรมผู้เป็นแม่จึงติดต่อโทรมาขอให้พ่อท่านช่วยให้คำแนะนำกับลูกสาวของตนด้วย จากบางส่วนของบทสนทนาดังนี้

พ่อท่าน : เราเองเป็นคนเรียน คนอื่นก็เป็นคนที่เห็นในกระแสของความควรไม่ควรของสังคม และความชอบในใจของตน แต่ถ้าเราพิจารณาตัวเรา หนึ่งเราชอบ สองเราเองมีความคิดเห็นของเรา แล้วเราคิดจะได้จะด้านว่า คนอื่นอย่ามาเกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของเรา อันนี้มันจะเป็นการยึดอัตตา

แต่ถ้าเมื่อเรารู้ตัวเราเองแล้ว ถ้าเราจะเรียนหมอ ตามที่กระแสของทุกๆคนทั่วไปเขาก็เห็นดีเห็นด้วย ถ้าเราเองดูแล้วก็เห็นว่า เราสามารถที่จะเรียนหมอก็ได้ มันไม่ได้ยากเย็นอะไร จะเรียนสิ่งที่เราชอบก็ได้ อาตมาว่าพิจารณาแล้ว หนึ่งถ้าเราเรียนสิ่งที่เราชอบมันเป็นการบำบัดจิตใจของเราเอง มันก็ทำให้จิตใจของเราโต แล้วเราก็ได้สมใจของเรา ที่นี้เรียนมาแล้ว ค่าของความเห็นของหมู่กลุ่ม ความเห็นของคนหมู่มาก แน่นอนมันก็น่าจะมีราคากว่า น่าจะมีความเหมาะสมกว่า เพราะฉะนั้นถ้าเราเองไม่ได้ขัดข้องจิตใจของเรา มากเกินไป จะเรียนหมอก็เรียนได้ นอกจากว่าถ้าเราไปเรียนแล้วมันจะฝันจริงๆ ไม่ไหวหรือเรียนแล้ว ทรมาณแน่นอนเลยก็อีกเรื่องหนึ่ง ก็เรียนที่เราถนัดก็แล้วกัน แม้มันจะบำบัดจิตใจตนเองก็ทำไม่ได้ เพราะเราเองถ้าไปเรียนแล้วมันฝันจริงๆ เราทุกข์ทรมาณแน่ อันนี้เราก็ตัดสินใจของเราว่า เราก็คควรเรียน สิ่งที่เราคิดว่าควรเรียน แต่ถ้าเชื่อว่าเราก็คเรียนได้มันก็ไม่มีปัญหาอะไร อาตมาก็ว่ามันน่าจะตัดสินใจเรียน ตามความเห็นของคนหมู่มากนะ

เด็ก : คืออะไรละคะ ในความเห็นของหลวงปู่

พ่อท่าน : อ้าว ก็ไหนว่าความเห็นของคนส่วนมากเราน่าจะเรียนหมอไม่ใช่หรือ

เด็ก : อ้อ ก็ใช่ค่ะ

พ่อท่าน : คนหมู่มากก็เห็นว่าเราน่าจะเรียนหมอ ค่ะแนบเราถึง เราเรียนได้ เราเลือกได้ แต่เราไปเลือกวิทยาศาสตร์ใช่ไหม

เด็ก : อ้อ ไม่ใช่ค่ะ เลือกทันตาค่ะ

พ่อท่าน : แล้วที่นี้จะเลือกทันตากับหมอนี้ยังงัยกันละ มีความเห็นยังงัยกัน

เด็ก : ก็คืออย่างที่บอกค่ะ น้าก็เรียนทันตาใช่ไหมคะ ส่วนอาภาก็เรียนหมอ ไฉนแล้วก็ตีกัน

พ่อท่าน : อ้อ ที่นี้ก็ต้องใช้ความเห็นของเราแหละ เราคิดว่าถ้าเราจะเรียนทันตา กับที่เราจะเรียนหมอโดยตรงนี้ อันไหนที่เราจะทำได้ดีกว่า อันไหนที่เราถนัดกว่า ชอบกว่าอะไรก็ได้ ก็อ่านตรงนั้น

ถ้าคะแนนสองข้างเท่ากัน ความเห็นข้างนอกเนี่ย น้าๆอาๆ ค่ะแนบเท่ากัน เราก็คมาดูที่คะแนนของเรา เราตรวจอารมณ์ ตรวจจิตใจของเราจริงๆว่า เอ้อ เราถนัดหรือว่าเราเห็นดีเห็นชอบ เราจะยินดีอันใด จะทำอะไรได้ดีกว่า เราก็คเอาคะแนนของเรามาบวก (อ้อ) เป็นตัวตัดสินอีกทีหนึ่ง

เด็ก : แต่ว่าคะแนนมันได้ทั้งสองอันเลยคะ คือมันติดทั้งสองอันคะ

พ่อท่าน : คะแนนที่อาตมาว่านี่คือคะแนนของพี่ ป้า น้า อา เพื่อนฝูงนั่นหนึ่ง กับคะแนนในความถนัดของเราอีกหนึ่ง (อ้อ) ถ้าคะแนนของเราเนี่ย มันอะไรก็ได้เราก็คเอาคะแนนข้างนอกว่าอะไรมันมาก คะแนนทันตแพทย์มาก หรือคะแนนแพทยศาสตร์มาก เราก็คเอาอันนั้น

เด็ก : อ้อ ต้องดูคนรอบข้างด้วยหรือคะ

พ่อท่าน : เอ้อ ดูคนละครั้งอีกทีหนึ่ง

คะแนนของเรามันกลางๆ ใหม่ๆ คือเราจะไปอันไหนก็ได้ ถ้าเราจะไปอันไหนก็ได้ เราก็เอาคะแนนของพี่
ป้า น้ำ อ่า พวกข้างนอก ฝ่ายไหนเขาจะมากล่ะ ทันทแพทย์มาก

เด็ก : ก็หมอมออยู่แล้วละคะ

พ่อท่าน : ถ้าหมอมอมาก เราก็ไปทางหมอ จริงๆ แล้วมันอยู่ที่เราเป็นตัวหลัก ถ้าว่าเอ้อเรา
ไม่มีปัญหา เราจะเรียนอะไรก็ได้ มันก็ไม่ขัดข้องอะไร มันก็ไม่มีปัญหา มันก็ไม่ทุกข์ แล้วมันก็เป็นไปได้
แต่ถ้าเราขัดใจจริงๆ เราฝืนเหลือเกิน อันนั้นมันก็ทุกข์ของเรา แม้ข้างนอกเขาจะมีมากกว่าเราก็จำเป็นที่จะ
ต้องทำตามความเห็นของเรา

เด็ก : ค่ะ แต่หนูก็ลังเลใจ เพราะว่าพอหนูจะเลือกหันตาเขาก็บอกว่ามันแคบไป ทำไม่
เลือกหมอละมันกว้างกว่า เขาก็บอกว่ามันช่วยคนๆ

พ่อท่าน : ฮะๆ มันก็ช่วยทั้งนั้นแหละ แต่ว่าทันตแพทย์มันก็ช่วยในกรอบที่แคบหน่อย
หนึ่ง มันก็แค่ด้านฟัน แต่ถ้าเป็นแพทย์ก็มี Scope ที่กว้างขึ้น ก็ว่ากันไป เอ้า ไตร่ตรองเอง อาตมาได้
แต่แนะวิธีเลือกเฟ้นให้แล้ว

เด็ก : อ้อ ได้ค่ะ ค่ะนมัสการค่ะ

๓. ผลการประเมินโครงการพลังกุดินฟ้าประชาเป็นสุข

งานปลูกเสกฯ ครั้งที่ ๒๙ วันที่ ๓-๑๐ เม.ย. ๒๕๔๘ ที่ศิระระอโคก มีกิจกรรมไม่ต่างจาก
ปีที่ผ่านๆ มามากนัก ที่เพิ่มขึ้นมาเป็นการนำเสนอภาพเหตุการณ์วันวิสาขบูชา ๒๕ ที่เกาะลอยสวนลุมพินี
เพื่อให้เห็นรูปรอยของการจัดงานวิสาขบูชา ที่ชาวอโคกจะไปร่วมในปีที่พุทธมณฑล โดยบอกถึงงาน ๓
อย่างที่พวกเราได้รับให้จัดทำคือ โรงบุญมังสวิรัตินิทรศการ หนังสือ(แจก) พ่อท่านได้บอกถึง**นโยบาย**
งานนี้เราจะไปเป็นผู้รับใช้ งานเก็บกวาดทำความสะอาดต่างๆ (๕ ส.) ที่พวกเราหนัดก็จะทำกันให้เป็น
สำคัญ ส่วนผู้จะไปร่วมงานให้ใช้กลดอย่างเดียว เต็นท์หรือมุ้งห้ามเด็ดขาด รวมถึงการเป็นคนทำปลา
คือไม่สวมรองเท้าด้วย สำหรับพ่อท่านนั้นอาจจะไปอยู่ที่พุทธมณฑลตลอด ๔ วัน หรืออาจจะไปพักที่
ปทุมอโคกก็ได้ ยังไม่ได้ตัดสินใจอย่างหนึ่งอย่างใดทันที ดูสถานการณ์จริงในช่วงใกล้ๆ งานแล้วค่อย
ตัดสินใจ [แต่เป็นที่น่าเสียดาย ที่คณะสงฆ์กระแสหลักออกมาตั้งข้อรังเกียจเด็ดฉันทน์ ว่าได้กระทำ
บัพพชาตินิยมเราแล้ว จะให้มาร่วมจัดงานวิสาขะอย่างนี้ไม่ได้ ทำให้ชาวอโคกและประชาชนอีกจำนวน
มากพลาดโอกาสที่จะทำบุญอันยิ่งใหญ่]

อีกกิจกรรมหนึ่งที่น่าสนใจ ก็คือผลการประเมินโครงการพลังกุดินฟ้าประชาเป็นสุข ที่มี
ดร.บัญญัติ แก้วสอง และคณะ ทั้งหมด ๒๔ คน (ระดับดอกเตอร์ ๕ ท่าน) ได้นำเอาผลการประเมิน
บางส่วนมาบอกเล่าให้ชาวอโคกได้ทราบ ซึ่งผลการประเมินนี้ ได้นำเสนอต่อสำนักงานกองทุนสนับสนุน
การสร้างเสริมสุขภาพ(สสส.) และเครือข่ายกิจกรรมไร้สารพิษแห่งประเทศไทย(ครร.)

พื้นที่ในการประเมินคัดเลือกจากพื้นที่ของ ๑๔ ศูนย์ ได้แก่ ศูนย์แม่ข่าย ๑ ชุมชนศาลือโคก
และชุมชนดอยรายปลายฟ้า ศูนย์แม่ข่าย ๒ ชุมชนราชธานีอโคก และชุมชนสวนล่างฝั้น ศูนย์แม่ข่าย
๓ ชุมชนศิระระอโคก ชุมชนศรีโคตรบูรณอโคก และชุมชนร้อยเอ็ดอโคก ศูนย์แม่ข่าย ๔ ชุมชน
สิมาอโคก ศูนย์แม่ข่าย ๕ ชุมชนหินผาฟ้าหน้า ศูนย์แม่ข่าย ๖ ชุมชนสันตือโคก และชุมชนศรีบูรพาอโคก

ศูนย์แม่ข่าย ๗ ชุมชนปทุมธานี และชมรมเพื่อนช่วยเพื่อนอินทร์บุรี และศูนย์แม่ข่าย ๘ ชุมชน ทักษิณโอศก นอกจากนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลบางด้านจากศูนย์อื่นๆด้วย

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีผู้ประเมินใช้วิธีการหลายวิธีประกอบกัน ได้แก่ การเก็บรวบรวม ข้อมูลจากเอกสาร การเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ปฏิบัติงาน และผู้เข้ารับการอบรม ซึ่งมีทั้งการสัมภาษณ์ กลุ่มเฉพาะ และการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ปฏิบัติงานบางราย การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเวทีสัมมนาและเวที การเสนอผลงาน การเก็บรวบรวมข้อมูลผ่านกระบวนการเยี่ยมเยียนและพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการ และ การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการเข้าร่วมและสังเกตกิจกรรมของโครงการ

จากเอกสารรายงานฉบับสมบูรณ์ ผลการประเมินโครงการพลังกูดินฟ้าประชาเป็นสุข ที่ ดร.บัญญัติ แก้วส่อง และคณะ ได้เสนอต่อสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ(สสส.) เครือข่ายสิทธิการไร้สารพิษแห่งประเทศไทย(ครท.) เมษายน ๒๕๔๘ (หน้า ๑๔๘-๑๔๙)

๗.๓.๑ ข้อเสนอต่อสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ(สสส.)

ผลจากการประเมินกระบวนการในเมืองต้น ได้ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาสำหรับ สสส. ดังต่อไปนี้

๑) สสส.ควรสนับสนุนโครงการพลังกูดินฟ้าประชาเป็นสุขที่ใช้ศาสนาเป็นแกนกลางของ การขับเคลื่อนงานพัฒนาสุขภาวะอย่างต่อเนื่อง ผลจากการประเมินที่พบว่า โครงการพลังกูดินฟ้า-ประชาเป็นสุขมีคุณค่าต่อการสร้างเสริมสุขภาวะแบบองค์รวมของประชาชนในหลายประการ เช่น การลด อดบายมุข โดยเฉพาะลด ละ เลิกการดื่มสุรา และการสูบบุหรี่ การลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร

โดยทำการผลิตปุ๋ยอินทรีย์ใช้เอง การกินอาหารที่ปลอดภัย ความรู้สึกเสียสละแบ่งปัน การรวมกลุ่มในการทำงาน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้สามารถสร้างสุขภาพ ทั้งสุขภาพกาย สุขภาพจิต สุขภาพสังคม และสุขภาพจิตวิญญาณ ซึ่งกระบวนการในการเสริมสร้างสภาวะสุขภาพดังกล่าวมาจากจุดเด่นของโครงการที่วางน้ำหนักของการพัฒนาไว้ที่คุณค่าทางศีลธรรมของหลักศาสนาพุทธ ที่นำมาใช้ในกระบวนการพัฒนาคนให้เข้าสู่สภาวะความเป็นคนที่สมบูรณ์ ประกอบกับคุณค่าทางเศรษฐกิจต่อวิถีชีวิต ที่กสิกรกำลังเผชิญอยู่ โดยใช้กระบวนการทำงานที่มีทั้งสมณะซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติตนชอบ และมีศักยภาพในการพูดคุยแลกเปลี่ยนสร้างศรัทธาได้สูงมาก มีผู้ปฏิบัติงานที่เป็นคนวัดและคนนอกที่ค่อนข้างมีศีลเคร่งครัด มีความอ่อนน้อมถ่อมตน มีความตั้งใจและจริงใจต่อการทำงาน สามารถเป็นแบบอย่างที่ดี และมีแหล่งเรียนรู้ที่เป็นชุมชนของชาวอโศก ซึ่งมีกิจกรรมที่เอื้อต่อการถ่ายทอดคุณค่าทางศีลธรรม มีตัวอย่างจริงที่จับต้องและสัมผัสได้ มีบุคคลจริงที่มีประสบการณ์ตรงที่สามารถถ่ายทอดได้ มีโครงข่ายความสัมพันธ์ในการทำงานกว้างขวางทั่วประเทศ และที่สำคัญมีระบบการพัฒนาที่จะนำไปสู่ความยั่งยืนได้ โดยมีความพยายามในการสร้างชุมชนต้นแบบ ซึ่งเห็นผลในเชิงคุณภาพได้บางระดับแต่ต้องการขยายผลให้เห็นทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพในระดับชุมชน ดังนั้น สสส. ควรอย่างยิ่งที่จะต้องสนับสนุนกิจกรรมให้ต่อเนื่อง เพื่อผลการสร้างศีลธรรม คุณธรรมของประชาชน ควบคู่กับกิจกรรมการผลิต ซึ่งมักจะหาหน่วยงานหรือองค์กรทำงานในลักษณะนี้ได้ยากมาก โดยจุดเน้นการสนับสนุน น่าจะอยู่ที่การพัฒนาชุมชนต้นแบบให้เป็นรูปธรรม เป็นแหล่งเรียนรู้ของสังคมได้

๒) สสส. สามารถประยุกต์ใช้ระบบและวิธีการบางอย่างกับโครงการอื่นๆได้ ซึ่งผลจากการประเมินที่พบว่าระบบการพัฒนาของโครงการพลังกูดินฟ้าประชาเป็นสุข เป็นระบบที่บูรณาการกระบวนการย่อยหลายอย่างเข้าด้วยกัน โดยเริ่มจากการอบรมเบื้องต้นในโครงการหลักสูตรสังฆธรรมชีวิต และวางระบบการติดตามประเมินผลการทำงาน เพื่อจัดตั้งกลุ่มคนทำงานในเมืองต้น และคัดเลือกผู้นำมาอบรมพัฒนาเพิ่มเติม ก่อนจะกลับไปอบรมกสิกรในชุมชน และทำการเชื่อมร้อยเครือข่ายเข้าหากันเพื่อสร้างความแกร่งให้แกกิจกรรม พร้อมกับมีการสร้างเยาวชนในพื้นที่ประกอบขึ้นมา มีกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพโดยตรงในกลุ่มด้วย และยังมีการจัดมหกรรมเพื่อสร้างการเรียนรู้แก่บุคคลภายในและภายนอกด้วย ระบบดังกล่าวเป็นระบบที่มีความเหมาะสมต่อการพัฒนาสภาวะของประชาชน และขณะเดียวกันยังพบว่าความสำเร็จของการอบรมทางด้านจิตภาพและกายภาพนั้น ส่วนหนึ่งมาจากการได้ปฏิบัติจริง และเห็นตัวอย่างจริง ซึ่งโครงการมีวิธีการสร้างกระบวนการเรียนรู้ของตนเองที่ได้จากประสบการณ์ที่ตกผลึกของบุคลากร ดังนั้น สสส. ควรสนับสนุนให้มีการจัดระบบการพัฒนาที่ผสมผสานกิจกรรมทั้งการฝึกอบรมทั่วไป การติดตามประเมินผลจัดตั้งกลุ่ม การพัฒนาผู้นำ การเชื่อมร้อยเครือข่าย และการสร้างเยาวชนควบคู่ไปในกระบวนการ โดยใช้วิธีการปฏิบัติจริงและเห็นตัวอย่างจริงเป็นหลักในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ และขณะเดียวกัน สสส. ควรให้งบประมาณสนับสนุนการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งจะมีคุณค่าอย่างยิ่งต่อการปฏิรูประบบการศึกษาของประเทศไทย

๓) การขยายเป้าหมายงานสภาวะไปที่กลุ่มเยาวชน ผลจากการประเมินที่พบว่าการพัฒนาเยาวชนคนสร้างชาติ โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนนั้นปรากฏผลลัพธ์เบื้องต้นที่น่าสนใจมาก เช่น สามารถปรับเด็กเกเรของโรงเรียนที่จะถูกไล่ออกจากโรงเรียนให้กลายเป็นคนดีเป็นตัวอย่างของโรงเรียน การสร้างสรเด็กนักเรียนทั่วไปที่เข้าอบรมให้เป็นคนมีความกตัญญู ช่วยงานพ่อแม่เป็น เคารพพ่อแม่ ทำงานเป็นกลุ่มได้ดี สร้างสรงานเพื่อส่วนรวมได้ดี และช่วยตนเองได้ในหลายเรื่อง สิ่งเหล่านี้ไม่ค่อยจะพบ

นักในระบบการศึกษาปัจจุบัน ซึ่งเน้นการสร้างคนเก่งแต่กลายเป็นคนเลวที่เอารัดเอาเปรียบสังคม แต่อย่างไรก็ตามในกระบวนการทำงานพบว่างบประมาณการดำเนินการมีน้อย ไม่มีระบบติดตาม ไม่เหมือนกิจกรรมอบรมอื่นๆ ดังนั้น สสส. ควรสนับสนุนการขยายเยาวชน โดยน่าจะเน้นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมระหว่างชุมชนโอศอก โรงเรียน และชุมชนของนักเรียน เพื่อค้นหากระบวนการพัฒนาเด็กนักเรียนให้เป็นคนดีของสังคม ซึ่งกระบวนการวิจัยดังกล่าวอาจนำสู่องค์ความรู้สำคัญที่จะช่วยผลักดันการปฏิรูประบบการศึกษาอย่างแท้จริงได้ในอนาคต มีใช้การปฏิรูปการศึกษาจอมปลอมอย่างในปัจจุบัน

รายงานผลการประเมินฯ นี้ มีทั้งหมด ๑๕๖ หน้า เป็นเอกสารเล่มใหญ่ขนาดหน้ากระดาษ A 4 เนื้อหาดีด้วยกัน ๗ บท บทที่ ๑ บทนำ, บทที่ ๒ กระบวนการพัฒนาพลังผู้ด้นฟ้าประชาเป็นสุข, บทที่ ๓ ประสิทธิภาพการพัฒนา, บทที่ ๔ ชุมชนต้นแบบ, บทที่ ๕ สื่อและการประชาสัมพันธ์, บทที่ ๖ กลไกการติดตามสนับสนุน, บทที่ ๗ สรุปปัญหา อุปสรรค บทเรียนสำคัญและข้อเสนอแนะ และปิดท้ายด้วยเอกสารอ้างอิง ข้อความที่ได้คัดลอกมานำเสนอข้างต้นนี้เป็นส่วนหนึ่งของเนื้อหา รายงานผลการประเมินฯ ในบทที่ ๗ ที่น่าสนใจยิ่งสำหรับชาวโอศอกต่อการพัฒนาตนเองและองค์กรก็คือ ๗.๓.๒ ข้อเสนอต่อเครือข่ายกิจกรรมไร้สารพิษแห่งประเทศไทย(ครท.) จากหน้า ๑๕๐-๑๕๔ แต่น่าเสียดายว่าในที่นี้ข้าพเจ้าไม่สามารถนำมาถ่ายทอดได้ จำต้องข้ามผ่าน เพื่อมิให้บันทึกนี้ยืดเยื้อเกินไป

๕. ธรรมานุสติ

กรณีการจัดงานวันวิสาขบูชา จากกรณีที่ พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี มีดำริให้จัดงานวันวิสาขะให้ยิ่งใหญ่ เพื่อปลุกกระแสให้คนไทยที่นับถือศาสนาพุทธ ได้สนใจปฏิบัติธรรมชำระจิตใจ ซึ่งถือเป็นการปฏิบัติบูชาให้มากกว่าอามิสบูชา โดยมีเป้าหมายไว้ ๓ ปีในการทำให้งานวิสาขบูชา เป็นที่สนใจของต่างชาติมาร่วมกิจกรรมด้วย แบบเดียวกับที่มุสลิมไปเมกกะ และได้มอบหมายให้ พล.ต.จำลอง ซึ่งเป็นประธานศูนย์คุณธรรม ไปประสานในการจัดงานนี้ โดยมีเค้าโครงคร่าวๆว่าจะเชิญพระจากทุกนิกายมาร่วมกัน น.พ.จักรธรรม ธรรมศักดิ์ ผอ.สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ เป็นประธานในการจัดงานครั้งนี้ และได้มีการประชุมแบ่งงานเตรียมงานกันมาหลายต่อหลายครั้งแล้ว แต่ได้รับการคัดค้านอย่างมากจากศูนย์พิทักษ์พระพุทธศาสนาแห่งประเทศไทย ด้วยไม่ต้องการให้สันตโศกเข้าไปมีส่วนร่วมงาน ทำให้เป็นประเด็นในการวิพากษ์วิจารณ์กันไปต่างนานา ทั้งที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับการคัดค้านนี้

ในที่นี้ข้าพเจ้าขอคัดลอกบางส่วนจากข่าวหนังสือพิมพ์ มาให้ท่านผู้อ่านได้ทบทวนเรื่องราว ในฐานะที่เป็นชาวพุทธผู้ปฏิบัติธรรม ซึ่งจะต้องศึกษาเรียนรู้กุศล-อกุศล แล้วพากเพียรสร้างกุศล ละลดอกุศล ท่านได้เกิดธรรมานุสติหรือได้ประโยชน์ หรือได้ข้อคิดใดจากเหตุการณ์นี้กันบ้าง และจะได้เรียนรู้ว่าใครเป็นใคร แสดงบทบาทความคิดเห็นกันอย่างไร โดยที่ท่านผู้อ่านก็ต้องระมัดระวัง โทสะคติ โมหาคติ แม้แต่ฉันทาคติ เมื่อมีผู้กล่าวถูกใจเรา เพื่อการเรียนรู้การอยู่ร่วมกันในสังคมนี้อย่างสมานฉันท์กันต่อไป ด้วยไม่ว่าเขาไม่ว่าเรา ต่างก็คือเพื่อนร่วมทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น

เช้าวันที่ ๑๒ เม.ย. ข่าวหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ ขึ้นพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งตัวใหญ่ๆ มหาเถร

จัด 'จำลอง' ดึง 'สันติอโศก' ร่วมงานวันวิสาขบูชา จากบางส่วนของกรรณการรายงานข่าวดังนี้

ที่ทำเนียบรัฐบาล เวลา ๐๙.๓๐ น. วันที่ ๑๑ เมษายน พ.ต.จำลอง ศรีเมือง ประธานศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมเพื่อพลังแผ่นดิน พร้อมด้วยแม่ชีคันสนีย์ เสถียรสุด แห่งเสถียรธรรมสถาน น.พ.จักรธรรม ธรรมศักดิ์ ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ และพระสงฆ์กว่า ๑๐ รูป เข้าพบ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ทหารอัญเชิญธงวันวิสาขบูชา ๒๒ พฤษภาคม

พ.ต.จำลองกล่าวว่า ศูนย์คุณธรรมได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรี ให้ประสานจัดงานวันวิสาขบูชาให้ยิ่งใหญ่และเป็นไปตามแนวทางของท่านพุทธทาสภิกขุ โดย น.พ.จักรธรรมจะเป็นประธานคณะกรรมการจัดงาน แม่ชีคันสนีย์เป็นประธานอนุกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์ และคณะสงฆ์จากทุกวัดทุกสาขาเป็นกรรมการ จึงมาแจ้งความคืบหน้าในการเตรียมงานในช่วง ๓-๔ เดือนที่ผ่านมาว่า ได้ทำอะไรบ้าง

ขณะที่แม่ชีคันสนีย์กล่าวว่า เรามีพุทธศาสตร์ที่จะใช้วันวิสาขบูชาปีนี้ เป็นการเปิดแคมเปญใหญ่ ที่จะสร้างกระแสให้มนุษย์สามารถมีชีวิตและพึ่งพาตนเอง เพื่อพ้นทุกข์ร่วมกันได้ โดยเราจะชวนพุทธศาสนิกชนตั้งสัจจะอธิษฐานที่จะหยุด ลด ละ เลิก สิ่งที่ไม่ดี เร่งทำสิ่งที่ดีให้เกิดขึ้น และจะมีคำอวยพรในวันวิสาขบูชา โดยเริ่มสร้างกระแสในวันนี้ไปจนอีก ๓ ปีข้างหน้า จะทำให้ประชาชนชาวไทยมีชีวิตที่ผาสุกร่มเย็น เพื่อถวายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

อ.พ.จักรธรรม ธรรมศักดิ์

น.พ.จักรธรรมกล่าวว่า นายฯได้ให้นโยบายว่าจะทำให้คนไทยมีพระธรรมในจิตใจและปฏิบัติธรรม สิ่งนี้นายฯเห็น ในวันนี้เป็นเรื่องที่เห็นต่อจากงานเมื่อวันที่ ๑๐ เม.ย. โดยนายฯบอกว่ารัฐบาลทำงานศาสนาสัมพันธ์สมานฉันท์แห่งชาติ และอยากเห็นศาสนิกสัมพันธ์ในทุกกลุ่มทุกหมู่ของพระพุทธศาสนาเรา นายฯอยากเห็นการสมานฉันท์ในศาสนิกชน ซึ่งเป็นนโยบายที่ชัดเจน โดยจะเริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๒ พ.ค. ไปจนถึงวันที่ ๓๐ พ.ค.

บ่ายวันเดียวกัน ที่พุทธมณฑล ได้มีการประชุมมหาเถรสมาคม(มส.) น.พ.จักรธรรม เปิดเผยภายหลังการประชุมว่า ที่ประชุม มส.ได้มีการพิจารณาการจัดงานวันวิสาขบูชาในวันที่ ๒๒-๓๐ พ.ค. ๒๕๔๘ ซึ่งศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมเพื่อพลังแผ่นดินที่มี พล.ต.จำลอง ศรีเมือง เป็นประธานจะเข้ามาช่วยเหลือสนับสนุนงบประมาณ ซึ่งในการประชุมเมื่อวันที่ ๑ เม.ย. ที่ประชุม มส.ได้แสดงความเป็นกังวลศูนย์ดังกล่าว เนื่องจากบางภาคีของกลุ่ม คณะสงฆ์ได้เคยมีประกาศนียบัตรมาแล้ว ซึ่งในการประชุมวันนี้ ๑๑ เม.ย.ที่ประชุมพระเถระใน มส.ทุกรูป ได้แสดงความคิดเห็นว่า ในปี ๒๕๓๒ คณะสงฆ์ได้เคยมีประกาศนียบัตร ไม่ให้พระสงฆ์ไปร่วมคบค้าสมาคมกับกลุ่มคนดังกล่าวและประกาศดังกล่าวก็ยังคงมีผลบังคับใช้อยู่จนปัจจุบัน ไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ ฉะนั้นที่ประชุม มส.จึงมีมติว่าในการจัดงานวิสาขบูชาครั้งนี้ให้ทางสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติจัดงานแต่เพียงฝ่ายเดียวไปก่อน

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า กลุ่มคณะสงฆ์ที่ มส.กระทำการพาดพิงนียบัตรไม่ให้พระสงฆ์ไปร่วมคบค้าสมาคมด้วย คือกลุ่ม “**สันติอโศก**” ของ**สมณะโพธิรักษ์** ที่มีความสนิทแนบแน่นกับ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง **พระเทพวิสุทธิกวี**กล่าว “หากตัดสินใจให้สันติอโศกมาจัดงานวันวิสาขบูชา ก็เท่ากับไม่ยู่หระและไม่เอื้อเพื่อต่อคณะสงฆ์ ทำอย่างนี้ก็เท่ากับตบหน้ามหาเถรสมาคม ในเมื่อตัดสินใจแล้วจะไม่ยอมรับผู้ประพฤติผิดอย่างสันติอโศกแล้ว จะมาทำงานร่วมกันได้อย่างไร คงไม่มีใครที่ถุยน้ําลายแล้วจะเก็บกลับมากลืนได้ใหม่” (น.ส.พ.ไทยโพสต์ ๑๒ เม.ย. ๒๕๔๘)

พระพรหมวชิรญาณ เจ้าอาวาสวัดยานนาวา ในฐานะกรรมการมหาเถรสมาคมกล่าว เรื่องการจัดงานนี้หากจะให้หน่วยงานที่ มส.มีมติเคยประกาศนียบัตร หรือไม่รับรองมาร่วมด้วยก็คงไม่ได้ เพราะมีหลายฝ่ายที่เป็นห่วงเรื่องนี้ ได้แสดงความห่วงใยกันมามากกว่าจะไม่เหมาะสม ส่วนบทบาท พล.ต.จำลองนั้น กรรมการ มส.ไม่ขัดข้อง และยอมรับในตัว พล.ต.จำลองในฐานะที่เป็นฆราวาส

การที่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีตั้งให้ศูนย์คุณธรรมของ พล.ต.จำลองเข้ามาจัดงานวันวิสาขบูชาในปีนี้ ทั้งๆที่ก่อนหน้านี้ พศ.เป็นผู้รับผิดชอบ คงเป็นเจตนาที่ดีเพราะต้องการเชิดชูการเผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยต้องการให้หลายฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมจัดงาน ทำให้เกิดความสมานฉันท์ ไม่ใช่เรื่องเสียหายอะไร (น.ส.พ.มติชน ฉบับวันที่ ๑๔ เม.ย. ๒๕๔๘)

พระมหาเดวิด กลุ่มยุวสงฆ์ กล่าวว่า “นี่คือการทำลายพระพุทธศาสนา ซึ่งอาตมาไม่อยากจะบอกว่าเป็นแผนของรัฐบาล ที่ต้องการลดความน่าเชื่อถือของมหาเถรสมาคม เพื่อที่จะเข้ามาครอบงำ ในเมื่อทราบอยู่แล้วว่า พล.ต.จำลองกับสำนักสันติอโศกโยงโยกันอย่างไร ทำไมจึงจงใจทำให้เกิดปัญหา ถ้าอยากจะทำงานให้ยิ่งใหญ่ก็ควรจะหานักการศาสนาที่ไม่สร้างแตกแยกให้ศาสนามาเป็นคนทำงาน แต่นี่ชัดเจนแล้วว่านายกรัฐมนตรีกำลังใช้กลยุทธ์ทั้งจิตวิทยา การตลาด การประชาสัมพันธ์ มาเล่นงานพระ วันนี้เรื่องการให้ พล.ต.จำลองจัดงานหรือไม่จัดงาน ไม่ใช่ประเด็นสำคัญ เพราะความปรารถนาที่จะทำให้งานสงฆ์ต้องมัวหมอง ก็สำเร็จตามที่บางคนตั้งใจแล้ว” (น.ส.พ.ไทยโพสต์ ฉบับวันที่ ๑๕ เม.ย. ๒๕๔๘)

พระเทพดิลก(มหาระบบ) ประธานศูนย์พิทักษ์พระพุทธศาสนาแห่งประเทศไทย กล่าวว่า “เรื่องที่เกิดขึ้นคือการเคลื่อนไหวทางการเมือง พล.ต.จำลอง คือสันติอโศก สันติอโศกคือพลังธรรม และพลังธรรมคือพรรคไทยรักไทย กลุ่มคนเหล่านี้พยายามทำตนเองให้เป็นที่ยอมรับทั้งๆที่ พล.ต.จำลองกับสันติอโศก ไม่ยอมรับพระธรรมวินัย ปฏิเสธไม่ยอมรับไหว้พระพุทธรูปโดยอ้างว่าเป็นวัตถุ ไม่ยอมรับสมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก แล้วจะมาที่พุทธมณฑลซึ่งเป็นสถานที่ที่ประดิษฐานพระพุทธรูป และมีตำหนักของสมเด็จพระสังฆราชฯทำไม

พล.ต.จำลองพยายามทำให้สำนักสันตโตโคกได้รับการยอมรับ ด้วยวิธีการทางเมือง นายกรัฐมนตรี ก็ไปตั้งให้เป็นประธานศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมฯ ซึ่งอาตมาอยากถามว่าคุณธรรมคืออะไร คนคนนี้มีคุณธรรมจริงหรือไม่ อาตมารู้จักคำว่า “จำลอง” คืออะไร และเชื่อว่าชาวพุทธส่วนใหญ่ก็รู้ แต่ใครที่ยังไม่ทราบอยากจะนับถือก็คงต้องปล่อยไป” (น.ส.พ.ไทยโพสต์ ฉบับวันที่ ๑๕ เม.ย. ๒๕๔๘)

คอลัมน์ของคุณเปลว สีเงิน จากเนื้อหาบางส่วนดังนี้ทำไมมหาเถรสมาคมจึง “ปักใจ” สันตโตโคก ว่าเป็นกลุ่มนักปฏิบัติธรรมพุทธธรรมเถื่อน นอกกรีต นอกกรอย นอกคอก ถึงขนาดไม่ยอมให้อยู่ร่วมโลกพุทธธรรมเดียวกัน?

สันตโตโคก “เถื่อน” เพราะมหาเถรสมาคมไม่ยอมรับเข้าสังกัด?

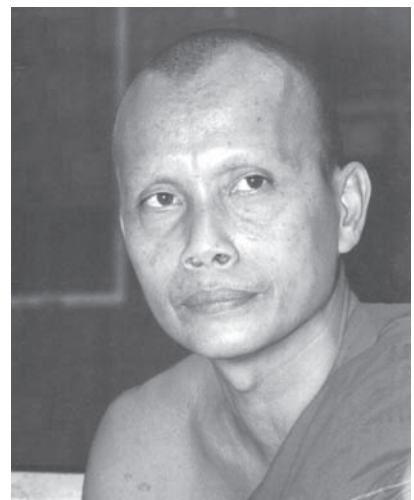
หรือ “เถื่อน” เพราะสันตโตโคกมีการปฏิบัติตนนอกกรีตนอกกรอยคำสอนพระพุทธศาสนา?

คำตอบสังคมดูเหมือนจะเป็นว่า “เถื่อน” เพราะมหาเถรสมาคมไม่ตีตราประทับรับรองให้ ส่วนการปฏิบัติธรรม-วินัย นั้น ดูเหมือนสังคมไม่ปฏิเสธแถมจะยอมรับด้วยซ้ำไปว่า สมณะของสันตโตโคกปฏิบัติดี-ปฏิบัติชอบ เครื่องครัดในพระธรรม-วินัย “มากกว่า-ดีกว่า” พระในคณะสงฆ์บางส่วนด้วยซ้ำ

ก็ที พระสงฆ์ในพระพุทธศาสนาไปร่วมพิธีกับพราหมณ์ ฮินดู คริสต์ อิสลาม ซิกข์ ทั้งที่ต่างศาสนา ต่างนิกาย คณะสงฆ์ไทยก็เข้าใจ ร่วมปฏิบัติศาสนากิจด้วยดี แต่จัดงานวันวิสาขบูชาที่พุทธมณฑล แค่สันตโตโคกจะร่วมกิจกรรมด้วย กลับตั้งแง่รังเกียจถึงขั้นจะเกิดศึกศาสนาขึ้นเช่นนี้ ใช้มาตรฐานอะไรในการวินิจฉัยโดยธรรม?

จะทำอะไรต้อง “ตอบสังคมได้” อย่าผูกขาดพุทธศาสนาไว้แค่ด้วยเงื่อนกฎหมาย ขอจงเข้าใจผู้ที่เคร่งครัดใน “ธรรม-วินัย” นั่นคือผู้ทำถูก...กฎหมายพุทธธรรม (น.ส.พ.ไทยโพสต์ ๑๔ เม.ย. ๒๕๔๘)

พระพิศาลธรรมพาที(พระพยอม กัลยาโณ) เจ้าอาวาสวัดสวนแก้วกล่าว “อาตมาก็เข้าใจทาง มส. แต่อยากให้ทั้งสองฝ่ายเดินทางสายกลาง ซึ่ง มส.ไม่ควรจะทำอะไรสุดโต่งจนเกินไป และน่าจะให้กลุ่มสันตโตโคกเข้ามาร่วมในงานได้ เพราะ

พุทธมณฑลไม่ใช่ของใคร แต่คนที่จะมาใช้สถานที่ก็ต้องขออนุญาตคนที่ดูแลด้วย ซึ่งหากกลุ่มสันตโตโคก จะมาร่วมงาน ก็ต้องรู้จักฟังคนอื่น ไม่ใช่เข้ามาแล้วก็ไปทำนู่นทำนี่ ไปกล่าวโจมตีอีกกลุ่มหนึ่ง หรือพูดทำให้เกิดความแตกร้าง ซึ่งแทนที่พุทธศาสนิกชนจะได้รับสิ่งที่ดีๆ กลับต้องมาเจอภาพที่ไม่ดี ทั้งนี้อาจมาคิดว่าควรจะให้ชาวพุทธเลือกเองว่าจะกินเนื้อ จะกินผัก จะรัก จะชอบใคร

ต้องยอมรับว่า ความขัดแย้งที่เกิดขึ้น กลุ่มสันตโตโคกจะได้เปรียบมาก เพราะมีสมาชิกมากกว่าเดิม และคนอาจจะมองว่ามีผลงานมากกว่า มส. ส่วนหนึ่งเป็นเพราะมีการจัดกิจกรรมกันบ่อย ทำให้ดูว่ามีผลงานถูกใจประชาชน ทั้งยังมีการขยายสาขาออกไปทั่วประเทศ และมีการระดมเยาวชนอยู่ในกลุ่มมาก ซึ่งก็คงไม่ใช่เรื่องเสียหายอะไร” (น.ส.พ.มติชน ๑๖ เม.ย. ๒๕๔๘)

พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร กล่าวในรายการนายกฯทักษิณคุยกับประชาชน เมื่อวันที่ ๑๖ เม.ย.

ตอนหนึ่งว่า “เราคิดกันว่าในวันวิสาขบูชา เราควรเชิญชวนชาวพุทธทั่วโลกมาร่วมกันปฏิบัติธรรม ตอนแรกเราวางแผนกันว่าจะใช้พุทธมณฑล ซึ่งจะเป็นการทำงานร่วมกันระหว่างสำนักพระพุทธศาสนา ศูนย์คุณธรรม และทางเถรสมาคม สิ่งสำคัญที่สุดก็คือว่า ชาวพุทธเองนี้จะต้องมีความสมานฉันท์ในหมู่ชาวพุทธด้วยความจริงแล้ว มาตรา ๓๘ ของรัฐธรรมนูญระบุไว้ชัดเจนว่า เราจะเสรีภาพในการนับถือศาสนา แล้วยังไม่พอ ไม่เลือกนิกาย ไม่เลือกลัทธิและความเชื่อ เพราะฉะนั้นใครจะเชื่ออย่างไร ไม่ว่ากัน แต่ว่าเป้าหมายสุดท้ายของศาสนาพุทธก็คือ พระพุทธเจ้า เพราะฉะนั้นเราจะต้องยึดหลักธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าเป็นหลัก” (น.ส.พ.ไทยโพสต์ ๑๗ เม.ย. ๒๕๔๘)

นายกำพล ภูมณี ส.ว. ปราชญ์บุรี ที่ปรึกษาศูนย์พิทักษ์พระพุทธศาสนาแห่งประเทศไทย กล่าว “ผมไม่ได้บอกว่าสันตโตโคก ธรรมกาย หรือสำนักอื่นๆไม่ดี เพราะทุกสำนักความคิด ต่างสอนให้คนทำดีทั้งสิ้น แต่การที่จะให้กลุ่มเหล่านี้มาร่วมกันทำกิจกรรม จะต้องมียุติธรรมที่ชัดเจนให้เขา เมื่อไทยยึดหลักพระพุทธศาสนาแนวเถรวาท ซึ่งยึดพระธรรมคำสั่งสอนอย่างเคร่งครัด ไม่มีผิดเพี้ยนจากพระธรรมคำสั่งสอนขององค์สัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่นอญาติที่ให้พระสงฆ์สามารถครองเรือน มีธุรกิจ หรือแม้รับประทานข้าวเย็นได้ เมื่อเป็นเช่นนี้จะมาบอกว่า มส.สุดโต่งนั้นคงไม่ถูกต้อง และก็เป็นคนละเรื่องกับสิทธิเสรีภาพในการนับถือศาสนาที่นายกฯอ้างรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๘ เอาไว้ที่อยากให้เกิดความสมานฉันท์ เพราะจุดยืนที่ชัดเจนสำหรับงานวิสาขบูชาขึ้นต้องยึดแนวของ มส. เท่านั้น” (น.ส.พ.มติชน ๑๗ เม.ย. ๒๕๔๘)

นายสนธิ ศรีลำแดง กรรมการอำนวยการด้านศาสนาและศิลปวัฒนธรรม กทม.กล่าว “ผมเชื่อว่าจุดนี้เป็นจุดเริ่มต้นของการเข้ายึดพื้นที่พุทธมณฑล เพราะผมเชื่อว่าเมื่อจบงานวันวิสาขะแล้ว สันตโตโคกและภาคีคงไม่ยอมถอยตัวออกจากพื้นที่ง่ายๆ โดยจะใช้เป็นศูนย์กลางในการขยายเครือข่ายของกลุ่มไปสู่ต่างจังหวัด กระจายแนวคิดบุญนิยม ไม่เคารพหลักการพระพุทธรูป ตลอดจนไม่ทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้กับญาติมิตรที่ล่วงลับไปแล้ว โดยใช้ฐานของสำนักพระพุทธฯประจำจังหวัด เข้าใช้สถานที่ราชการและวัดต่างๆ ผมห่วงถ้าเริ่มจากจุดนี้แล้ว ต่อไปสันตโตโคกก็จะขอเข้าไปทำกิจกรรมในวัดโพธิ์ วัดพระแก้ว และวัดสำคัญๆของชาวพุทธอื่นๆ ซึ่งถ้าที่ไหนไม่ยอมก็จะยกรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๘ ขึ้น

มาอ้าง และความจริงแล้วนายฯไม่ใช่ผู้ปกครองมหาเถรสมาคม ไม่มีหน้าที่บอกให้พระสามัคคีกัน”
(น.ส.พ.มติชน ๑๘ เม.ย. ๒๕๔๘)

คอลัมน์ชักรงรบ ของผู้ใช้นามปากกาว่า **กิเลน ประลองเชิง** ได้จั่วหัวเรื่องว่า **ศูนย์แยกศาสนา** ดึงเนื้อความว่า กว๋ายี่สิบปีที่แล้ว กลุ่มคนที่ใช้ชื่อศูนย์พิทักษ์ศาสนาทำนองเดียวกับศูนย์พิทักษ์พุทธศาสนา ที่มี **พลตรีทองขาว พ่วงรอดพันธ์** เป็นกรรมการบริหารนี้แหละครับ เคยมานั่งปรับทุกข์ปัญหาสันติอโศก ผมฟังเท่าไร นอกจากข้อหา สอนธรรมะเพี้ยนไปบ้างจากคัมภีร์ปริยัติ....วัตรปฏิบัติอื่นๆ ผมก็ยังเห็นว่า ท่านยังเป็นพระ

มาสองสามครั้งเห็นท่า “ลือ” ไม่เล่นด้วย ก็ลาโรงไป

อีกสองสามปี มาอีกที คราวนี้ ไม่บอกโจทก์...เป็นใคร แต่ให้ไปฟังเอาเอง ที่วัดราชบพิธ

ข้อหาของศูนย์เข้มขลังมีพลัง ผมรู้จักท่านเดียว หลวงพื่อนันต์ เสนาจันทร์ คู่กันตั้งแต่ทำ

ข่าวขบวนการชนวน ก่อน ๖ ตุลาคม ๑๙ สมเด็จพระสังฆราช (วาสน์ วาสิน) ทรงประทับรับฟัง

จำเลย...รายนี้ (อีกแล้ว) มีเค้าเป็นพระ ผมลุ้นในใจคงไม่ใช่สันติอโศก

ทั้งพระทั้งฆราวาสผลัดกันกล่าวหา พระรูปนี้ สอนธรรมะนอกริตนอกรอย แทนที่จะสอนว่า

ตายแล้วเกิด กลับสอนว่าตายแล้วสูญ

สำนวนชาวดัตต์ ใครที่ถูกข้อหาทำนองนี้ เขาใช้คำว่าตุ้พระพุทธรูป

ถึงเวลา...สมเด็จพระสังฆราช ตรัสตอบประโยคหนึ่ง ผมสะดุดใจ...ที่กล่าวหาว่าเขาปฏิบัติไม่ดี

หันมาดูตัวเองหรือไม่ ปฏิบัติดีแค่ไหน...อย่างไรบ้าง

สมเด็จพระสังฆราช เสด็จขึ้นกุฏิไปแล้ว หมดเวลาไปเกือบสองชั่วโมง ผมก็ยังไม่รู้ว่า จำเลย

ของศูนย์พิทักษ์ศาสนา รายนี้เป็นใครกันแน่

อดใจไม่ไหว ก็เดินไปถามหลวงพื่อนันต์

หลวงพี่ไม่ตอบ ยื่นหนังสือฟ้องเกตบุ๊กเล่มหนึ่งให้

ผมเห็นปกเป็นภาพ ท่านอาจารย์พุทธทาส สำนักสวนโมกข์ เห็นชื่อหนังสือ “คำสอนเดียริถีย์”

ผมก็บอกหลวงพื่อนันต์...ทันที

ถ้าอาจารย์พุทธทาส เป็นพระไม่ดี ในเมืองไทยคงไม่มีพระดีอีกแล้ว

สื่อสำนักอื่นก็คงคิดเหมือนผม เพราะไม่เห็นข่าว กล่าวหาท่านอาจารย์พุทธทาส ไปปรากฏใน

ฉบับไหน

แต่สายสัมพันธ์ ระหว่างสื่อกับศูนย์พิทักษ์ศาสนากับผมก็ยังมีต่อไป ต่อมาไม่นาน หลวงพื่อนันต์ ก็มาอีก พร้อมข้อมูลเจ้าชายแห่งหุบผาสวรรค์ ขาวขึ้นหน้าหนึ่งติดต่อกันนานวัน ทางการก็ออกมาจัดการ

ยึดหุบผาสวรรค์เป็นของรัฐเรียบร้อย

ไม่มีหลวงพื่อนันต์แล้ว ในฐานะสื่อ ผมยังได้เอกสารต่อต้านลัทธิศาสนา ทั้งในและนอก พุทธศาสนา...อยู่เรื่อยๆ เนื้อหาไม่สร้างสรรค์จรรโลง ถ้าสื่อออกไป บ้านเมืองคงลุกเป็นไฟ

มาถึงคราวนี้ ชื่อเรียกเรื่อง ผลักใส่สันติอโศก พลตรีจำลองออกจากขบวนจัดงานวันวิสาขบูชา โลก...ศรัทธาผมที่ไม่เคยมีให้ศูนย์นี้ ก็ยิ่งหดหาย...จะทำตัวเป็นลิ้มตอกย้ารอยแยก...อะไรกันนักหนา

หรือว่างานปะทะโยมทองก้อน ศิษย์หลวงตาบัว ยังเห็นอโยหนายน่าอดสูใจไม่พอ (น.ส.พ.ไทยรัฐ

๒๐ เม.ย. ๒๕๔๘)

พระมหาไชว์ ทสฺสนีโย ผู้อำนวยการสำนักงานบริหาร สำนักส่งเสริมพระพุทธศาสนาและ
บริการสังคม มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย(มจร.) และผู้อำนวยการส่วนธรรมนิเทศ
มจร. กล่าวว่า “เมื่อ พล.ต.จำลองยอมถอยแล้ว จะไปจัดงานที่ไหนก็เป็นสิทธิที่สามารถทำได้ จะ
เชิญสันติอโศก ภิกษุณี มาร่วมด้วย หรือจะให้ยันตระ ภาวนาพุทธโธมาร่วมด้วยก็สุดแต่แต่ปรารถนา
แต่ไม่ควรกระแนะกระแหน ยกตนข่มคนอื่น การจัดงานจะยิ่งใหญ่หรือไม่ ไม่สำคัญ ควรจะคำนึงถึงศีล
สมาธิ ปัญญา การแต่งตัวอย่างหอมช่ออย่าง พล.ต.จำลอง แต่มีเงินไม่รู้จักล้าน กินผักแล้วต่อว่าคนอื่น
อย่างนี้ไม่เรียกว่าพิเศษกว่าใคร ควรจะสงบปากสงบคำดีกว่า

นายกรัฐมนตรีก็ควรเข้าใจและแยกแยะให้ออก อย่าเอาผีมารวมกับพระ ควรยึดในหลักการที่
ถูกต้อง ไม่เช่นนั้นฝ่ายรัฐบาลกับฝ่ายค้านก็ไม่ต่างกัน และถ้าเช่นนั้นก็นายชวน หลีกภัยมาเป็นนายก
รัฐมนตรีอีกคนก็แล้วกัน” (น.ส.พ.ไทยโพสต์ ๒๒ เม.ย. ๒๕๔๘)

ข้างต้นทั้งหมดนี้เป็นเพียงบางส่วนของปฏิกริยาสังคม จากข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์ ข้าพเจ้า
ต้องขอข้ามผ่านในหลายๆส่วน ไม่สามารถนำลงในที่นี้
ทั้งหมดได้ เช่นเดียวกับรายการวิทยุและโทรทัศน์ที่
สนทนาสัมภาษณ์พ่อท่าน ไม่ว่าจะคลื่น FM ๙๔.๐
MHz. รายการของคุณดนัย เอกมหาสวัสดิ์และคุณถกิง
สมทรัพย์ FM ๙๒.๒๕ MHz. รายการของคุณอัญชลี
ไพรีรัก และวิทยุชุมชนที่อุบลรายการของคุณสุชัย
เจริญมุขพันธ์ หรือแม้แต่รายการโทรทัศน์ของ KTV.
ที่เผยแพร่ไป ๒๒ ประเทศส่งสัญญาณดาวเทียม โดยมี
อาจารย์สมาน ศรีงาม เป็นผู้สนทนาสัมภาษณ์ บท
สนทนาสัมภาษณ์เหล่านี้ก็ต้องขอข้ามผ่านเช่นกัน รวมไปถึงนิตยสาร a day weekly ที่ได้มาสนทนา
สัมภาษณ์ในกรณีการจัดงานวิสาขบูชาเช่นกัน

ในที่นี้ข้าพเจ้าขอแนะนำรายการ**ทุกข์ปัญหาชีวิต** ที่เผยแพร่ทาง TTV. ๓ วันที่ ๒๒ เม.ย. ๒๕๔๘
โดยมีพ่อท่านกับ**อ.สุลักษณ์ ศิวรักษ์** เป็นวิทยากร และ**คุณประพจน์ ภูทองคำ** เป็นผู้ดำเนินรายการ
สมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐ์ เป็นผู้ประสานการจัดรายการนี้ขึ้นมา ด้วยเห็นว่ากำลังเป็นประเด็นที่
ประชาชนสนใจเรียนรู้ แม้จะใช้เวลาไม่ถึงชั่วโมง แต่ก็มีประเด็นที่หลากหลายน่าสนใจยิ่ง แปลกและต่างไป
จากที่สื่อต่างๆได้นำเสนอไปแล้ว

คุณประพจน์ : ขอต้อนรับคุณผู้ชมเข้าสู่รายการทุกข์ปัญหาชีวิตครับ วันนี้ผมประพจน์
ภูทองคำ รับหน้าที่ดำเนินรายการครับ รายการในวันนี้เราจะเรียนรู้หลักธรรมครับ จากปรากฏการณ์หรือ
ว่าภาพข่าวจากทางหน้าหนังสือพิมพ์ที่เกิดขึ้นในสังคมไทยเราครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปรากฏการณ์ที่เกิด
ขึ้นในการเตรียมตัวเพื่อที่จะจัดงานวิสาขบูชา โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานวันวิสาขบูชา ที่ทางรัฐบาลได้ดำริขึ้น
ที่จะจัดงานในวันที่ ๒๒-๓๑ พฤษภาคม ที่พุทธมณฑล ท่ามกลางความขัดแย้งนั้น เราเห็นธรรมกัน
อย่างไร วันนี้เรามีวิทยากรที่จะมาร่วมให้หลักธรรม ให้การเรียนรู้ธรรมะผ่านรายการแห่งนี้ครับ ท่าน
แรกสมณะไพรีรักจากสันติอโศกครับ กราบนมัสการครับ ท่านที่ ๒ อ.สุลักษณ์ ศิวรักษ์ นักคิด
นักเขียนของสังคมไทยเราครับ อาจารย์สวัสดิ์ครับ ผมเริ่มที่อาจารย์สุลักษณ์ก่อนดีไหมครับ อาจารย์
สุลักษณ์เห็นอะไรจากปรากฏการณ์ ตามข่าวที่ปรากฏตามหน้าหนังสือพิมพ์ เกี่ยวข้องกับเรื่องการจัดงาน

● คุณประพจน์ พ่อท่าน อ.สุลักษณ์

วิสาขบูชาครับ

อ.สุลักษณ์ : ข้อที่หนึ่ง ให้นึกถึงกาลามสูตร พระพุทธเจ้าตรัสว่า แม้ถ้อยคำในพระคัมภีร์ก็อย่าเชื่อ เป็นชาวพุทธที่ดีอ่านข่าว ฟังข่าวอย่าเชื่อ บางทีลือลั่นส่งสารที่ไม่เป็นลัทธิจะ บางทีมีการบิดเบือน โดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตาม เพราะฉะนั้นพุทธศาสนิกชนที่ดี ฟังข่าวแล้วก็ฟังหูไว้หู **เจริญสติให้มาก** อันที่หนึ่ง อันที่สอง ความขัดแย้งต่างๆ ผมว่าเป็นกรรมตาในสังคมาณะ เมื่อเจริญสติแล้วก็ปลง ปล่อยวาง การจัดงานวิสาขบูชา จะเป็นระดับโลก ระดับชาติเป็นของดีเพื่อบูชาพระพุทธเจ้า ซึ่งทรงตื่นแล้ว เราควรจะทำตัวเราให้ตื่นตามพระองค์ เพราะฉะนั้นอย่าไปเอาเรื่องเลวร้ายขัดแย้งมาเป็นอารมณ์ สำคัญมากครับ ประเด็นมันอยู่ตรงนี้ผมว่า ในแง่ของผมนะฮะ มองให้เห็นตัวธรรมะ

คุณประพจน์ : จะให้ประชาชนใช้หลักกาลามสูตรได้อย่างไรอาจารย์ครับ เพราะในเมื่อมหาเถรสมาคมในอดีต มีคำสั่งออกมาแล้วว่าสันตโตศกมีปกาสนียกรรมไม่ทำสังฆกรรมร่วมกัน ประชาชนทั่วไปก็รับทราบกันหมดแล้วนะฮะอาจารย์

อ.สุลักษณ์ : อันนี้ก็ต่อแยกกันให้ชัดเจนฮะ ปกาสนียกรรมหมายความว่าแยกออกไปข้างนั้นเถอะ แล้วสงฆ์จะไม่ทำสังฆกรรมร่วมกันก็เรื่องของสงฆ์ แต่วิสาขบูชาไม่ใช่เรื่องของสังฆกรรมนะครับ ต้องเข้าใจ ไม่ใช่เรื่องของสังฆกรรม แม้สงฆ์นานาสังวาส แม้สงฆ์มหายาน เถรวาท วชิรญาณ เข้าร่วมกันได้ วัดบวรนิเวศ ซึ่งเป็นที่ตั้ง ที่ประชุมมหาเถรสมาคม สมเด็จพระสังฆราชประทับที่นั่น ผมเคยพาพระนิภาวชิรญาณ พระธิเบต พระจากภูฐาน ไปเฝ้าตรงกับวันมาฆบูชา รับสั่งให้นั่งบนอาสน์สงฆ์ร่วมให้พระวชิรญาณจากธิเบตจากภูฐานนั่งบนอาสน์สงฆ์ในวัดบวรนิเวศ แล้วก็ให้เดินเวียนเทียนร่วมพระองค์ท่านนำ นี่เป็นตัวอย่างของสังฆมิตรเลยที่เดียว ไม่ใช่สังฆกรรมนี้ครับ ถ้าสังฆกรรมเรียกอุปสมบทหรือเรื่องปาฏิโมกข์ ถูกต้อง ต้องแยกกันให้ชัดเจนนะครับ นี่ผมถึงบอกชาวบ้านจะต้องให้ชัด เมื่อไม่ชัดแล้วไขว้เขวหมด

คุณประพจน์ : พ่อท่านครับ หลายปีที่ผ่านมา ทางสำนักสันตโตศกเองก็ไม่ได้ไปร่วมที่จะจัด

● งานวิสาขบูชา ปี ๒๕๔๘ ที่สนามหลวง

งานวันวิสาขบูชาหรือจัดงานในพระพุทธศาสนาอื่นใดเลยร่วมกับมหาเถรสมาคม ทำไมครั้งนี้จึงจำเป็นต้องไปร่วม หรือทำไมต้องไปร่วม

พ่อท่าน : ไม่ใช่นะ จัดที่สนามหลวงนี้ เราก็ร่วมอยู่ด้วยเกือบทุกปี แต่ปีนั้นมันจะเกิดมาพร้อมกับสึนามิหรือยังก็ไม่ทราบ มันก็เลยเกิดเรื่องเกิดราวกันขึ้นมาเท่านั้นเอง ไม่ใช่ว่าไม่เคยจัดร่วมกัน แต่ไม่รู้ว่ามันเกิดอะไรขึ้นมา ก็ไม่เข้าใจเหมือนกัน

คุณประพจน์ : ไ้สึนามิที่ว่ามันเป็นเพราะคนทำ หรือว่าเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติ มันเป็นอย่างไครับ

พ่อท่าน : อาตมาแสดง คนทำ

คุณประพจน์ : อาจารย์สุลักษณ์ว่าไครับ

อ.สุลักษณ์ : คือเดี๋ยวจะพูดสึนามินิดหนึ่งนะครับ คือปรากฏการณ์ธรรมชาตินี้เกี่ยวข้องกับทุกนิยามเรื่องของดินฟ้าอากาศ แต่อุตุนิยามนี้มันโยงมาสู่กรรมนิยาม ประชาชนผู้คนที่เกี่ยวข้องหรือแม่แยกกันนะครับ ทั้งหมดเป็นเรื่องของกรรมนิยาม ถ้าเข้าใจถูกต้องแล้วมันก็ต้อง เข้าใจไม่ถูกต้องก็ไขว้เขว เช่นเดียวกันนะครับ ในความคิดที่จะจัดงานวิสาขบูชาครั้งนี้ เป็นผลดี ควรจะมาร่วมกันทุกๆฝ่ายนะครับ ไม่ควรจะมีรังเกียจรังอนกัน สำคัญมาก อย่าไปแสดงความคับแคบ ต้องความเปิดกว้าง แม้คนซึ่งไม่ใช่พุทธศาสนิกเขาอยากจะทำร่วมก็ควรจะเชิญเขามาร่วม เสียหายอะไรนั้ เพราะคนที่มาเฝ้าพระพุทธเจ้าสมัยก่อนนั้นก็มิพวกพราหมณ์ มีพวกเดียริถีย์ มีพวกนิครนถ์ เขามาเฝ้าท่านก็ไม่เห็นเสียหายอะไร อย่าไปขีดแหวดวง ให้พุทธศาสนาแคบ ของเราต้องเปิดกว้างทั้งหมด

คุณประพจน์ : จากเรื่องดังกล่าวครับ พ่อท่านครับ หลายคนเขาตั้งข้อสังเกตมา ทำไมถึงมีความพยายามที่จะให้ศูนย์คุณธรรม หรือชื่อเต็มๆนี้ บอกว่าศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม หรือศูนย์คุณธรรมที่พลตรีจำลอง ศรีเมือง เป็นประธาน หรือเป็นแกนหลักในการจัดงาน

แล้วก็ในการจัดงานครั้งนี้ก็ได้แจ้งมหาเถรสมาคมว่า ทางศูนย์คุณธรรมจะเป็นแกนนำในการจัดงาน

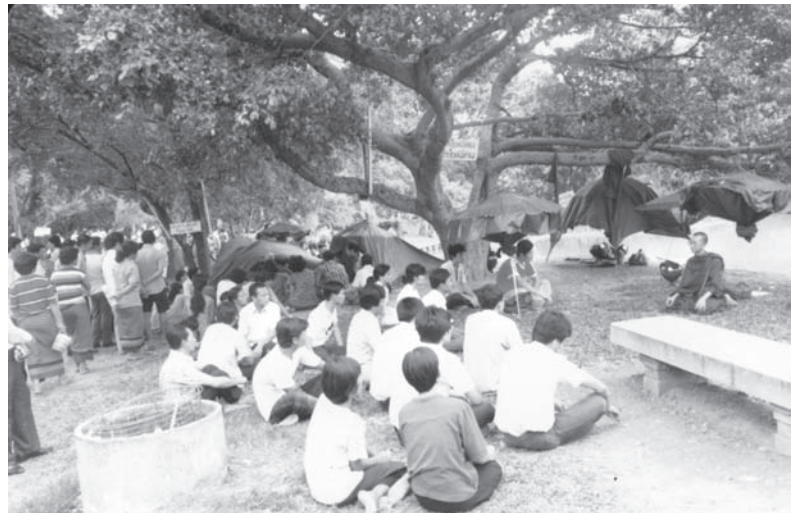
พ่อท่าน : อ้า! มันจะเป็นเรื่องที่ พระเจ้าลี้มหรือเปล่า อาตมาก็พูดให้มันไม่เครียดกันไป คือเหตุการณ์มันเกิดเป็นไปโดยไม่เจตนาอะ เรื่องของเรื่องก็คือว่า ท่านนายกฯ ท่านมุ่งมันว่าจะจัดงาน วิสาขบูชาให้ดี ให้มีประโยชน์ และให้กว้างไปถึงนานาชาติ ก็ไหนๆวันวิสาขบูชาก็ได้รับการยกย่อง จากทางสหประชาชาติ ยกย่องทำเป็นวันศาสนาสากลแล้วก็อยากจะให้มันกว้าง ทีนี้เมื่อดำริอย่างนั้นแล้ว ก็พอดีกับคุณจำลองก็สนิทกันกับนายกฯ ก็เลยเปรยๆปรายๆกัน ทีนี้ท่านก็นึกถึงศูนย์คุณธรรมนี่ จริงๆ แล้วศูนย์คุณธรรมนี้เป็นหน่วยองค์การเอกชน ที่ท่านนายกฯเป็นผู้ตั้ง และมีพล.ต.จำลองเป็นประธาน ของศูนย์คุณธรรมอยู่แล้ว ก็จัดเสียเลยสิ ก็ไปดูซิ คุณจำลองก็รับคำปรารภนั้นมา เมื่อรับมา แล้วก็มาคุยกัน โอภาปราศรัยกัน แล้วจึงรวบรวมเรียบเรียงกันเอาใครบ้าง ทีนี้ก็ถึงทุกกลุ่มแหละ ที่เกี่ยวกับ พุทธศาสนา ล้วนมีพระของเถรสมาคมก็กลุ่มพุทธเถรสมาคมทั้งนั้นแหละที่มาร่วมกันจัด พระจากกลุ่ม นั้นฆราวาสจากกลุ่มนี้ จะมีสมณะที่ไม่ใช่เถรสมาคมก็สันติอโศกเท่านั้น ที่มาร่วมงานกัน ประชุมกัน จะทำอะไร ก็ทั้งพระทั้งแม่ชีทั้งฆราวาสจากที่ต่างๆล้วนพุทธเถรสมาคมทั้งนั้น ที่ปรึกษาที่ระดับชั้น พรหมชั้นเทพก็ตั้งกันหมดแล้ว ไม่ได้ระแวงว่า ท่านจะถือว่าที่ท่านนี้ผิด เพราะไม่ยกให้เถรสมาคมเป็นใหญ่ เป็นผู้จัดการใหญ่ ก็จัดไปตามที่เคยทำมาแล้ว พระเถรสมาคมก็มีมาร่วมงานแล้ว แม้พระผู้ใหญ่ เถรสมาคมก็เป็นที่ปรึกษาตั้งมากมาย คือไม่ได้ระแวงเลยว่า ทำอย่างนี้ผิด ที่งานนี้ไม่ยกให้เถรสมาคม เป็นใหญ่และต้องเป็นผู้สั่งการจัดการแต่ผู้เดียว เป็นงานนี้ก็ไม่ถึงจุดนี้จริงๆ

คุณประจักษ์ : ไม่ได้นึกถึง

พ่อท่าน : อ้า! อาจจะเป็นอย่างนั้นก็ได้ในความเป็นจริง มันไม่ได้ระแวง ตกหล่นอย่างไร ก็ไม่รู้ได้ แต่ก็นึกว่าไม่ได้แยกเถรสมาคม ไม่ได้ไม่ให้เกียรติอะไรเลยนะ ก็พยายามแล้ว และเคยทำ มาแล้ว เราเคยทำเมื่อครั้งหนึ่งงานวิสาขบูชาปี ๒๕๒๔ ซึ่งครั้งนั้นกลุ่มจัดงานเล็กกว่าครั้งนี้ด้วยซ้ำ ไม่ถึงขั้นมีองค์การเอกชนอย่างศูนย์คุณธรรม องค์การสำนักพุทธศาสนาแห่งชาติ และองค์กรอะไรอื่นอีก อย่างครั้งนี้ด้วย ก็ไม่มีปัญหาอะไรเลย ก็ทำกันประสบผลสำเร็จ ร่วมกันทำ ช่วยกันทำไปได้ดีเยี่ยม

คุณประจักษ์ : ร่วมกับใครครับ

พ่อท่าน : ร่วมกับพระต่างๆ สำนักต่างๆ นี้แหละ เอามารวมกัน จัดกันยิ่งใหญ่เขี้ยว ปีนั้น ปี ๒๕๒๔ ถ้าใครยังจำได้ที่สวนลุมที่เกาะลอย ท่านสัญญา ธรรมศักดิ์ไปเป็นประธานเปิดงาน ตอนนั้น คุณจำลองก็เป็นเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ท่านพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ เป็นนายกฯ ปีนั้น ก็จัดกัน เกียรติวราวดันดีมากเลย ก็พระต่างๆ ทั้งพระทั้งฆราวาสต่างๆที่อยู่ในประเทศไทยนี้แหละ พระก็มากัน เราส่งข่าวส่งคราวถึงกัน วิธีจัดก็ ดูเหมือนอาจารย์ระวี ภาวิไล เป็นผู้ดูแลเรื่องนี้ด้วยซ้ำ ตอนนั้น แล้วก็มารวมกัน เราก็ไปร่วมด้วย พระธุดงค์ พระเณร พระนี้ พระในวัดที่ในกรุงเทพฯ นี้ก็มี ก็ไปรวมกัน มีหลายสีเลยเหลืองอร่าม สีรักอะไรต่ออะไรก็ไปรวมกัน ทีนี้แนวคิดนี้มันก็ไปรวมกัน คุณจำลองเป็นเลขาธิการนายกรัฐมนตรีตอนนั้น เป็นตัวจักรจัดอยู่เหมือนกันตอนนั้น ปี๒๕๔ พอมาราวนี้ ก็นึกถึงคราวนั้น ของเก่าอันนี้ขึ้นมา แหมถ้าทำอย่างนี้ได้ก็คงจะดี ก็เลยเอารูปรอยเดิมมาเป็น คำว่าจันแอะ ก็เชิญสำนักต่างๆมา ๑๖ สำนัก ที่มาคราวนี้ ๑๖ สำนัก แล้วก็ไม่ได้นึกว่าผิดว่าพลาด อะไรหรอก ก็สำนักพุทธศาสนาแห่งชาติที่มีหม่อมจรรย์ธรรมอยู่ก็มาร่วมกันแล้ว ก็มาร่วมกันคิด ร่วมกัน จัด แล้วก็ตั้งกรรมการผู้ดำเนินงาน ก็ตั้งหม่อมจรรย์ธรรมนั้นแหละเป็นประธานกรรมการจัดงานคราวนี้ คุณจำลองเองก็ไม่ได้เข้ามาเป็นกรรมการไม่ได้เข้ามาอะไร เป็นที่ปรึกษาโน่น กับใครต่อใครอีกเยอะเยอะ

เป็นที่ปรึกษา ตัวกรรมการที่ดำเนินงานนี้จริงๆ คือหม่อมจรรย์ธรรมเป็นประธานจัดงานวิสาขบูชาคราวนี้ ผู้อำนวยการศูนย์คุณธรรมคือ อาจารย์นราทิพย์เป็นรองประธานจัดงาน และรองประธานจัดงานคนที่ ๒ ก็คือคนของหม่อมจรรย์ธรรมนั่นเอง เป็นรองประธานจัดอีกคนรวมเป็นรอง ๒ คน หม่อมจรรย์ธรรมเป็นประธาน นอกนั้นก็มีการจัดการ นี่คือการประชุมกันแล้ว ก็ทำอย่างนี้

คุณประพจน์ : ทำไมลืมกันไปแล้วละ ครั้งนี้ทำไมมาเป็นประเด็น ถ้าพ่อท่านบอกว่าเคยเกิดปรากฏการณ์ในการจัดงานร่วมกัน

พ่อท่าน : ใช่ โอ้โฮ! คราวโน้นยิ่งใหญ่มากเลยคนไปเป็นหมื่นเป็นแสน ฝนตกก็สนุก แล้วคนได้รับอิทธิพลจากศาสนาในคราวนั้นมาก คราวนี้คุณจำลองคงจะ แหม! ความหลังอันนี้คงขึ้นมา ก็เลยคิดแบบเดิม เลยเชิญสำนักต่างๆมารวมกัน ๑๖ สำนัก แล้วก็ประชุม แม่แต่แม่ชีคันสนีย์ แห่งเสถียรธรรมสถาน ก็มารวมกัน ต่างๆนานา ๑๖ แห่งที่วานี้

คุณประพจน์ : มีคนเขามองว่ามันมีการเมืองเข้ามาแทรกกับการจัดงานวันวิสาขบูชาครั้งนี้ด้วย พ่อท่านเห็นอย่างไรครับ

พ่อท่าน : เราจะแปลคำว่าการเมืองว่าอะไร ในเรื่องนี้

คุณประพจน์ : เขาบอกว่ามีคนหวังประโยชน์ว่าจะได้ญาติธรรมที่จะมาร่วมงาน จะได้ใจจะได้คะแนนเสียงตามมาเป็นผลพลอยได้นี้ครับ หนังสือพิมพ์เขาเขียนไว้

พ่อท่าน : ไม่ค่อยชัดอะไรนะ

คุณประพจน์ : หนังสือพิมพ์เขาเขียนไว้แหละครับ นี่เขาบอกว่าที่จริงแล้ว การทำงานครั้งนี้ไม่ได้เป็นแนวคิดของท่านโพธิรักษ์ แต่เป็นเส้นทางของนายทุนการเมืองที่หวังใช้เครือข่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเขาหวัง เขาคิดว่าสันตโตศกกับธรรมกายจะร่วมกันด้วย แล้วก็หวังผลพลอยได้ทางการเมืองด้วย พ่อท่านจะตอบเรื่องนี้อย่างไร

พ่อท่าน : อาตมาไม่ค่อยเข้าใจว่าใครจะเป็นคนได้

คุณประพจน์ : เขาบอกว่านายทุนการเมือง ผมก็ไม่ทราบเหมือนกัน

พ่อท่าน : นายทุนการเมือง งานนี้จะมีการเมืองมาได้ด้วยหรือ

คุณประพจน์ : นั่นละสิครับ

พ่อท่าน : อาตมาก็คงงั้นแหละ ไม่รู้ว่านายทุนการเมืองที่จะได้ประโยชน์จากการจัดงานนี้คือใคร อาตมากงเอง คงไม่รู้จริงๆ

คุณประพจน์ : อาจารย์สุลักษณ์เห็นอย่างไรครับ

อ.สุลักษณ์ : ผมว่าต้องแยกประเด็นให้ชัดเจนครับ หนึ่งเรื่องของมหาเถรสมาคม ถ้าให้ชัดเจนมหาเถรสมาคมเป็นสถาบันระดับสูงสุดในการบริหารงานคณะสงฆ์ ที่นี้งานคณะสงฆ์นี้ ถ้าเผื่อว่ามีอะไรผิดพลาดในทางพระธรรมวินัย มหาเถรสมาคมมีสิทธิที่จะลงโทษได้ หรืออะไรก็ตามที่มากเกี่ยวข้องกับมหาเถรสมาคมจะต้องรายงานเถรสมาคม แต่บางอย่างบางประการไม่จำเป็นต้องรายงาน เถรสมาคมแจ้งให้ชัดเจนนะครับ ถึงตอนนั้นเราไขว่ไขว่ สองจัดงานครั้งนี้ใครจะได้แต่ผมหรือไม่ได้แต่ผมมันเป็นเรื่องของปัจเจกจัดตั้ง แต่ละหน่วยงานแต่ละคน มีใครจะได้แต่ผมในทางโฆษณาชวนเชื่อในทางหากิน หาอะไรก็เป็นเรื่องของเขา นี่ถ้าเผื่อเราต้องการบูชาพระพุทธเจ้าแท้ๆ เราก็ต้องการเพียงนำพระธรรม คำสั่งสอนมาช่วยให้ชาวโลกร่มเย็น ไม่ว่าจะบูชาพระพุทธรูปหรือไม่ก็ตาม ถ้าเราจะมาคิดเพื่อจะหาผลประโยชน์เพื่อสำนักของเราเพื่อพวกของเรา เจตนาเราไม่บริสุทธิ์ มันไม่เป็นคุณในการบูชาคุณพระพุทธเจ้า ใครมีเจตนาไม่บริสุทธิ์ก็เรื่องของเขาล่องลอยเขาไป เพราะเจตนาเราตัดสินไม่ได้หรือใครเขาจะมาหาเงินหาทองก็เรื่องของเขานะ เพราะการจัดงานจะต้องเปิดกว้างนะครับ และเปิดกว้างผู้ที่จัดงานจะต้องคิดในทางที่บริสุทธิ์ในทางที่มีสติ ในทางที่มีปัญญา ส่วนใครจะฉวยโอกาส นายกฯอาจจะฉวยโอกาสก็ได้ เรื่องของนายกฯไม่ใช่เรื่องของเรา นายกฯเขาอาจจะจัดระดับโลกด้วย เขามีสิทธินี้ แต่เมื่อนายกฯ ทำในฐานะผู้บริหารประเทศ เราก็ต้องถือว่าเขาหวังดีก่อนในเรื่องนี้ ต้องให้ออกัสเขา อย่าไปประณามเขาล่วงหน้า ถ้าเผื่อว่าเขาทำอะไรผิดพลาดเราก็โง่โง่เขาได้

คุณประพจน์ : พวกเขาไปตั้งข้อสังเกตหรือเปล่าว่าภาคีที่มาร่วมจัดงานในครั้งนี้ มีทั้งสันตโตศกด้วย มีทั้งธรรมกายด้วย ซึ่งทั้งคู่มีปัญหากับมหาเถรสมาคม

อ.สุลักษณ์ : เตี่ยวะนะฮะ ผมบอกแล้วชัดเจนเมื่อกี่ยี่สิบปีมาแล้วครับ กรณีของธรรมกายกับมหาเถรสมาคมก็ยังไม่สามารถตัดสินอะไรไปล่วงหน้าได้ ตอนนี่ของสันตโตศกนั้นชัดเจนไปแล้ว แยกกันไปแล้วต่างหากแล้ว ในเรื่องของสังฆกรรม ในเรื่องของการปกครองของมหาเถรสมาคม แต่งานนี้ไม่ได้มาร่วมสังฆกรรม ไม่ได้มาร่วมเกี่ยวข้องกับมหาเถรสมาคม เพราะผมบอกแล้วไง แม้คริสต์ศาสนิกชนเขาอยากจะทำร่วมก็ให้เขาร่วมได้ มุสลิมอยากมาร่วมก็ร่วมได้ อันนี้เป็นความใจกว้างของศาสนาพุทธ

ถ้าเราไปทำให้แคบเราทำโทษกับศาสนาพุทธนะครับ ฟังให้ชัดเจน ผมเองนี่พูดได้อย่างไม่เกรงใจ ผมออกจะรังเกียจธรรมกาย แต่งานอย่างนี้เขามาร่วมก็ร่วมสิครับ ต้องให้เขาร่วมแล้วเขาจะมาฉวยประโยชน์อะไรก็เรื่องของเขาก็คงแหละ เราต้องแยกนะครับ ถ้าเราจะทำถวายพระพุทธรูปแล้วนี่ จุดยืนของเรา ย่อมบริสุทธิ์ผุดผ่อง เมื่อธรรมกายเขาจะมีเล่ห์เหลี่ยม สันตือโศกมีเรื่องของเข เราอย่าไปตัดสินเขาล่วงหน้า แล้วก็ดูพฤติกรรมของเขา ถ้าเขาเก่ง ก็เรื่องของเข แม้กระทั่งเงินนิกาย หรือได้หัวอะไรก็อาจจะมาโฆษณาเจ้าแม่ของเขา เป็นเรื่องของเขาเถอะครับ แสดงว่าเราเหยเอง ถ้าเขาสามารถโฆษณาว่าเจ้าแม่กวนอิมดีวิเศษยังไง เราก็หน้าจะทำยังไงให้ดีวิเศษเท่ากับเขา หรือยกย่องเขาสัก เพราะเจ้าแม่กวนอิมก็ไม่ใช่ใครอื่นครับ คือพระกรุณาคุณพระพุทธรูปนั่นเอง แต่ท่านเป็นบุคลาธิษฐานตามวิธีการของจีน วิธีการของอินเดียดั้งเดิมนั้นเป็นพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ คือเป็นบุคลาธิษฐานของพระกรุณาคุณพระพุทธรูปนั่นเอง วันวิสาขบูชาเราก็ต้องเผยแผ่พระกรุณาคุณพระพุทธรูป เท่าๆกับเผยแผ่พระปัญญาคุณพระพุทธรูป ถ้าเราไปทำอะไรคับแคบ เราทำลายพระกรุณาคุณพระพุทธรูป เราทำลายพระปัญญาคุณพระพุทธรูป

คุณประพนธ์ : คุณผู้ชมก็สามารถที่จะโทรศัพท์เข้ามา แสดงความคิดเห็นได้ นะครับ เปิดสายตลอดเวลานะครับ ๐-๑๙๐๙-๕๐๐๐ คุณผู้ชมคิดอย่างไรกับการจัดงานวันวิสาขบูชาที่เป็นปมเป็นประเด็นแห่งความขัดแย้งที่เกิดขึ้น รวมทั้งหมายเลขโทรศัพท์ ๐-๒๕๓๐-๕๖๒๑ เราเปิดสายที่จะเข้าร่วมรายการสนทนากันได้ขณะนี้เลยนะครับ ถ้าอย่างนั้นทำไมสันตือโศกถึงประกาศถอนตัวเสียละครับ ถ้าหากว่ามองว่าประเด็นนี้ก็ไม่แน่ว่าจะมีปัญหา แล้วก็เคยทำมาเมื่อ ๒๔ ปีที่แล้วพ่อท่านครับ

พ่อท่าน : ก็ทางด้านโน้น พ่อท่านออกไปว่า จะมีสันตือโศกร่วมงาน จัดที่พุทธมณฑล แล้วมีสันตือโศกเข้าร่วม พ่อท่านออกไปอย่างนั้นแหละ ก็มีผู้ที่เห็นว่าสันตือโศกมาร่วมไม่ได้ ไม่ต้องการให้สันตือโศกมาร่วม ประกาศชัดเจนเลย กลุ่มนี้กลุ่มหนึ่งที่เกิดขึ้นตอนแรก ก็คือกลุ่มที่จริงเรียกตนเองว่า ศูนย์พิทักษ์พุทธศาสนา นั้นนะก็ไปร้องเรียนต่อ ส.ว. แล้วก็ไปร้องเรียนต่อ ม.ส. ต่อมาเถระสมาคมอะไรนี่เรื่อยไป เรื่องก็เลยเป็นข่าวออกมามาก เขาเริ่มต้นเคลื่อนไหวว่า จะไม่ให้สันตือโศกไปร่วม เราก็ไม่ได้มีปัญหาอะไร ไม่ให้ร่วมก็ไม่ร่วม ถ้าถามว่าทำไมไม่ร่วม ก็ทางโน้นแสดงว่าไม่ยากให้เราร่วม ก็ต้องยอมถอย ก็เท่านั้นเอง ที่นี้ก็พูดกันยาวความอะไรต่ออะไร จนกระทั่งนานหลายวันแล้วนะนี่ เป็นข่าวคราวออกมาเป็นอาทิตย์แล้ว เราก็ไม่ทำอะไร ให้เราร่วมตอนนั้นเราก็บอกว่า เออให้เราร่วมไปร่วมทำ เป็น ๑ องค์กร กับอีก ๑๕ องค์กร ร่วมกัน เราก็ร่วม เราก็ทำ แต่เสร็จแล้วไม่ให้ร่วม เราก็ไม่ทำอะไร เราก็ไม่ร่วม ก็เท่านั้นเองสำหรับเรานะ แต่อันอื่นไม่รู้สิ มีอะไรต่ออะไรมัน แหม !

คุณประพนธ์ : อ.สุลักษณ์เห็นว่าสันตือโศกควรจะถอนตัวไหมครับ

อ.สุลักษณ์ : อันนี้ก็เป็นที่ลืมนะครับของสันตือโศก ก็คือท่านไม่ยากให้เกิดริ้วฉาน เขารังเกียจเราก็ถอนออกมา ผมว่าเป็นอุปายโกศล อนุโมทนา แต่ขณะเดียวกันผมเห็นว่าผู้ที่มาเกิดขวางสันตือโศก นั้นเป็นฝ่ายผิด แต่คุณตั้งตัวเป็นองค์กรพิทักษ์พุทธศาสนา ต้องพิทักษ์พุทธศาสนาในทางที่เป็นพุทธศาสนา ไม่ใช่ทำให้พุทธศาสนาแคบ ต้องเปิดให้กว้าง ถ้าคุณบอกว่าคุณรังเกียจสันตือโศก รังเกียจธรรมกาย รังเกียจได้หัววัน รังเกียจมหายาน พิกัดพุทธศาสนาก็หมายความว่าไม่มีเพียงธรรมยุติกัมภยานิกาย อันนี้มันเป็นที่พิทักษ์พุทธศาสนาในระบบของราชการ ถ้าคุณจะไม่พิทักษ์พุทธศาสนาต้องพุทธศาสนาไปให้พ้นระบบราชการ และไปพ้นระบบความเป็นชาติด้วย พระพุทธรูปไม่มีชาตินะ ท่านเป็นสากล อันนี้คือพุทธศาสนา อันนี้คือวิสาขะ วิสาขะนั้นนะ พุดกันอย่างไม่เกรงใจ ท่านจะประสูติวันนั้น ตรัสรู้วันนั้น

คุณตั้งตัวเป็นองค์กรพิทักษ์พุทธศาสนา ต้องพิทักษ์พุทธศาสนาใน ทางที่เป็นพุทธศาสนา ไม่ใช่ทำให้พุทธศาสนาแคบ ต้องเปิดให้กว้าง

หรือไม่ เราไม่รู้เรื่องกับท่าน แต่ที่เราทำถวายพระพุทธรูปแล้ว ทุกอย่างต้องกว้างเปิดเผยเต็มที่ อย่าเอา
กิเลส อย่าเอาอัตตมาตัดลิดคนนั้นผิดคนนี่ถูก

พ่อท่าน : ห้ามได้หรือ ห้ามไม่ให้มีอัตตา?

อ.สุลักษณ์ : อันนี้สอนไงครับ ผมก็มีนะครับ แต่ผู้ที่มาตั้งตัวเป็นพุทธศาสนาต้องพิทักษ์
ศาสนา ไม่ใช่พิทักษ์พุทธศาสนาแบบพระนิคม ไม่ใช่พิทักษ์ศาสนาประเภทมีเป็นสถาบัน เป็นศาสนาที่มี
เนื้อหาสาระที่เป็นคุณธรรมออกมาจากพระปัญญาคุณ ออกมาจากพระกรุณาคุณพระพุทธรูปเจ้า
(มีโทรทัศน์จากภายนอก)

คุณประพจน์ : สวัสดีครับ คุณอะไรครับ ชื่ออะไรครับ

คุณเฉลิมฤทธิ์ : ชื่อเฉลิมฤทธิ์ครับ

คุณประพจน์ : เชิญครับ เชิญครับ

คุณเฉลิมฤทธิ์ : ผมจะพูดประเด็นว่าที่เรามาทะเลาะกันนี่นะ เรายึดประเด็นว่า เราจัดงาน
อันนี้เพื่ออะไร จัดงานอันนี้ประเด็นอยู่ที่ว่า เพื่อวิสาขบูชาใช่ไหมครับ ผมก็ไม่รู้ว่าชาวพุทธรุ่นใหม่เขาจะรู้
หรือเปล่าว่า วิสาขบูชาที่แท้คือวันอะไรนะ ผมตั้งประเด็นอันนี้ไว้ ที่นี้พอมาทะเลาะอันนี้ก็เลยไม่รู้เรื่องเลย
ซึ่งกลายเป็นว่าทะเลาะเพื่อไม่ให้สันติโลกเข้า ไม่ให้วัตรธรรมกายเข้า แต่ประเด็นสำคัญคือวันวิสาขะคือ
วันอะไร ไม่รู้เรื่องเลยตอนนั้น อ่านหนังสือพิมพ์ก็เจอแต่ประเด็นอันนี้ ไม่เจอประเด็นว่าวันวิสาขะคืออะไร
อันที่สองพระพุทธรูปไม่ได้ฝากศาสนาพุทธไว้กับใครคนใดคนหนึ่ง ท่านฝากไว้กับพุทธบริษัททั้ง ๔ ครับ
คือ ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา นะครับ ไม่ได้ฝากไว้กับองค์กรใดองค์กรหนึ่ง แล้วก็หน่วยงานใด
หน่วยงานหนึ่ง ศูนย์ใดศูนย์หนึ่งเท่านั้น ท่านฝากไว้กับพุทธบริษัททั้ง ๔ การจัดงานนั้นะฮะ ถ้าเราเอา
ประเด็นว่า จัดงานครั้งนี้เพื่อวันวิสาขบูชา เพื่อเป็นการประกาศให้ชาวโลก ไม่ใช่ชาวไทย ชาวไทยบางส่วน
นี้ที่เกิดในศาสนาพุทธ บางคนนี่เป็นแค่ในสามะโนคร้วเท่านั้น ยังไม่รู้เลยว่าวันวิสาขะวันนี้คือวันอะไร
เกิดมาก็ผมเป็นชาวพุทธ แต่ว่าวันนี้ไม่รู้วันอะไร วันมาฆะคือวันอะไร วันวิสาขะคือวันอะไร ไม่รู้ แต่
พอมาอ่านหนังสือพิมพ์ก็คือ **วันวิสาขะคือวันที่ วันทะเลาะกันไม่ให้วัตรธรรมกายเข้า ไม่ให้สันติโลก
เข้า เพราะว่าฉันเป็นชาวพุทธที่ถูกต้องอยู่หน่วยงานเดียวครับ** ผมฝากประเด็นไว้ตรงนี้ครับ

คุณประพจน์ : ครับ ขอบพระคุณครับ ๐-๒๕๓๐-๕๖๒๑ เราเปิดสายให้กับท่านผู้ชมแสดง
ความคิดเห็นของกรณีการจัดงานวันวิสาขบูชา ที่จะจัดขึ้นที่พุทธมณฑล มีหลายความเห็นมีหลายประเด็นที่
คุณผู้ชมต้องมีคำถามและมีเหตุผล เราอยากเปิดสายและถามความเห็นคุณผู้ชมนะครับ ๐-๒๕๓๐-๕๖๒๑
ที่นี้อาจารย์สุลักษณ์ครับ ในเรื่องของการจัดงาน (มีสายเข้า)

คุณประพจน์ : สวัสดีครับ

คุณชัยพร : สวัสดีครับผม

คุณประพจน์ : คุณชัยพรกรุณาหรีเสียงโทรทัศน์นิดหนึ่งนะครับ เชิญครับ

คุณชัยพร : เกี่ยวกับกรณีนี้แหละค่ะ ผมเห็นด้วยกับคนเมื่อกี้นี้แหละครับ

คุณประพจน์ : เห็นด้วยยังไงครับ

คุณชัยพร : คือผมก็เป็นพุทธบริษัทเหมือนกัน คืออยากให้ไปรวมกัน แล้วแต่ใครจะชอบจริตแบบไหน ใครจะปฏิบัติแบบไหน คือสายใครก็แล้วแต่นะครับ เราเป็นเมืองเสรีเมืองพุทธ แต่จุดเป้าหมายก็คือการหลุดพ้นจากทุกข์เหมือนกับคำสอนพระพุทธเจ้า ทุกวันโลกนี้วันนี้นั้นวุ่นวาย แต่จริงแล้วก็อยากให้พุทธศาสนาของเราเนี่ยรวมกันเป็นพลัง สายไหนก็ช่างเถอะ สรุปแล้วก็คืออยากให้ปฏิบัติเพื่อการพ้นทุกข์ มันไม่ได้ปฏิบัติเพื่ออย่างอื่น ถ้าเราคิดตามแนวของคำสอนพระพุทธเจ้าก็คือจบ ใครจะเป็นอะไรก็ช่าง องค์กรที่...อะไรพุทธศาสนาแห่งชาติอะไรนี้ ต้องเปิดใจกว้างครับเพราะว่า จริงๆแล้วอย่าไปบอกว่าอย่างนั้นอย่างนั้น คือ เราทำตามพระธรรมวินัยก็จบแล้ว

คุณประพจน์ : ถ้าอย่างนั้นสันตโตโคกก็ไม่น่าจะต้องถอนตัวใช่ไหมครับ เพราะว่าจะต้องร่วมจัดงาน และงานนี้ก็ต้องเป็นเพื่อพระศาสนาด้วยใช่ไหมครับ

คุณชัยพร : ครับผม ผมก็อยากให้คุณอาจารย์โพธิรักษ์ และที่ผมก็เคยไปที่สันตโตโคกบ่อย แต่จริงๆแล้วผมไม่ใช่ลูกน้องใคร ลูกศิษย์ใคร ผมเป็นลูกศิษย์พระพุทธเจ้า แล้วคือผมได้ไปเห็นปฏิปทาของแต่ละองค์ โอเคเราก็มีความเลื่อมใสอยู่แล้ว แล้วก็ค้นหาเอาเองตรงนี้ ถ้าเราได้ยินแต่คนพูดแต่เราไม่ไปดูปฏิปทาของแต่ละท่านทำยังไง เราก็ไม่เห็น แล้วก็กรณีพระบ้าน ผมไม่อยากจะพาดพิงหรือออก ผมอยู่ต่างจังหวัดยิ่งแยกว่านี่เยอะ พระตามบ้านนี่บางที่ทำผ้าป่าไปที่วัดนี้ ศาลายังไม่เสร็จเลย แต่บ้านเจ้าอาวาสเสร็จแล้ว เปลี่ยนรถตามสไตล์เลย เตี้ยนั่นแยะเลย ผมทำผ้าป่าที่บ้านนี่ละ เด็กรุ่นใหม่เขาไม่ทำหรือก ไปวัด เขาจะไปทำเป็นโรงเรียนหรืออย่างอื่นมากกว่า เพราะกรณีพระสงฆ์อาศัยผ้าเหลืองทำมาหากินก็เยอะ แต่จริงๆแล้วพระที่ปฏิบัติผมก็ขออนุโมทนาเลื่อมใส อยากให้ไปเถอะครับ ไม่ต้องไปกลัวอะไรทั้งสิ้นครับ

อาตมายอมมหาเถรสมาคมมาตลอด แม้ท่านจะทําอย่างไร อาตมา ก็ยอม รู้ทั้งรู้ว่า แหม ! ท่านไม่น่าทําเรบขนาดนี้เลย อะไรก็รู้ยุ

คุณประพนธ์ : ขอบพระคุณครับ ขอบพระคุณ แหม! ยังมีอีกหลายสายที่จะโทรเข้ามาด้วย นะครับ ท่านสุลักษณ์ครับ จากปรากฏการณ์การจัดงานวันวิสาขบูชาที่เกิดขึ้น อาจารย์ไม่รู้ลึกลับเห็นใจ มหาเถรสมาคมบ้างหรือ

อ.สุลักษณ์ : เห็นใจ ทำไมจะไม่เห็นใจครับ แต่อย่าลืมนะครับมหาเถรสมาคมนั้นมันเป็น องค์การสูงสุด กว่าเรื่องจะไปถึงท่านนี้มันจะมีการกลั่นกรอง แล้วเช่นเดียวกันอะไรจะลงมาก็ต้องมีการกลั่นกรองลงมา ต้องพยายามปกป้องท่านไม่让您เสีย ตอนนั้นผมเกรงว่าจะมีการใช้มหาเถรฯเป็น เครื่องมือของการดำเนินงานของบางคน เพราะมหาเถรสมาคมส่วนใหญ่นี้เป็นสมเด็จ อายุท่านเกิน ๗๐ ทั้งนั้น ก็ต้องเห็นใจท่าน ปกป้องท่านด้วย ปกป้องศาสนาพุทธก็ต้องปกป้องมหาเถรฯ แล้วอะไรที่เข้าไป 让您ทำผิดพลาดเสื่อมเสียท่านก็เลยแคบ เมื่อกี้มีคนบอกมาอยากให้สันติอโศกกลับเข้าไปร่วม พ่อท่าน บอกถอนแล้ว ท่านก็ต้องรักษาคำพูด ที่นี้จะให้เข้าไปร่วมนี้ผมเห็นไม่มีทางอื่น ท่านนายกฯเองก็ต้องมา แก้ปัญหาเรื่องนี้ ท่านนายกฯต้องมาอาราธนาพ่อท่าน นี่พูดตรงไปตรงมา ท่านนายกฯอย่าเห็น ว่าเป็น เรื่องความเสื่อมเสีย ท่านนายกฯก็ต้องมาประสานกับมหาเถรฯ เพราะท่านนายกฯทำได้ โดยเนื้อหาท่าน เป็นประธานทั้งหมดเลย เพราะฉะนั้นท่านทำได้นะครับ เมื่อท่านหวังเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ ระดับโลก ท่านก็ต้องทำระดับโลกระดับโลกแล้วท่านอยู่ในสถานะที่ทำได้ ใช้ความนุ่มนวลแนบเนียน อย่าไปใช้อำนาจนะซะ ใช้สติ ใช้ปัญญา ซึ่งผมมองเห็นว่าถ้าท่านเปลี่ยนเหล่านี้ะครับ ผมว่าท่านจะเป็นรัฐบุรุษ จะหมดความเป็น ความ...ที่ถูกโจมตีมานัก หยิ่งผยอง ตัดสินใจเร็วอะไรต่างๆ ท่านนายกฯจะเปลี่ยน เพื่อถวายพระพุทธเจ้า แล้วท่านก็จะเป็นคนที่น่ารัก

คุณประพนธ์ : สวัสดิ์ครับ ชื่ออะไรครับ

คุณตี๋บุตร : ตี๋บุตรครับ

คุณประพนธ์ : คุณตี๋บุตรสะ กรุณาเสียงดังนิดหนึ่งครับ คิดอย่างไรครับจากกรณีการจัด งานวันวิสาขะดังกล่าวครับ

คุณตี๋บุตร : เห็นดี เห็นงาม เห็นชอบด้วย พุทธศาสนิกชนควรจะร่วมกันในการจัดงาน ดังกล่าว แต่ว่าผมเพิ่งจะมาดูรายการของท่าน ผมไม่เข้าใจว่าคนกลางคือใคร แล้วคนชุดขาวคือใคร

คุณประพนธ์ : ไปดูก่อนดีไหมครับ ไปดูรายการก่อนดีไหมครับ เดี่ยวค่อยแสดงความคิดเห็น นะครับ ถ้าเพิ่งเปิดมาดูนี้ แหม ! เดี่ยวจะแสดงความคิดเห็นไม่ตรงประเด็นที่เราคุยกันแล้วไม่ได้ฟัง ความเห็นที่เราเสนอกันนะครับ ๐-๒๕๓๐-๕๖๒๑ ถ้าอาจารย์สุลักษณ์เมื่อสักครูแล้วถามพ่อท่านบ้าง ไม่รู้ลึกลับเห็นใจมหาเถรสมาคมบ้างหรือครับ

พ่อท่าน : เห็นใจสิ อาตมาเห็นใจถึงได้บอกว่าเมื่อท่านแสดงว่าไม่ให้ร่วม อาตมาก็ยอมรับ ไม่ให้ร่วมเราก้ไม่ร่วม ถึงแม้ว่าอาตมาจะไม่ฉลาดเท่าไรก็คงพอจะเข้าใจว่าสังคมคืออะไร มหาเถรสมาคม คืออะไร อาตมายอมมหาเถรสมาคมมาตลอดเวลาเลย แต่ไหนแต่ไรมาเลย อาตมาจำเป็นออกคำแถลงการณ์

คราวนี้เพื่อชี้สังขารขึ้นมาขึ้นนั้น จะเห็นได้ อุตมามอมมหาเถรสมาคมมาตลอด แม้ท่าน จะทำอย่างไร
อุตมามก็ยอม รู้ทั้งรู้ว่า แหม ! ท่านไม่น่าทำเราขนาดนี้เลย อะไรก็รู้ อยู่ แต่ก็ยอมเพราะเข้าใจอยู่ว่า
มหาเถรสมาคมคือมหาเถรสมาคม เราที่ต้องยกให้อย่างที่ว่าอาจารย์สุลักษณ์ว่า ก็เป็นองค์กรที่ดูแลศาสนา
อยู่ในประเทศไทย อุตมาก็ไม่ได้หมายความว่า แหม ! ภูเขาตื้นถื่นจนกระทั่งไม่รู้ว่าจะอะไรเป็นอะไร

คุณประพจน์ : ครับ ไปที่สายท่านผู้ชมชนิดหนึ่งนะครับ สวัสดิ์ครับ คุณอะไรครับ

คุณศยาพร : ศยาพรค่ะ ก็เห็นว่าอยากให้เห็นคนไทยเป็นเหมือนกับแหล่งที่รวมความเชื่อทาง
ความศรัทธาในพุทธศาสนาณะคะ ให้หลากหลาย อันนี้พูดเฉพาะศาสนาพุทธเราณะคะ ถ้า คือ ยกเว้น
กรณีที่ผิดพระธรรมวินัยในเชิงที่เราเห็นกันชัดๆ ที่ออกเป็นข่าวแบบนั้นก็ถือว่าอันนั้นตัดสินไปเลยณะคะ
แต่ในเรื่องรายละเอียดปฏิบัติหน้าจะเปิดให้กว้าง เพราะดิฉันมองว่าอย่างการจัดงานวันวิสาขบูชา มัน
เหมือนกับการเป็นตลาดธรรมะณะคะ เพื่อให้คนไปเดินเลือกสิ่งที่เหมาะสมตรงกับตัวเราอย่างนี้ณะคะ ถ้าออก
มาลักษณะนั้นน่าจะดี เพราะว่าดิฉันมองว่าในวงการต่างๆ พอมาถึงจุดหนึ่งมันจะมีจุดตันของ
กระแสหลัก ยกตัวอย่างทางสายทางแพทย์กระแสหลักถึงจุดหนึ่งก็ตัน มันก็จะมีคนที่ตื่นรนที่จะไปหา
การแพทย์ทางเลือก อันนี้ดิฉันก็มองว่า ศาสนาพุทธของเรานี้พอปฏิบัติกันมานานๆแล้ว ๒,๕๐๐ กว่าปี
มันก็จะมาถึงจุดหนึ่งที่ผิดเพี้ยนหรืออะไรไป มันก็จะเกิดกลุ่มหรือเกิดคนที่ทำในเชิงเรียกว่าปฏิวัติหรือ
ปฏิรูปอะไรขึ้นมา เพื่อเป็นทางเลือกใหม่ๆให้กับผู้คน ซึ่งดิฉันมองว่าอันนี้เป็นเรื่องปกติ แล้วน่าจะ
เปิดกว้าง เพราะว่าจะทำให้คนเกิดปัญญาณะคะ

คุณประพจน์ : ครับๆๆ ขอบพระคุณครับ

อ.สุลักษณ์ : เอ๊ะ ! ผมว่าคุณที่พูดเมื่อกี้ มีประเด็นสำคัญนะควรจะมาพิจารณา อย่าง
งานวิสาขบูชาที่จัดในระดับใหญ่นี้ครับ ควรจะ ถ้าเผื่องานถึง ๑ สัปดาห์ ควรจะมีคณะกรรมการพิจารณา
เลยว่า การบูชาคุณพระพุทธรูปเจ้า นั้น เราน่าจะปรับปรุงอะไรกันบ้าง แล้วยิ่งต่างนิกายต่างเยอะนี่ เป็น
ของดีเลย เราจะตกลงอะไรร่วมกันนะครับ บางอย่างเราไม่สามารถร่วมได้ สังฆกรรมไม่ร่วมได้ แต่บาง
อย่างพิธีกรรมบางอย่าง เราทำได้ใหม่ มหายานเขาอาจจะมีดนตรีนะครับ หรือทำวัตรเช้า ทำวัตรเย็น
นี่ พุทธกันตรงไปตรงมา เริ่มตั้งแต่พระจอมเกล้าทรงผนวช น่าจะเปลี่ยนได้มั้ง เช่น แม้กระทั่ง
อภิณหปัจจเวกขณะ ที่ว่าเรามีความแก่ชรอมดา เจ็บชรอมดา เราน่าจะมาดูว่า คนที่แก่ส่วนใหญไม่ได้รับ
การเหลียวแล นี้ช่วยตรงนี้ได้อย่างไร

คุณประพจน์ : ความหลากหลายมันจะดีอย่างไรครับ

อ.สุลักษณ์ : ดีสิครับ เพราะว่าความหลากหลายเราจะเรียนจากกันและกัน มันจะทำให้เรา
เติบโตนะครับ มิฉะนั้นเราจะแคบ แล้วเซลล์[cell]มันจะตาย นี่เราก็พร้อมที่จะเรียนจากคนอื่นนะครับ
แต่เราไม่ได้ต้องการเปลี่ยนหลักฐานของเราณะครับ นี่ผมอยากจะทำมองในรูปนี้ ยกตัวอย่างง่ายๆเลย
ศาสนาพุทธในเมืองไทยนั้นเติบโตมากับสังคมกสิกรรม เดียวนี้เราเป็นสังคมอุตสาหกรรมแล้ว มีความซับซ้อน
ในทางโครงสร้างอยู่ดิถีธรรมในสังคม ถ้าจะถวายพระพุทธรูปให้ตื่นจากกิเลสนี้ จะต้องสามารถเข้าใจ
โครงสร้างทางสังคม ซึ่งมันช่วยคนรวยจำนวนน้อย เอาเปรียบคนจนจำนวนมาก และคนรวยจำนวนน้อย
นั้นก็ไม่มีความสุข เราจะช่วยคนรวยจำนวนน้อยให้มีความสุขอย่างไร เจือจางความสุขระหว่างคนรวยกับ
คนจนได้อย่างไร และศีลของเราที่ว่าไม่ฆ่าสัตว์นั้นเดี๋ยวนีเราไม่ต้องฆ่า เราปล่อยให้คนอื่นฆ่า แม้กระทั่ง
สัตว์ที่เราไม่กิน มีบางบริษัทฆาตกรรมสัตว์อย่างมาก ประเด็นเหล่านี้ควรจะมาพิจารณาครับ ผมว่าอันนี้
แหละมันจะเป็นวิสาขบูชาระดับโลก ระดับชาติ ระดับส่วนตัว และมองลึกลงไป อย่างที่พระองค์ผู้ตรัสรู้

ทำนองลึกลงที่สุด จนสามารถตัดอดีตทิ้งไปหมด ส่วนไอ้ที่ทะเลาะเบาะแว้งกัน ผมไม่ว่าอะไรหรอก เป็นธรรมดาครับ เพราะสังคมไทยตอนนี้กำลังสับสนไขว้เขว เพราะฉะนั้นผมถึงบอกให้ใช้กาลามสูตรเข้าไว้ แล้วหนังสือพิมพ์บางที่เขาก็หวังดี บางที่เขาก็หวังไม่ดี บางที่เขาหวังดีแต่เขารู้ไม่พอ ก็มาประโคมข่าวเยาะเย้ยไปให้อภัยเขาเถอะนะครับ แล้วมาหาเนื้อหาสาระ ให้ถือว่าทุกอย่างมันจะนำไปสู่สติ นำไปสู่ปัญญา

พ่อท่าน : สามัคคีนั่นคือความขัดแย้งอันพอเหมาะนะ สามัคคีที่จะต้องเหมือนกันหมดเลย ทุกอัน จะต้องไม่มีความขัดแย้งกันเลยมันไม่มีหรอกในโลก ออ! ก็มี มีในกลุ่มควาย สามัคคีกลุ่มควาย นี่มีหัวหน้าอยู่คนเดียว มีหัวหน้าอยู่ตัวเดียว เสร็จแล้วนอกจากนั้นไม่ขัดแย้งกันเลยมีตัวเดียว หัวหน้านำแล้ว ไป ไล่ไปเลย นั่นคือสามัคคีควาย แต่สามัคคีจริงๆ นี่มีขัดแย้งอันพอเหมาะ

คุณประพนธ์ : ครับไปที่สายท่านผู้ชมชนิดหนึ่ง สวัสดิ์ครับ วางสายไปแล้วมังครับ

อ.สุลักษณ์ : ขอขัดแย้งพ่อท่านนิดหนึ่งนะครับ คือผมออกจะนับถือควายนะครับ

พ่อท่าน : อ้อ! ไม่ได้ดูถูกควายนะ ที่พูดเอาตามไม่ได้ดูถูกควาย (พูดปนหัวเราะ)

อ.สุลักษณ์ : เดียวฟังผมก่อน สัตว์ทั้งหลายนี้ เขามีสัญชาตญาณหลายอย่างซึ่งมนุษย์ควรจะเอาอย่าง แล้วมนุษย์เรานี่ ลึกลับเราວວฉลาดกว่าสัตว์ มนุษย์เป็นสัตว์ประเภทเดียวนะครับที่แสดงความบัดซบออกมา สัตว์มันไม่แสดงความบัดซบเลยนะครับ

พ่อท่าน : อันนี้เห็นด้วย

อ.สุลักษณ์ : อันนี้สำคัญมากนะ ที่เรานับถือพระพุทธเจ้านี้ เพราะท่านสามารถเอาชนะความบัดซบทั้งหมดได้ ได้ตรัสรู้ ตื่น แล้วนี่ที่ออกมาตอนนี้คือ ด้วยความเคารพนะครับ คือความบัดซบทั้งนั้น ผมก็แสดงความบัดซบออกมา ต้องเข้าใจอันนี้นะครับ

พ่อท่าน : เอาประเด็นนั้นเท่านั้นเอง ไม่ได้ไปนึกถึงขนาดนั้น

อ.สุลักษณ์ : แย้งๆๆ แย้งพระ

คุณประพนธ์ : มีท่านผู้ชมแสดงความคิดเห็นมาทาง ๐-๑๙๐๙-๕๐๐๐ นะครับ บอกว่าขอแสดงความยินดีกับสมณะโพธิรักษ์ ที่แก้ปัญหาด้วยความสงบ คุณณรงค์ ปิยะสัจเดช นะครับ แล้วก็มีความเห็นที่ไม่น่าต้องออกมาแก้ตัว แก้ขัด น่าจะรวมกันทำความดี จากคุณภาตินะครับ มีคนบอกว่าประพนธ์ TTV ๓ ที่นำนักบวชนอกศาสนาพุทธมาออกรายการ คุณศิวบุตรนะครับ แล้วก็สุดท้ายความเห็นคุณนิตยาพร อยากให้เปิดกว้างทำเหมือนตลาดให้คนสามารถเลือกได้ ควรจัดงานใหญ่ปีละ ๑ ครั้ง ให้คนเลือกได้ จากคุณนิตยาพรครับ พ่อท่านครับ ถ้าหากว่าสันตโตโคกได้เข้าไปร่วมจัดงานวันวิสาขบูชา ที่พุทธมณฑล วางแผนที่จะจัดงานอย่างไรครับ

พ่อท่าน : อ้า! จริงๆนั้น เริ่มต้นประชุมกันมา อาตมาก็รับชัชชบราบ อาตมาไม่ได้ไปร่วมประชุมอะไรด้วยนะ พวกเราส่วนมากที่ไปประชุมก็มี ท่านเพาะพุทธ จันทเสฏฐ์ นี่แหละ ท่านจันทร์นี่แหละร่วมประชุมด้วย อาตมาก็ไม่ได้ไปหรอก แล้วก็ก็มีฆราวาสไปร่วมประชุม เมื่อประชุมกันมาแล้ว ก็ได้รับความว่าเราคิดจะทำอะไรอย่างไกรกันบ้าง ประเด็นหนึ่งที่คุยกันมาที่คุณจำลองมุ่งหมายกับท่านนายกฯมา ก็คือว่าอยากจะทำคุณงามความดีอะไรอันหนึ่ง อยากจะให้มันเป็นเรื่องที่มีมันกระจายไปทั่วประเทศ คือคิดว่า ให้มาตั้งจิต

● ท่านจันทเสฏฐ์

อธิษฐานกันในวันวิสาขบูชา ใครจะอยู่บ้านเรือนไหนๆก็ได้ทุกแห่งในทั่วประเทศ ออกโฆษณากัน ออกโฆษณาไปว่า วันวิสาขบูชานี้ ขอให้ทุกคนตั้งใจ ตั้งจิตอธิษฐาน อธิษฐานนี้ไม่ได้แปลว่าขออะ ศาสนา พุทธธรรมหรือเหนียม แปลว่าการตั้งใจ คือตั้งเพื่อที่จะทำประโยชน์ทำคุณงามความดี เราตั้งใจว่าจะทำอะไรถวายเป็นปฏิบัติบูชาในวันวิสาขบูชา เราจะปฏิบัติเลิกละอันนั้น เราจะปฏิบัติสิ่งดีอันนี้ เราจะปฏิบัติอะไรที่เราควรจะกระทำ อะไรที่ไม่ดีจะเลิก อะไรที่ดีให้ทำให้ยิ่ง อะไรอย่างนี้ก็ตั้งขึ้นมา ทั่วประเทศนี้ตั้งกันจริงๆ เขากะกันว่าจะทำเป็นการ์ด แล้วก็แจกไปทั่วประเทศเลย แล้วก็ให้ทุกคนเขียนๆๆ แล้วก็ส่งเข้ามาที่สำนักนายกฯ ส่งเข้ามาที่ทำเนียบ มาหานายกฯนั่นเอง เพื่อที่จะให้นายกฯเป็นจุด ศูนย์กลางที่จะรับอธิษฐาน ใครจะทำอะไร คนนี้จะเลิกเหล้า คนนี้จะเลิกด่าเมีย คนนี้จะอะไรก็แล้วแต่ คนนี้จะไม่ฟุ่มเฟือย คนนี้จะอะไรก็ตามใจ หรือจะถือศีล ๕ ศีล ๘ อะไรให้สำคัญละก็ สูงขึ้นไปเป็นลำดับๆ ศีล สมาธิ ปัญญา อะไรก็เชิญ เพื่อปฏิบัติบูชาถวาย พระพุทธเจ้าในวันวิสาขบูชา เมื่อประกาศออกไป แล้วในปีหนึ่ง ปีต่อไปเราทำอีกๆๆ เราจะได้คนอย่างนี้ แล้วเราจะได้รับความตั้งใจว่าปีนี้เป็นปีหน้า เราตั้งใจทำให้ได้เท่าไร ปีหน้ามาดูกัน ถ้าปีหน้าตั้งอีก มันล้มก็ตั้งใหม่ หรือว่าตั้งแล้วได้ดีเพิ่มขึ้นๆ อย่างนี้ก็จะเป็นการเสริมหนุนให้สร้างขึ้นมา อะไรขึ้นมาได้อย่างดี อันนี้ก็เป็นที่วิธการที่เราคิด แล้วก็คง คิดว่าจะทำอยู่ แม้ว่าไม่ได้ไปจัดที่พุทธมณฑลอันนี้ก็ทำที่ไหนก็ได้ แต่มันต้องลงทุนที่จะต้องทำ การ์ดนี้แจกไปทั่วประเทศอะไรอย่างนี้ หรือว่าจะต้องประกาศทางสถานีโทรทัศน์ ทางวิทยุ ทางหนังสือ พิมพ์ช่วยประกาศ เพื่อจะให้ประชาชนทุกคนที่ปรารถนาดี ที่คิดว่าอันนี้จะเป็นประโยชน์ต่อคน ก็ทำ นอกนั้นก็จัดกันก็เป็นงานที่อะไรต่ออะไรที่พูดกันไป แบ่งงานกัน ทางเราก็รับมาว่าจะดูแลทางด้านเลี้ยง อาหารมังสวิรัต วังนั้นนะ ตกลงกันวันแรก แล้วเรารับผิดชอบทางอาหารก็ตกลงอะไรอย่างนี้เป็นต้น จัดนิทรรศการอะไรอย่างนี้เป็นต้น นอกนั้นเราก็จะมีกลุ่มหมู่ผู้ที่จะไปจะเป็นพระมาจากทุกทิศทุกแดน เข้ามานั่งปักกลดกันที่นั่น แล้วก็มาคุยโอภาปราศรัยธรรมะ เหมือนกับอย่าง ปี ๒๕๒๔ ที่สวนลุมฯ นั้นแหละ แล้วก็มาพบพระพบเจ้า เพื่อจะได้ถามไถ่ธรรมะ ปรีक्षाทางออกจากทุกข์ จะพาปฏิบัติ อย่งไร ใครจะพานั่งสมาธิ ใครจะพาคุยหรือถกธรรมะ อย่างนั้นอย่างนี้กัน โอโห ! จะทำให้เกิด บรรยากาศที่ดีทีเดียว

คุณประพจน์ : แล้วพอถอนตัวอย่างนี้แล้วงานวันวิสาขบูชาที่ทางสันติอโศกจะจัดจะทำ อย่งไรครับ

พ่อท่าน : อาตมาคิดอย่างนั้นนะ เมื่อทางด้านโน้นท่านไม่ยากให้ทำแล้ว แล้วก็เกิดเหตุการณ์ ขึ้นมาแล้ว ถ้าเผื่อว่าเราไม่ไปจัดที่พุทธมณฑล แล้วทางสันติอโศกก็มาจัดขึ้นใหม่ มันก็จะเป็นการแข่งขัน เป็นการอวดดี อาตมาก็เลยบอกกันบอกว่า **อย่าจัดเลย ตกลงปีนี้ถึงแม้อย่างไรเราก็สงบเถอะ** เมื่อ ทางเราเคยจัดบ้างก็ตาม ถ้าปีนั้นมันเกิดเหตุการณ์อย่างนี้แล้ว ทางโน้นจัดขึ้นมาแล้ว ทางนี้ก็เลยคิดว่า หยุตไปเลย ปีนี้ไม่จัดอะไรเลย

คุณประพจน์ : ไม่จัดเลย

พ่อท่าน : ใช่ วิสาขบูชาที่จะทำแค่นี้เทศน์กันในหมู่ภายในเท่านั้นเอง เงียบๆ ถ้าไปทำอะไร มากมายเกินไป ประเดี๋ยวมันจะกลายเป็นว่า นี่อวดดี ทำแข่งขัน มันจะเกิดการขัดแย้งหรือว่าการอะไร ไม่ดี เราก็เลยไม่

อ.สุลักษณ์ : ผมก็ถึงบอกน่าเสียดายไป

คุณประพจน์ : ครับเสียโอกาส

● รายการเวียนธรรม วันวิสาขบูชาที่สันตอโคก

อ.สุลักษณ์ : ผมถึงบอกว่า คราวนี้ท่านนายกฯ ท่านต้องแสดง ท่านตั้งคณะกรรมการ และประสานรัฐบาล ประสานพุทธศาสนาแห่งชาติได้ เรื่องนี้ท่านน่าจะทำได้ ท่านนายกฯ ท่านสามารถ ควรจะปรองดอง ท่านก็อยู่ในฐานะว่า พูดกันอย่างไมเกรงใจ คนเขาหมั่นไส้คุณจำลอง หาวาคุณจำลองมาทางนี้ ท่านนายกฯจะต้องไปให้พ้นทางนี้ เขาไม่รู้แหละ ว่าท่านนายกฯไม่ใช่สันตอโคก ไม่ใช่ชัชรรมกาย ไม่ใช่อะไรทั้งหมด ท่านนายกฯก็ อันนี้จะแสดงความเป็นผู้นำรัฐบาล ท่านนายกฯก็ต้องไปทมหาเถรสมาคม อธิบายให้เข้าใจเสีย อย่าให้หน่วยงานไหนมาชี้มหาเถรสมาคมเป็นเครื่องมือ เป็นสัญญาณอันตราย

คุณประพนธ์ : ถ้าเขาคาดหมายว่าเขากลัว หรือว่าเขาหวั่นเกรงวัตถุประสงค์ของนเร็น หรือวาระของนเร็นของคุณจำลอง ก็เปลี่ยนคุณจำลองไม่ดีเทรอ

อ.สุลักษณ์ : อันนี้เรื่องของคุณจำลอง ไม่ใช่เรื่องของผม ผมเชื่อว่าคุณจำลองพร้อมที่จะถอน เพราะคุณจำลองที่ผมรู้จักมา เขาไม่ใช่คนดีอะไร แต่วาเรื่องต่างๆนี้เราอย่าไปสอนจะเข้าใจว่า ยายน้ำ ผมเชื่อท่านนายกฯท่านสามารถในเรื่องนี้ ท่านควรจะฟังควรจะคุย ผมว่า ผมว่าน่าเสียดายถ้าสันตอโคกเงียบไป เพราะความหวังของท่านจะให้ในระดับโลก ระดับชาติยังทำไม่ได้แล้วระดับโลกจะทำได้อย่างไร สำคัญนะชะเรื่องเพราะเล็กๆน้อยๆ มันต้องแก้แล้ว แก้ไม่ยากหรอกถ้าต้องการจะแก้

คุณประพนธ์ : มีคุณผู้ชมโทรศัพท์เข้ามาแสดงความคิดเห็นนะครับ ที่ ๐-๑๙๐๙-๕๐๐๐ คุณดำรงค์บอกว่า ทำไมศาสนาไม่คิดจะสามัคคีกัน เหมือนเพลงที่เขาเปิดให้ชาวใต้สามัคคีกันทุกวัน เตียวผมอ่านไปก่อนแล้วกันนะครับ ท่านใดจะแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมก็เชิญครับ สำนักอโคกเป็นศิษย์พระพุทเจ้าเหมือนกัน แต่ทำไม่ไม่ห่มเหลืองเหมือนพระทั่วไป จุดนี้น่าจะเป็นจุดที่ทำให้มหาเถรสมาคมไม่ยอมรับ จากคุณกิตติ อันนี้ต้องไปอ่านประวัติศาสตร์

พ่อท่าน : ตอบหน่อยได้ไหม ที่ว่าทำไม่ไม่ห่มเหลืองนี้ะ ต้องขออภัยนะอันนี้มันจะต้องพูด

คุณประพจน์ : ไมโกนคิ้วด้วย

พ่อท่าน : หนึ่งอาตมาต้องมาห่มให้แตกต่างจากมหาเถรสมาคม เพราะว่ามันมีเรื่องกันมาแล้วก็แยกกันมา ถ้าไปทำอะไรเหมือน เดียวจะไปลอกเลียน เดียวก็ถูกจับอีก ไม่ดี สอง...ที่จริงแล้วลึกลงก็คือว่า อาตมาก็ไม่เคยนุ่งห่มเหลืองมาตั้งแต่บวช เพราะว่าในวินัยพระไตรปิฎก วินัยเล่ม ๕ นี้ ท่านบอกไว้ชัดเจนว่า จีวรสีที่ไม่ให้ภิกษุห่มนี้มันมีอยู่ ๗ สี ใน ๗ สี มีสีเหลืองอยู่ในนั้นด้วย

คุณประพจน์ : อ้อ! นี่จากพระไตรปิฎกนะฮะ

พ่อท่าน : เป็นหลักฐานเลย ระบุไว้ชัดๆ ท่านบอกว่าเป็นสีของฆราวาส สีเหลือง สีแดง สีแสด สีชมพู สีจำปา สีดำ สีคราม ๗ สีด้วยกัน ไม่ให้ใช้

คุณประพจน์ : มีคุณสุชาติบอกว่าให้กำลังใจรายการ ว่าใครจะนอกศาสนาพุทธอย่างไร แต่ปฏิบัติตัวดีก็น่าจะดีแล้ว คุณผู้ชายไม่ทราบชื่อจะรับบอกว่า ท่านรู้ได้อย่างไรว่า สามัคคีควายเป็นอย่างไร

พ่อท่าน : ขอภัยพูดเปรยๆ ไปอย่างนั้นแหละ ถ้าจะมานั่งตั้งถกตั้งเถียงกัน คิดว่าอาตมาคงไม่ ไม่คิดจะโต้เถียงอะไรด้วยหรอก เปรียบเทียบให้ฟังเท่านั้นเอง ถ้าเข้าใจอย่างที่อาตมาพูดนั้นมันก็น่าจะจบ แต่ถ้าไม่เข้าใจพลิกแพลงอะไรอีกก็ได้

คุณประพจน์ : ครับ จะขอถามอาจารย์สุลักษณ์เป็นความรู้ครับ อาจารย์ครับ เรื่องของพระไตรปิฎกนี้หลายสำนักก็มี ศาสนาพุทธเราก็มีหลายนิกายมีหลายสำนัก มีแบ่งย่อยออกไปอีกนี้ หลักๆมันอยู่ที่การตีความใช่ไหมครับ แล้วก็นำหลักของการตีความพระไตรปิฎกนั้นมาสู่การปฏิบัติ ตรงนี้จะให้ความรู้กับผู้ชมอย่างไรครับอาจารย์ครับ

อ.สุลักษณ์ : นี่แหละครับที่แตก แตกเป็นนิกายไปมาก ท่านจะสังคายนา ครั้งที่ ๒ คือการตีความที่แตกต่างกันครับ แต่ทางฝ่ายเถรวาท หมายความว่าพระภิกษุสงฆ์ในประเทศไทย ลังกา พม่า มอญ ลาว เขมร ถือหลักเดียวกัน พระไตรปิฎกซึ่งอ้างว่าเป็นพระพุทธรพจน์ แต่ไม่ใช่ทั้งหมดนะครับ แต่อย่างน้อยนี้ สังคายนาหลายต่อหลายครั้ง ยอมรับ แล้วยอมรับโดยเฉพาะวินัย ซึ่งมีพระพุทธานุญาตให้ปรับปรุง แก้ไขได้ แต่ทางฝ่ายเถรวาทไม่ยอมปรับปรุงแก้ไข เพราะสังคายนาครั้งที่ ๑ พระมหากัสสปะขอเถรานุมติว่า แม้จะมีพระพุทธานุญาตให้แก้ไขได้ ด้วยความเคารพในพระพุทธรเจ้าจะไม่แก้ไข ฝ่ายเถรวาทถือตามนี้ไม่แก้ไข ทีนี้เรื่องนี้ไม่ใช่พระไตรปิฎกอย่างเดียว มันแง่อรรถกถามีฎีกาตีความเหล่านั้นอีก ซึ่งสืบทอดมาตั้ง ๒,๕๐๐ ปี อันนั้นก็ต้องเดินตามนั้นครับ ต้องมีความรู้ในเรื่องเหล่านี้ คนที่มีความรู้แล้วอวดฉลาดไปตีความทำให้เกิดเรื่อง แต่โดยทั่วไปนี้ ใน ๔-๕ ประเทศนี้ก็ตีความเกือบจะไม่แตกต่างเท่าไรในเรื่องพระวินัยนะครับ อาจจะมีตีความแตกต่างกันบ้างในเรื่องของธรรมะ โดยเฉพาะในเรื่องพระอภิธรรม อันนี้ก็เป็นเรื่องของผู้ปฏิบัติธรรมเท่านั้นเอง ศาสนาพุทธก็ไม่ถือว่าการตีความในธรรมะเป็นเรื่องสำคัญ สำคัญที่ปฏิบัติ ปฏิบัติแล้วลดความโลภได้ โกรธได้ หลงได้ ก็ถือว่าเดินถูกทางแล้ว

คุณประพจน์ : ทำไมเวลาเราพูดถึงประเทศไทยนี้ หลายคนบอกว่าเราอยู่บนท่ามกลางความหลากหลาย มีทั้งพุทธ ซิกข์ มุสลิม คริสต์ อู๋ย! หลายศาสนา

อ.สุลักษณ์ : มีความใจกว้าง

คุณประพจน์ : แต่เวลาพูดถึงศาสนาพุทธนี้มันต้องเป็นหนึ่งในเดียวนี้ เออ! ทำไมเป็นอย่างนั้นละ อ.สุลักษณ์ พ่อท่านจะตอบก่อนก็ได้ครับ

พ่อท่าน : เป็นหนึ่งเดียว แต่โดยธรรมชาติมันก็ไม่พันความแตกต่างกัน เรื่องความเห็น

นานาสังวาสกับนิกายนี้ต่างกัน นิกายนี้เป็นการกระทำที่อวดดี เห็น
แก่ตัว แล้วยังจองหองกับจริง ๆ ก็แตกเป็นนิกายไป ส่วนนานาสังวาสนั้นพระ-
พุทธเจ้าท่านอาศัยเหตุแห่งการบัญญัตินานาสังวาส ซึ่งเป็นพระบัญญัติคุณ
เป็นพระสัมพันธคุณญาณแท้ๆ วิเศษที่สุดเลยนานาสังวาสนี้

ที่แตกต่างกันนี้ มันห้ามไม่ได้หรอก พระพุทธเจ้าที่สวดยอดแห่งผู้ยอดรู้ พระองค์ทรงรู้ซึ่งในความแตกต่าง
นี้ ท่านได้บัญญัติหลักเกณฑ์สวดยอดไว้ให้ปฏิบัติในเรื่องความแตกต่าง หรือว่าการกระทำไว้เป็นหลักของ
ธรรมวินัยสวดยอดเลยคือ **นานาสังวาส** เพื่อกันความจะต้องแตกต่างกันจนถึงเป็นนิกาย เพราะนั่นมันเป็น
อนันตริยกรรม เป็นเรื่องหยาบ เป็นเรื่องชั่ว เป็นเรื่องเลว เหลวไหล นิกายไม่ใช่ นานาสังวาส **นานาสังวาส**
กับนิกายนี้ต่างกัน นิกายนี้เป็นการกระทำที่อวดดี เห็นแก่ตัว แล้วยังจองหองกับจริง ๆ ก็แตกเป็นนิกายไป
ส่วนนานาสังวาสนั้น พระพุทธเจ้าท่านอาศัยเหตุแห่งการบัญญัตินานาสังวาส ซึ่งเป็นพระบัญญัติคุณ
เป็นพระสัมพันธคุณญาณแท้ๆ วิเศษที่สุดเลยนานาสังวาสนี้ เพราะว่าพระพุทธเจ้าที่แน่นอนย่อมรู้จัก
วิสัยของมนุษย์ วิสัยของความเป็นคนอย่างสมบูรณ์ เพราะฉะนั้นท่านเองท่านจะรู้เลยว่าในอนาคตจะ
ต้องมีการขัดแย้งกันในประเด็นนี้ พระองค์ทรงหาทางออกที่สุดแห่งวิสัยสุดท้ายว่า เมื่อมันมีศรัทธาต่างกัน
ปัญญาต่างกัน มันบังคับไม่ได้นะศรัทธาของมนุษย์ ปัญญาของมนุษย์มันบังคับไม่ได้ มันจะต้องมีศรัทธา
ต่างกันปัญญาต่างกัน เมื่อมีศรัทธาและปัญญาต่างกันแล้ว ต่างคนต่างเชื่ออย่างนี้ ศรัทธาคือความเชื่อ
ปัญญาคือความเห็น มันเห็นอย่างนี้จริงๆ เหตุที่เกิดนานาสังวาส ต้นเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องใหญ่เลย
พระพุทธเจ้าท่านตัดสินใจตั้งแต่ตอนนั้นก็ได้อ้อ แต่ท่านก็อาศัยอันนี้เป็นเหตุ เพื่อที่จะตั้งหลักอันวิเศษยิ่งใหญ่
นานาสังวาสนี้เอาไว้ เพื่อตัดสินความเห็นของเรื่องที่ต่างกัน ต้องอยู่กันอย่างนานาสังวาส เหตุที่ว่านี่ก็
ขอพูดนิดหน่อย เหตุตอนนั้นก็พระเถียงกันแค่นั้นในส้วม แล้วต้องคว่ำอ่างหรือหย่างอ่างน้ำเท่านั้นเอง
คนหนึ่งว่าต้องหย่าง อีกคนหนึ่งว่าต้องคว่ำ เท่านั้นเองทะเลาะกัน พระพุทธเจ้าท่านจะชี้ตัดสินด้วย
พระองค์เองก็ได้ เรื่องแค่นี้ แต่ท่านถือว่า อ้อ!ต่างคนต่างยึด แล้วก็เถียงกันจริงๆเลย ไม่มียอมกัน
ต่างก็ยึดกันจนพระพุทธเจ้าท่าน แหม! มันไม่ไหวแล้ว ก็เลยต้องใช้พระปฏิภาณเพื่อการนี้ ท่านมีวิธี
อะไร เอาละไม่เล่าต่อไปในประวัติละ สุดท้ายท่านก็เลยเอาเหตุอันนี้มาตั้งเป็นหลักนานาสังวาสว่า เมื่อต่าง
คนต่างเห็นต่างกันแล้ว ท่านก็บัญญัติว่า อ้อ!ถ้ามีกรรมต่างกัน อุเทศต่างกัน คือไม่เสมอสมกันอย่างนี้
ไม่สมานสังวาสแล้วก็ต่างคนต่างอยู่ ต่างคนต่างประกาศแยกกันเสีย วิธีแยกมีอยู่ ๒ อย่าง ผู้ที่เป็น
ตัวที่ไม่เอาแล้วหมู่นี้ฉันจะขอแยก ก็ประกาศออกมาว่า ขอแยกนานาสังวาสนะ แต่ก็ยังเป็นพุทธด้วยกันได้
ไม่ใช่ นิกายนะ นั่นหนึ่ง หมายความว่าเราทำตนเป็นนานาสังวาสด้วยตนเอง นี่ข้อที่หนึ่ง อีกอย่างหนึ่งก็
หมูใหญ่ประกาศ ให้ผู้ที่แตกต่าง แยกเป็นนานาสังวาสไปเถอะ ไปทำของคุณเองเถอะ ไม่ต้องสังฆกรรม
กับหมู แต่ไม่ใช่ปกาสณียกรรม ไม่ใช่พรหมทัณฑ์ ไม่ใช่ นิกาย ต้องเข้าใจนะว่าอันนี้มันมีรายละเอียด
ที่ลึกซึ้งมาก **นี่เมื่อแยกกันแล้วเป็นนานาสังวาสกันแล้ว ห้ามไปท้วงกันข้ามฝาย ห้ามปฏิโกสนา**
ห้ามไปไปพูดคัดค้านจริงๆ อีกฝ่ายหนึ่งเขาจะทำอย่างไร อย่าไปค้านจริงๆ ไปแย้งกันอย่างเอาเรื่อง ไป

ท้วงขึ้นจนเกิดเรื่อง ไปฟ้องไปร้องอะไรเขาไม่ได้ อย่างนี้เป็นต้น ก็ต่างคนต่างอยู่ พระนางโศกตมิเห็น
อย่างนี้ เอ๊ะ! เป็นอย่างนี้แล้วจะทำยังไง แยกเป็นสองฝ่ายเสียแล้วจะทำยังไง พระพุทธเจ้าท่านก็บอกว่า
ให้ไปฟังธรรมทั้ง ๒ ฝ่าย ฟังแล้วเห็นว่าธรรมของฝ่ายใดดี ท่านใช้ศัพท์คำว่า ธรรมวาที เราก็อาธรรม
ฝ่ายนั้น หากเห็นว่าฝ่ายใดเป็นอธรรมวาที คือเห็นว่าไม่ดี เราก็อไม่เอา นี่เป็นอิสระเสรีภาพสูงสุด ที่
พระพุทธเจ้าให้แก่มนุษยชาติ ทั้งฝ่ายภิกษุ และทั้งฝ่ายฆราวาส นี่แหละสุดยอดแห่งสิทธิและอิสระเสรีภาพ
เยี่ยมสุดที่พระพุทธเจ้าทรงให้ไว้แก่มนุษย์ตั้งแต่เมื่อ ๒,๕๐๐ กว่าปีมาแล้ว นี่เป็นหลักธรรมอันยิ่งใหญ่
ถ้าไม่มีอันนั้นมันไปไม่รอดมันจะเกิดนิกาย มันจะเกิดการชมเหงคะเนงร้ายกันได้ เกิดเผด็จการได้
หมู่ใหญ่รังแกผู้น้อยก็เกิดขึ้น หมู่ย่อยก่อความวุ่นวายก็จะได้ ไม่มีที่จบ ก็จะไม่มีการออก แยกไปเลย
เพราะฉะนั้นพระพุทธองค์จึงทรงบัญญัติหลักกานาสังวาส เป็นทางออกไว้ให้แก่ศาสนาและมวลมนุษยชาติ
นี่คือหลักการที่สุดยอดพิเศษแห่งความเข้าถึงความเป็นมนุษย์ของพระพุทธเจ้าที่ได้บัญญัติอันนี้ขึ้นมา

คุณประพนธ์ : ครับ มีคุณผู้ชมแสดงความคิดเห็นมา ที่ ๐-๑๙๐๙-๕๐๐๐ นะครับ ถาม
อาจารย์สุลักษณ์ เพื่ออาจารย์สุลักษณ์จะตอบด้วยนะครับ คุณรังสิต ถามว่าใครเป็นเจ้าของพระพุทธ
ศาสนา มหาเถรสมาคมเป็นเจ้าของพระพุทธศาสนาหรือไม่ อาจารย์ตอบตรงนี้ดีมีครับ

อ.สุลักษณ์ : มหาเถรสมาคมท่านก็ไม่เคยบอกท่านเป็นเจ้าของพุทธศาสนา ท่านมีหน้าที่ใน
การบริหารคณะสงฆ์สูงสุดท่านนั่นเองนะครับ ท่านสามารถจะชี้ว่าพระภิกษุสงฆ์ในสังฆมณฑลไทยนั้นผิด
ถูกอย่างไร หรือจะอุดหนุนให้เลื่อนยศถาบรรดาศักดิ์อย่างไร ท่านดูแลปกป้องความถูกต้องดีงามของ
คณะสงฆ์ในเมืองไทยเท่านั้นเอง ไม่ใช่เจ้าของศาสนา ทุกคนที่เรียกว่าบริษัท ๔ ทุกคนเป็นเจ้าของศาสนา
ไม่ว่าเป็นอุบาสก ไม่ว่าเป็นอุบาสิกา ไม่ว่าเป็นภิกษุสงฆ์ ภิกษุณี เป็นเจ้าของศาสนาทั้งนั้นครับ

คุณประพนธ์ : ครับ คุณรังสิตมีความเห็นเพิ่มเติมว่า ถ้าสมมติว่าต่างประเทศเป็นผู้จัดงาน
วันวิสาขบูชา แล้วทั้งสันตโศกและธรรมกายไปร่วมงานได้ ถามว่ามหาเถรสมาคมจะรู้ลึกลึอย่างไร ใน
ขณะที่ถือตัวว่าพุทธศาสนาของไทยเป็นของตนเอง

อ.สุลักษณ์ : อันนี้ผมว่าเพื่อความเป็นธรรมนะ อย่าเพิ่งไปโจมตีมหาเถรสมาคมอย่างนั้น
เราไปฟังมาจากสื่อ ผมไม่เชื่อว่าท่านพูดอย่างนั้น สื่อเอามาพูด เพราะฉะนั้นผมบอกให้ใช้หลักกาลามสูตร
อย่าเพิ่งไปเชื่อสื่อ

คุณประพนธ์ : ต้องหนักแน่น

อ.สุลักษณ์ : และมหาเถรสมาคมนั้น เป็นสถาบันบริหารสูงสุด ต้องพยายามเคารพท่าน
และอย่าให้เกิดอหังการแล้วเสีย ไม่แน่ใจสอบถามให้ชัดเจนก่อน อย่าไปเหมาท่านง่าย ๆ

คุณประพนธ์ : คุณสมชาติบอกว่าอ่านจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ บอกว่าทางเถรสมาคม
ไม่รู้เรื่องการจัดงานวิสาขบูชา ไม่รู้ใครใส่ชื่อเข้าไป ผมเกรงว่าคนดูจะเข้าใจผิดว่าไม่ร่วมสังฆกรรมกัน อัน
นี้เป็นความเห็นแล้วกันนะครับ คุณอัญชลีค้นมาจากพจนานุกรมพุทธศาสตร์ว่า เดียรธีย์แปลว่านักบวช
ภายนอกพุทธศาสนา อลัชชีแปลว่าภิกษุผู้มักจะละเมิดพุทธบัญญัติ ดังนั้นพุทธศาสนิกชนจึงไม่ควรร่วม
ทำสังฆกรรมด้วย ผมมีคำถามสุดท้ายอยากถามพ่อท่าน จากข่าวที่ปรากฏ แล้วก็จากคนที่บางครั้งอาจ
จะติดตามประวัติศาสตร์หรือไม่ติดตามบ้าง ออกมา นัยะออกมากลายเป็นบอกว่าพ่อท่าน และก็สำนัก
สันตโศกนี่เป็นสำนักที่มีความดีอัน มีอัตตาสง แล้วก็ยึดถือตัวเอง ยึดมั่นถือมั่น ความจริงเป็นอย่างไรรึครับ

พ่อท่าน : ความจริงก็คือ จะว่ายึดนั้นก็ก็เป็นภาษา จะบอกว่าผู้ที่แน่วแน่ มั่นคง ยืนยง
ยืนหยัดก็เป็นภาษา จะว่าอย่างไรละ อาตมาว่าอาตมาได้เป็นผู้ยอม ยอมถอย ยอมแพ้ ยอมสารพัด

จนไม่รู้จะยอมอย่างไรแล้ว เขาหาว่าอาตมาดี้อร้น อัดตาสูง อาตมาเองอาตมารู้นะ อาตมาขอพูด แหม ...มันอาจจะต้องรีบพูด จริงๆแล้วอาตมารู้ว่าอาตมาไม่ได้ผิดเลย แต่อาตมาเป็นผู้แพ้ อาตมาไม่ได้เป็น ผู้ผิด แพ้ คืออาตมาลาออกมาจากมหาเถรสมาคม แบบนานาสังวาส อาตมาประกาศออกจากหมู่สงฆ์ อย่างเป็นทางการเลย มีหมู่สงฆ์ถึง ๑๘๐ รูป พร้อมทั้งเจ้าคณะอำเภอรับการขอแยกเป็นนานาสังวาสของเราหมู่สงฆ์สันติอโศก อย่างถูกธรรมวินัย ลาออกมาแล้วเรียบร้อย ทางไหนก็ยอมรับแล้วด้วยโดยมีหลักฐานจริงจัง เป็นนานาสังวาสสำเร็จแล้ว ตั้งแต่พ.ศ.๒๕๑๘ แต่มหาเถรสมาคมก็มาปกาสนียกรรมอาตมาใน พ.ศ.๒๕๓๒ อาตมาลาออกตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๑๘ แล้วมหาเถรสมาคมมาประกาศนียกรรมอาตมาเอาใน พ.ศ.๒๕๓๒ มันทำไม่ได้หรอก **มันโมฆะ** เพราะว่าเราเป็นนานาสังวาสกันแล้ว จะมาปฏิกโกสนาหรืออธิกรณ์ ซึ่งตามธรรมวินัยทำไม่ได้ อะไรอย่างนี้เป็นต้น แต่มหาเถรสมาคมก็ยังทำ **อาตมาก็ยอม** ฟ้องอาตมาให้ขึ้นศาล**อาตมาก็ยอม** ให้เปลี่ยนไปนุ่งผ้าขาว**อะไรก็ยอม** เปลี่ยนไม่ให้เรียกตัวเองว่าพระ **ก็ยอมยอมทุกอย่าง** แล้วอย่างนี้เรียกว่าอาตมาดี้อร้นนี้ อาตมาก็ไม่ทราบ ว่า คำว่า **ดี้อร้น** **ตันทุรัง** **มันใช้อาตมากับสันติอโศกหรือ?** ลักษณะของการดี้อร้นนั้นมันอย่างไร ทำอะไรคือดี้อร้น และการดี้อร้นกับการยืนยันยืนยันหยัด มันมีความต่างกันนะ อาตมาว่า อาตมายืนยันหยัดยืนยันในธรรมะในสังฆธรรมตลอดมาถึงทุกวันนี้ ไม่ได้ดี้อร้นเลยในพฤติกรรมที่เป็นมา ถ้าติดตามอาตมามาตีๆ

คุณประพจน์ : ครบท่าน อาจารย์สุลักษณ์ละครับในอดีตกาลติดตามนี้ ท่านอ.สุลักษณ์ก็วิพากษ์วิจารณ์สันติอโศกมากพอสมควร และไม่เห็นด้วยบางเรื่อง ทำไมคราวนี้มาเห็นด้วยกับสันติอโศกครับ

อ.สุลักษณ์ : ก็เห็นด้วยบางเรื่อง ไม่เห็นด้วยบางเรื่อง เช่นเดียวกับกันครับ มหาเถรสมาคมเห็นด้วยบางเรื่อง ไม่เห็นด้วยบางเรื่อง ไม่ได้แปลว่าผมวิเศษนะ ผมก็มีข้อบกพร่อง สิ่งซึ่งผมมองเห็นสันติอโศก **โดยเฉพาะพ่อท่าน หลายเรื่องท่าน เปลี่ยนมาหลาย เปลี่ยนมาทางยึดหยุ่น เปลี่ยนมาทางเชิงนารัก เปลี่ยนมาทางเป็นธรรมมากขึ้น** ผมว่าเป็นนิมิตหมายที่ดี ผมก็หวังเป็นเช่นนั้น มหาเถรสมาคมก็ต้องเปลี่ยน ยึดหยุ่นอย่าดี้อร้น ที่จริงคนแก่ดี้อร้นทั้งนั้นนะ

พ่อท่าน : ว่าอาตมาตั้งตันดี้อร้นมาตั้งแต่ตัน เตี้ยวนี้อ่อนลงมาแล้วใช่ไหม

อ.สุลักษณ์ : ใช่ เตี้ยวนี้น่ารักขึ้นเยอะ

พ่อท่าน : แต่ก่อนนี้อาตมาต้องยืนยันหยัด เพราะอาตมาเตี้ยวและเล็กมาก เพราะฉะนั้นต้อง

สันตโศกเป็นหน่วยงานเดียวในทางพุทธศาสนาที่สามารถต่อต้าน ลัทธิบริโภคนิยมได้สำเร็จ สามารถมีทางเลือกอยู่ข้างล่าง ถ้าเผื่อว่าคน ข้างบน คนชั้นกลาง คุณคนข้างล่างว่าเขาอยู่อย่างเรียบง่ายอย่างไร ดู สันตโศกเป็นตัวอย่าง

ทำแข่งมาก ยืนหยัดมาก อันนี้เป็นเรื่องเล็ก แต่เดี๋ยวนี้อาตมามีหมู่มีกลุ่มเยอะขึ้น อาตมาจึงโน้มลงมาได้

อ.สุลักษณ์ : ไม่เป็นไรหรอก แต่ผมเห็นว่ามันงอกงาม และที่สำคัญนี้ **สันตโศกเป็น**
หน่วย งานเดียวในทางพุทธศาสนาที่สามารถต่อต้านลัทธิบริโภคนิยมได้สำเร็จ สามารถมีทางเลือกอยู่
ข้างล่าง ถ้าเผื่อว่าคนข้างบน คนชั้นกลาง คุณคนข้างล่างว่าเขาอยู่อย่างเรียบง่ายอย่างไร ดูสันตโศก
เป็นตัวอย่าง พระพุทธเจ้าท่านอยู่ข้างบนสูงสุด ท่านอยู่ข้างล่างสุดเลย ผมว่าอันนี้สำคัญมากนะชะ
อีกอย่างหนึ่งสิ่งซึ่งมหาเถรสมาคมจะต้องเรียน ถ้าเราจะต้องถือศาสนาพุทธในบ้านเรา ต้องดูที่ประเทศอื่น
ด้วย ต้องดูศาสนาอื่นด้วย ศาสนาคริสต์ในประเทศอังกฤษยืนยันมีนิกายเดี่ยวคือ นิกายอังกฤษ แต่ก็
แตกมาเป็นเมโทลิส แตกมาเป็นแพททิสต่างๆ เพราะว่าเขาไม่สามารถจะให้อยู่ในระบบชาตินิยมมากุม
ไม่สามารถให้ระบบศักดินาอัตตยาธิปไตยมากุม บางอย่างเขาก็ดีขึ้น บางอย่างเขาก็เลวลง ต้องเปิดโอกาส
ให้กว้างขวาง แล้วเรื่องนี้จะผมว่าพระพุทธเจ้าท่านเปิดโอกาสให้กว้างกว่านั้น เพราะฉะนั้นผมเห็นว่า
กรรมการเถรสมาคมต้องเดินตามพระพุทธเจ้า วาง มันจะเห็นว่า มันเป็นความงอกงาม น้ำ...มันจะแยก
สาย ไผ่มันจะต้องแยกกอ ถ้ามีอยู่กอเดียวแล้วก็ไม่งอกงาม แล้วก็ไม้โต มันจะเฉาตาย

คุณประพจน์ : ครับ เชิญพ่อท่านครับสุดท้าย

พ่อท่าน : โอ! เวลาหมดแล้วนะ ก็ไม่มีอะไร อาตมาก็...ให้มาออกทีวีเพื่อที่จะพูดก็พูด
มีอะไรที่จะพูดก็พูดไปแล้ว อีกอย่างเวลาเขาก็หมดแล้ว ก็คงจะไม่พูดอะไร

คุณประพจน์ : คุณผู้ชมครับ วันนี้เราได้เห็นธรรมะผ่านความคิดเห็นของวิทยากรทั้ง ๒ ท่าน
นะครับ การตัดสินใจขึ้นอยู่กับท่านผู้ชมที่คิดว่าการจัดงาน หรือว่าชาวพุทธควรจะมีปฏิบัติในฐานะเป็น
พุทธบริษัทอย่างไรด้วยนะครับ วันนี้ต้องกราบนมัสการพ่อท่าน แล้วก็ขอบพระคุณอาจารย์สุลักษณ์ที่มา
ร่วมรายการ รายการทุกซัปดาห์ชีวิตคงต้องลาท่านผู้ชมแต่เพียงเท่านี้ พบกันใหม่ในครั้งถัดไป สวัสดีครับ

พ่อท่าน : เจริญธรรม

กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าสิ่งที่น่าจะได้เตรียมไว้ตั้งแต่บัดนี้ก็คือ ควรจะมี
คณะทำงานแถลงการณ์ที่เป็นกิจจะลักษณะจริงๆจังๆ ด้วยมีความเป็นไปได้ว่า ชาวที่พาดพิงมาถึง
พ่อท่านและองค์กรโศกอย่างผิดๆ ยังคงมีอยู่เช่นนี้ไปอีกนาน

๑. เพื่อพ่อท่านจะได้ไม่เปลืองตัวมากเกินไป ไม่เช่นนั้นจะกลายเป็นว่าพ่อท่านต้องไปเหนื่อย
เคียงกับใครก็ไม่รู้ ไม่ว่าจะพูดอธิบายอย่างไร เขาก็คิดเหมือนเดิม เสียเวลาเปล่า เช่น รายการวิทยุ
ของสถานีหนึ่ง ติดต่อขอสัมภาษณ์โดยไม่แจ้งล่วงหน้าว่าจะมี พล.ต.ทองขาวร่วมด้วย เมื่อได้เวลา

เข้ารายการถึงได้ทราบ รูปลักษณ์ดูไม่ดีเลย เหมือนพ่อท่านต้องไปเถียงกับฆราวาส วันนั้นพ่อท่านถึงกับมีอาการพ้อๆ โดยเปรยๆว่า ไม่ว่าจะพูดอธิบายอย่างไร เขาก็มองเป็นเลวเป็นร้ายไปหมด ก็เลยพ้อๆว่า **เอ...เราจะพูดกับเขาอย่างไรเขาจึงจะเข้าใจ**

๒. การให้ข่าวจะได้ออกมาจากแหล่งเดียวไม่สะเปะสะปะ อย่างกรณีนี้ที่นักข่าวไปสัมภาษณ์สมณะรูปหนึ่ง แล้วท่านพูดโยงไปถึงเรื่องบริษัทน้ำเมาหนึ่ง แล้วยังพาดพิงไปถึงสำนักปฏิบัติอีกแห่งหนึ่ง ผลก็คือภาพลักษณ์ของอโศกก็จะเป็นเช่นเดียวกับเขา คือคิดอะไรก็เป็นเกมการเมือง มองอีกฝ่ายในแง่ร้ายมีผลประโยชน์แฝง รวมทั้งพูดถึงอีกฝ่ายอย่างป้ายสีเลื่อนลอยขาดหลักฐานความจริง

๓. การแก้ประเด็นข้อกล่าวหาต่างๆ จะได้มีการชี้แจงเป็นแถลงการณ์อย่างเป็นทางการเป็นกิจจะลักษณะรวดเร็ว และกระชับ ดีกว่ารอให้มาสัมภาษณ์ ซึ่งบางทีพ่อท่านก็ไม่ได้ตั้งใจที่จะพูดแก้อะไร แถมไม่ได้จำอีกด้วย เช่น พระศรีปริยัติโมลีพูดในรายการทีวี ๓ เป็นทำนองว่า สันตือโศกปฏิเสธพระธรรมวินัย ข้าพเจ้าฟังแล้วออกจะรู้สึกงงๆ เพราะเท่าที่เคยสัมผัสพบเจอท่านหลายครั้ง ดูแล้วท่านไม่น่าจะเข้าใจพวกเราเป็นอย่างนั้นเลย ต่อเมื่อได้มาอ่านข่าวย้อนทวนในหลายที่หลายแห่ง พบว่าพระเทพดิลก(มหาระเบบ ฐิตญาโณ)กล่าวว่า สันตือโศกไม่ยอมรับพระธรรมวินัย ปฏิเสธไม่ยอมรับว่าพระพุทธรูปอ้างว่าเป็นวัตรฤ ไม่ยอมรับสมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก หรืออย่างกรณี พล.ต.ทองขาวที่ได้ไปออกรายการกับคุณไชยวัฒน์ ทีวี ๑๑ ของเนชั่น พูดถึงพ่อท่านที่ประกาศความเป็นนานาชาติกับคณะสงฆ์เถรสมาคม ถ้าเป็นนานาชาติก็ต้องสึกออกไป แสดงว่าการกล่าวด้วยความอันเป็นเท็จอย่างนั้นมีคนเชื่อตามเหมือนกัน

๔. คณะทำงานแถลงการณ์จะได้เป็นกันชน หากจะต้องมีการฟ้องร้องดำเนินคดีอีก อย่างกรณีที่มีการให้ข่าวชู้ๆว่า ต้องดูแถลงการณ์ของท่านโพธิรักษ์ว่า ล่วงเกินมหาเถรสมาคมหรือไม่ ถ้าล่วงเกินก็ต้องดำเนินคดีฟ้องร้อง เพราะมีกฎหมายคุ้มครองอยู่

ถ้าถามผู้เขียนว่ากรณีอย่างนี้เห็นอะไรบ้าง

หนึ่ง ส่วนหนึ่งที่ว่ามีมิตรแท้และศัตรูถาวร กับผู้ที่เข้าใจชาวโศก จะอย่างไรก็เข้าใจ ก็ได้เห็นว่าเป็นผู้ใด ส่วนผู้ไม่เข้าใจจะอย่างไรก็ไม่เข้าใจ ต่อต้านพันธุ์แท้ชาประจัญดาตึกดำบรรพ์ยังคงมีอยู่จริงๆ แน่นเหนียวเหลือเกินที่จะมองกันให้เป็นแลเป็นร้ายไปได้ทุกเรื่อง ถึงขั้นพระพิธัสตว์ก็ยังไม่พอๆได้

สอง เมื่อต่างฝ่ายต่างมีอคติ การใช้ถ้อยคำส่อเสียดก็เกิดขึ้น เช่นการโยงอ้างบริษัทน้ำเมาอยู่เบื้องหลังการต่อต้าน หรือสันตือโศกจะยึดพุทธมณฑล(ระดับลูกวัด) ที่ส่อเสียดอย่างเนียนๆ(ระดับท่านเจ้าคุณ) อ้างหลักการ อ้างประวัติศาสตร์ เช่นการแย้ง...“ที่ท่านนายกฯบอกว่านับถือพระพุทธเจ้าเหมือนกันก็จะร่วมกันจัดได้ เท่านั้นไม่พอ เพราะถ้าเกิดมีกลุ่มนักบวชที่มีครอบครัวแล้ว” อย่างนี้เป็นต้น ซึ่งทำให้ผู้ฟังคิดเปรียบเทียบว่าสันตือโศกเป็น...ดูจเดียวกับนักบวชมีครอบครัว จึงเอามาร่วมกันจัดไม่ได้ หรือการยกตัวอย่างกลุ่มลัทธิมรณะ(จิมโจนส์) ที่มีความแปลกไปจากสังคมส่วนใหญ่ ขึ้นมาอ้างอิงเปรียบเทียบราวกับกลุ่มโศกก็เป็นอย่างนั้น ทำให้ผู้ฟังก็คิดคล้ายตามว่าสันตือโศกก็ใกล้เคียงกับอย่างนั้น หรือเป็นอย่างนั้นกันเลย วิธีพูดอย่างนี้ ชาวโศกก็ถูกเข้าใจผิด เท่ากับทำร้ายชาวโศก

สาม ข้าพเจ้าขำสำนวนภาษาที่คุณโสมณ สุภาพงษ์ พูดกับท่านจันทร์ว่า หนทางของชาวโศก ยังจะต้องไปอีกไกล อย่าไปมัวใส่ใจกับโก๋มอเตอร์ไซด์ที่ขบรปาดหน้าเลย นอกจากนี้ยังได้ประโยชน์จากอาจารย์สุลักษณ์ที่ให้ข้อคิดที่ดีๆไว้หลายประเด็น

สี่ ข้าพเจ้านึกถึงหนังสือเงินโบราณโบราณ ที่มีเรื่องเกี่ยวกับสำนักฝ่ายเทพและสำนักฝ่ายมาร ยุคหนึ่งที่ผู้อ้างตนเป็นฝ่ายเทพ แต่กลับประพฤติตนเยี่ยงมาร ขณะที่ผู้ถูกขานนามว่ามาร กลับประพฤติตนเยี่ยงชาวเทพ เขียนอย่างนี้รู้จะว่าท่านกำลังคิดอะไรอยู่ ผู้เขียนเพียงอยากจะบอกว่า ใครจะเป็นเทพ ใครจะเป็นมาร ก็เป็นเรื่องของกรรม และสิ่งจะเป็นผู้ตัดสินเอง เราและท่านไม่ใช่ผู้พิพากษาจริงๆเลย ในฐานะที่เป็นผู้ปฏิบัติธรรม เรามาลดละความเป็นมารในตัวเรากันดีไหม หรือจะเข้าโครงการของศูนย์คุณธรรม ๑ คน ๑ สัจจะก็ได้ ทำดี ไม่ต้องเดี๋ยว

ในส่วนพ่อท่านนั้นดูเหมือนจะวางตัวแบบสบายๆ ไม่ได้ทุกซักร้อนอะไรกับชาวต่างๆ หรือโลกธรรมที่เกิดขึ้น เช่นเรื่องที่สมณะรูปหนึ่งพูดคุยกับคนรู้จักที่เคยมาจัดรายการวิทยุชุมชน เกี่ยวกับกรณีที่เกิดขึ้นแล้วพาดพิงไปถึงบริษัทน้ำเมา โดยที่ไม่รู้ว่าเขาเป็นนักข่าว เมื่อเขานำไปเขียนเป็นข่าวขึ้นมาก็ไม่รู้จะทำอย่างไร เพราะไม่ได้เป็นเจตนาที่จะให้สัมภาษณ์ สิ่งที่เกิดตามมาก็คือสมณะผู้ใหญ่ที่อยู่ในชุมชนนั้นเกิดเดือดเนื้อร้อนใจมาก ว่ามันเป็นความรับผิดชอบที่จะต้องเขียนหนังสือไปขอโทษบริษัทน้ำเมานั้น เพื่อแสดงความรับผิดชอบที่ข่าวออกไปเช่นนั้น เมื่อโทรมาปรึกษาพ่อท่าน ผลก็คือพ่อท่านให้อยู่เฉยๆ ดีกว่า แล้วก็แล้วกันไป ที่พวกเราเองถูกทำให้เสียหายมากกว่านี้อีก ก็ยังไม่เห็นมีใครมาขอโทษขอโพยอะไรพวกเราเลย มันเป็นเรื่องปกติธรรมดาของสังคมที่ยังมีความไม่จริงมากกว่าจริง

อีกเรื่องหนึ่งที่จะถือเป็นยุทธวิธีของการศาสนา ก็คือ **เมื่อเกิดความขัดแย้งเห็นกันคนละฝ่าย ต้องพยายามหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้า การโต้เถียง แบบเขาพูดมาเราก็พูดโต้กลับไปที่เลย มันจะเป็นการขัดแย้งที่รุนแรง อย่างนี้โอกาสที่จะเกิดอารมณ์จะสูงมาก** ถ้าอีกฝ่ายอารมณ์ตนเองไม่อยู่ มันจะเป็นผลเสียต่อศาสนา พ่อท่านเห็นว่าทางออกที่ดีที่สุด คือทำหนังสือชี้แจงออกไป แม้มันจะไม่ทันการณ์ทันทีทันใด ถ้าประชาชนจะเข้าใจเราผิดๆ เชื่อตามกระแสชาวนั้น พวกเราก็ทนๆเอาหนอย กว่าที่หนังสือจะออกไป เขาก็อารมณ์สงบลงมาแล้ว

แต่ชาวอโศกก็ถูกข่าวยี้ กุรอนสิทธิจากคณะสงฆ์มหาเถรสมาคมไม่
หยุดหย่อน เป็นเวลาร่วม ๓๐ ปีแล้ว(๒๕๑๘-๒๕๔๘) ซึ่งสมณะชาวอโศก
ก็อดทนมาตลอด ด้วยเข้าใจว่าผู้ไม่รู้ ไม่เข้าใจก็คือผู้ไม่รู้ ไม่เข้าใจจริงๆ

พ่อท่านยอมรับว่า ไหวพริบปฏิภาณในการโต้เถียงอย่างตรรกะ ด้วยเรื่องของสมมุติสัจจะนั้น
สู้เขาไม่ได้ พ่อท่านจึงใช้เวลาในการเขียน เพื่ออธิบายสิ่งที่พ่อท่านเห็นและเข้าใจว่าเป็นอย่างไร ดีกว่า
การเผชิญหน้าโต้เถียงกัน หรือแม้จะไม่เผชิญหน้า แต่การพยายามหาเหตุผลเพื่อโต้เถียงเอาชนะคะคาน
อีกฝ่าย พ่อท่านก็ปฏิเสธที่จะทำเช่นนั้น พ่อท่านเคยให้ข้อคิดกับหมู่สมณะมหาเถระว่า **เรื่องสมมุติสัจจะ
เป็นเรื่องที่ไม่เที่ยง เปลี่ยนแปลงไปได้เรื่อยๆ จึงไม่ควรเสียเวลาไปถกเถียง เอาชนะคะคานกันด้วย
เรื่องของสมมุติสัจจะเลย**

● พระศรีปริยัติโมลี

เช่น กรณี**พระศรีปริยัติโมลี(สมชัช กุศลจิตโต)** ที่ยกตัวอย่างอุปมาเหมือนพ่อแม่ลงโทษลูก
ที่ดื้อรั้นๆ หรือกรณี**พระพรหมคุณาภรณ์(ป.อ.ปยุตฺโต)** โดยยกตัวอย่างกลุ่มลัทธิศาสนาต่างๆ ที่ก่อเรื่อง
เลวร้ายมาเปรียบเทียบ ให้ผู้อ่านเห็นคล้ายว่าสันตอโศกก็เหมือนกันอย่างนั้น จึงให้มาร่วมจัดงานวิสาขบูชา
ไม่ได้ หรือยกเอาการลาออกจากมหาเถรสมาคมมาเปรียบเทียบว่า มันก็เหมือนกันกับการลาออกจาก
รัฐบาลไทย ท่านเจ้าคุณช่างชาวจีนลาดในการเปรียบเทียบถามกลับไปรัฐบาลว่าจะยอมไหม ให้มี
เมืองพิเศษที่จัดตั้งขึ้นเป็นอิสระฯ ทั้งๆ ที่องค์ประกอบหลักเกณฑ์และสถานะต่างกัน **แต่ท่านเจ้าคุณก็
ฉลาดที่จะทำให้คนหลงว่าเป็นอย่างเดียวกัน รวากับจะยุแหยภาครัฐว่า ถ้าสันตอโศกเกิดคิดและทำ
เถื่อนๆ ขอแยกเป็นเมืองอิสระ ไม่ยอมอยู่ภายใต้การปกครองของรัฐไทยบ้างจะว่อย่างไร**

เมื่อยังอยู่ในแผ่นดินไทย การลาออกจากกฎหมายการปกครองของรัฐบาลไทยนั้นไม่ได้อยู่
แล้ว แต่การลาออกจากการเป็นคนไทยแล้วยังอยู่ในประเทศไทยเป็นเรื่องที่ลาออกได้ เพียงแต่ทำให้ถูก

กฎเกณฑ์ของกฎหมาย เช่น ไปโอนสัญชาติเป็นต่างชาติไป แต่เมื่อยังอยู่ในประเทศไทยก็ต้องปฏิบัติตามกฎหมายไทย ส่วนการลาออกจากการปกครองของมหาเถรสมาคมเป็นเรื่องที่ทำได้ คนละเรื่องกับการปกครองของรัฐบาลไทย เามาเทียบกันไม่ได้ เพราะกฎหลักเกณฑ์มันไม่เหมือนกัน เรื่องศาสนาที่ลาออกให้ถูกต้องตามธรรมเนียมหรือกฎหมายของศาสนาพุทธ ที่พระพุทธรูปเจ้าทรงบัญญัติไว้ ชาวโศก ลาออกตามหลักนานาสังวาส ดังที่คณะสงฆ์ชาวโศกได้ยืนยันมาตลอดว่า ได้กระทำนานาสังวาสอย่างถูกต้องตามธรรมเนียมแล้ว **ตามธรรมเนียมนั้นแม้จะลาออกแบบลาลีกด้วยซ้ำ อย่าว่าแต่แค่ลาออกแบบนานาสังวาสเลย ก็ไม่เห็นจะต้องออกจากการปกครองของประเทศไทย หรือต้องออกนอกประเทศไทย**

เมื่อลาออกจกมหาเถรสมาคมอย่างนานาสังวาส คณะสงฆ์ชาวโศกก็ยังคงปฏิบัติตามธรรมเนียมหรือกฎหมายของศาสนาพุทธ และยังปฏิบัติอยู่ในกรอบของกฎหมายไทย ไม่ได้กระทำผิดกฎหมายไทยเลย ด้วยยังอยู่ในประเทศไทย รัฐบาลไทยดูแลพื้นที่ทุกตารางนิ้วของประเทศไทย แต่มหาเถรสมาคมไม่ใช่รัฐบาลไทย ซึ่งรัฐมีหน้าที่จะต้องดูแลคนที่อยู่ในประเทศไทย ไม่ว่าจะนับถือศาสนาใด หรือแม้ไม่ใช่คนไทยแต่เมื่อเข้ามาในประเทศไทยก็ต้องดูแลมิให้เขาทำผิดกฎหมายไทย นั่นถูกต้องเป็นเรื่องของรัฐบาลไทย แต่มหาเถรสมาคมไม่มีหน้าที่จะต้องไปดูแลคณะสงฆ์อื่น หรือลัทธินิกายศาสนาอื่น ดูแลแต่เฉพาะคณะธรรมยุติกนิกายและมหานิกายเท่านั้น ส่วนคณะสงฆ์อื่นหรือลัทธินิกายศาสนาอื่นก็มีกฎกระทรวงหรือกฎหมายคนละฉบับกับกฎหมายของมหาเถรสมาคม(หรือ พ.ร.บ.คณะสงฆ์ ๒๔๘๔, ๒๕๐๕, ๒๕๓๕)ดูแลซึ่งทั้งหมดก็อยู่ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญของไทย สำหรับกรณีของคณะสมณะชาวโศกนี้ โดยจริงตามลัจจะก็คือคณะสงฆ์อื่นคณะใหม่ ซึ่งยังไม่มีกฎกระทรวงใหม่หรือกฎหมายใหม่ที่ออกมาดูแลเฉพาะแต่ก็ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ใครมาย้าย ใครรอนสิทธิและเสรีภาพในการนับถือศาสนา ในการปฏิบัติศาสนา รัฐบาลต้องคุ้มครองตามที่ระบุไว้ในกฎหมาย แม้จะต่างความเชื่อไปจากคณะสงฆ์มหาเถรสมาคมก็ตาม **แต่ชาวโศกก็ถูกย้าย ถูกรอนสิทธิจากคณะสงฆ์มหาเถรสมาคมไม่หยุดหย่อน เป็นเวลาร่วม ๓๐ ปีแล้ว(๒๕๐๘-๒๕๔๘) ซึ่งสมณะชาวโศกก็อดทนมาตลอด ด้วยเข้าใจว่าผู้ไม่รู้ไม่เข้าใจ ก็คือ ผู้ไม่รู้ไม่เข้าใจจริงๆ**

เป็นเรื่องที่น่าเห็นใจฝ่ายรัฐที่ไม่มีความรู้ในเรื่องธรรมเนียม โดยเฉพาะเรื่องนานาสังวาส อีกทั้งคณะมหาเถรสมาคมล้วนเป็นพระราชาคณะชั้นผู้ใหญ่ มีกันมาตั้งแต่สมัย ร.๕ (สมัยพระพุทธรูปเจ้าไม่มี) รัฐย่อมต้องเคารพยำเกรงเป็นธรรมดา จึงยังไม่กล้าที่จะทำอะไรไปได้มากกว่านี้

แต่มหาเถรสมาคมนั้นล้วนเป็นผู้รู้ธรรมเนียมเป็นอย่างดีทั้งนั้น แถมยังมีท่านที่เคยได้ร่วมลงนามขอลาออกจากคณะมหานิกายมาเป็นคณะธรรมยุติกนิกาย โดยอาศัยหลักนานาสังวาสมาแล้วด้วย **จะอ้างว่าไม่รู้ไม่ได้** ถามว่าถ้ารู้แล้วทำไมเรื่องจึงเป็นเช่นนี้ เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องมีการค้นคว้าหาความจริงกันต่อไป ว่า **ทำไม...ทำไมมหาเถรสมาคมจึงเป็นเช่นนั้น**

อันที่จริงคณะสงฆ์มหาเถรสมาคมสมัยนั้นได้ยอมรับแล้วว่าเราลาออกไปแล้วดังปรากฏในหนังสือของกรมการศาสนา ที่ ศบ.๐๔๐๗ / ๘๕๓๗ เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๒๕ ตอบข้อหารือของการรถไฟแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับค่าโดยสารรถไฟของสงฆ์ชาวโศก ว่า **“กรมการศาสนาได้นำเรื่องเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้ว ที่ประชุมลงมติเห็นชอบด้วยตามเหตุผลที่กรมการศาสนาเสนอว่าเนื่องจากในปัจจุบันนี้ พระภิกษุสามเณรในสำนักสันตโศก มิได้ขึ้นอยู่ในปกครองของคณะสงฆ์ไทยตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ ๒๕๐๕ และไม่ได้อยู่ในความอุปการะของทางราชการ.....”**

มหาเถรสมาคมมากลัปลคำว่า ลาออกไม่ได้ ยังอยู่ในปกครองตามความเห็นที่ท่านเจ้าคุณ

โดยเบียงเบน เจไล ที่จะกล่าวถึงนานาสังวาสตามธรรมวินัยของ พระพุทธรเจ้า หันไปใช้อ่านาจ หาแง่เชิงของข้อกฎหมายที่มีอยู่ในมือมากล่าว โทษเอาผิดคณะสงฆ์ชาวอโศก

พระเทพเวทีในสมัยนั้น หรือพระพรหมคุณาภรณ์(ป.อ.ปยุตฺโต)ในปัจจุบัน ได้แสดงความเห็นไว้ในหนังสือ
กรณีสันตติอโศก โดยเบียงเบน เจไล ที่จะกล่าวถึงนานาสังวาสตามธรรมวินัยของพระพุทธรเจ้า หันไปใช้

อำนาจ หาแง่เชิงของข้อกฎหมายที่มีอยู่ในมือมากล่าว
โทษเอาผิดคณะสงฆ์ชาวอโศกไม่ว่าจะเป็นข้อไม่มีที่อยู่เป็น
หลักแหล่ง(เพราะไม่สังกัดวัด) หรือแต่งกายลอกเลียน
แบบพระ เพราะบวชไม่ถูกต้อง ด้วยพอท่านไม่ได้เป็น
อุปัชฌาย์ที่มหาเถรสมาคมแต่งตั้ง (ทั้งๆที่เจตนาของ
กฎหมายมุ่งเพื่อผู้ประพฤติมิชอบ แสวงหาลาภและเรียไร
หลอกลวงชาวบ้าน) หรือล่วงละเมิดพระธรรมวินัยเป็นอาจिन

จุดสำคัญอยู่ตรงที่ว่า การลาออกหรือการประกาศ
นานาสังวาสของคณะสงฆ์ชาวอโศก ๖ ส.ค. ๒๕๑๘
ถูกต้องตามธรรมวินัยหรือไม่ และผิดกฎหมายมหาเถร-
สมาคม(พ.ร.บ.คณะสงฆ์ ๒๕๐๕)หรือเปล่า ขณะที่
คณะสงฆ์ชาวอโศกเชื่อว่ากระทำถูกต้องตามกฎหมาย
ของศาสนาพุทธหรือธรรมวินัย และไม่ได้ผิดกฎหมาย
ของมหาเถรสมาคมในขณะนั้น ด้วยไม่มีข้อห้ามการลาออก

และไม่ได้เขียนไว้ว่าการลาออกคือต้องสึก อย่างที่ได้มีผู้กล่าวอ้างกัน หากเขียนเช่นนั้นจริงๆก็ผิด
ธรรมวินัยของศาสนาพุทธอีก ซึ่งกฎหมายของมหาเถรสมาคมก็ได้ระบุไว้ว่า **กฎระเบียบใดจะค้านแย้งกับ
พระธรรมวินัยหรือกฎหมายของศาสนาพุทธไม่ได้ เป็นเรื่องที่ถูกต้องแล้ว เพราะพระธรรมวินัยเปรียบ
เหมือนกฎหมายรัฐธรรมนูญหรือคือกฎหมายแม่ ส่วนกฎหมายของมหาเถรสมาคมเปรียบเหมือนกฎหมายลูก**

อนึ่งการขอลาออกจากการปกครองนั้น พอท่านและคณะสงฆ์ชาวอโศกในครั้งนั้น(๒๕๑๘)
มีได้รู้มาก่อนว่า นานาสังวาสตามพระธรรมวินัยและกฎหมายของมหาเถรสมาคม(พ.ร.บ.คณะสงฆ์ ๒๕๐๕)
เป็นอย่างไร เป็นเรื่องที่เป็นไปโดยธรรมจริงๆ เมื่อถูกบีบคั้น กลั่นแกล้งต่างๆนานา มายังอุปัชฌาย์วัด
หนองกระทุ่ม(เจ้าคณะตำบล)และการปฏิบัติธรรมของคณะสงฆ์ชาวอโศก จึงคิดและเห็นควรกันว่าเพื่อ
ตัดตอนการใช้อำนาจที่ไม่เป็นธรรมของสงฆ์ฝ่ายปกครอง(เจ้าคณะอำเภอ,เจ้าคณะจังหวัด) การขอลาออก
เป็นหนทางเดียวที่จะเป็นไปได้ เพิ่งจะมาทราบภายหลังว่าในพระธรรมวินัยมีเรื่องเกี่ยวกับนานาสังวาส
และในกฎหมายของมหาเถรสมาคมมิได้มีข้อห้ามการลาออก แม้แต่กฎหมายรัฐธรรมนูญข้อที่ให้สิทธิ
เสรีภาพในการนับถือศาสนา การปฏิบัติศาสนา นิิกายของศาสนาฯนั้น ก็ไม่ได้รู้มาก่อน เพิ่งจะมาทราบ
ภายหลังจากที่ผู้กล่าวหาฟ้องร้องดำเนินคดี จึงได้ใช้เป็นข้ออ้างอิงเพื่อยืนยันความถูกต้องเป็นธรรม

เพื่อผู้มีจิตใจรักความเป็นธรรมจะเห็นใจ

เมื่อไม่ผิดทั้งธรรมเนียมหรือกฎหมายของศาสนาพุทธ และไม่ผิดทั้งกฎหมายของมหาเถรสมาคม การประกาศเป็นนานาสังวาสของคณะสงฆ์ชาวอโศกจึงเป็นเรื่องที่ชอบธรรมแล้ว แต่มหาเถรสมาคมกลับเลียงและกลบเกลื่อนที่จะยอมรับความชอบธรรมนี้ แล้วหันไปหยิบเอาอำนาจที่มีอยู่ในมือคือกฎหมาย พ.ร.บ.คณะสงฆ์ ๒๕๐๕ มาใช้เป็นเครื่องมือในการกล่าวโทษเอาผิดคณะสงฆ์ชาวอโศก ดังเหตุการณ์ที่เป็นมาแล้ว(๒๕๓๒) อย่างอยุติธรรม และขาดความเคารพยำเกรงในพระธรรมวินัยหรือกฎหมายของศาสนาพุทธ ไม่ต่างจากการใช้กฎหมายของมหาเถรสมาคมเหนือกฎหมายของศาสนาพุทธหรือเหนือพระธรรมวินัย

๑. ล่วงละเมิดหลักการนานาสังวาส *ถือเป็นความผิดขั้นที่หนึ่ง*

๒. การทำสังฆกรรมพิจารณาโทษพระโพธิรักษ์ ผิดหลักสัมมุขานินัย คือพิจารณาความลับหลัง ไม่ได้เรียกจำเลยไปชี้แจงหรือรับฟังการพิจารณา ขนาดศาลสถิตยุติธรรมทั้งหลาย จะตัดสินโทษจำเลยได้ ต่อเมื่อจำเลยได้ร่วมอยู่รับรู้ รับฟัง และได้ชี้แจงข้อกล่าวหาก่อน จึงจะตัดสินได้ *นี่ถือเป็นความผิดธรรมวินัยขั้นที่สอง*

๓. การใช้กฎหมายของมหาเถรสมาคม พ.ร.บ.คณะสงฆ์ ๒๕๐๕ สั่งหรือบังคับให้พระโพธิรักษ์สึกภายใน ๗ วัน โดยที่ไม่ได้กระทำผิดถึงขั้นให้สึกตามพระธรรมวินัยหรือกฎหมายของศาสนาพุทธ *ถือเป็นการล่วงละเมิดพระธรรมวินัยขั้นที่สาม*

๔. การกระทำปกาลนียกรรมหรือปัพพาทนียกรรมต่อพระโพธิรักษ์และคณะสงฆ์ชาวอโศก ถือเป็นสังฆกรรม ซึ่งสังฆกรรมครั้งนั้น(๒๕๓๒) มีพระทั้งธรรมยุตและมหานิกาย ซึ่งเป็นสงฆ์ต่างสังวาสกันมาทำสังฆกรรมร่วมกัน นี่ก็ถือเป็นการล่วงละเมิดหลักการนานาสังวาส *ล่วงละเมิดพระธรรมวินัยขั้นที่สี่*

แต่เป็นเรื่องที่น่าเห็นใจทั้งฝ่ายอาณาจักรและศาสนจักร เพราะการจะยอมรับหลักการนานาสังวาส และยอมรับคณะสมณะชาวอโศกว่าเป็นคณะสงฆ์อื่นที่จะต้องมียกกฎหมายออกมาคุ้มครองดูแล เป็นเรื่องยากมาก ๆ จะด้วยเพราะไม่มีความรู้จริงๆด้วยความบริสุทธิ์ใจ หรือเชื่อและเห็นเช่นนั้นจริงๆว่ากระทำไม่ได้ด้วยบริสุทธิ์ใจ หรืออำนาจและศักดิ์ศรีบังอืดตา จึงยอมรับไม่ได้ หรือเกรงว่ากลุ่มคณะอื่นๆจะลอกเลียน ประกาศนานาสังวาส ขอบปกครองตนเองบ้าง จะทำให้สังคมศาสนาพุทธในไทยเลอะเทอะ ประการหลังนี้เป็นมุมมองด้วยความวิตกกังวลและห่วงใย กับสิ่งที่จะเกิดขึ้นตามมา โดยคิดเพียงแค่ว่าจะมีกลุ่มคณะอื่นๆลอกเลียนเอาอย่าง ถ้าได้คิดไปให้ตลอดก็จะเป็นไปได้ยากมากที่จะเกิดกลุ่มคณะเช่นนี้อีก เพราะการจะประกาศเป็นนานาสังวาสได้จะต้องมีเหตุปัจจัยที่จริง คือกลุ่มคณะนั้นต้องมีความจริงที่แตกต่างกับคณะสงฆ์ใหญ่จริงๆ คือมีศีลไม่เสมอสमानกัน มีกรรมที่ต่างกัน มีอุเทศต่างกัน กับคณะสงฆ์ใหญ่ เพราะถ้าเหตุปัจจัยไม่จริง ไม่สมพร้อม กลุ่มใดจะเกิดขึ้นมาได้ง่ายๆเลย ประชาชนไม่เอาด้วยก็ฝ่อไปเอง ที่สำคัญจะต้องเสียสิทธิประโยชน์หลายอย่างที่เคยได้ ไม่ว่าจะป็นพัตยศตำแหน่ง นิตยภัต รวมถึงไม่ได้รับการอุปถัมภ์ทั้งจากศาสนจักรและอาณาจักร แม้แต่การเดินทางโดยสารต่างๆก็ต้องเสียเต็มราคา เช่นเดียวกับขรवास ไม่ได้รับส่วนลดพิเศษเช่นอยู่ในปกครองของมหาเถรสมาคมเลย และเสียงอย่างมากที่จะถูกข้อกล่าวหาว่าเป็นขบถต่อศาสนา ถึงขั้นผูกโยงไปว่าเป็นขบถต่อสถาบันทั้งสาม คือ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ดังที่ชาวอโศกโดนยึดเยียดข้อกล่าวหานี้มาแล้ว ดีที่การยุยงปลุกปั่นกระแสนี้ไม่ขึ้นและได้ฝ่อหายไปเอง ด้วยผู้มีจิตใจเป็นธรรมยังพอมืออยู่

สรุปแล้วความวิตกกังวลว่าจะมีหลายกลุ่มลอกเลียนแบบ นับเป็นความหวังโยที่ดี แต่ความเป็นจริงเป็นไปได้ยาก นอกจากจะเสียดสีทศวรรษต่างๆนานาแล้ว ใครจะกล้าเสี่ยงกับข้อหาเป็นฆบถ มีโทษถึงขั้นติดคุกติดตะราง ยิ่งถ้าไม่มีความจริงแห่งธรรมก็จะกลายเป็นสิ่งเหลวไหล อันเป็นอนันตริยกรรม ซึ่งเป็นโทษที่หนักมาก ๆ ในทางพระศาสนา

สุดท้ายพ่อท่านมองว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้เป็นเรื่องดี ทำให้สังคมได้เรียนรู้ค้นหาคำตอบอันใดจริง อันใดดี อันใดถูก อันใดผิด แม้จะมีผู้ที่เหนียวแน่นไม่เข้าใจพวกเราก็ตาม แต่ผู้ที่เข้าใจพวกเราก็มามากขึ้นเรื่อยๆ ถ้าเปรียบเทียบกับปี ๓๒ ครั้งนั้นมีแต่คนจะเหยียบเรา ครั้งนี้ยังมีคนช่วยเถียงแทนเราบ้าง มันเป็นโอกาสให้ได้เขียน ได้อธิบายเรื่องนานาสังวาส ขณะที่เกิดเรื่องราวคนสนใจอย่างนี้แหละดี ถ้าไม่เช่นนั้นเราเขียนไป พูดยออกไป แต่มันไม่เกิดเหตุการณ์คนก็ไม่ได้ใส่ใจอะไร

ไม่มีใครคาดคิดมาก่อนว่าผู้รู้ ผู้ใหญ่ออกอย่างนั้นจะทำผิดได้ เหตุการณ์อย่างนี้เท่ากับว่าเราได้เห็นถึงก็มีขานับเป็นร้อยๆพันๆ แต่หกล้มได้ต่อหน้าต่อตาเราเลย

จากเหตุการณ์นี้พ่อท่านได้ให้ข้อคิดกับพวกเรา ในการประชุมชุมชนที่ปฐมมโศก ๑๘ เม.ย. ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นโอวาทปิดประชุมดังนี้

ยิ่งนับวันยิ่งชัดเจน ทั้งฝ่ายเราเองที่ทำงานไป ก็รู้ความจริงของการเกิดเป็นมนุษย์ ที่เป็นไปเพื่อความมักน้อย ก็เห็นว่าพวกเราทำได้

งานพุทธมณฑลเป็นทั้งคำตอบและเป็นโจทย์ให้เรา ที่จะได้ปฏิบัติธรรม เป็นเรื่องเหตุการณ์จริงที่มากระทบสัมผัสผัสตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ แล้วเราก็ได้รู้จักใจเราเป็นอย่างไร อะไรเกิดขึ้นพัฒนาจิตใจเราให้ดีขึ้น เจริญขึ้น สุดยอดที่มันจะเป็นไปได้ แต่ไม่ใช่สุดยอดที่มันจะจบ เพราะมันยังมีดีกว่านี้อีกที่จะควรเป็น

อาตมาภาคภูมิใจนะ ถ้าสังคมประเทศเขาประกาศว่า **หมู่บ้านตัวอย่างของประเทศ หมู่บ้านไหนที่ไม่มีอบายมุขอย่างแน่นอนอย่างจริงที่สุด มันจะมีหมู่บ้านไหนถ้าไม่ใช่หมู่บ้านของชาวอโศก** ไม่มี ความหยาบ ไม่มีอาชญากรรม มีแต่หมู่บ้านอโศกเท่านั้น ซึ่งพิสูจน์ธรรมะของพระพุทธเจ้าว่าถ้าปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้าแล้วจะทำให้คนลดละ รู้จักสารัสจะ ทำให้คนรู้จักวิถีชีวิตที่ควระกินจะอยู่ รู้คุณค่าของคน คุณงามความดีที่เป็นสัจจะ

คนทำงานที่มีพลัง คือ คนที่ทำงานด้วยอิทธิบาท

ทุกวันนี้การทำงานหลายอย่างเป็นขึ้นเป็นอันแล้ว แต่ยังไม่แข็งแรงพอที่จะอวดอ้าง

๕. ปลายประสาทอักเสบ

ศุกร์ ๒๒ เม.ย. ๒๕๔๘ เข้านี้พ่อท่านลุกตื่นตั้งแต่ตีสอง เนื่องจากเมื่อคืนตั้งแต่สี่ทุ่มก็รู้สึกมีอาการปวดเจ็บที่ปลายเท้าทั้งคืน เข้าใจว่าเมื่อเจ็บนอนหลับไม่ได้ ก็จึงออกกำลังกายตั้งแต่ตีสองนั้นปกติพ่อท่านจะออกกำลังกายประมาณตีห้า

ต่อมาจึงได้รับการฉีดยาวิตามินบี ๑, ๖, ๑๒ และทำอุลตราซาวด์ที่บริเวณขาซ้าย ปวดเจ็บข้างเดียว ชาขาไม่เป็น

คำนี้เครื่องคอมพิวเตอร์ของพ่อท่านมีอาการรวน เฉพาะไฟล์งานชื่อ **ประณีประนอมกัน ด้วยนานาสังวาส** ตั้งแต่หน้าที่ ๔ มีเส้นยึกยักลากไม่เป็นตัวหนังสือ คล้ายเด็กขีดเขียนอะไรเล่นไปมา ไม่ว่าจะขยับเปิดไปหน้าไหนๆ ก็จะมีอาการเช่นนั้นไปหมด ไม่ใช่ไวรัสแน่ แต่ไม่รู้เกิดจากอะไร เป็นเฉพาะไฟล์งานนี้ด้วย งานอื่นไม่เป็น ตามท่านธัมมาวุธให้มาช่วยตรวจดู อาการอย่างนี้ก็ไม่เคยเจอ เมื่อลองปิดแล้วเปิดใหม่ก็เหมือนเดิม ส่วน

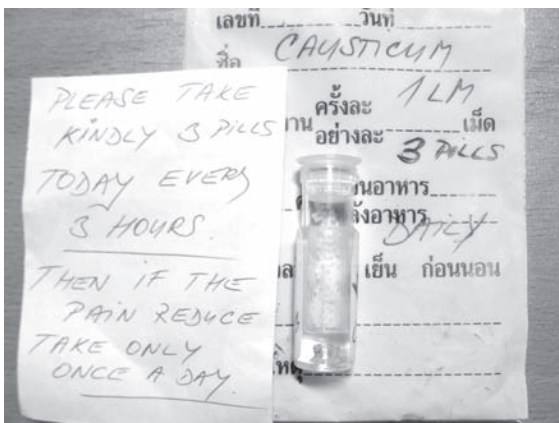
ลายเส้นขีดเขียนยุ่งๆนั้น แต่ละหน้าก็ไม่เหมือนกัน เป็นลายต่างๆกันไป ท่านธัมมาวุธลองแก้ดูอยู่เป็นพักยังไม่สามารถแก้ได้ จึงต้องปล่อยทิ้งค้างไว้ก่อน

อาการปลายประสาทอักเสบนี้ พวกเราหลายคนได้ทราบข่าว จึงติดต่อกันหลายสาย เพื่อให้มาตรวจรักษา โสมีโอพาธิโดยหมอแก้ว และคุณเพ็ญเพียรธรรมเองก็ติดต่อหมอที่เชี่ยวชาญเรื่องปลายประสาทอักเสบไว้หลายที่ ไม่ว่าจะเป็นที่ ร.พ.วิชัยยุทธ และหมอที่คลินิกสิลม [ซึ่งเป็นแพทย์ผู้เชี่ยวชาญระบบประสาทที่ ร.พ.รามาริบัติ] ฟังจากคำบอกเล่าว่ามีหมอที่ใช้วิธีการปัจจุบันผสมกับการฝังเข็มด้วย หมอได้แสดงความเห็นว่าถ้าฝังเข็มจะดีกว่าการใช้วิตามินชนิดหรือกินเข้าไปแน่ เพียงแต่ต้องใช้เวลารอนาน และไม่สามารถให้คิวเวลาการนัดตรวจที่แน่นอนได้

นอกจากนี้คุณปัทมาวดีหรือธรรมชาติก็ได้ติดต่อหมออื่นด้วย คุณน้อมขวัญก็เช่นกันได้ติดต่อหมอเกี่ยวกับกายภาพบำบัดไว้ด้วย ส่วนหมอฟ้ารักก็อยากจะให้อบสมุนไพรและถวายยาสมุนไพร ที่ช่วยเรื่องเลือดลมไหลเวียนมาถวายให้ฉัน พ่อท่านรับฉันยาสมุนไพรที่ทำมาจากต้นฝาง ส่วนการอบสมุนไพร พ่อท่านปฏิเสธ เนื่องจากงานของไฟล์เครื่องคอมพิวเตอร์มีปัญหา จึงต้องอยู่ดู

ขณะกำลังรอท่านธัมมาวุธมาตรวจแก้เครื่องให้ คุณขาวได้นำเครื่องอัลตราซาวด์มาช่วยบำบัดอาการที่ขาซ้าย ซึ่งมีอาการเจ็บ

คุณปัทมาวดีได้ส่งยาโฮมีโอพาธิมาให้พ่อท่านฉัน วันละ ๓ เม็ด ซึ่งมีสีขาวเล็กๆอย่างกับเม็ดงาเล็กกว่าเม็ดงาอีก เพียงแต่เป็นเม็ดกลมๆอย่างกับเม็ดสาตุ ชื่อยามี้ว่า CAUSTICUM 1 LM

มีคำแนะนำการใช้ ให้ฉันวันละ ๓ เม็ดต่อหนึ่งครั้ง ก่อนสองทุ่มพอดีหมอหลิวมาตรวจท่านสิริฯ จึงได้นิมนต์พ่อท่านให้หมอหลิวช่วยตรวจดูด้วย หมอหลิวตรวจชีพจรและความดัน ชีพจร

๗๒ ครั้ง/นาที ความดัน ๑๑๐/๗๕ mm.Hg. เป็นเรื่องที่หมอมือมีอาการแปลกใจ เพราะปกติพ่อท่านจะมีชีพจรอยู่ที่ ๘๐ ครั้ง/นาที นี่เมื่อคืนไม่ได้นอนเต็มที่ ก็น่าจะลงในเรื่องของความดัน และแนะนำว่าน่าจะตรวจหาสาเหตุแล้วแก้ที่เหตุ ไม่ใช่เพียงแค่อัดเข็ม เพราะการฝังเข็มเป็นเพียงการบำบัดอาการช่วยให้ไม่ต้องใช้ยาแผนปัจจุบัน หรือไม่ต้องใช้วิตามิน พຽນนี้คุณเพ็ญเพียรธรรมได้นัดให้ไปหาหมอผู้เชี่ยวชาญโรคระบบประสาท

๓๐ เม.ย. ๒๕๔๘ เข้านี้พ่อท่านลุกตื่น ๖ นาฬิกา บอกว่าพักได้ยาวนาน โดยไม่ต้องฉนยาของ โสมิโอฟาติ ที่เตรียมไว้ให้ หากพักได้ไม่เต็มที่หรือมีอาการเจ็บ คุณเพ็ญเพียรธรรมได้เข้าขอวัดตรวจความดันและชีพจร วัดความดันได้ ๑๒๐/๘๘ mm.Hg. ส่วนชีพจรวัดสองครั้งได้ ๗๕ ครั้ง/นาที เท่ากัน พ่อท่านบอกแล้วว่าเมื่อคืนนอนลุกตื่นตอนปัสสาวะเท่านั้น หลับได้ยาวหรือเต็มที่ ๑๐ ชั่วโมง ตอนตีสองครั้งได้ยินเสียงมีใครลือยอะไร ก็จึงลุกขึ้นมาดู แล้วก็นอนต่อจนถึง ๖ นาฬิกา

คุณเพ็ญเพียรธรรมได้ติดต่อ ศ.นพ.ประเสริฐ บุญเกิด หมอเชี่ยวชาญระบบประสาท รพ.รามาริบัติ อยู่แถวสีลม เป็นคลินิกชื่อว่า ภัทรเวช และนิมนต์พ่อท่านให้ไปตรวจที่คลินิก เพราะเป็นวันหยุดราชการ

นั่งรออยู่ที่นั่งรอผู้ป่วยอยู่เป็นพักใหญ่ เกือบได้เวลาเที่ยงแล้ว จึงถูกเรียก เนื่องจากเรียกตามคิว ไม่มีใครรู้จักใครมาก่อน หมอเองก็ไม่รู้ว่าพ่อท่านคือผู้ป่วยให้หมอตรวจดู เนื่องจากคุณเพ็ญเพียรธรรมติดต่อทางโทรศัพท์ โดยไม่ได้แจ้งว่าผู้ป่วยเป็นใคร

หมอสักถามอาการที่เป็น และถามถึงประวัติที่เคยเป็น รวมถึงถามถึงการรักษาที่ผ่านมา และที่ได้ทำมาแล้ว โดยมีคุณเพ็ญเพียรธรรมคอยให้ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติ และการรักษาอาการป่วยที่ผ่านมาเสร็จแล้วก็เป็นการตรวจดูอาการของพ่อท่าน โดยนิมนต์ให้พ่อท่านนอนบนเตียง แล้วหมอก็ใช้อุปกรณ์เคาะเพื่อตรวจการตอรับของระบบประสาท ที่บริเวณขาทั้งสองข้าง จากนั้นก็เปลี่ยนเป็นใช้ไม้จิ้มฟันแหลมๆ จิ้มบริเวณขาและนิ้วเท้าฯ ถามอาการที่รู้สึก ปรากฏว่าบริเวณหัวนิ้วเท้าทั้งสอง พ่อท่านรู้สึกว่าจะมีอาการชาๆ

ต่อมากหมอให้พ่อท่านนอนแล้วเตะขาขึ้นที่ละข้าง ปรากฏว่าขาซ้ายเตะได้สูงกว่า ขาขวามีอาการติดมากกว่า และยกได้น้อยกว่า จากนั้นให้พ่อท่านลองใช้มือขวาเอื้อมไปเตะที่ปลายเท้าซ้าย และสลับกัน มือซ้ายเอื้อมไปเตะที่ปลายเท้าขวา และให้ยกขึ้นค้างไว้ บอกว่าเป็นวิธีบริหารให้กล้ามเนื้อตลอดแนวขาทั้งสองข้างได้ยืดคลาย เนื่องจากพ่อท่านนั่งทำงานต่อเนื่องกันนานมากเกิน ต้องหมั่นลุกเปลี่ยนอิริยาบถบ้าง อาจจะทุก ๒ ชม.ก็ได้ ถ้าไม่เดินไปมากก็ใช้ท่าที่ได้แนะนำให้ทำนี้แทน เพื่อจะได้แก้ปัญหาการกดทับแนวการทำงานของเส้นประสาทและช่วยกระตุ้นให้เลือดได้ไหลเวียน การนั่งทำงานนานๆ มันจะไปกดทับเส้นประสาทที่บริเวณนั้น และกล้ามเนื้อตลอดแนวด้านหลังขาพับ

จากการตรวจแล้ว หมอเห็นว่าพ่อท่านไม่ได้เป็นอะไรมาก เพียงแต่การนั่งทำงานนานๆ มันทำให้การไหลเวียนเลือดไม่สะดวกและกดทับแนวการทำงานของระบบประสาทที่ไปเลี้ยงส่วนปลายด้วย จึงเกิดอาการปลายประสาทอักเสบ หากปล่อยไว้ไม่แก้ไขอาการจะรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ การรักษาไม่มีทางอื่นนอกจากการขยับเคลื่อนไหวอยู่บ่อยๆ ซึ่งดีกว่าการกินวิตามิน

หมอไม่ได้ให้ยาใดๆ และไม่ได้คิดคำรักษาแต่อย่างใดด้วย

ชื่อเดิม นางสาววิ ศรัอุทิศ

มีพี่น้อง ๓ คน เป็นคนที่ ๒

ชื่อใหม่ นางเพ็ญเพชร ศรัอุทิศ

ภูมิลำเนา อ.ท่าตะโก จ. นครสวรรค์

เกิด ๘ สิงหาคม ๒๔๙๐

สถานภาพ มีครอบครัว (บุตรชาย ๒ คน)

การศึกษา ๑. ม.ศ. ๓

๒. ครูอำนวยการชั้นต้น (หลักสูตรระยะสั้น)

๓. อบรมวิชาครู พ.ม. ไม่จบขาด ๖ หน่วยกิต พบธรรมะเลยเลิกอบรม

อาชีพเดิม ครูสอนรร.เอกชน

สถานที่ทำงาน รร. ฉายาชาลโชติทวี จ. นครสวรรค์

พบอโศก

★ ปี ๒๕๒๔ ในงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ที่พุทธสถานศาลือโคก จากการแนะนำของน้อง ให้เข้ามาอยู่ร่วมปฏิบัติธรรมและอยู่ร่วมงานจนจบ มีความรู้สึกแปลกใหม่กับสิ่งที่ได้เห็น การปฏิบัติของสมณะและสิกขมาตุรวมทั้งหมู่กลุ่มของญาติธรรมชาวอโศก โดยเฉพาะธรรมะที่ได้ยินได้ฟังในงาน หลังจากพบอโศกเริ่มถือศีลกินมังสวิรัต และใช้ชีวิตอย่างสมณะ ต่ออีก ๕ ปีจึงลาออกจากการสอนหนังสือแต่ยังทำกิจกรรม(ทำนา ทำสวน)

★ ปี ๒๕๔๗ เข้ามาอยู่ในชุมชนศาลือโคกและร่วมช่วยงานอบรม ธ.ก.ส

ประวัติเมื่อมาอยู่กับชาวอโศก

ช่วยงานอบรม ช่วยสอนหนังสือ งานต้อนรับ และงานจิตปาเกะ

ปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน

บางครั้งรู้สึกท้อ แต่ไม่ถอย

แนวทางแก้ไข

พบสมณะและสิกขมาตุ ปรีกษาและขอคำแนะนำจากท่าน

ข้อปฏิบัติที่คิดว่ายากที่สุด

การทำใจให้สงบ เมื่อพบกับผัสสะที่ไม่ถูกใจ

คติประจำใจ

ฝันไว้ได้กำไร ตามใจ ขาดทุน

เป้าหมายชีวิต

ขอปฏิบัติธรรมและได้อยู่ในหมู่กลุ่มของชาวอโศกตลอดไป

ข้อคิดข้อฝากให้หมู่กลุ่ม

ขอให้เกิดความสามัคคีในหมู่กลุ่ม เพื่อเป็นพลังในการบรรลุเป้าหมายสมกับที่ได้เกิดมาเป็นลูกพระโพธิสัตว์ ณ ชาตินี้ทุกๆคน

● **คลอດจากครรภ์ อัสจรรย** **พันลึก**
เกินนึก **เจ็ดขบวนการ** **อรหันต์**
แต่วิบาก **บาปกรรม** **ก็ตามทัน**
ใส่ไคล้กัน **ได้แม้** **ไม่มีมูล.**

พระทัพพมัลลบุตรเถระ

ในอดีตชาติของ**พระทัพพมัลลบุตรเถระ** ได้สั่งสมบุญไว้แล้ว ดังเช่นได้ฟังธรรมบังเกิดจิตศรัทธาอย่างยิ่ง และได้นิมนต์**พระพุทธเจ้าองค์ปฐมุตร**พร้อมหมู่สงฆ์ให้ฉันอาหารตลอดทั้ง ๗ วัน

แต่ครั้งได้เกิดในสมัยของ**พระพุทธเจ้าองค์วิปัสสิ** แม่ได้ทำบุญถวายข้าวสุกที่หุงด้วยน้ำนม(ข้าวปายาส)แก่พระเถระทั้งหลาย **แต่ได้พลาดพลั้งกระทำบาปด้วยจิตขัดเคือง** กล่าวต่อ(กล่าวอ้างผิดๆ)ต่ออรหันตสาวกของ**พระพุทธเจ้าพระองค์นั้น** ทั้งๆที่รู้อยู่ว่าท่านเป็นผู้บริสุทธิ์

จนกระทั่งถึงยุคสมัยของ**พระพุทธเจ้าองค์สมณโคดม** ท่านได้เกิดเป็นพระราชโอรสของ**พระเจ้ามัลลราช** แห่งนครกุสินารา เมืองหลวงของแคว้นมัลละ แต่ขณะที่ยังอยู่ในพระครรภ์ของ**พระมารดานั้น** เมื่อพระครรภ์แก่ถึงเวลาคลอด พระนางคลอดลูกยาก ต้องทุบทุกระดมมากจนทนไม่ไหว ถึงแก่ความตายในที่สุด ผู้คนทั้งหลายจึงช่วยกันยกขึ้นสู่เชิงตะกอน ปรากฏว่าพระโอรสได้หลุดออกมา ตกลงที่กองไม้บนเชิงตะกอนนั่นเอง ดังนั้นกุมารจึงได้รับนามว่า **ทัพพะ(ไม้ฟืน)** มีชีวิตรอดด้วยบุญบารมีแท้ๆ

พอพระโอรสมีอายุได้ ๗ ขวบ พระศาสดา พร้อมด้วยภิกษุสงฆ์ได้เสด็จจาริกมาที่แคว้นมัลละ ประทับ

อยู่ในอนุญิมพวัน วาสนาบารมีชักนำให้ทัฬหกุมารได้พบเห็นพระศาสดา **เพียงแค่นี้ได้พบเห็นเท่านั้น ก็บังเกิดความศรัทธาอย่างแรงกล้า หมายถึงจะบวชกับพระศาสดาในทันที**

ในที่สุดเมื่อได้รับอนุญาตจากพระราชบิดาแล้ว จึงได้ขอบวชกับพระผู้มีภาคเจ้า พระองค์ ก็ได้ตรัสกับภิกษุรูปหนึ่งว่า

“ดูก่อนภิกษุ เธอจงนำทัฬหกุมารนี้ไปบวชเถิด”

ภิกษุนั้นจึงพาทัฬหกุมารไปเตรียมตัวบวช ขณะที่กำลังปลงผม(โกนหัว)จุกแรกเสร็จ ทัฬหกุมารก็ได้บรรลุธรรมเป็น**พระโสดาบัน**แล้ว ด้วยการพิจารณาปลงวางในสังขารว่างกายทั้งปวง พอปลงผมจุกที่สองเสร็จ ก็ได้บรรลุธรรมเป็น**พระสกิทาคามี** พอปลงผมจุกที่สามเสร็จ ก็ได้บรรลุธรรมเป็น**พระอนาคามี** พอปลงผมทั้งหมดที่หลงเหลืออยู่เสร็จ ก็ได้บรรลุธรรมเป็น**พระอรหันต์**แล้ว

เมื่อบวชแล้ว พระทัฬหพัมัลลบุตรเถระก็ได้ตามเสด็จไปยังกรุงราชคฤห์ ซึ่งพระศาสดาประทับอยู่ ณ เวฬุวันมหาวิหาร

ที่นั่นเอง พระทัฬหเถระบังเกิดความคิดอย่างหนึ่งอันเป็นกุศล จึงเข้าเฝ้าพระศาสดา กราบทูลว่า

“ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้า ข้าพระองค์ลึกลับเร้นอยู่ในที่สงัด เกิดความคิดขึ้นมาว่า ข้าพระองค์มีอายุเกิดเพียง ๗ ปี ได้ทำให้แจ้งซึ่งอหัตตผลแล้ว กิจส่วนตนใดๆทำเสร็จสิ้นแล้ว **ดังนั้น ข้าพระองค์จึงปรารถนาช่วยเหลือหมู่สงฆ์ในการจัดแจงสถานที่พักอาศัย(เสนาสนะ)แก่สงฆ์ และในการจัดแจงอาหารแก่สงฆ์ พระเจ้าข้า**”

“ดีละ ดีละ ทัฬหะ ถ้าเช่นนั้น เธอจงทำหน้าที่จัดแจงที่พักแก่สงฆ์ และแจกอาหารแก่สงฆ์เถิด” แล้วทรงหันมารับสั่งกับภิกษุทั้งหลายว่า

“ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย สงฆ์จงสมมุติ(ตกลงกัน)ให้ทัฬหพัมัลลบุตร เป็นผู้จัดเสนาสนะและแจกอาหารแก่สงฆ์”

พระทัฬหเถระจึงจัดที่พักแก่สงฆ์ คือ

ภิกษุพวกทรงพระสูตร ให้พักอยู่ร่วมกัน เพื่อว่าจะได้ชักซ้อมพระสูตรกัน

ภิกษุพวกทรงพระวินัย ให้
พักอยู่ร่วมกัน เพื่อว่าจะได้วินิจฉัย
พระวินัยด้วยกัน

ภิกษุพวกพระธรรมกถึก
ให้พักอยู่ร่วมกัน เพื่อว่าจะได้สนทนา-
ธรรมร่วมกัน

ภิกษุพวกบำเพ็ญฌาน ให้
พักอยู่ร่วมกัน เพื่อว่าจะได้ไม่รบกวน
กัน

พระเถระจัดแจงที่พักให้ดังนี้
แม้ในที่ใกล้หรือไกล ก็จัดให้ได้อย่างดี
ทำให้ภิกษุในที่ต่างๆ มาทดลอง
ความสามารถของท่านเสมอๆ บ้างก็
มานิยามคำคัมภีร์ บ้างก็ขอให้จัดพักที่ภูเขา
บ้าง พักที่ถ้ำบ้าง เหวบ้าง แต่พระทัฬหเถระ
ก็มีฤทธิ์จัดให้ได้ทั้งหมด ยิ่งนานวันชื่อเสียงก็ลือ
กระฉ่อนไปทั่ว เป็นที่ยกย่องของภิกษุทั้งหลาย รวมทั้งพระคาสตาก็สรรเสริญ แล้วได้แต่งตั้งท่านไว้ใน
ตำแหน่งของ **ภิกษุผู้เลิศกว่าภิกษุทั้งปวงในด้านการจัดแจงเสนาสนะ**

ส่วนการเอาภาระเป็นภักตทุทเทสก์(ผู้ทำหน้าที่จัดภิกษุไปฉันอาหารตามกิจนิมนต์ในที่ต่างๆ)
พระทัฬหเถระก็ทำหน้าที่ได้ยาวนานเป็นอย่างดี

แต่มีอยู่คราวหนึ่ง.....**คหบดี(ผู้มีอันจะกิน)พร้อมด้วยบุตรภรรยา** นิมนต์ถวายอาหารทุกวัน
แก่สงฆ์ ถวายวันละ ๔ รูป

วันหนึ่งพระทัฬหเถระได้จัดให้**พระเมตติยะ** และ**พระภุมมชกะ** ซึ่งเป็นภิกษুবวชใหม่ อยู่ใน
กลุ่มพวกภิกษุฉัพพัคคีย์ ที่ประพฤติไม่เหมาะสมต่างๆ ให้ไปฉันอาหารที่เรือนของคหบดีนั้น เพราะ
ปกติของภิกษุใหม่ทั้งสอง มักได้ฉันแต่อาหารธรรมดา พวกปลายข้าว และน้ำส้มเป็นกับเท่านั้น
พระเถระจึงปรารถนาให้ได้ฉันอาหารอันประณีตที่มีรสอร่อยบ้าง

แต่ปรากฏว่า เมื่อคหบดีรู้ว่า เป็นภิกษুবวชใหม่สองรูปนี้จะเป็นผู้มาฉันอาหารที่เรือนของตน
ก็เกิดจิตไม่ศรัทธา แล้วคิดน้อยใจว่า

“โหนจึงให้ภิกษุลามก(ไม่น่าชื่นชมในด้านความดีงาม) มาฉันอาหารที่เรือนเราเล่า”

คหบดีจึงสั่งหญิงรับใช้ให้จัดที่นั่งฉันไว้ที่ซุ้มประตู แล้วให้ถวายอาหารหยาบพวกปลายข้าว
มีน้ำผักดองเป็นกับ ทำให้ภิกษุทั้งสองบังเกิดความเสียใจ ฉันไม่อิ่ม พุดคุยกันว่า

**“เมื่อวานนี้ คหบดีไปหาพระทัฬหเถระ พวกเราคงถูกพระทัฬหเถระยุงให้ร้ายเป็นแน่
จึงได้เป็นอย่างนี้”**

หลังอาหารแล้วกลับอาราม ด้วยความเศร้าโศก จึงนั่งรัดเข่าอยู่ที่ซุ้มประตูอาราม นิ่งอึ้ง

เก๋อเชิน คอตก กัมหน้า ชบเซา ไม่พูดจาเลย

บังเอิญ**ภิกษุณีเมตติยา**มาพบเข้า ได้ทักทายภิกษุทั้งสองรูปนั้น แล้วปรารภนาจะช่วยเหลือ ภิกษุทั้งสองจึงกล่าวว่า

“เธอจงไปกราบทูลพระผู้มีพระภาคเจ้าว่า ทิคนี่มีภัย มีจัญไร มีอันตราย **บัดนี้หม่อมฉัน ถูกพระคุณเจ้าทัฬหฬลบุตรประทุษร้าย(ข่มขืน) คล้ายดังถูกไฟเผา พระพุทธเจ้าข้า**”

ภิกษุณีเมตติยาก็รับคำไปกระทำตามนั้น พระศาสดาจึงรับสั่งประชุมสงฆ์ แล้วทรงสอบถามพระทัฬหฬเถระว่า

“ดูก่อนทัฬหฬ เธอเป็นผู้กระทำตามที่ภิกษุณีนี้กล่าวหาหรือไม่”

“ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์ย่อมทรงทราบดีว่า ข้าพระพุทธเจ้าเป็นอย่างไร พระพุทธเจ้าข้า”

พระศาสดาตรัสถามถึงสามครั้ง พระทัฬหฬเถระก็ตอบอย่างเดิมทั้งสามครั้ง ทำให้พระผู้มีพระภาคเจ้าต้องตรัสบอกว่า

“ดูก่อนทัฬหฬ บันดาลใจไม่ควรกล่าวแก้ข้อกล่าวหาเช่นนี้ ถ้าเธอกระทำก็จงบอกว่ากระทำ ถ้าไม่ได้กระทำ ก็จงบอกว่าไม่ได้กระทำ”

“พระพุทธเจ้าข้า **ตั้งแต่ข้าพระพุทธเจ้าเกิดมาแล้ว แม้โดยความฝันก็ยังไม่รู้จักเสพเมถุนธรรม(ร่วมประเวณี)เลย จะกล่าวไปใยถึงเมื่อตื่นอยู่เล่า**”

เมื่อพระทัฬหฬลบุตรเถระประกาศสัจจะอย่างนี้แล้ว พระศาสดาจึงตรัสกับหมู่สงฆ์ว่า

“ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย พวกเธอจงให้ภิกษุณีเมตติยาลีกไปเสีย แล้วจงสอบสวนให้ถึงสาเหตุเรื่องนี้”

หมู่สงฆ์จึงให้ภิกษุณีนั้นลีก แม้ภิกษุเมตติยะกับภิกษุภุมมชกะจะได้สารภาพผิดต่อหมู่สงฆ์ว่า

“ขอหมู่สงฆ์อย่าให้ภิกษุณีเมตติยาลีกเลย นางไม่ผิดอะไร พวกผมผิดเองที่แค้นเคือง ไม่พอใจ จึงได้ให้ภิกษุณีเมตติยาใส่โคลีให้ร้าย ด้วยหวังว่าจะให้พระทัฬหฬเถระต้องเคลื่อนจากพรหมจรรย์(ลีก)ไปเสีย”

เมื่อพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงทราบเรื่องแล้ว **ทรงบัญญัติอาบัติสังฆาติเสส(ความผิดหนัก)แก่ภิกษุผู้กล่าวดูใส่ร้ายภิกษุอื่น ด้วยอาบัติปาราชิก(ความผิดหนัก)ที่ไม่มีมูล**

ส่วนพระทัฬหฬลบุตรเถระ เมื่อพ้นจากข้อกล่าวหาได้แล้ว ก็กล่าวว่า

“เราประพาศิพรหมจรรย์ อายุได้ ๗ ขวบ ก็หลุดพ้นจากกิเลสทั้งปวงแล้ว **แต่เพราะวิบากบาปที่เคยกล่าวดูพระอรหันต์ เราจึงต้องถูกคนกล่าวหาผิดๆมากมาย บัดนี้เราได้บรรลุสันติ(ความสงบ)ขึ้นสูงแล้ว**”

● นวมพุก

ศุกรี ๑๐ มิ.ย. ๒๕๕๘

(พระไตรปิฎกเล่ม ๖ ข้อ ๕๘๙)

พระไตรปิฎกเล่ม ๓๓ ข้อ ๑๒๔

อรรถกถาแปลเล่ม ๕๐ หน้า ๗๙)

รายงาน

จาก

พุทธสถาน

สันติโลก

ประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๘

บรรยากาศเดือนนี้ฝนตกจนน้ำท่วมซอย
เทียมพร ประมาณเกือบถึงหัวเข่า วันอาทิตย์
ญาติโยมมาฟังธรรมกันอย่างคับคั่ง ทำวัตรเช้า
คนฟังธรรมไม่ต่ำกว่า ๕๐-๖๐ คน บางวัน ๙๐ คน
บุญกุศลอันนี้ต้องยกให้ท่านดงเย็นที่เอภาาระ

เหตุการณ์ทั่วไป

- ประชุมอธิการบดีนิยธรรม ทุกวันอังคาร
- สมณะและพระลงพระปาติโมกข์ทุกวันขึ้น
และแรม ๑๕ ค่ำ ที่โบสถ์
- จัดทำห้องเก็บเอกสารและหนังสืออ้างอิง
จากห้องพ่อกันมาเก็บไว้ให้เป็นสัดส่วน
- บริษัทฟ้าอภัย จำกัดจัดพิมพ์หนังสือ

ปฏิบัติธรรมคืออะไร จำนวน ๔๐,๐๐๐ เล่ม
เรียบร้อยแล้ว

-ทุกวันจันทร์นักเรียนสัมมาสิกขาจะไปช่วย
งานที่สวนบุญผักพีช คลอง ๑๓ ปทุมธานี

อ.๑๐ สมณะปองสุญญ ป่วยเป็นโรคไตพัก
อยู่ศาลาสุภาพ

-นักเรียนสัมมาสิกขา เดินทางไปช่วย
เตรียมงานเพื่อฟ้าดิน ที่ชุมชนราชธานีโอศก

พ.๑๑ สมณะเมืองแก้ว ดิสาโร และคณะ
ไปร่วมงานศพแม่ของภรรยาคุณวิบูลย์ที่วัดยายร่ม
กทม.

ศ.๒๐ สมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐ์ ไป
เทศน์ที่สมาคมนักข่าวแห่งประเทศไทย

อา.๒๒ สมณะกล้าตาย ปพลี ไปช่วยงาน
ที่ชุมชนราชธานีโอศก

ศ.๒๗ สมณะฟ้าไท สมชาติโก เข้าพื้นที่ เพื่อช่วยงานการศึกษา

อบรม

พ.๔-๒๑.๘ และจ.๙-ศ.๑๓ อบรมเยาวชนคนสร้างชาติที่วังสวนฟ้า สระแก้ว โดยมีสมณะแก่นเมือง เกตุมาลโก รับนิมนต์

ศ.๒๐-๒๑.๒๒ อบรมศีล ๘ ครั้งที่ ๔๑

ศ.๒๗-๒.๓๑ อบรมเยาวชนคนสร้างชาติที่วังน้ำเขียว นครราชสีมา สมณะแก่นเมือง เกตุมาลโก รับนิมนต์

ประชุม

ส.๒๑ ประชุมกลุ่มชลบุรี โดยสมณะชนะพีชิตมาโร

-ประชุมกลุ่มวังจันทร์พฤกษา โดยสมณะผู้้นฟ้า อัครชโย

ศ.๒๗ ประชุมสหพันธวิทย์ชุมชนบุญนิยมที่ประชุมมีมติว่า : ๑. ให้เปลี่ยนชื่อ สหพันธวิทย์ชุมชนบุญนิยม เป็น เครือแห้ววิทย์ชุมชนบุญนิยม เพราะมีผู้ตั้งว่าจะซ้ำกับสหพันธวิทย์ชุมชนแห่งชาติ ๒. ไม่เข้าร่วมภาคีกับกรมประชาสัมพันธ์ เพราะเราจะเสียสิทธิภายหลังที่มี กสช. ๓. จะต้องปฏิบัติตามมติ กทช. ว่า ๑. กระจายเสียงได้ไม่เกิน ๑.๕ กิโลเมตร ๒.เสาสูงไม่เกิน ๓๐ เมตร ๓. กำลังของเครื่องไม่เกิน ๓๐ วัตต์ ๔. วิทย์ชุมชนไพศาลีปิดแล้ว

ส.๒๘ ประชุมสถาบันบุญนิยม คณะกร. มีโครงการสัมมนาเครือข่ายการอบรมทั่วประเทศ โดยคณะกรรมการจะไปสัมมนาตามศูนย์ต่างๆ ดังนี้ ๑. ชุมชนปฐมอโศก ๒. ชุมชนราชธานีอโศก ๓. ชุมชนดินหนองแดนเหนือ ๔. ชุมชนฮ่อมบุญอโศก ๕. ชลขวัณ

-ประชุมชุมชนสันตอโศก ที่ประชุม จะ

สร้างชุมชนแห่งใหม่ที่คลอง ๑๓ ปทุมธานี ชื่อว่า ชุมชนสวนบุญผักพืช จองพื้นที่ได้ในงานอโศกรำลึก

๒๑.๒๙ ประชุม ๗ องค์กร คือ มูลนิธิธรรมสันติ กองทัพอธรรมมูลนิธิ ธรรมทัศน์สมาคม สมาคมผู้ปฏิบัติธรรม มูลนิธิเพื่อนช่วยเพื่อน สมาคมศิษย์เก่าสัมมาสิกขาและสมาคมนักศึกษา ผู้ปฏิบัติธรรมและจะเกิดมูลนิธิใหม่ที่ชุมชนราชธานีอโศกคือ มูลนิธิคนของแผ่นดิน ส่วนที่ชุมชนปฐมอโศกกำลังจดทะเบียนมูลนิธิคนสร้างชาติ

วันที่ประชุมสถาบันบุญนิยมพื่อท่านกล่าวไว้ว่า “กระแสสังคมตอบรับและต้องการเรามากกว่ากระแสสมรรถนะและปริมาณของเรา(ชาวโศก) ที่เจริญไม่ทัน เราจะต้องเร่งรัดพัฒนาให้ทัน อย่าไปโฆษณาสังคม ขอให้สร้างเนื้อแท้เจริญๆขึ้นมา”

เดือนต่อไปตั้งแต่ ๕ มิ.ย. เป็นต้นไปจนถึง ๔ มิ.ย.'๔๙ เป็นการฉลอง ๗๒ ปีพระโพธิสัตว์ที่ท่านได้มีอาณาภรรณาเกิดมาช่วยมนุษยชาติ พวกเราชาวอโศกควรจะทำปฏิบัติบูชากันอย่างจริงจังและในให้เป็นจริง

ด้วยความขอบน้อมแต่พระโพธิสัตว์เจ้าพ่อท่านโพธิธิรักษ์

ขอคารวะแต่พระอาริยเจ้าทั้งหลาย

 สมณะฟ้าไท สมชาติโก

ปฐมอโศก

ประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘

เดือน พ.ค. นี้ เป็นเดือนสำคัญในพระพุทธศาสนา เพราะตรงกับวัน “วิสาขบูชา” คือนวันเพ็ญ เดือน ๖ ขึ้น ๑๕ ค่ำ ชาวพุทธทั่วทั้งโลกจึงพร้อมใจปฏิบัติบูชา และปีนี้ประเทศไทยได้รับเกียรติให้จัดประชุมพระพุทธศาสนาของโลก มีพระจากประเทศต่างๆ มาร่วมประชุม ๔๒ ประเทศ และที่ประชุมในครั้ง นี้ ได้มีมติให้ประเทศไทยเป็น “ศูนย์กลางพระพุทธศาสนาแห่งโลก สาธุ” นับว่าประเทศไทยได้รับเกียรติยิ่งใหญ่มาก เราชาวพุทธรู้สึกภาคภูมิใจที่ประเทศเราเป็นศูนย์กลางพระพุทธศาสนา ของโลก เพราะความเจริญของศาสนา ย่อมนำพาสุขของปวงชนเป็นอันมาก และความเจริญในมรรคผล อันเป็นคุณวิเศษในธรรมวินัยนี้ อันพระศาสดาได้ตรัสไว้ดีแล้วว่า “ธรรมและวินัยเรாதภาคตรัสไว้ดีแล้ว กุลบุตร ผู้ศึกษาภายหลังยังประพฤติดี ประพฤติชอบอยู่ โลกจะไม่ว่างจาก “พระอรหันต์”

กิจกรรมทั่วไปในรอบเดือน

อา.๑-พ.๔ คณะศิษย์เก่า สส.ฐ. รวมตัวกันประมาณ ๒๐ คน พาน้อง ม.๑-๕-๖ ประมาณ ๖๐ คน เข้าค่ายที่อนุสรณ์สถานแดนอโศก ชื่อค่าย “คุณนะทำ(ธรรม)” และมาจัดต่อที่ชุมชนปฐมอโศก ซึ่งจะมี ม.๒-๓-๔ เข้าร่วม ไปจนถึงวันที่ ๘ พ.ค. รวม ๘ วัน

สืบเนื่องจาก สส.ฐ. ว่างเว้นเข้าค่ายฝึกหลักสูตรเข้ม พอมาเจอเข้า นักเรียนบางคนสู้ไม่ไหวขอถอนตัวออกจากการฝึก บางคนออกจากค่ายแล้วก็ย้อนกลับเข้ามาฝึกใหม่ เนื่องจาก

วิถีชีวิต สส.ฐ. ในอดีต กับปัจจุบัน ค่อนข้างห่างกัน ในอดีตเกิดจากอุดมการณ์เพื่อสร้างคนให้มีคุณภาพ - คุณธรรม - คุณวิเศษ เพื่อรับใช้สังคม ฯ มาวันนี้ระบบความเป็นอยู่ สส.ฐ. เรา แบบองค์รวมลดมาตรฐานลง ด้วยความลำเอียงและห่วงใยของศิษย์เก่า สส.ฐ. จึงมีวันนี้มาเพื่อปลุกสำนึก วิญญาณ อุดมการณ์ ในอดีตของ สส.ฐ. ให้หวนกลับคืนมา วิญญาณคน ๒ ยุค ต้องมาปรับตัวมาสังเคราะห์ให้เข้ากัน นับว่าเป็นเรื่องยาก และเป็นเรื่องยากเอามากๆ กว่าที่จะเข้าใจกันได้ ก็ทำเอาแผ่นดินไหว น้ำต้องหลั่งออกมาเป็นพยานในความห่วงใย เอื้ออาทร ความเสียสละของพี่ที่มีต่อน้องอย่างอบอุ่น เป็นน้ำหนึ่งใจเดียว

วันสุดท้ายของการเข้าค่ายเวลา ๑๖.๐๐ น. ได้จัดขบวนแห่กลองยาว นักเรียนทั้งหมดและชาวชุมชน แห่รอบชุมชน มีนักเรียนถือป้ายขบวนนำหน้า เขียนว่า “ฉลองวันบวร” เป็นที่สนุกสนานของผู้เข้าร่วมขบวน เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์อย่างมีศิลปะให้เกิด “มงคล”

๑๘.๓๐ น. เป็นรายการ “สัจจาธิษฐาน บวชาพ่อ ๗๒ ปี ยัญพิธีมีผล” คือให้นักเรียนทั้งหมด ตั้ง “สัจจะ” เริ่มต้นชีวิตใหม่พัฒนาตนเอง ในปีการศึกษานี้มีนักเรียนทั้งหมด ๑๒๐ คน และในช่วงเดียวกันก็ได้มีเข้าค่ายอบรมผู้ปกครองเช่นกัน ในวันที่ ๔ - ๗ เป้าหมาย คือ

- ๑.ให้ผู้ปกครองเข้าใจทิศทางการศึกษาแบบบูรณนิยม
- ๒.ให้ผู้ปกครองได้มีโอกาสคบคุ่นกัน ได้ร่วมกิจกรรมด้วยกันทั้งนักเรียน และ ผู้ปกครอง ดูแล้วบรรยากาศดีมาก

๓.ผู้ปกครองได้มีโอกาสมาฟังธรรมเข้าร่วมปฏิบัติธรรม สร้างเสริมสัมมาทิฐิ ให้ยิ่งขึ้น

จ.๙-พ.๑๑-พ.๑๒-ส.๑๔ สมณะสิกขมาตุ ชาวชุมชน และนักเรียน เดินทางไปบ้านราชาเพื่อร่วมงาน “เพื่อฟ้าดินครั้งที่ ๑๓” การจัดงานครั้งนี้ถือว่ายิ่งใหญ่กว่าทุกๆ ครั้งที่ผ่านมา ชาวชุมชนทั้งหมดเดินทางกลับ ๑๘ พ.ค.

ส.๒๑ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐมเขต ๑ ขอความร่วมมือให้ ร.ร. สส.จ.จัดนิทรรศการ เนื่องในงานวิสาขบูชา ความยาวทั้งหมดเกือบ ๕ เมตร คณะครูได้นำเสนอ “ปรัชญาของโรงเรียน คือ ตีลด่าน - เป็นงาน -

ชาญวิชา” เรียบเรียงสัมพันธ์ให้เข้ากับวันวิสาขบูชา นับว่าจัดทำได้ดีมาก

อา.๒๒ เวลา ๑๕.๓๐ น. น.ร. สส.จ. ทั้งหมด และชาวชุมชน ร่วมบวชนวมเสื่อสี่ขา ไปร่วมงานวิสาขบูชา บวชาพระบรมสารีริกธาตุ ที่สนามหลวงประมาณ ๒๐๐ คน โดยคุณย์คุณธรรมฯ เชิญมา

เวลา ๑๘.๓๐ น. มีรายการเวียนธรรมที่ศาลาวิหาร มีญาติธรรมภายนอกมาร่วมฟังธรรมเป็นจำนวนมาก

ผู้เข้าเยี่ยมชมนวดีพุทธ

อา.๑-จ.๒ มหาประจวบ ราวพิมาย พาชาวมาเลเซีย จำนวน ๗ คน มาศึกษาดูงานองค์รวมของชุมชนวิถีพุทธ และไปร่วมออกรายการวิทยุชุมชนเพื่อนชุมชนด้วย

จ.๒-พ.๔ ผ.ศ.วารุณี ประดิษฐ์ศรีกุล และคณะอาจารย์อีก ๓ ท่าน จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีการอาหาร มหาวิทยาลัยราชชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยาหันตรา มาถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตจุลินทรีย์ใช้ในชุมชน “หลักสูตรจุลินทรีย์ในชี้อิวและเต้าเจี้ยว” แก่เครือข่ายชาวโศก

อา.๘ สมณะนาไท อิสสรชโน และสมณะ

ศิระประจักษ์

ประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๘

ใจปัสดาด้วยลิหว่ามวนกะเป็นผิด
จิตบงินดีดอมลปากดีก็เป็นห้าย
แปลว่า เมื่อใจไม่ศรัทธาด้วย ไม่เห็นด้วย
ถึงจะพูดเพราะดีก็เป็ผิด จิตไม่เห็นด้วย
ไม่เห็นร่วม จะพูดดีมีเหตุผลก็เป็ร้าย
ใจความว่า จะร่วมงาร่วมการกัน ต้องดู
ก่อน พอมีความศรัทธากันหรือเปล่า ถ้ามีความ
ศรัทธา ขุดภูเขาให้เป็คนลงน้ำยอมได้ฉันใด
ภาษิตก็ว่าเช่นนั้น เป็คำเก่าโบราณอีสาน
ถ้าไม่ศรัทธากันแล้วแตกสามัคคีเป็ฝ่ายเป็
กลุ่มได้

กิจกรรม

อา.๑-๑.๓ เด็กนักเรียนไปเข้าค่ายเรียนรู้อุดมศึกษาที่สวนพลาญหิน บ้านหนองอุดม ต.ปะอ่าว พักแรมทำวัตรเช้าเย็นที่พลาญหินหลังคาลอกลอันสวยงาม

พ.๔-๔.๖ พาเด็กเดินทางไกลไปเข้าค่ายสู้อุดมศึกษาสามแก้ว บ้านซำตาโคง ผ่านเกมและผ่าแดด เด็กๆสนุกดี !

จ.๙-พ.๑๒ ส.กำแพงพุทธ สุพล กับ น.ร. ม.๖ ไปช่วยเตรียมงานที่บ้านราชา

ศ.๑๓-๑๑.๑๕ นักเรียน ม.๒, ม.๕, ชาวชุมชนไปช่วยเตรียมงาน พพด. ที่บ้านราชา

จ.๑๖-๑.๑๗ วันเปิดงานเพื่อฟ้าดินปีนี้ยิ่งใหญ่กว่าทุกๆปี มีทั้งนายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วภาคอีสาน รองผู้ว่าฯมาจากทั่วประเทศ วันที่ ๑๘ เดินทางกลับ

รายละเอียดดูรายงานของราชธานี

กิจนิพนธ์

๑๑.๘ สมณะเต็ดขาด จิตตสันโด ไปประชุมศูนย์สุรินทร์อโศกเรื่องร้านอาหารมังงาเรื่องกลสิกรรม

พ.๑๙ ทำบุญขึ้นบ้านใหม่ของบ้านกระแซง เป็นครั้งแรกในรอบ ๒๙ ปี

พญ.๒๖-ส.๒๘ ส.เด็ดขาด ส.กำแพงพุทธ
ไปงานอบรม น.ก.น. จ.ร้อยเอ็ด ที่ศูนย์
ร้อยเอ็ดอโศก

ศ.๒๗-อา.๒๙ สวดมนต์เย็นงานศปโยม
ประยูร มูลนิธ อายุ ๖๖ ปี ญาติธรรมเก่าแก่
เคยป่วยหนักเมื่อ ๒๐ ปีก่อน พอหายเลยทำ
โลงไว้ใส่ตัวเอง เขียนภาชิตพุทธภาชิตไว้รอบ
ฝาโลง เผาวันที่ ๓๐ พ.ค. ที่ศิระชะอโศก

ผู้ศึกษาดูงานประจำเดือน

อ.๑๐ เจ้าหน้าที่อสม. จาก อ.พรรณานิคม
จ.สกลนคร ๑๕๐ คน

พญ.๑๒ ปลัดอบต. อ.น้ำพอง จ.ขอนแก่น
นำเกษตรกรแกนนำ จำนวน ๕๐ คน ศึกษา
ดูงานเรื่องเกษตรอินทรีย์

ศ.๓ เจ้าหน้าที่ อสม.เชียงใหม่ จ.อุบลฯ ๕๐ คน
-เจ้าหน้าที่พัฒนาที่ดินจังหวัดมุกดาหาร นำ
หมอดินอาสาของแต่ละอำเภอ (จำนวน ๕๐ คน)
ตัวแทนเข้าศึกษาดูงานด้านเกษตรอินทรีย์

พญ.๑๙ อสม.เชียงใหม่ จ.อุบลฯ จำนวน ๓๐ คน

ศ.๒๐ กศน.อ.โพธิ์ศรีสุวรรณ จ.ศรีสะเกษ
จำนวน ๒๔ คน

อา.๒๒ ประชุมกลุ่มญาติธรรมศรีสะเกษ
ประมาณ ๕๐ คน

อ.๒๔ อบรมข้าราชการครูหลักสูตรระยะ
สั้น (๑ วัน) จาก ศพท. เขต ๔ จ.ศรีสะเกษ
จำนวน ๒๕๐ คน

พญ.๒๖ เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน อ.โพธิ์ทราย
จ.ร้อยเอ็ด นำแกนนำเกษตรกร เข้าศึกษาการ
พัฒนาชุมชน และการแก้ปัญหาความยากจน
อย่างยั่งยืน จำนวน ๓๐ คน

-กศน.น้ำยืน จ.อุบลฯ จำนวน ๔๐ คน
ศึกษาดูงานเรื่อง “เศรษฐกิจพอเพียง”

ศ.๒๗ กศน. ศรีรัตนะ จ.ศรีสะเกษ จำนวน
๓๐ คน

-คณะครู นักเรียน จาก ร.ร.หนองบัวกุดอ้อ
อ.วาปีปทุม จ.มหาสารคาม จำนวน ๒๐ คน

จ.๓๐ เกษตรกรจาก อ.สังขะ จ.สุรินทร์
จำนวน ๑๐๐ คน ศึกษาเรื่องวิถีชีวิต

อ.๓๑ ยุวชนพุทธนานาชาติ จาก ๑๐ ประเทศ
จำนวน ๓๐ คน ศึกษาดูงานการ นำศาสนา
มาใช้ในชีวิตประจำวัน

ก่อนจากปากเป็นข้อคิดว่า

“เจ้าพู่แวนนามไม่รุ้โกไซ ต้นโตใหญ่ใบ
กะดก กกกะฝั่ง ยู่หมั่น ไผเห็นนั้นนอยากแวง
เซาแท้แล้ว” แปลว่า ต้นไม้ใหญ่ใบดกกต้นใหญ่
ฝั่งอยู่แน่นหนา ใครเห็นก็อยากแวงพัก เพราะ
ร่มรื่น

ใจความว่า บ้านเขื่อนนาสุ่มชนที่โต อยู่กัน
ดีด้วยดี ความชอบชุ่น มันคง เข้มแข็ง ใต้
ฮบายมุข สิ่งเสฟติด ไผชได้ฮนิกิตติศัพทที่
ฮยากมาตุ มาชม ฮยากได้ไปเป็นไผ่มุ่หม่นของ
ตนเอง ของเหล่านี้ มันแบ่งกันไม่ได้ ฮื่อไปไม่ได้
ไม่มิชขาย ฮยากได้ต้องทำเอา ฮื่อฮอนวอนหรือฮอง
เอาก็ไม่ได้เช่นกัน ต้องช่วยกันส้างฝั่ง และ
ช่วยกันทำ ฮื่อฮื่อมีฝั่งเป็นฮื่อขิง

อสม.กำแพงพุทธ @พโล

ศาลือโศก

๑๑๖ หมู่ ๓ ต.โคกเต็อ อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๘

เริ่มต้นด้วยความสดชื่น ร่าเริง เบิกบาน เพราะเพิ่งจะปิดค่ายยุวพุทธกสิกรรม ซึ่งเป็นค่ายอบรมนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโศกทั้งหมดแล้วยังเป็นการคัดเลือกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ อีกด้วย ซึ่งส่วนมากก็ไม่ผิดหวัง แต่ก็มีบ้างบางคนที่ไม่ผิดหวัง เมื่อประกาศผลแล้ว จึงมีการปลุมนิเทศผู้ปกครอง เพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันมากขึ้น จะได้เกิดความอยากด้วยกันทุกฝ่าย

เหตุการณ์รายวัน

๑.๑ ประกาศผลการคัดเลือกตัวนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโศก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ สัมภาษณ์ผู้ปกครอง เพื่อทราบข้อมูลรายละเอียดของผู้ปกครอง และเด็กเพิ่มขึ้น หลังจากนั้น ปลุมนิเทศผู้ปกครอง โดยสมณะเพื่อพุทธชินธโร

๑.๒-๑.๗ นักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโศก และชาวชุมชนจำนวนหนึ่ง ไปร่วมการอบรมในโครงการถ่ายทอดเทคโนโลยี การผลิตจุลินทรีย์ใช้ในชุมชน ๒ หลักสูตรที่ชุมชนปลุมนโศก

๑.๙ สมณะเมื่อมัน ปุรณโกโร ศิษย์เก่า และนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโศก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ เดินทางไปชุมชนราชธานีโศก เพื่อเตรียมงาน และเรียนแบบบูรณาการในงานคืนสู่เหย้า เข้าคืนถ้ำ สัมมาสิกขา ครั้งที่ ๓ และงานเพื่อฟ้าดิน ครั้งที่ ๑๒ ซึ่งจัดในระหว่างวันที่ ๑๒-๑๔ และวันที่ ๑๖-๑๘ พ.ค. ศกนี้

๑.๑๐ บ่าย สมณะ ลิกขมาตุ และครู
ประชุมการศึกษา และประชุมผู้รับใช้นักเรียน
สัมมาสิกขา

-เย็น สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร ประชุม
ตรวจศีลชาวชุมชน และคนวัด

-สมณะเน้นแก่น พลานีโก และสมณะ
เด็ดแก้ว วิเสสโก ประชุมตรวจศีลนักเรียนสัมมา
สิกขาศาลีอโศก

๑.๑๕ สมณะเน้นแก่น พลานีโก และ
สมณะก้อนหิน โชติปาสาณ ลิกขมาตุ นักเรียน
มัธยมปีที่ ๓ และมัธยมปลาย และชาวชุมชน
บางคน เดินทางไปร่วมงานเพื่อฟ้าดิน ณ ชุมชน
ราชธานีอโศก

พ.๑๘ สมณะ ลิกขมาตุ ชาวชุมชน คนวัด
และนักเรียนสัมมาสิกขาศาลีอโศก เดินทาง
กลับสู่พุทธสถานศาลีอโศก

๑.๒๒ เช้า สมณะ และพระอาคันตุกะ ลง
อุโบสถ ทบทวนพระปาติโมกข์ เสร็จแล้วสมณะ
ประชุมอภิปรายนิยธรรมต่อ

จ.๒๓ สมณะเน้นแก่น พลานีโก ประชุม
ตรวจศีลชาวชุมชนและคนวัด

๑.๒๔ ประชุมชาวชุมชนประจำเดือน

๑.๒๔-พ.๒๕ นักเรียนสัมมาสิกขาศาลีอโศก
ชั้นมัธยมปีที่ ๑ จำนวน ๒๐ คน ไปตรวจ
ร่างกาย และตรวจโลหิตที่โรงพยาบาลไพศาลี

ศ.๒๗ ชมรมผู้สูงอายุ ต.บึงปลาทุ
อ.บรรพตพิสัย จ.นครสวรรค์ ๗๐ คน และ
อสม. ๓๐ คน มาดูงานวิถีชีวิตชาวชุมชนปลอด
อบายมุขศาลีอโศก และการพัฒนาภูมิปัญญา
ท้องถิ่น

ส.๒๘-๑.๒๙ สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร
พระอาคันตุกะ ชาวชุมชน และนักเรียนสัมมา
สิกขาศาลีอโศก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ไป
ศึกษาบูรณาการในงานฉาปนกิจศพมารดาของ
คุณรัชนี อาทิตย์แก้ว ที่จ.กำแพงเพชร และ
แวะเยี่ยมชาว ชุมชนเพชรผาภูมิด้วย

จ.๓๐ สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร ประชุม
ตรวจศีลชาวชุมชน และคนวัด

๑.๓๑ สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร นำทำวัตร
เช้านักเรียนสัมมาสิกขาศาลีอโศก

-เจ้าหน้าที่เทศบาลไพศาลี มาบริการพ่น
หมอกควัน และแจกทรายอบเทใช้ในการ
ป้องกันยุงลายไขในแหล่งน้ำ

ข้อคิดสุดท้าย

อย่าทำบาปเพราะเรื่องวาทินเลข

 สมณะเน้นแก่น พลานีโก

สีมาอโศก

๙๔ ม.๕ ต.หนองบัวศาลา ข.เมือง นครราชสีมา ๓๐๐๐๐

โทร.๐๔๔-๒๑๒๗๙๗

ประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘

ปลายฤดูร้อน ก่อนเข้าฤดูฝน อากาศร้อนอบอ้าว ธารน้ำสีมาอโศก ๒ สระยังคงแห้งผาก แต่ต้นหญ้าและต้นพืชที่ไม่ได้ปลูกไม่ได้ทะนุถนอม กลับโตวันโตคืนไม่มีใครจัดการดูแลมันก็ยิ่งแผ่ขยายเต็มสระข้างแข็งแรงซะจริง ๆ ก็เลสคนก็เช่นกัน ร้อนแล้ง แห้งโหยไม่มีใครจัดการควบคุม มันก็แข็งแรงดี

เหตุการณ์ทั่วไป

อา.๑ ส.ชาตุดิน ปฐวีโรโส นำกลุ่มฐานกสิกรรม ไปปรับดินผักหวานที่ศาลืออโศก คุณดุล (ฮังดิน) พ่อฐาน เป็นผู้ขับรด

อ.๓ ส.ดินไท ธาณีโย กลับจากเยี่ยมโยมพ่อที่กรุงเทพฯ แวะฉันทอาหารที่ มร.ส.

-บ่ายประชุมสมณะ,ลิกขมาตุ

พ.๕ ส.ชาตุดิน นั่งรถประจำทางไปรับเมล็ดพันธุ์ผักหวานที่ศาลือฯ คุณสงัด(พอควร) แม่เมือง คุณปลั่งคำ ไปดูสวนโป่งแดง ซึ่งช่วงนี้ไม่มีคนเฝ้า กลุ่ม ๓ อาชีพภูษชาติ ผลัดกันไปดูแล

พ.๕ ส.ดินไท ธาณีโย ส.รมบุญ ฉัตตปุญโญ ส.พอจริง สัจจาสโร สม.หยาดพลี สม.นวลน้อม กรักน้ำเพชร และญาติโยมไปงานฉาปนกิจศพ พ่อหงษ์ วาดสูงเนิน (พ่อของคุณรุ่งกล้า) ที่วัดจิว อ.สูงเนิน

ศ.๖ ส.ดินไท ส.รมบุญ และกลุ่มศูนย์ฝึก คุณอัมพร(จนต์) คุณส่องฟ้า คุณทองอินทร์ เป็นตัวแทนสีมาฯไปร่วมประชุมกลุ่ม “วัง สี เมฆ” ที่วังน้ำเขียว

ส.๗ ทำวัตรเช้า สมณะ ลิกขมาตุ แสดงธรรมเรื่อง “ดับภัยร้อนอย่างนึ่งนอนใจ”

-บ่ายอาจารย์จาก ม.ราชภัฏนครราชสีมา พานักศึกษา ๕๐ คน มาศึกษาวิถีพุทธชุมชน

อา.๘ บ่ายประชุมครู เย็นประชุมโรงฆวัด และกลุ่มก่อร่าง

จ.๘ สม.นวลน้อม คุณปลั่งใจ คุณหินจรัส คุณพิชัย คุณสามแก้ว นิสิตโต่ง และนักเรียน ม.๕-๖ ไปบ้านราชฯ เพื่อร่วม งานศิษย์เก่า สัมมาสิกขา และงาน พพด. โดย คุณทองอินทร์

ขับรถชะรอยฟ้า ไปส่ง

อ.๑๐ สม.เป็นหญิง และโยมทองสุขไปรักษาตัวด้วยการฝังเข็มที่ขามสะแกแสง

พ.๑๑ ส.ร่มบุญ เดินจาริกไปสันติฯ เพื่อร่วมงานอโศกรำลึก ส.ดินไทและศิษย์เก่า สส.ม. ๒๒ คนโดยสารรถไฟไปอุบลฯ เพื่อร่วมงาน “คืนสู่เหย้า เข้าคืนถ้า สัมมาสิกขา” (๑๒-๑๔) ที่บ้านราชาฯ

พ.๑๒ ส.มันแจ่ง พุทธชาโต ส.เด่นตะวัน นรวิโร และชาวปฐมอโศก แวะมาฉันภัตตาหาร แล้วไปบ้านราชาฯ ร่วมงานศิษย์เก่า ส.ธาตุดินไปด้วย

ศ.๑๓ คุณหินเรืองและหันนำขวิดไปส่งที่ร้านอาหารมังสวิรัตติ อุทยานบ้านราชาฯ แล้วไปร่วมงานศิษย์เก่า และรับศิษย์เก่าสืมาฯกลับมาวันรุ่งขึ้น

อา.๑๕ ส.พอจริง และโยม รวมทั้งเครือแห ๑ รถตู้(ขอดลุง)ขับโดยคุณดูล(ฮังดิน) ไปบ้านราชาฯ ร่วมงาน พฟด.(เกษตรเพื่อฟ้าดิน) สม.หยาดพลี

ไปรถชะรอยฟ้ากับคุณพลังใจและคณะ ซึ่งนำผลผลิต ของชุมชนไปจำหน่ายและสาธิตคุณทองอินทร์เป็นคนขับ

จ.๑๖-๑.๑๘ งาน พฟด. (กิจกรรมไร้สารพิษเพื่อฟ้าดิน) ที่บ้านราชาฯ

อ.๑๗ ส.ธาตุดิน จากบ้านราชาฯ ไปเยี่ยม ส.ปองสุญที่สันติฯ กลับมาทันตรวจศีลนักเรียน

พ.๑๘ ส.สร้างไท ปณิโต ส.ดินไท ธาณิโย และโยมฝ่ายชายกลับจากบ้านราชาฯโดยรถตู้ (ขอดลุง) คุณดูล (ฮังดิน) เป็นผู้ขับ สม.หยาดพลี สม.นวลน้อม และโยมฝ่ายหญิง กลับรถชะรอยฟ้า คุณทองอินทร์ผู้ขับ ส.พอจริง สัจจาสโก ไปบุรีรัมย์กับ ส.พันเมือง ภาทันโต

พ.๑๙ คุณพลังใจ พ่อเดินดงและนักเรียน ม.๖ สส.ม. กลับจากบ้านราชาฯโดยรถไฟ คุณ วุฒิ คุณปอแก้วไปรับ สม.เป็นหญิงและแม่ทองสุข กลับมาจากการฝังเข็ม

ศ.๒๐ ส.พันเมือง ส.พอจริง โบกกลมมาจากบุรีรัมย์

ส.๒๑ สม.เป็นหญิง ไปสวนโป่งแดง กับคณะโยมอ้วน ดูแลสวน พร้อมกับนำดินปุ๋ย มาใช้ปลูกผัก บ่ายประชุมคณะกรรมการ

อา.๒๒ ไม่มีทำวัตรเช้า สมณะลงปาติโมกข์ ลิกขมาตุประชุมวันพระกลางเดือน หลังจากสมณะ-ลิกขมาตุบิณฑบาตสายประจำข้างนอก แล้ว ก็มารับบาตรญาติโยม ที่มาทำบุญวันวิสาข-

บุชาอีก ส.น่านฟ้า สุขฉาโน แสดงธรรมก่อนฉัน
 -บ้ายประชุมชุมชนประจำเดือน
 -คำสมณะ ลิกขมาตุเวียนธรรม ฉญาติโยม
 ทั้งภายนอกและภายในมาร่วมงาน ๑๐๐ กว่าคน
 บรรยากาศดูดี

จ.๒๓ สม.หยาดพลี โยม และนักเรียน
 ส่วนหนึ่งไปปลูกพริกที่ขามสะแกแสง(นาโยมห้วง)
 -เย็น ประชุม และตรวจศีล กลุ่มโรงขวด
 และกลุ่มก่อสร้าง ส.กลางดิน ส.หนึ่งติมาจาก
 หินผาเพื่อแนะนำอาหารอินเดีย(จาปาดิ)กลับวัน
 พฤษหัส ๒๖ โดยโยมไปส่งที่ท่ารถ ชาวสีมาฯ
 ได้กินอาหารอินเดียทุกวัน

ศ.๒๗ หลังบิณฑบาต คุณอำนาจ มารับ
 ส.ดินไทส.พอจริงไปช่วยงานอบรมที่วังน้ำเขียว

ศ.๒๘ ทำวัตรเช้า สมณะ ลิกขมาตุ แสดง
 ธรรมเรื่อง “ข้างยอ กอไผ่”

จ.๓๐ ส.สร้างไท ส.ดินไท สม.หยาดพลี
 นักเรียนฐานกสิกรรม พร้อมกับครูไปโป่งแดง
 ปลูกต้นกล้วย บ้ายสัมภาษณ์ผู้สมัครนิสิตใหม่

ทำยรายเขานขอฝากว่า

มิตรดี สหายดี ย่อมเป็นที่พึ่งซึ่งกันและ
 กัน ทั้งการงานและการขัดเกลา(สัลดเลขธรรม)

ลิกขมาตุณวณัณเฒ่า ขาวทินพ้า

กฎหมายน้ำ

ประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘

ช่วงต้นเดือนนี้ อากาศยังแห้งแล้ง ฝนไม่ตก น้ำในลำธารดูเหลือน้อยกว่าทุกปีที่ผ่านมา ครั้นไฟจากไฟฟ้า มีให้เห็น ซึ่งยังห่างไกลจากพุทธสถานมาก จากนั้นฝนเริ่มตก

การทำวัตรเช้า-เย็น ทุกวัน ยกเว้น วันพุธ ซึ่งเป็นวันพุทธรัง หมุ่มสมณะทำวัตรเช้าที่โบสถ์ดิน ส่วนญาติโยมทำวัตรที่ศาลาเสียงธรรม

การทำวัตรเช้าที่ศาลาเสียงธรรม มีการปรับเปลี่ยนเวลาใหม่ คือ ทำวัตรตั้งแต่ ๐๓.๓๐ น. เลิก ๐๕.๐๐ น. จากนั้นญาติโยมร่วมกันออกกำลังกาย ก่อนจะไปทำกิจกรรมอื่นๆ

-อ.๑ (สมณะบิณฑน ธิรจิตโต) แบ่งกลุ่มสมณะเป็น ๓ กลุ่ม ให้ภันเต อาวุโส คอยดูแลแนะนำกัน ปกติทุกวัน ยกเว้นวันพุธ อ.๒ (สมณะแก้วแก้ว สรณโณ) จะสอนวินัยสมณะนวกะเวลา ๑๔.๐๐ น. ถึง ๑๕.๓๐ น. หาก อ. ๒ ไม่อยู่ สมณะหินมัน สีลาปากาโร จะเป็นผู้สอนแทน

เหตุการณ์ในรอบเดือน

จ.๒ สมณะ ๔ รูป นำโดย อ. ๑ (สมณะบิณฑน ธิรจิตโต) ประชุมคณะครู สส.ภ. ที่ศาลาชาวนี

จ.๒-พ.๔ สร้างโรงทำปุ๋ยใกล้ๆกับศาลาญะกิน

อ.๓-อ.๑๐ สมณะ ๔ รูป นำโดย อ.๒ ครู และนักเรียน สส.ภ. ทุกชั้นปี ร่วมงานอบรมเยาวชนคนสร้างชาติ ระหว่าง พ.๔-อา.๘ พ.ค. ที่ชุมชนดอยรายปลายฟ้า จ.เชียงราย

อ.๓,๑๐,๑๗,๒๔,๓๑ ประชุมอธิการนิยธรรม

ส.๗ สมณะฟังพระปาติโมกข์ ณ โบสถ์ดิน

อา.๘ อ.๑ และปัจฉาสมณะ ประชุมชาวมุขชน และคนวัด เรื่องการทํานาปีนี้

อา.๘,อ.๒๔,๓๑ อ.๑(สมณะบิณฑน ธิรจิตโต) ประชุมคณะครู และผู้ปกครองเรื่องการดูแลเด็กอนุบาล

จ.๙ อ.๑ พร้อมปัจฉาสมณะเดินทางไปสันติอโศก จากนั้นสมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ สมณะสุสุญญ์ สุญญโคโต ไปร่วมงานเพื่อฟ้าดินที่ราชอาณาจักรอโศก

พ.๑๑ สมณะ ๓ รูป นำโดย อ.๑ ไปเยี่ยมสมณะปองสุญญ์ โฆสิตธัมโม ป่วยเป็นโรคไต ตับอักเสบ ภาวะเพาะอาหาร ไวรัสบีที่ ร.พ.สินแพทย์ กทม.

ส.๑๔ คนวัดและชาวมุขชนกฎหมาย เดินทาง

ไปร่วมงาน พพด.(เพื่อฟ้าดิน) ที่ราชธานีอโศก

อา.๑๕ สมณะ ๓ รูป นำโดย อ.๒(สมณะ แก้วแก้ว สรณโธ) ประชุมกลุ่มภูผาฟ้าหน้า ที่ชมร.ช.ม.

จ.๑๖ สมณะ ๒ รูป นำโดย สมณะลานบุญ วชิโร ประชุมครูภูผา ที่ศาลาชาวนี

ศ.๒๐-อา.๒๒ สมณะ ๓ รูป นำโดย อ.๒ ร่วมงาน “อเทวนิยมอบรมคุณธรรม” ครั้งที่ ๑ ที่ลานนาอโศก มีญาติธรรมมาร่วมงาน ๑๓๖ คน

ส.๒๑ สมณะ ๓ รูป นำโดย อ. ๑ ประชุม คณะกรรมการชุมชนภูผาฯ และช่วงบ่ายประชุม ชุมชนภูผาฯ

อา.๒๒ ประชุมครู สส.ภ. สมณะลานบุญ วชิโร เป็นประธาน ที่ศาลาเสียงธรรม

-๑๗.๐๐ น. สมณะเวียนธรรมวันวิสาขบูชา ที่โบสถ์ดิน

จ.๒๓ สมณะ ๔ รูป นำโดย อ.๑ ประชุม ครูที่ศาลาเสียงธรรม

อ.๒๔ สมณะลานบุญ วชิโร นำโยมแม่ มาพักรักษาตัวที่ลานนา มีคุณบัวดาวดูแล

พ.๒๕ อ.๑ และปัจฉาสมณะ ประชุม คณะกรรมการ คกร. เชียงใหม่ ที่ชมร.ช.ม.

-สมณะ ๔ รูป พระอาคันตุกะ ๒ รูป นำ โดยสมณะดวงดี ฐิตบุญโญ ไปอบรมนักศึกษา พยาบาลที่ฮอมบุญอโศก จ.แพร่

ศ.๒๗ สมณะ ๒ รูป นำโดยสมณะลานบุญ วชิโร ญาติธรรม น.ร.สส.ภ. ชาวภูผาฯ ไปร่วมงานศพคุณพ่อสุชาติ คำหอม อายุ ๖๔ ปี ซึ่งเป็นพ่อของคุณสร้อย(ตะวันไพร) คำหอม ที่วัด นางพิมพ์ ต.วังลึก อ.สามชุก จ.สุพรรณบุรี

อา.๒๙ อ.๒ และสมณะวิเชียร วิชโย ไป เยี่ยมโยมไมตรี ศิลปปัญญา ซึ่งหกล้มกระดูก เคลื่อน ที่ร.พ.ช้างเผือก เชียงใหม่

สุดท้ายขอฝากกลอนจาก ส.ธรรมรักษ์
 การเฝ้าการด้วยเคารพ
 ขอนอบนบถ่อมตนจนเต็มเปี่ยม
 นิวาไตอ่อนน้อมพร้อมใจเจียม
 สงบเสถียรลุกนั้งถั่งเดินยืน

อหิงสากล้าอยู่อย่างผู้แพ้
 ไม่รังแกแค้นและคนอื่น
 อหิสพร้อมอภัยไม่เค้นคืน
 ไม่ริ้วฟันไม่ถือสาไม่ว่าใคร

 ทีมสมณะภูผาฯ

สังฆสถานทักษิณโอศก

ประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๘

เดือนพฤษภาคมนี้ ฝนตกมากขึ้น หลังจากแห้งแล้งมานาน ทั้งพืชและสัตว์ต่างออกหากินอย่างเพลิดเพลิน เสียงแมลงจักจั่น หรือหิ่งห้อยเรไรร้องระงมทั้งชุมชน ทั้งคน สัตว์ ต้นไม้ต่างก็ดีใจ เมื่อฟ้าประทานน้ำฝนมาให้ แต่สิ่งหนึ่งที่มาพร้อมกับสายฝน คือ ุง แมลงป่อง ตะขาบ และยุงชุกชุมมาก เพราะข้างๆชุมชนป็นี่ ชาวบ้านมาปลูกต้นปาล์ม และฉีดยาฆ่าหญ้า พวกสัตว์ทั้งหลายต่างพากันหนีตายมาพึ่งพวกเรา และมาเบียดเบียนเรา ยังผลให้เราถูกงูพิษกัด ๒ คน และแมลงป่องต่อย ๒ คน ส่วนยุงนั้นไม่ต้องพูดถึง โดนกันทุกคน ถือเป็นโจรภัยที่ทุกคนได้ฝึกสติปีฐาน ๔ มีสติแหวไว จะเดิน จะก้าว จะเดินหน้า หรือถอยหลัง ต้องมีสติทุกครั้ง เพื่อรักษาศีลข้อ ๑ ให้บริสุทธิ์

เหตุการณ์ในเดือนนี้

อา.๑ ประชุมกลุ่มธรรมชาติโอศก อำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร สมณะดินดี สันติจิตโต เป็นประธาน

-สมณะ ๓ รูป ช่วยกันย้ายห้องเสียงและตู้โทรศัพท์

พ.๔ คุณยังกุศล(ตุ้ม) ถูกงูเขียวหางไหม้กัด หลังจากเดินกลับจากทำวัตรเย็น และไปรักษาที่หมอพื้นบ้าน(หมอเที่ยง) อำเภอยานตาขาว จังหวัดตรัง

อา.๘ คุณพอที่ ติดเชื้อในระบบทางเดินปัสสาวะ เข้ารักษาที่โรงพยาบาลจังหวัดตรัง

-สมณะลือคม รัมมกิตติโก และสมณะดินทอง นครวโร เดินทางไปราชธานีโอศก เพื่อ

ร่วมงาน พพด.

ศ.๑๓ ชาวชุมชนเดินทางเข้าร่วมงาน พพด. โดยรถตู้ ๑ คัน

-คุณฟ้าเย็น เริ่มลงมือปลูกบ้านที่ชุมชนอีก ๑ หลัง

พ.๑๙ สมณะและชาวชุมชน เดินทางกลับจากร่วมงาน พพด.

ส.๒๑-จ.๒๓ ญาติธรรมจากหลายจังหวัด เดินทางมาร่วมงานวิสาขบูชา

สังฆสถานหินผาฟ้าน้ำ

ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๘

แล้วฤดูการทำนาก็มาถึง ปีนี้แล้งมาก ชาวนาพากันเดือดร้อนกันไปทั่ว แต่ชาวหินผาโชคดีที่มีน้ำไหลลงมาจากภูตตลอดทั้งปี ชาวเราภูมิใจที่สามารถทำนาไร้สารเคมีเลี้ยงตนเองได้ตลอดทั้งปี และยังได้รักษาประเพณีในการลงแขกร่วมกันทำนา ซึ่งหาได้ยากยิ่งแล้ว ภาพของชาวชุมชน ทั้งผู้ใหญ่ และเด็กๆ ร่วมช่วยกันทำนา เห็นแล้วน่าประทับใจยิ่งนัก มาเถิดท่านทั้งหลาย มาช่วยกันรักษาประเพณีอันดีนี้ ก่อนที่มันจะสาบสูญไป

เหตุการณ์ความเป็นไปในหมู่บ้าน

พ.๔ สมณะนิกนบ ฉันทโส กับ สมณะแก่นผา สารูปโป และหลวงพ้อธานี พร้อมด้วยนักเรียนลัทธิศาสนา และ ชาวชุมชน ไปฉันภัตตาหารที่บ้านโยมแดงอ่อน ปานพิลา ก่อนกลับเจ้าภาพ ได้มอบขี้ข้าวให้มาหนึ่งหลังด้วย

ศ.๖-๑๖.๘ สมณะกลางดิน ไสร์จใจ และสมณะหนึ่งดี สุยัญโฐ ไปจัดหลักสูตร “วิถีคนกินถั่วอย่างชาญวิชา” ให้แก่ชาว “เลยโลโศก” เพื่อความยั่งยืนแห่งความเป็นนิกมั่งสวิรติต่อไปที่ชุมชนเลยโลโศก จ.เลย

อ.๑๐-๑๔ ชาวหินผาฟ้าน้ำเข้าหลักสูตร “วิถีคนกินถั่วอย่างชาญวิชา” จัดโดย สมณะกลางดิน

พ.๑๑ ชาวแก่นอโศกเดินทางมาประชุมร่วมกัน ที่หินผาฟ้าน้ำ โดยมี สมณะกลางดิน เป็นประธานในการประชุม

ศ.๑๓ สถาบันพัฒนาฟื้นฟูเศรษฐกิจกลุ่มแม่น้ำโขง ซึ่งมีตัวแทนจาก ลาว เขมร จีน ไทย พม่า และเวียดนาม รวม ๒๐ คน มา

ศึกษาดูงานการพัฒนาแบบยั่งยืนของชาวชุมชนที่หินผาฟ้าน้ำ คุณมาติน วิลเลอร์ เป็นผู้ติดต่อประสานงานมาศึกษาดูงาน

๑๖.๑๕-๑๘ ชาวหินผาฟ้าน้ำ และชาวเครือแห่ ไปร่วมงาน “เพื่อฟ้าดิน” และได้ร่วมกันทำอาหารต้นแบบอาหารมังสวิรติ แจกตลอดงานด้วย

พ.๑๘ พระอาจารย์ สมพงษ์ อินทโชโต จากวัดถ้ำแสงเทียน อ.หนองบัวแดง จ.ชัยภูมิ

นำพระภิกษุ แม่ชี และ อุบาสก อุบาสิกา มาศึกษาวิถีชีวิตชุมชน และการทำบ้านดิน ที่ หินผาฟ้าหน้า

พฤ.๑๙-๑๖.๒๒ สมณะนี้กนบ ไปร่วมงานวันวิสาขบูชา ที่ท้องสนามหลวง ร่วมกับมูลนิธิเพื่อนช่วยเพื่อน นำโดย ท่านจันทร์

๑๖.๒๒ ชาวเครือข่ายจากแก่นโศก ภูมิ-ชัยโศก เวียงโขงโศก มาร่วมเวียนธรรม และร่วมตั้งสัจจะอธิษฐาน ร่วมกับชาวหินผาฟ้าหน้า เนื่องในวันวิสาขบูชา ที่สังฆสถานหินผาฟ้าหน้า

จ.๒๓ คุณสุวรรณ ภูหัตถการ และเครือญาติ มาทำบุญถวายภัตตาหารแก่สมณะ เพื่อรำลึกถึงโยมไสว ภูหัตถการ ผู้จากไป ซึ่งอดีตเคยเป็นผู้รับใช้กลุ่มชัยภูมิโศก

- คณะที่มารับการอบรมการสร้างบ้านดินที่บ้านสายรุ้ง ต.ท่ามะไฟหวาน อ.แก้งคร้อ ร่วม ๑๕ คน หลังจากอบรม ได้มาศึกษาดูรูปแบบต่างๆในการสร้างบ้านดิน ที่หินผาฟ้าหน้า

๑๖.๒๔-พฤ.๒๖ สมณะกลางคืน และสมณะหนึ่งดี ไปร่วมจัดหลักสูตร “วิถีคนกินถั่วอย่างชาญวิชา” ให้แก่ชาว “สีมาโศก” เพื่อความมีสุขภาพดีอย่างยั่งยืนของชาวโศก

พฤ.๒๖ สมณะกลางคืน กับ สมณะหนึ่งดี เป็นประธานในการประชุมกลุ่ม “หนองบัวลำภู

โศก” ที่ ชุมชน “ภูแพงคำ” จ.หนองบัวลำภู -กลุ่ม อสม. จำนวน ๑๕๐ คน จาก

โรงพยาบาลสีชมพู จ.ขอนแก่น นำโดย นาง ชิตชม เจ้าหน้าที่โรงพยาบาล มาศึกษาดูงาน การรักษาสุขภาพอย่างองค์รวม ที่หินผาฟ้าหน้า

-สมณะนาไท ได้พานักเรียน ปวช.ปีที่ ๒ ๒ คน เป็นนักเรียนสัมมาสิกขาปฐมโศก ให้มาอยู่หินผาฟ้าหน้า เพื่อซ่อมพฤติกรรมชั่วครว จนกว่าจะปรับเปลี่ยนในทางที่สูงขึ้น

ส.๒๘ สมณะกลางคืน กับ สมณะหนึ่งดี เป็นประธานในการประชุมร่วมกลุ่ม “เลยโศก” และ กลุ่ม “เวียงโขงโศก” ที่บ้านโยมกาวิ อ.เมือง จ.หนองคาย

๑๖.๒๙ สมณะนี้กนบ เป็นประธานในการประชุมกลุ่ม “บูรพาโศก” ที่บ้านพังซา อ.ศรี-มหาโพธิ จ.ปราจีนบุรี

๑.๓๑ สมณะ ๕ รูป พระอาคันตุกะอีก ๑ รูป พร้อมทั้งชาวชุมชน และ นักเรียนสัมมาสิกขาหินผาฟ้าหน้า ไปร่วมงานเปิดร้านค้า “บุญนิยม หินผาฟ้าหน้า” ที่บ้านนาแก งานนี้ได้จัดอาหารเลี้ยงชาวบ้านนาแก ที่มาร่วมงานด้วย

วันวิสาขบูชาปีนี้ นับเป็นวันสำคัญวันหนึ่งของโลก ประเทศไทยได้รับยกย่องให้เป็นศูนย์กลางพุทธศาสนาแห่งโลก ส่วนหนึ่งก็เป็นความน่ายกย่องใจ แต่อีกส่วนหนึ่งก็น่าเศร้าใจ ถ้าไทยเราเข้าถึงพุทธได้แต่เปลือก เท่านั้น ชาวพุทธทั้งหลายเอ๋ย จอมช่วยกันพัฒนาความเป็นพุทธให้เข้าถึงแก่นกันเถิด จึงจะเป็นการท้าทายให้ชาวโลกเขามาทูลงนกันได้

 สมณะกลางคืน ไสริ่งไธ

**สรุปรายงานการประชุมคณะ
กรรมการมูลนิธิธรรมสันติ**

E-mail: thatfah2520@yahoo.com

ครั้งที่ ๕/๒๕๔๘ (๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๘)

- กรรมการขาดประชุม ๓ คน
- แก้ไขรายงาน วาระที่ ๕ ข้อ ๕.๑ ไม่เกิน

๓๓ ตารางวา เป็น“ไม่เกิน ๔๖ ตารางวา” จาก
นั้นที่ประชุมมีมติเอกฉันท์ รับรองรายงานการ
ประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๔๘

-รับรองบัญชีรายรับ-รายจ่าย ประจำ
เดือนกุมภาพันธ์ -เมษายน ๒๕๔๘

-โรงเรียนสัมมาสิกขาสันตอโศกร่วมกับ
นิสิตสัมมาสิกขาลัษวีงชีวิต และนักเรียนอีก ๗
สถาบันมาช่วยงานอโศกรำลึก เป็นการศึกษา

แบบบูรณาการ ณ ชุมชนสันตอโศก ระหว่าง
วันที่ ๗-๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๘ ในวันที่ ๘
มิถุนายน ๒๕๔๘ กำหนดการประชุมคณะ
ผู้บริหารโรงเรียนสัมมาสิกขาอีก ๑๑ แห่ง เน้น
เรื่องการได้รับเงินอุดหนุนจากภาครัฐ สถาบัน
ของคริสต์ศาสนาให้ความสนใจนักเรียนสัมมา-
สิกขาที่ยังรักษาวัฒนธรรมไทย จึงเชิญบุคลากร
ของโรงเรียน ไปนำเสนอในโรงเรียนพระกุมาร
เยซูวิทยา ในวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ศกนี้

-โรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก (สส.ฐ.)

ขณะนี้มึนักเรียนทั้งหมด ๑๐๖ คน

-โรงเรียนสัมมาอาชีวสิกขาปฐมอโศก(สอ.ฐ.)

ขณะนี้มึนักเรียน ๑๐ คน

-ธรรมสันติทันตกรรม สถิติผู้มารับบริการ
เดือนมีนาคม ๒๕๔๘ จำนวน ๗๐ คน

-หน่วยงานบุญญาภิบาล มีผู้มารับบริการ ๒๐ ราย

-อาคารตะวันตก ๑ กิจกรรมดำเนินไปตามปกติ

-ได้รับสารสัมพันธ์และเอกสารวิชาการประชุมใหญ่สามัญประจำปีของสมาคมประสานงานองค์กรเอกชนเพื่อการสาธารณสุข(ประเทศไทย) และแบบสอบถาม

-ได้รับเชิญจาก กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้เข้าร่วมกิจกรรมวันสิ่งแวดล้อมโลก

อโศก ต.บึงใหม่ อ.วารินชำราบ อุบลราชธานี มีข้าราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตรในจังหวัดภาคอีสานมาร่วมงานถึง ๑๙ จังหวัด

-ได้รับจดหมายข่าวจากกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม, ผลิตภัณฑ์สุขภาพชุมชน และวารสารนวัตกรรม

-กำหนดการประชุมครั้งต่อไปวันอาทิตย์ที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๘ เวลา ๑๓.๐๐ น. ณ สันตือโศก

สรุปรายงานการประชุม

คณะกรรมการกองทัพบรรณมูลนิธิ

email: ktf2524@doramail.com

ครั้งที่ ๕/๒๕๔๘ (๙ พฤษภาคม ๒๕๔๘)

-กรรมการขาดประชุม ๑๐ คน

-จัดงานเพื่อฟาดิน ครั้งที่ ๑๒ ระหว่างวันที่

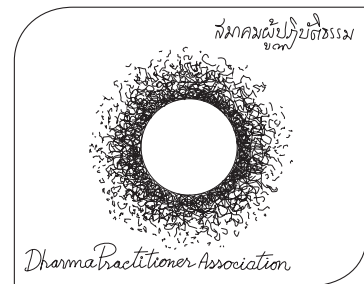
๑๖-๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ณ หมู่บ้านราชธานี

สรุปรายงานการประชุม

คณะกรรมการสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม

E-mail: ppaniya@excite.com

ครั้งที่ ๔/๒๕๔๘ (๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๘)

-กรรมการขาดประชุม ๖ คน

-ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขา หน้าสันตือโศก(ชมร.สตอ.) และสาขาจตุจักร(ชมร.กทม.) รายงานกิจกรรมที่ผ่านมา

-ร้านอาหารแฝง ๒๒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปรับราคาอาหาร ข้าวและกับ ๓ อย่าง จากราคา ๑๒ บาท เป็น ๑๕ บาท ส่วนข้าวและกับ ๒ อย่าง ราคาเท่าเดิม ๑๐ บาท

-กลุ่มวนเกษตรชลบุรี สมาชิกร่วมกันปลูกไม้ผลและไม้ยืนต้น และปลูกข้าวโพดรุ่นที่ ๒ ในเนื้อที่ ๑ ไร่ ๑ งาน การผลิตปุ๋ยอินทรีย์เริ่มเมื่อเดือนกันยายน ๒๕๔๗ จนถึงปัจจุบัน(มีนาคม ๒๕๔๘) ได้ปุ๋ย จำนวน ๑๒,๒๐๐ กิโลกรัม

-ตามที่เครือข่ายกสิกรรมไร้สารพิษแห่งประเทศไทย ใช้ชื่อสมาคมผู้ปฏิบัติธรรมเพื่อเสนอโครงการพัฒนาคุณธรรมพลังกสิกรของแผ่นดิน ได้รับเงินงวดแรก จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านบาทถ้วน) จากศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม

-ได้รับหนังสือและสิ่งพิมพ์จากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน

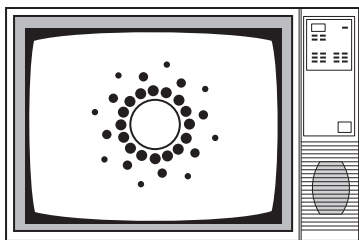
-กำหนดการประชุมครั้งต่อไป วันอาทิตย์ที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๘ เวลา ๑๓.๐๐ น. ณ สันติอโศก

สรุปรายงานการประชุม

คณะกรรมการธรรมทัศน์สมาคม

E-mail: tta2531@lycos.com

ธรรมทัศน์สมาคม

ครั้งที่ ๔/๒๕๔๘ (๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๘)

-กรรมการขาดประชุม ๔ คน

-หนังสือจำหน่ายดี ได้แก่ “นาฬิกาชีวิต” ของอาจารย์สุทธวิทย์ คำภา, ฐีวิถีที่ออกซ์

-อนุมัติเงินให้ส่วนตัดต่อวิดีโอทั้งของชุมชนสันติอโศกและชุมชนปฐมอโศก แห่งละ ๑๐,๐๐๐ บาท

-อนุมัติเงินให้ห้องสมุดสมาคมผู้ปฏิบัติธรรมซื้อหนังสือพิมพ์มติชนและไทยโพสต์

- อนุมัติเงินเพื่อซื้อเสื้อตราชุมชนบุญนิยมสันติอโศกและเสื้อตราสถาบันบุญนิยมให้คณะกรรมการธรรมทัศน์สมาคม

-อุปนายกคนที่ ๓ น.ส.ผ่องบุญ นาวาบุญนิยม รายงานการนำเทป ซีดี และหนังสือไปเผยแพร่จำหน่ายในงานเพื่อฟ้าดิน ที่ชุมชนราชธานีอโศก ระหว่างวันที่ ๑๖-๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๘

-ถวายหนังสือพ่อก่านสมณะโพธิรักษ์ จำนวน ๗๐๐ เล่ม เป็นเงิน ๒๔,๕๐๐ บาท ซื้อหนังสือชุมชนบุญนิยม เพื่ออภินันทนาการแก่นายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัดที่มาร่วมงานเพื่อฟ้าดิน ณ ชุมชนราชธานีอโศก อุบลราชธานี

-มีมติให้ประชาสัมพันธ์ธรรมทัศน์สมาคมเพิ่มโดยมีอัตราค่าสมาชิก ดังนี้
สมัครรายปี ปีละ ๒๐ บาท ราย ๕ ปี ๙๙ บาท ๑๐๐ บาท ตลอดชีพ ๓๐๐ บาท และให้ฝ่ายทะเบียนจัดทำบัตรใหม่แก่สมาชิกที่บัตรสูญหายหรือชำรุด

-กำหนดการประชุมครั้งต่อไป วันอาทิตย์ที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๘ เวลา ๑๓.๐๐ น. ณ สันติอโศก

ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาเชียงใหม่ (ชมร.ช.ม.)

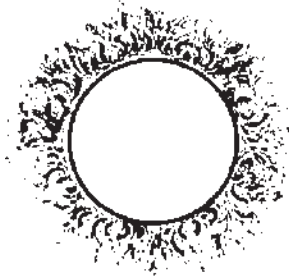
๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๘

- สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๕ คน
- มีผู้พักค้างในชมรม ๗ คน ชาย ๒ คน หญิง ๕ คน
- ตกแต่งตัดตอนกิ่งไม้รอบๆบริเวณร้านชมรม
- สมาชิกชมรมร่วมสาธิตการทำสลัดสมุนไพรรองานเพื่อฟาดิน ที่ชุมชนราชธานีอโศก
- นักเรียนสัมมาสิกขาภูผาฟ้าหน้า ฝึกงานในฐานงานชมรม โดยมีนางหนึ่งในธรรม เป็นครูพี่เลี้ยง
- กำหนดจำหน่ายอาหารอิมละ ๕ บาท ในวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘
- ปิดร้านชมรม เพื่อร่วมงานอโศกรำลึก ณ ชุมชนสันตืออโศก ระหว่างวันที่ ๘-๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๘
- รับโอวาทจาก**สมณะ:ฉานบุญ วชิโร** และ**สมณะ:ชูปดิน วิชานันโต** การประชุมให้กระชับ ไม่เยิ่นเย้อ ช่วยกันออกความคิดเห็นในที่ประชุม ให้ระวังอารมณ์ก่อนงาน แต่ตอนนี้จะมีผู้ช่วยงานน้อยลง ขอให้แต่ละคนดูแลสุขภาพของตนเองให้ดี

สรุปรายงานการประชุม คณะกรรมการบริษัทพลังบุญจำกัด

(๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘)

- กรรมการเข้าร่วมประชุม ๑๑ คน
- ย้ายแผนกบัญชีของ บจ. พลังบุญไปอยู่ ณ ชั้นลอยอาคารกูดินฟ้าแล้ว
- ยังไม่มีมีการจ้างงานด้านจรรยา อาศัยอาสาสมัครที่มาในชุมชนสันตืออโศกในวันอาทิตย์
- เลื้อยตราสัญลักษณ์ของชุมชนสันตืออโศกให้จำหน่ายกันเองเฉพาะบุคคลภายในเท่านั้น
- เครื่องขยายเสียง นายกร (ตายจริง) ได้ซ่อมเสร็จเรียบร้อยแล้ว ไม่ต้องไปซื้อใหม่
- กำหนดปิดร้านเพื่อร่วมงานอโศกรำลึก ในวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๘
- มีมติอนุมัติให้จองที่ดินสวนบุญผักพืช ซึ่งตั้งอยู่ ณ คลอง ๑๓ ปทุมธานี จำนวน ๑ แปลง
- ของฝากจากกรรมการ ช่วยกันคิดว่าทำอย่างไรจะให้พวกเรามีไฟทำงาน และให้รักษาสุขภาพ เพราะงานพวกเราหนักไม่ใช่น้อย และอย่าทำงานตามกิเลสตนจนสุขภาพเสีย
- รับโอวาทจาก**สมณะ:ชาบซึ่ง นริเทโธ** สุขภาพที่ไม่ดีคงต้องโทษบาปกรรม หากฝึกจิตมาจะเห็นผล ไม่เช่นนั้นจะควบคุมอารมณ์ไม่ได้ ให้ใช้สมณะหรือวิปัสสนา ให้เรียนรู้อารมณ์เมื่อเจอผัสสะ จิตที่แข็งแรงคือจิตที่สู้กับกิเลสได้

**สรุปรายงานการประชุม
เครือข่ายอโคส
ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๔๘**

เพ็ญบุญอโคส (ไม่ระบุวันที่)

- สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๒๗ คน
- ครูฟ้างามตา และครูฟ้าสาธูไปช่วยสอนที่โรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโคส อ.เมือง นครปฐม
- ด้านกิจกรรม สามารถปลูกผักกินเองและแจกสมาชิก
- เกษตรอินทรีย์สามารถรวมตัวกันได้ ๖ ร้าน
- วิทยุชุมชนทำงานได้ ๑ ปีแล้ว ผู้ฟังรายการบางรายสนใจกันทั้งครอบครัว นับว่ามีประโยชน์ดี

- รายงานการเงินของกลุ่ม
- สมาชิกตั้งสัจจาธิษฐานถวายพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ในโอกาสครบ ๗๒ ปี ในวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๙ (ปีหน้า)

รับโอวาทจากสมณะนาโถ อิศสระโณ สมณะนินเพชร ธรรมธโร และ สิกขมาตุอาหนตฺต ก่อสร้างการขึ้นบ้านใหม่ คนในบ้านต้องมีศีล มีพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่ง และให้เอาจริงในการปฏิบัติธรรม

กลุ่มภูผาพ้าน้ำ

(๑๗ เมษายน ๒๕๔๘)

- สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๖ คน
- ไปร่วมงานปลูกเสกฯ สมาชิกช่วยกันประกอบอาหารในวันแรก และนำมะเขือเทศไร้สารพิษบริจาคให้โรงคร้วกลาง ขอความร่วมมือจากสมาชิกอย่าซื้อสิ่งของกลับจนน้ำหนักเกินการ

- บรรทุก ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยในการเดินทาง
- งดการไปร่วมงานวิสาขบูชาที่พุทธมณฑล เพื่อลดความขัดแย้ง ขอเชิญชวนมาร่วมงานวิสาขบูชา ที่พุทธสถานภูผาพ้าน้ำ
- รายงานกิจกรรมที่จะไปร่วม อาทิ งานเพื่อฟ้าดิน, งานส่งเสริมประชาธิปไตย
- ชมรมอายุยาวที่ลานนาอโคส จัดงานมหกรรมรักชาติ และงานดำหัวผู้สูงอายุ
- แจ้งข่าวมรณาสติของ พ่ออินทวัน และพ่อทองดี มอบศพให้โรงพยาบาล
- ชุมชนภูผาพ้าน้ำ นักเรียนปิดภาคเรียนแล้ว มีสมณะอยู่ ๕ รูป ญาติธรรม ๒๐ คน กรรมการชุมชน ๑๐ คน นางทองธรรม เป็นประธานชุมชน
- เพื่อร่วมฉลองแต่พ่อท่าน สมณะโพธิรักษ์ ในวาระอายุครบ ๗๒ ปี ในวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๙ ญาติธรรมร่วมกันทำงาน ๓ อาชีพกุ๋ชาติ ได้แก่ การแยกขยะ ทำปุ๋ยสะอาด และกิจกรรมไร้สารพิษให้เป็นจริงและเพิ่มมากขึ้น
- มีมติส่งรายงานการประชุมให้สมาชิกที่ไม่ได้เข้าร่วมประชุมเพื่อทราบความเคลื่อนไหว และร่วมกันบริจาคตั้งกองทุนเพื่อใช้ทำงานกลุ่ม
- รับโอวาทจากสมณะแก้วแก้ว สรณโณ คนมีคุณ บุญมีคำ กิจกรรมมีผลเจริญ ขอให้ทุกคนจัดสรรเวลาในการร่วมงาน และให้ทำ ๕ ส. การออกกำลังกาย และ ๓ อาชีพกุ๋ชาติให้เป็นรูปธรรมอย่างต่อเนื่องเพื่อแสดงกตัญญูกตเวทิตา ให้มีมรรคผลเป็นชุมชนเข้มแข็ง

✍️ **ปราการโศก** (๘ พฤษภาคม)

- สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๘ คน
- แต่งตั้ง น.ส.เทียนฟ้า บุรพ์ภาค เป็นผู้แทนสมาชิกสามัญประจำจังหวัดสมุทรปราการ
- รับรองบัญชีรายรับ-รายจ่าย และรายงานการเงินกองบุญสงเคราะห์ปราการโศก
- มีผู้ตอบรับใบแสดงเจตจำนงบริจาคเงินกำไรอาริยะแล้ว ๑๐ ราย
- เป็นเจ้าของภาพสวดอภิธรรมศพ ๑ คิน ของสมาชิกคือคุณลุงหรั่ง เป็นเงิน ๑,๘๐๐ บาท เงินที่เหลือมอบให้บุตรสาวอีก ๑๐,๖๒๐ บาท
- จัดทำเสื้อเอกลักษณ์กลุ่ม เป็นเสื้อสีเข้ม ปักชื่อและตราสัญลักษณ์กลุ่ม โดยคุณป้าลำน้ำอนุเคราะห์การปัก ขอให้สมาชิกนำเสื้อมามอบให้ผู้รับใช้ด่วน

- งานโศกรำลึก ๙-๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ กลุ่มร่วมจัดโรงบุญแจกอาหารมังสวิรัตทั้ง ๔ วัน
- สมาชิกตั้งบะเสริมเจโต
- รับโอวาทจาก**สมณะดงเย็น นิตฺถุโต** ประชุมกันเดือนละครั้งก็ดีแล้ว ตั้งใจมาก็ดี มาประชุมพร้อมเพรียงกันแสดงว่า กลุ่มโตขึ้นเรื่อยๆ การตั้งบะ หากล้มพยายามลุกขึ้นใหม่ อาตมาจะจับตาดู

🙏 **“วิสาขบูชา” ที่ลานนาอโศก**

เนื่องจากญาติธรรมผู้อายุยาว ไม่สามารถไปร่วมงานวันวิสาขบูชาที่ภูผาพ่าน้ำได้จึงได้ลงชื่อถึง ๓๓ คน เพื่อนำถวายสมณะบินบง (อาจารย์ ๑) และสมณะที่ภูผาพ่าน้ำ ให้พิจารณา ในที่สุดได้รับความเมตตาให้มีสมณะมารวม ๓ รูป คือ สมณะแก้วกาว ธรรมโย สมณะวิเชียร วิชโย สมณะสยาม สัจจาญาโณ

การจัดงานวิสาขบูชาที่ลานนาอโศกครั้งนี้ นับเป็นครั้งที่ ๑ ของโครงการอเทวนิยม อบรมคุณธรรม เริ่มตั้งแต่ศักราชที่ ๒๐ พ.ศ.-จันทร์ที่ ๒๓ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีผู้ลงทะเบียน ๑๓๖ คน แบ่งเป็นชาย ๕๕ คน หญิง ๘๕ คน เด็กชาย ๔ คน เด็กหญิง ๓ คน ผู้พักค้าง ๕๗ คน หลังอาหารช่วยกันเก็บบุญล้างทำความสะอาด

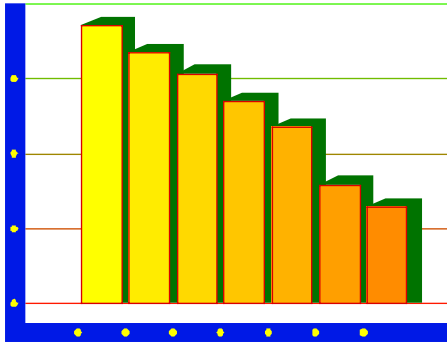
ญาติธรรมที่มาร่วมงาน ต่างนำพืชผักผลไม้ แม้แต่ของใช้ในครัวมาบริจาคเข้าโรงครัว ดังนั้น รายจ่ายจึงมีน้อยเพียง ๒๒๕ บาท เท่านั้น ยิ่งเหลือผลไม้สด เช่น กล้วย มะม่วง ต้องช่วยกันนำกลับไปรับประทานที่บ้านบรรยากาศอบอุ่น ได้พบญาติธรรมเก่า ๆ หลายคน

ส่วนโครงการอเทวนิยมอบรมคุณธรรมครั้งที่ ๒ จะจัดระหว่างวันที่ ๒๗-๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยมีกิจกรรมทำวัตรเช้าฟังธรรม ออกกำลังกายเสร็จ สมณะออกโปรดสัตว์ที่บ้านท่าเกวียน พวกเราไปรอฟังธรรมก่อนฉันที่ชมร.ช.ม. โครงการนี้จะมีตลอดปี เพื่อถวายแด่พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ในโอกาสครบรอบ ๗๒ ปี

จึงขอประชาสัมพันธ์เรียนเชิญญาติธรรมที่สนใจร่วมในงานนี้ ชมรมยินดีต้อนรับทุก ๆ ท่าน

✪ ใบจริง นาวานุญนิยม

สถิติเผยแพร่สัจธรรม

ประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘

ห้องเผยแพร่เท็บ

ทำวัตร

ผู้ให้กำเนิดวิญญาณ	สมณะติกขวีโร	๑	ม้วน
ยิ่งกว่าขึ้นสวรรค์	สมณะโพธิรักษ์	๒	ม้วน
มรดกอันวิเศษจากสมเด็จพระ	สมณะโพธิรักษ์	๒	ม้วน
วิญญูสงสารของจิตวิญญาณ	สมณะโพธิรักษ์	๒	ม้วน

ก่อนฉัน

เราจะเป็นครูตลอดชีวิต	สมณะโพธิรักษ์	๑	ม้วน
รัฐศาสตร์แนวพุทธ	สมณะโพธิรักษ์	๒	ม้วน
ปฏิบัติบูชาแทนคุณโพธิสัตว์	ส.ถิรจิตโต-สม.กล้าข้ามฝัน	๒	ม้วน
หยาดน้ำใจโพธิสัตว์	สมณะโพธิรักษ์	๑	ม้วน

ปาฐกถา

สถานการณ์สร้างวีรบุรุษ	สมณะโพธิรักษ์	๑	ม้วน
การศึกษาวิถีพุทธสุดประเสริฐ	สมณะโพธิรักษ์	๒	ม้วน
ถอดรหัสสุขภาพ'๕๘(หมอยเขียว)	ใจเพชร-หมอมุข	๔	ม้วน
อาหารของแพทย์แผนไทย"เพื่อสุขภาพ"	सानิตา พงษ์อนันต์คุณ	๒	ม้วน

☆☆☆

ธรรมปฎิกรรม

จดหมาย	ฉบับ
สิ่งตีพิมพ์	ฉบับ
ตีพิมพ์	ชิ้น
แสดมปฎิบุญ	บาท

⇒ ⇒ ⇒

ธรรมพิมพ์

สารอโศก(เพื่อฟ้าดิน)	๑๐,๐๐๐	เล่ม
ดอกบัวน้อย (เวลาชีวิต)	๕,๐๐๐	เล่ม

☆☆☆

สถิติธรรมโสด

	เท็บ	ซีดี	เอ็มพี ๓	วีซีดี	ดีวีดี	
ผู้มาติดต่อ	๘๕	๑๕	๑๓	๓๓	๑๑	ราย
จำนวนที่ยืม	๑,๘๘๔	๓๓	๓๕	๑๑๓	๒๖	แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	๕	๕	๕	๔	๔	ราย
สื่อที่ออกใหม่	๔๘	๒	๑๔	-	-	แผ่น/ม้วน

พัสดุ

๒๒

ชิ้น

๕๕ ๕๕ ๕๕

ธรรมปฎิสัมพันธ์

จดหมายออก	๓	ฉบับ
-----------	---	------

๕๕ ๕๕ ๕๕

ใต้ร่มอโศก

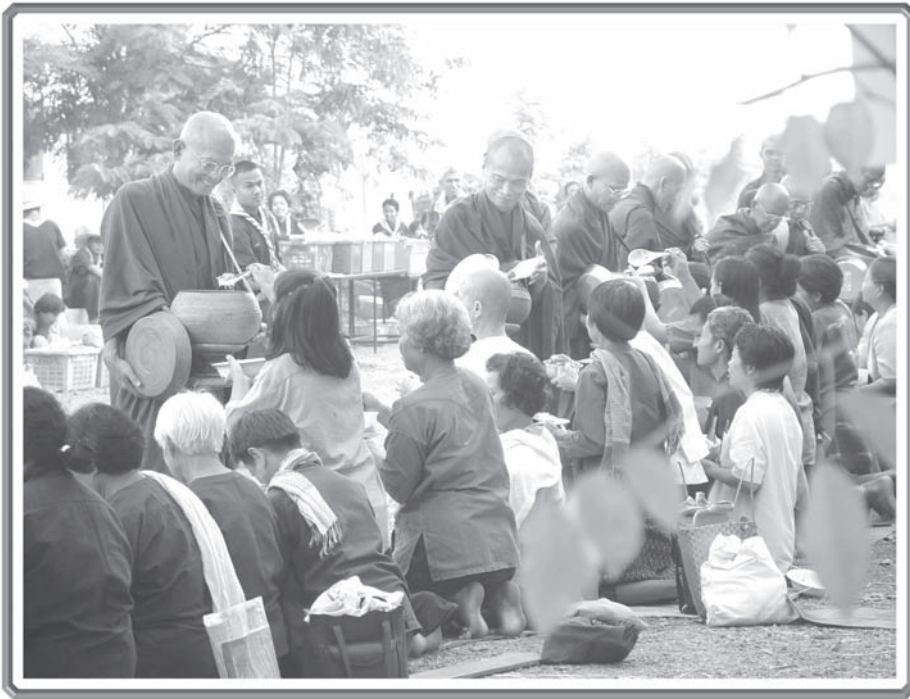
ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้กรรมฐาน
และแก้ปัญหาของนักปฏิบัติธรรม

สารอโศก ฉบับที่ ๘ ปีที่ ๒๕(๒๘)
ประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘

- ชีวิตของเราช่างมหัศจรรย์...ยิ่งใหญ่
พระพุทธรองค์ใดชื่นชม ยกย่อง...เสมอ ๆ
มหัศจรรย์จริงหนอ...
คนมัวเมาอยู่ในรูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส
กลับตั้งใจฟังทฤษฎีการเอาชนะ
เมื่อฟังแล้ว กลับนำไปปฏิบัติ
เมื่อปฏิบัติกลับได้ผล...ทีละน้อย ๆ
สามารถทำให้เกิดขึ้นได้ในตน
โอหนอ.....ปาฏิหาริย์มีจริง !
เพราะเหตุนี้ ก่อนจะทำอโศก
หมดกะจิตกะใจต่อผู้
ฟังสำเหนียก มิใช่ธรรมดา
ที่พระพุทธรองค์ทรงอุทาน
มหัศจรรย์จริงหนอ ถึง ๓ ครั้ง
พระพุทธรองค์ชมเรานะเนี่ย
อัจฉริยะ !.....อัจฉริยะ !.....อัจฉริยะ !

อโศก รำ ลึก '๕๘

นี่แหละพ่อท่าน

เรื่องที่ย้ายที่สุดในชีวิตของญาติธรรมชลอ บุญญโชติ คือ เรื่อง “จนพ่อท่าน”

คุณชลออายุมาก บอกจิ้งจก อย่าบอกใคร !

วันมหาปวารณาปี ๓๗ แถวบิณฑบาตยาวเหยียด พ่อท่านนำหน้า

คุณชลอเตรียมทองไว้ร่วมทำบุญยอดเจดีย์ที่สันตือโคก แต่ยังไม่เป็นเวลาถวาย จะถวายก็ใช้ที เพราะตัวเองผีเข้า จนไม่พูดกับพ่อท่านมา ๒ ปี

“พ่อท่านคะ ชลอเค้างอนพ่อท่านคะ พ่อท่านช่วยหน่อยซิคะ!” อ.ณัฐพร เพื่อนร่วมแก๊งค์ ชยมต้นงอนครั้งใหญ่

“อาตมาไม่ใช่พระเอกของคุณนะ จะทำก็ไปทำกับพระเอกที่อื่น!”

ท่ามกลางฝูงชนคับคั่ง คุณชลอบอกอายุที่สุด นับตั้งแต่วันนั้น ก็หายจนเป็นปลิดทิ้ง เมื่อเจอกระบวนท่าของจอมยุทธชวานจักตอก ! สาธุๆ จุ้ยๆ

การทำงานต้องปฏิบัติธรรมเป็น

สมณะลานบุญ “ถ้าเราได้ฝึกฝนจิตใจของเราดีแล้ว ปัญหา ก็จะลดน้อยลง และจบที่เรา ถ้าได้เริ่มต้นแก้ไขปัญหาด้วยตัวเองได้ ปัญหาคนอื่นก็จะแก้ไขได้ด้วยดี พยายามเอาปัญหามาทำให้เกิด **ปัญญา** เรามีผัสสะเกิดขึ้น เราก็ได้พัฒนาตัวเอง อย่าเพลินใจ อย่าท่างใจ ให้มีสติอยู่กับตัวพิจารณา

ทุกเรื่องอย่างมีสติ แล้วปัญญาจะเกิดขึ้นเอง”

(คัดจากสรุปรายงานการประชุม ชมร.สาขาเชียงใหม่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ ณ พุทธสถาน
ภูผาฟ้าหน้า ๑๖ ม.ค. ๒๕๕๗)

สาเหตุแห่งความเจ็บป่วย

จากญาติธรรมปณณธร วัฒนาคำรงกุล

“ปัจจุบันดิฉันป่วยเป็นโรคประจำตัวเรื้อรังมานาน ๑๐ ปี ได้กินยาของโรงพยาบาล ดียา
ฝรั่งที่เรียกว่าสเตียรอยด์ มีฤทธิ์กดภูมิคุ้มกันร่างกายในตัวมันนั่นเองแหละ ดิฉันเป็น SLE
โรคเดียวกับคุณพุ่มพวง ราชนิถุ์ทุกที่เสียชีวิตไปเรียบร้อยแล้ว แต่ดิฉันก็ได้ติดตามอ่านหนังสือและ
ปฏิบัติตามที่ได้อ่าน ขอขอบคุณที่ได้เจอ และรู้จักสันตโตโตก เป็นทั้งกำลังใจ เป็นที่พึ่งที่ได้
แนวทางปฏิบัติที่ดีคือ ๕ รับประทานผักมากๆ.....”

ความเจ็บป่วยหลายครั้งเป็นกรรมเก่า แต่อีกหลายครั้งมาจากกรรมใหม่ที่ตัวเองสร้าง

**เมื่อเอาแต่รักษาปลายเหตุ โดยไม่หันมา“ปรับวิธีคิด”(มโนกรรม) และเปลี่ยนพฤติกรรม
การกินอยู่หลับนอน (กายกรรม-วจีกรรม) ก็จะป่วยไม่มีหายขาด**

อาหารที่สะสมสารพิษมากมาย(ซึ่อกิน) การขาดการออกกำลังกาย การผิดศีลปาณาติบาต
(อดีต-ปัจจุบัน)

หลายเหตุปัจจัย ทำให้มนุษยชาติรำรวยความป่วยไข้

อย่างไรก็ตาม ฝึกให้อภัย ไม่ถือสา จะช่วยแก้ไขได้เยอะ และทางการแพทย์ค้นพบว่า
การสวดมนต์ สามารถรักษาโรคภัยไข้เจ็บให้หายเร็วกว่าปกติหลายเท่าตัว! จุ๊ยๆ

แนวปฏิบัติแห่งชีวิต

ญาติธรรมอภิสิทธิ์ แก้วคำสอน (อ.วาริชภูมิ จ.สกลนคร) สรุปลักษณะปฏิบัติตนของตัวเองดังนี้
“รักษาศีล มีสมาธิ เกิดปัญญา ลดละเลิกอบายมุข ทำกิจกรรมแบบธรรมชาติปลอดสารพิษ
กินอาหารมังสวิรัตเพื่อสุขภาพ”

จึงจากเพิ่มอีก ๓ ตัว คือ ๑. การตั้งตบะ ๒. การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม ๓. ทำตัวให้มี
ประโยชน์ต่อผู้อื่นเสมอๆ จุ๋ยๆ

วิธีเขียนบันทึก

“ดี ๔ ครั้ง จะตื่นเขียนบันทึก”

“จะเขียนบันทึกเมื่อว่าง”

“หลังอาหารกลางวันจะเขียน”

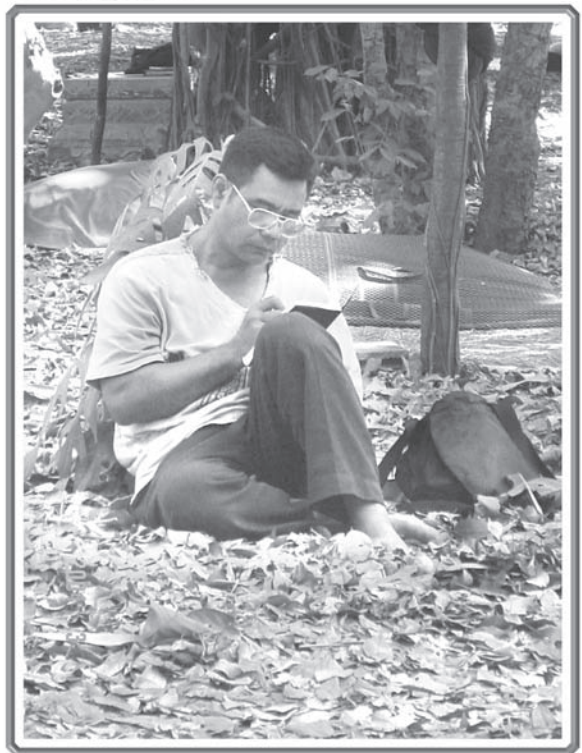
ถามว่า การเขียนบันทึกที่ดีที่สุด ควร
เป็นช่วงไหน คำตอบก็คือ **เขียนก่อนนอน**
เพราะเป็นการปิดบัญชีประจำวัน

ไม่ควรเขียนเมื่อว่าง เพราะจะสะเปะ
สะปะ

เขียนระยะแรก ลองหัดเล่าเรื่องใน
แต่ละวัน ถือว่า “ฝึกทักษะการเล่าเรื่อง”

เขียนระยะต่อไป อาจเขียนเชิง “พื
ศสอนน้อง” ซึ่งนี่เริ่มมีธรรมวิจย

ใครสนใจขั้นต่อไป จดหมายถามมา
จุ๋ยๆ

กึ่งคำได้ทอง

“การพั่นทุกชนิดเลิกหมดแล้วครับ สุรายาสูบก็เลิกเหมือนกัน
สร้อยทองที่สมณะท่านหักท้วง ผมถอดเก็บแล้วครับ.....” ญาติธรรม กทม. รายงานผ่าน
สมณะ....สาธุ!

“สักกายทิฎฐิ” ความเห็นว่าวัฏฏชาของสารพัดที่ชีวิตต้องการ ต้องมี ต้องเป็น เราจะเริ่มตัดทอนลงไป

เริ่มตั้งแต่สิ่งหายากๆใหญ่ๆ

อโศกพาท่าก่อนอื่นคือ การเลิกเบียดเบียนด้วยมังสวิรัต ที่จริงการแต่งเครื่องประดับก็ยังเบียดเบียนอยู่ ยิ่งแบ่งเป็น ๒ ระดับ คือ แต่งเอาสวย กับแต่งเอารวย

“เอาสวย” จะเน้นสีสรร

“เอารวย” จะเน้นราคา

อโศกพาจนเป็นฐานแรก แล้วค่อยพามอซอ ใครอยู่ฐานไหน ลองให้คะแนนตัวเอง จุ๊ๆ

อโศกลีลา

– ทำตัวแบบเรียบง่าย ไม่เดือดร้อนตัวเองและผู้อื่น

– แต่งตัวแบบสมณะ (ม่อซ่อม)

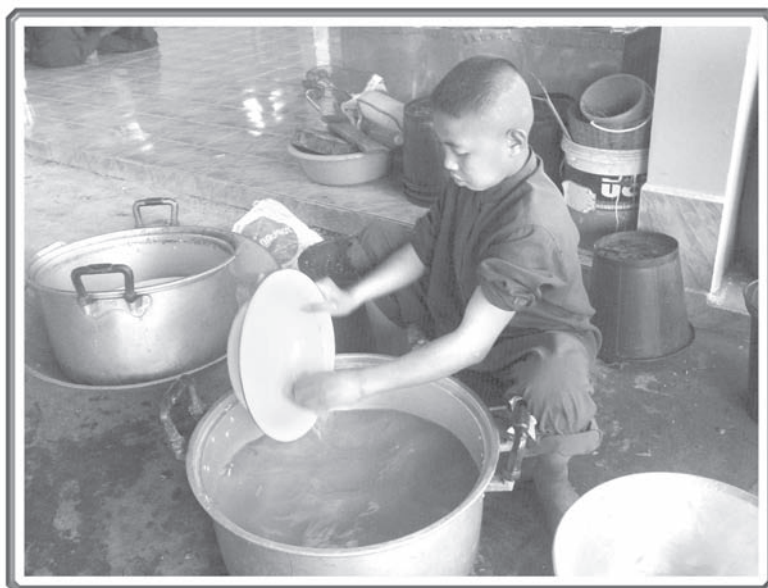
– ใช้เงินประหยัดขึ้น

– ปรารถนาความเพียร พยายามทำงานให้มาก กินน้อย นอนพอดี

– ระวังอารมณ์โกรธ ทำใจให้วางในคำพูดนิทา ส่อเสียดคนอื่น พิจารณาคำพูด และวาจาของตัวเอง.....”

ความดีต้องมีรูปแบบ การปฏิบัติธรรมต้องมีกายสักขี ญาติธรรมผองพุทธ พวงจันทร์ (อ.เมือง จ.ตาก) มีการลีลาการดำรงชีวิตแบบชาวพุทธในหลายๆด้าน จึงนำมาเล่าสู่กันฟัง

แต่โดยสรุปก็คือ จัดการของกู แล้วก็มาตัวกู นั้นเอง จุ๊ๆ

ทิศทางของชาวอโศกกับผู้นำ

อโศกจะไปทางไหน มีนโยบายในเรื่องนี้อย่างไร ย่อมขึ้นกับผู้นำ ลองอ่านเรื่องของญาติธรรม พรราชา กุลมาตย์

“ได้อ่านพ่อท่านวิจารณ์การทำงานของศิษย์ระดับแกนนำว่า “ผลงาน หลงเงิน” รู้สึกเหมือนโดนฟ้าผ่าเปรี้ยงลงกลางกลาง เพราะเข้าใจมาโดยตลอดว่า ลักษณะการดังกล่าวนั้น เป็นกระแสหลักของอโศกยุคโพสโมเดิร์น

นอกจากนี้ ยังแปลกใจอย่างยิ่งว่า อโศกเป็นพุทธนอกกระแสหลักของสังคมไทย แทนที่จะร่วมมือประสานกับกลุ่มองค์กรอิสระจากอำนาจรัฐด้วยกัน กลับเข้าร่วมงานทำตามนโยบายของรัฐ ทั้งๆ ที่อโศกชูธงบุญนิยม แต่รัฐเป็นทุนนิยม โดยเฉพาะรัฐบาลทักษิณ เป็นทุนนิยมเอื้ออาธรรม กระตุ้นบริโศกนิยมสุดขีด

แม้พุทธธรรมเป็นอภิปรัชญา ไม่จำกัดด้วยห้วงเวลา แต่การตีความให้สอดคล้องกับบริบทสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทุกวันนี้ ต้องใช้ความรู้สติปัญญาและจินตนาการอย่างสูง เพื่อเข้าใจระบบทุนนิยมที่ครอบงำสังคมให้ลึกซึ้ง อันจะนำไปสู่การรู้เท่าทัน วางบทบาทตนให้ถูกต้อง ไม่กลายเป็นเครื่องมือรับใช้รัฐ เอารัดเอาเปรียบประชาชน

ผมเป็น **NGI-non government individual** ทำสวนธรรมชาติแบบเล็กงดงาม **Small is beautiful** จึงอยู่ในขอบของอโศก ร่วมงานแบบแสงจตุรร่วม สวงจตุรต่าง

เชื่อมั่นว่า อีกไม่นานอโศกคงมีการปรับกระบวนทัศน์(paradigm)กันใหม่ เพื่อบรรลุสังคมอุดมการณ์.....”

มีบางคนเห็นพ่อท่านเปลี่ยนวิธีการในหลายๆเรื่อง ก็ทำใจไม่ได้ สุดท้ายก็ต้องหลีกเลี่ยงญาติธรรมบางคนเขาเชื่อมั่นตัวเองสูงมาก มีความคิดเป็นนักบริหาร ที่เลื่อมศรัทธาเลยก็มี จุ้ยๆๆ

แนวทางการสู้เนื้อในอโศก

“ผมได้เข้าอบรม ณ ลังฆสถานทักษิณอโศก ๒ ครั้ง ในปี ๒๕๔๗ เกิดศรัทธา และมองเห็นว่าตรงจุดนี้แหละที่เราต้องแสวงหา และพยายามปฏิบัติตนให้เป็นชาวพุทธที่ดีมาโดยตลอด และหลังจากกลับจากทักษิณอโศกแล้ว หากมีกิจกรรมใดของชาวอโศกจะไปร่วมทุกครั้งหากทราบ และไม่ติดภาระราชการ.....”

ปลอบ สุวรรณรัตน์ (อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช) เป็นญาติธรรมหน้าใหม่ แต่ก็พยายามใกล้ชิดชาวอโศกเสมอๆ ถือเป็นสิ่งที่ “ใช่เลย”

อยู่กับหมู่กลุ่ม นอกจากจะได้กำลังใจ ยังได้ขัดเกลาซึ่งกันและกัน และเกิดปัญญาใน

การปฏิบัติต่อไป

นี้แหละความสำคัญของ “มิตรดี สหายดี เป็นทั้งหมดของพรหมจรรย์” จุ๊ๆ

รายงานจากสนามรบ

จากญาติธรรม ภมร เล้าสติย

“การปฏิบัติธรรมยังอยู่ในฐานเดิมศีล ๕ มังสวิรัตย์ยังทำได้เป็นปกติอยู่ จะเลื่อนขั้นศีล ๘ ยังทำไม่ได้ ได้สมาทานศีล ๘ ในวันพระ และก็มีตกหล่นบ้างในชัฏกาลโภชนา แต่จะพยายามทำให้บริสุทธิ์ให้ได้.....”

นักปฏิบัติธรรมต้องมีลูกเล่น โดยการฝึกโน่น ฝึกนี้ ก็จะทำให้การปฏิบัติธรรมตื่นตัวเสมอ อย่ปฏิบัติแบบเรื่อยๆ เดี่ยวจะเฉื่อยจนเซย ! จุ๊ๆ

ปฏิบัติธรรมไม่มีตบะ เหมือนพระไม่ได้จิ๋ว

ชมรมตบะहरราชววันนี้ ขอคัดตบะเก่าๆเล่าสู่กันฟัง

คุณภุษา : จะสวดมนต์ทำวัตรเย็นทุกคืนก่อนนอน และกินอาหารมื่อเดียวทุกวันพระ

คุณสมศรี : จะไม่กินไข่

คุณกาญจนา : จะกินอาหารมังสวิรัตบริสุทธิ์ และจะสังวรศีลข้อ ๔

คุณผ่องศรี : จะมาวัดทุกวันอาทิตย์

คุณสุภาณี : ไม่ดื่มหม ไม่กินไข่ ถือศีล ๘ กินมื่อเดียว สัปดาห์ละ ๒ วัน

คุณละเมียด : จะรักษาศีลข้อที่ ๔ ให้ดียิ่งขึ้น

คุณพยัพ : ออกก้าลังกายทุกวันๆละ ๕ นาที

คติประจำเดือนนี้

พ่ายกิเลสพันครึ่ง II ต่ยังมีมันลืออยู่

โปรดจงรู้ นั่นคือ ผู้ชนะ II

เมื่อข้าพเจ้าอายุราว ๓ ขวบ อยู่บ้านหลังเล็กๆ มี ๓ ชีวิต คือ พ่อ แม่ และข้าพเจ้า
เช้าวันหนึ่งพ่อพูดกับแม่ว่า “แม่(หมายถึงแม่ของ
ข้าพเจ้า) เรามีเงินเหลืออยู่เท่าไร”

“มีแค่ ๕ บาท”

“เราน่าจะซื้อผ้าห่มนอนให้พ่อสักผืน(หมายถึงพ่อตา)

เห็นผ้าห่มของพ่อแล้วนำส่งสาร ปะทับกันหนาหลายเลย จะซักก็
ไม่ได้ เพราะเย็บทับกันหลายชั้น”

“เอ้า ไปซื้อให้พ่อห่มซิ” พลังก็ส่งธนบัตรใบละ ๕
บาทให้

เรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อประมาณ ๗๗ ปีมาแล้ว พ่อชวน

ข้าพเจ้าลงเรือมาดล่ำเล็กไปร้านค้า ซื้อผ้าห่มนอนผืนหนึ่ง ราคาสองบาทห้าสิบสตางค์

ข้าพเจ้าเป็นคนอุ่มผ้าห่มมา พ่อพายเรือจนถึงบ้านของพ่อแก่(ตา) แล้วให้ข้าพเจ้าเอาขึ้นไป
บนบ้านส่งให้ พ่อเฒ่าก็รับแล้วถามว่า “เอามาให้ใคร”

ข้าพเจ้าบอกว่า “พ่อผมซื้อมาให้พ่อแก่”

ท่านดีอกดีใจมาก **นี่คือครั้งแรกที่เห็นพ่อแม่ของข้าพเจ้ามีความกตัญญูต่อพ่อแก่ ข้าพเจ้า
จดจำไว้ในใจเสมอจนบัดนี้**

ต่อมาทุกวันพระที่แม่ทำกับข้าว และขนมเสร็จ ก่อนจะไปวัดแม่
จะลงเรือล่ำเล็ก **เอากับข้าว ขนมที่ทำด้วยมือเอง นำไปส่งให้พ่อแก่**

ทุกวันพระ ซึ่งสมัยก่อนถ้าจะได้กินขนมสักครั้ง ต้องรอถึงวันพระ

เพราะความยากจนนั่นเอง อย่างนี้แม่ทำประจำ ทำให้ข้าพเจ้าจดจำไว้

จนข้าพเจ้าอายุย่างเข้า ๘ ขวบ แม่ป่วยหนัก พ่อบอกให้

ไปขอยามาจากวัดหนึ่ง ซึ่งไกลจากบ้านประมาณ ๔ กิโลเมตร **ข้าพเจ้า**

ไม่เคยไปเลย แต่จำใจต้องเดินไปเพราะรักแม่ และพ่อบอกว่าให้ถาม

หาหลวงพ่อโรย พอเข้าไปในวัด ก็ตามหาหลวงพ่อโรย มีเด็กวัดช่วย

แนะนำทางให้ ข้าพเจ้าจึงไปกราบท่าน แล้วบอกว่า “แม่เจ็บในท้อง

มาก พ่อใช้ให้มาหาหลวงพ่อ”

ท่านนั่งอึ้งครู่หนึ่ง แล้วถามว่า “มีงลูกใคร”

“พ่อผมซื้อตำ”

ท่านจึงพยักหน้า แล้วเรียกสามเณรรูปหนึ่ง บอกชื่อยาให้

สามเณรจัดให้ ครูเดียวก็เสร็จ แต่ยังขาดเกมกระดาน ท่านบอกว่า “มึงไปขอที่บ้านนายนวน นางริน”
ข้าพเจ้าต้องเดินไปอีกประมาณ ๑ กิโลเมตร จึงได้ยามาครบ ต้มให้แม่มกิน
วันนั้นเลยไม่ได้ไปโรงเรียน แต่ก็ช่วยให้แม่หายป่วยได้

ครั้นต่อมาข้าพเจ้าอายุประมาณ ๑๘ ปี ก็เข้าไปนอนในวัดบ่อยๆ เขาพูดกันว่า “ต้องบวช
โปรดพ่อแม่”

แต่ข้าพเจ้าไม่เชื่อ จึงมานั่งคิดว่า “ถ้าไม่บวช จะโปรดพ่อแม่ได้หรือไม่ คำว่าโปรดต้อง
ช่วยพ่อแม่ให้พ้นทุกข์สิ”

มาคิดได้อีกว่า “๑. ต้องช่วยงานบ้านทุกอย่าง ๒. พ่อแม่เจ็บไข้ต้องรักษาให้ดีที่สุด ๓. หาเงิน

นอกบ้านมาเลี้ยงครอบครัว ๔. เมื่อมีครอบครัวแล้วต้องไม่ทิ้งพ่อแม่ ๕. มีอาหารผลไม้แปลกๆ จะ
ต้องหาซื้อให้พ่อแม่กิน ๖. ถ้ามีเมียแล้ว ถ้าเมียไม่รักพ่อแม่ ต้องทิ้งเมีย ๗. จะไม่ทำให้พ่อแม่เป็นทุกข์
ในทางที่ผิดศีลธรรม”

ในที่สุดข้าพเจ้าก็ทำได้ เมียที่ได้นั้นเขามีแรงกตัญญูสูงมาก จึงหมดปัญหาเรื่องนี้ เมื่อมีลูก
ก็สอนลูกให้รักบรรพบุรุษให้มาก

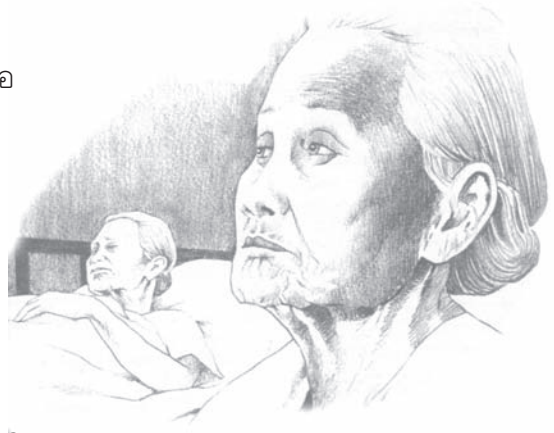
ข้าพเจ้ามีลูก ๖ คน แต่อยู่ในครอบครัวของพ่อตา แม่ยาย ฐานะกินอยู่ลำบากมาก ลูก ๔
คนแรกไม่ได้เรียนหนังสือ เพราะยากจน ๒ คนปลายแถวได้เรียนเล็กน้อย แต่ย้ำสอนลูกเรื่องแรง
กตัญญูเป็นหลัก ต้องส่งลูกให้ไปทำงาน ช่างทำทองรูปพรรณ ช่างฝังเพชร ช่างเลี่ยนอก

พอลูกแะมาบ้าน ให้กินข้าวเสร็จก็บอกลูกว่า “จงไปเยี่ยมมปู่ย่า เอาของที่ฝากพ่อแม่ไปให้
ท่านนะ และเงินบ้าง ตามมีตามได้”

เรื่องนี้ทำประจำทุกครั้งทีลูกกลับบ้าน อยู่ที่บ้านพ่อตา แม่ยาย ก็เลี้ยงดูท่านเป็นอย่างดี
จนกระทั่งท่านตายจากไปหมด ไม่เคยมีปากเสียงกันเลย พ่อตาและแม่ยายรักข้าพเจ้ามาก

อยู่ต่อมาข้าพเจ้าอายุ ๖๕ ปี ลูกชายคนที่สอง ได้ไปปลูกบ้านให้หลังหนึ่ง กว้าง ๖ เมตร
ยาว ๑๑ เมตรครึ่ง สองชั้น กั้นมุ้งลวดทั้งชั้นล่าง ชั้นบนมีโซฟา ๒ ชุด เครื่องใช้ครบครัน แล้ว

ลูกสะใภ้ได้เขียนจดหมายไปว่า “บ้านหลังนี้ลูกปลูกให้พ่อแม่ให้พ่อแม่มารับโอนกรรมสิทธิ์ได้แล้ว” แต่ข้าพเจ้าไม่เชื่อ พอถึงปีใหม่ข้าพเจ้ามากรุงเทพฯ ลูกสะใภ้เรียกเข้าไปในห้อง เขาบอกว่า “บ้านหลังนี้ลูกยกให้พ่อ”

ข้าพเจ้าจึงออกไปหมด ข้าพเจ้าถามว่า “สิ้นเงินเท่าไร”

ลูกชายตอบว่า “๑ ล้านกว่าๆ ค่าแรงนั้น ๑ แสน ๒ หมื่น” ลูกชายปลูกไว้คู่กับบ้านของพวกเขา ระหว่างบ้านทำบ่อเก็บน้ำฝนจุประมาณ ๒๐ ลูกบาศก์เมตร

ตั้งแต่นั้นมา ลูกทุกคนส่งเงินไปให้ใช้จ่ายไม่ขาดเลย จนเหลือใช้จ่าย ได้ทำบุญให้ทาน แม้ใครตกทุกข์ได้ยากก็ช่วยเหลือตามฐานะที่จะช่วยได้ มีความสุขกายสบายใจตลอด แล้วลูกๆทุกคนก็รักใคร่กันดี ช่วยเหลือเจือจานกันดี

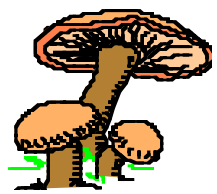
พอถึงธันวาคมปี พ.ศ.๒๕๔๖ ลูกที่อยู่กรุงเทพฯ ๓ คน เารถไปรับมาอยู่ที่กรุงเทพฯ พออายุมาก ก็ต้องเข้าโรงพยาบาลบ่อย เพราะผู้เขียนเองอายุ ๗๙ ปีแล้ว แม่บ้านอายุ ๗๖ ปี ถึงเวลาจะต้องซ่อมแซมกันเรื่อยๆแล้ว แต่ลูกที่อยู่กรุงเทพฯ ๓ คน ที่ชลบุรี ๑ คน ช่วยดูแลเป็นอย่างดี เงินทองสมบูรณ์ กินอยู่หลับนอนสบาย

ข้าพเจ้าเองลดละเลิกอบายมุขตั้งแต่ปี ๒๕๒๗ เริ่มกินมังสวิรัตตั้งแต่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๒๗ จนถึงบัดนี้

บ้านที่ลูกสร้างให้ และความกตัญญูของพวกเขา นี้คือ “ผลกรรมดี” ซึ่งคนสมัยนี้ไม่ค่อยสนใจต่อพ่อแม่ เพราะพ่อแม่ไม่ทำให้ลูกเห็นเป็นตัวอย่างที่ดี และเห็นห่างต่อศีลธรรม ส่วนอุดมคติของข้าพเจ้านั้น จะพยายามปฏิบัติธรรมให้ถึงที่สุด แม้อยู่ในคราบของฆราวาส

นายเจิม ศรีสุวรรณ

จำเป็นไหม?

โทรศัพท์มือถือยังเป็นอุปกรณ์ยอดฮิตในยุคสมัยที่มีความเปลี่ยนแปลงสูง ผู้คนนิยมใช้โดยไม่เคยคิดเลยว่า จะมีภัยอันตรายและผลข้างเคียงระยะยาวประการใด หลายคนอาจทราบอยู่บ้างว่ามีผลเสียต่อสุขภาพบ้างแล้วก็ตาม ด้วยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารที่ได้ตั้งใจนึก จึงยอมเสี่ยง

สถานพยาบาลหลายแห่งได้ตีตประกาศไม่ให้ใช้โทรศัพท์มือถือในแต่ละบริเวณที่มีเครื่องมือแพทย์ เพราะคลื่นอาจรบกวนอุปกรณ์เหล่านั้นจนเกิดความเสียหายได้

เร็วๆนี้ทราบข่าวว่าเด็กในต่างประเทศอายุแค่สิบกว่าขวบใช้โทรศัพท์มือถือในการส่งเอสเอ็มเอสพิมพ์ข้อมูลวันละหลายร้อยประโยค จนเกิดอาการนิ้วและข้อมืออักเสบ แพทย์สั่งพักการใช้งานอย่างเด็ดขาด มิเช่นนั้นไม่หาย ทั้งนี้เพราะเป็นพิมพ์บนโทรศัพท์มือถือที่เล็กมาก ไม่เป็นผลดีต่อสุขภาพนี้

หลายคนจำเป็นต้องใช้โทรศัพท์มือถือ จนรู้สึกอาการร้อนที่บริเวณหู อันอาจมีผลต่อสุขภาพด้านสมอง **นายแพทย์दनัยพันธ์ อัครสกุล** ผู้เชี่ยวชาญระบบขับถ่ายแห่งโรงพยาบาลราชวิถี แนะนำไม่ควรใช้โทรศัพท์มือถือนานเกินกว่า ๓๐ นาที และสลับฟังจากหูซ้ายไปหูขวาในขณะที่พูดคุย หากหาหูฟังและอุปกรณ์ป้องกันคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าอย่างเหมาะสมเป็นทางที่ดี แม้การพกพาที่มีผลต่อสุขภาพในส่วนนั้น เช่น สุขภาพบุรุษมักนิยมเหน็บไว้กระเป๋าลังของกางเกงหรือเหน็บไว้ที่เอวนานๆ ซึ่งอาจเป็นหมันได้ หรือสุขภาพสตรีบางคนเหน็บเก็บไว้ที่กระเป๋าลือด้านบน มีผลต่อการเป็นมะเร็งทรวงอก ดังนั้นเป็นต้น

ค่าใช้จ่ายเมื่อเทียบกับการใช้โทรศัพท์ของ
ทศท. ไม่ถูกเลย แต่เพื่อแลกกับความสะดวกใน
กรณีจำเป็นก็ถือว่าคุ้ม แต่ทุกวันนี้วัยรุ่นส่วนใหญ่
มีโทรศัพท์มือถือและใช้กันเป็นว่าเล่น หลายครั้งไม่
ได้มีความจำเป็น แต่เพราะเคยชินและดูเป็นของโก้

การรับอย่างเดียว แต่

กลับอำนวยความสะดวก

ความสะดวก

หลายๆ อย่าง

เช่น การส่งข้อความเอสเอ็มเอส หลายรุ่นที่ผลิตออกมา
สามารถถ่ายภาพได้ หรือแม้แต่เล่นเน็ตบนโทรศัพท์มือถือก็ตาม
สิ่งเหล่านี้ล้วนล่อใจให้ผู้บริโภคหาซื้อมาใช้

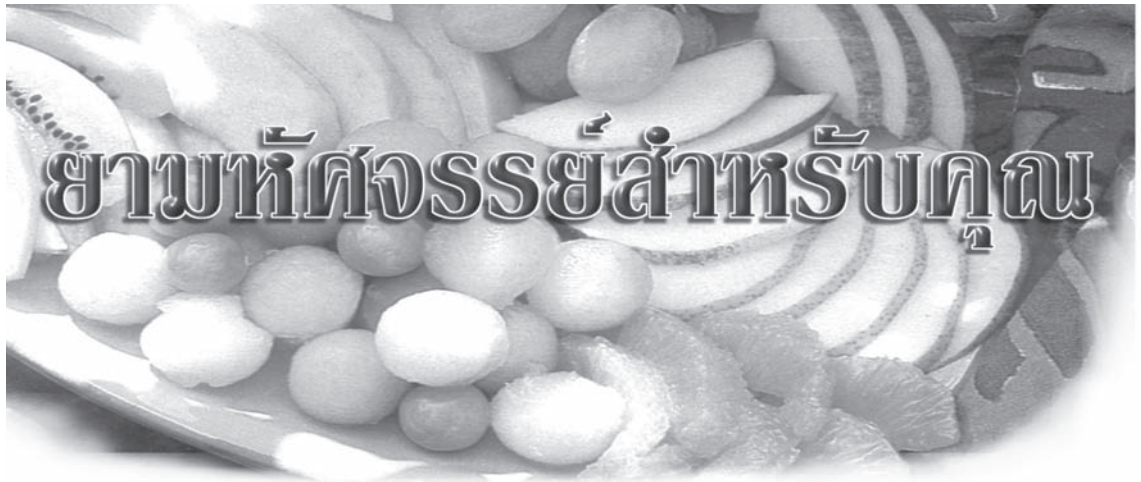
โดยความเห็นของผู้เขียน หากสามารถนำวิทยาการ
ทันโลกมาใช้ในสิ่งที่จำเป็น นับว่าก่อเกิดประโยชน์อย่างสูงทั้ง
รวดเร็วและแม่นยำ เช่น ผู้ทำงานด้านสื่อสารมวลชน ผู้
ประกอบธุรกิจหรือประชาชนธรรมดาที่มีความจำเป็นในการติดต่อ

มีใช้ช่วยรุ่นที่มีไว้เพื่อเล่นเกม หรือจีบสาวจีบหนุ่ม แม้แต่การโทรเข้าใน
รายการต่างๆ โดยเฉพาะการส่งเอสเอ็มเอส ซึ่งแต่ละรายการมีผลประโยชน์ทางธุรกิจ ทำให้สูญเสียด
เงิน ทั้งที่ตนเองยังหาเงินไม่ได้

จึงขอให้ตระหนักในเรื่อง
เหล่านี้ ทางที่ดีพ่อแม่ผู้ปกครอง
ไม่ควรตามใจเด็กในวัยปกครอง
ของท่านให้มีโทรศัพท์มือถือใช้กัน
เกร่อ เช่นทุกวันนี้

หากท่านผู้ใดมีประสบการณ์จริงจากชีวิต สามารถส่งมาช่วยคอมเมนต์นี้ หรือส่งมาทาง e-mail ข้างต้นได้

ยามหัดจรรยาสำหรับคุณ

อาหารบางอย่างอาจจะเป็นเมนูของเราอยู่แล้วที่เป็นงา เพียงแต่เราไม่รู้ว่าเป็นสิ่งที่เรารับประทานเข้าไปช่วงป้องกันให้เรารองห่างจากโรคอะไรบ้าง

จีน ดอนฉิน นักเทคนิคการแพทย์ ได้รวบรวมสรรพคุณของพืชผักช่วงรักษาโรค โดยกล่าวถึงสรรพคุณของพืชผักแต่ละชนิดว่ามีคุณประโยชน์ต่อการรักษาได้อย่างไรดังนี้

๑. **แพ้ละออง** เป็นทั้งแพ้ฝุ่นและแพ้เกสรดอกไม้ ให้กิน **โยเกิร์ตหรือนมเปรี้ยว**

๒. **โรคหัวใจ ตึ่มซาเขียว** เป็นประจำ สารในซาเขียวช่วยป้องกันไม่ให้ไขมันไปจับตัวตามผนังหลอดเลือด

๓. **โรคนอนไม่หลับ ตึ่มน้ำผึ้ง** เป็นประจำ สารในน้ำผึ้งมีฤทธิ์เป็นยากล่อมประสาท ทำให้นอนหลับฝันดี

๔. **โรคหืดหอบ กินหอม ต้นหอม หรือ หัวหอม** ก็ได้มีตัวยาทำให้หลอดลมปลอดโปร่ง

๕. **ท้องผูก ท้องอืด** ให้กินกล้วยหรือ **ขิง** กล้วยทำให้ไม่ท้องผูก ขิงทำให้อาการคลื่นไส้ในตอนเช้าหายไป

๖. **โรคหูดหงิด ฟุงช่าน** โดยเฉพาะเกิดในผู้หญิงสูงอายุด้วย ให้กิน **ข้าวโพด** ช่วยบรรเทาอาการเครียด วิตามิน

กั่วงวลและความคิดสับสนได้

๗. **โรคกระดูกพรุน** ทั้งกระดูกเปราะและแตกง่าย แก้ไขได้โดยให้กิน **สับปะรด** ซึ่งมีสารแมงกานีสอยู่มาก ช่วยให้การกระดูกแข็งแรงได้

๘. **เป็นหวัด กินกระเทียม** ทำให้จมูกโปร่ง สมองโล่ง กระเทียมช่วยลดไขมันในเลือดได้อีกด้วย

๙. **ไอ จาม กินพริกแดง** สารที่นำมาทำยาแก้ไอนั้นสกัดมาจากพริกแดง

๑๐. **มะเร็งเต้านม กิน ข้าวสาลี รำข้าว และกะหล่ำปลี** จะช่วยป้องกันได้ดี โดยเฉพาะ รำข้าว และกะหล่ำปลี ช่วยเสริมร่างกายผลิตฮอร์โมนเพศหญิง เอสโตรเจนได้ในปริมาณที่เหมาะสม

ข้อสำคัญ อย่ากินไก่ เพราะใช้ฮอร์โมนเอสโตรเจนในการเร่งการเจริญเติบโต

๑๑. มะเร็งปอด กินส้มและผักใบเขียว มีวิตามินเออยู่มาก จะช่วยป้องกันการก่อพิษของสารเบต้าแคโรทีน

๑๒. แผลในกระเพาะอาหาร กินกะหล่ำปลี ซึ่งมีสารเคมีช่วยทำให้แผลเรื้อรังในกระเพาะอาหารและลำไส้เล็กหายขาดได้

๑๓. โรคท้องร่วง กินแอปเปิ้ลสดทั้งเปลือก ช่วยให้อาการปั่นป่วนในท้องเมื่อเชื้อโรคบิดเล่นงานทุกลาง

๑๔. เส้นเลือดตีบ กินผลโอวาโคโดแก่ได้ เพราะไขมันดี“โมโรอันแซตเทอเรต” ที่มีอยู่ในผลไม้ชนิดนี้ ทำลายไขมันเลว “คอเลสเตอรอล” ได้

๑๕. ความดันโลหิตสูง กินผลโอลีฟ(มะกอก)และผักขึ้นฉ่าย พี่ชั่ง ๒ ชนิดนี้ มีสารเคมีทำให้ระดับความดันเลือดลดลง

๑๖. น้ำตาลในเลือดไม่สมดุล กินผักบร็อกโคลี่และถั่วลิสง ซึ่งมีอินซูลิน ทำให้น้ำตาลในเลือดสมดุลได้

พืชสมุนไพรนับว่าเป็นความภาคภูมิใจของคนไทย และเป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน ที่เราจะต้องรู้จักอนุรักษ์และหวงแหนไว้เป็นมรดกของลูกหลาน ควรช่วยกันป้องกันไม่ให้ตกอยู่ในมือชาวต่างชาติที่จะเอาผลประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติของเราไปเป็นของตน

(จาก น.ส.พ.คมชัดลึก ๙ ส.ค.'๕๖)

ปุ่มกดเอทีเอ็ม แหล่งเพาะเชื้อ

เรามักได้รับการบอกกล่าวว่า กระบอกหูโทรศัพท์ โถส้วมชักโครก ลูกบิดประตูในห้องน้ำ เป็นแหล่งรวมของการนั่ง การจับ การสัมผัสจากผู้คนมากมาย จนเป็นแหล่งรวมของเชื้อโรคสารพัด แต่จะรู้เพิ่มอีกสักนิดว่า ... แป้นหรือปุ่มกดเอทีเอ็ม(ที่กดให้คายเงินของเรา) ออกมานี้แหละ แหล่งรวมเชื้อร้ายไม่น้อยกว่าที่ไหนๆ อ้อ....เขาให้เพิ่ม “ปุ่มกดในลิฟต์” ลงไปด้วย

แต่ปรากฏว่าการศึกษาและสำรวจของนักสาธารณสุข และแพทย์ ก็ได้พบตัวอย่างพื้นที่ที่สกปรก มีเชื้อโรคมกมายนั่นคือ ตู้เอทีเอ็ม กระบอกหูโทรศัพท์ ปุ่มกดในลิฟต์ และอุปกรณ์ในสนามเด็กเล่น ซึ่งถูกคนไม่รู้วาท่าไหร่จับต้อง.... แล้วยังแถมทำยให้ด้วยว่า บนโต๊ะทำงาน แป้นพิมพ์(คีย์บอร์ด) กับราวบันไดเลื่อน เชื้อก็ยุบยับ ให้ต้องระวังเช่นกัน

มติชน ๑๐ พ.ย. ๒๕๔๗

ดิฉันเองเป็นคนประเภทที่ไม่ค่อยชอบอ่านหนังสือ หนังสือเล่มใดถ้าไม่ชอบหรือไม่สนใจจริงๆ ยากที่จะซื้อมาอ่าน หนังสือเรื่อง “ตี๋มปีสสาวะรักษาโรค” ของนายแพทย์เรียวอิจิ นากาโอะ ซึ่งแปลโดย นพ.นพรัตน์ วโนทยาพิทักษ์ ดิฉันซื้อมาอ่านแล้วประทับใจและเก็บไว้อย่างดี แต่ตอนนี้มีผู้ขอยืมไปหลายปีแล้วก็ยังไม่คืน ฉบับนี้จึงได้นำการสัมภาษณ์นายแพทย์นพรัตน์ วโนทยาพิทักษ์ จากหนังสือ “สิ่งมหัศจรรย์แห่งยุคสมัย” “จี” มานำเสนอค่ะ

สัมภาษณ์ นายแพทย์ นพรัตน์ วโนทยาพิทักษ์

? คุณหมอมาแปลหนังสือเล่มนี้ได้ยังไงคะ

+ คือเพื่อนผมที่เป็นชาวญี่ปุ่นคนหนึ่งเค้าเอามาให้แปล เพราะว่าเรื่องที่แปลนี้จะมีคำศัพท์ทางการแพทย์มาก ซึ่งนักแปลคนอื่นทั่วๆไปเค้าจะไม่เข้าใจ เพื่อนคนนี้ก็เลยติดต่อมาทางผม เค้ามาบอกว่า หมอช่วยแปลให้หน่อยสิ หนังสือเล่มนี้มันเป็นตำราแพทย์ มันเป็นเรื่องของวิทยาศาสตร์ พวกคนแปลคนอื่นเค้าจะแปลไม่ได้

? ทำไมเค้าต้องการแปลหนังสือเล่มนี้ล่ะคะ

+ คือเพื่อนผมคนนี้นะ เค้าเป็นชาวญี่ปุ่นแล้วพอตีเค้ารู้จักกับอาจารย์เรียวอิจิ นากาโอะ

เค้าก็เลยจะเชิญอาจารย์มาพูดเรื่องจีนี่ที่เมืองไทยแล้วเค้าก็อยากให้มีคนได้รู้ข้อมูลก่อน ก็เลยต้องแปลตำราของอาจารย์เป็นภาษาไทย เพื่อให้คนไทยได้อ่าน ก่อนที่เค้าจะเข้ามาบรรยาย

? คุณหมอเรียนจบจากที่ไหนคะ

+ ผมจบจากคณะแพทยศาสตร์มหาวิทาลัยชิบะ ประเทศญี่ปุ่น ผมจบทางด้านศัลยกรรมเกี่ยวกับกระเพาะ ศัลยกรรมช่องท้อง จบแล้วก็ทำงานอยู่ที่ญี่ปุ่นได้ ๑๐ ปี ถึงกลับมาอยู่เมืองไทย

? กลับมาเมืองไทย แล้วยังเป็นหมอรักษาคนไข้อยู่หรือเปล่าคะ

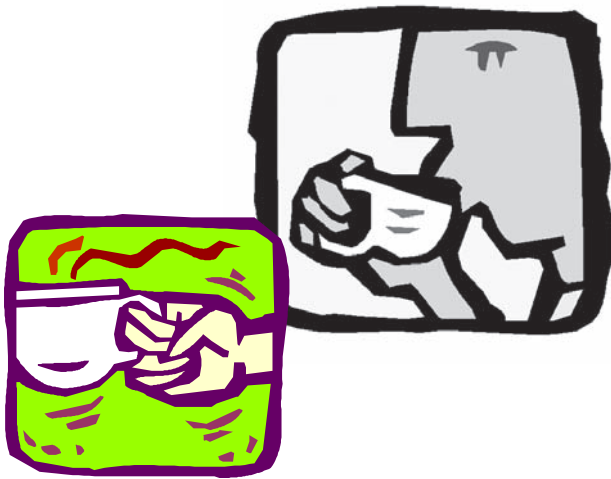
+ ผมอยู่เมืองไทย ผมไม่ได้เป็นหมออาชีพที่เมืองไทย เป็นนักแปล เป็นล่าม

? หลังจากที่ได้แปลเรื่องปีสสาวะนี้ไปแล้ว คุณหมอมีความคิดเห็นว่าอย่างไรคะ คิดว่ามันมีความเป็นไปได้แค่ไหนที่ตี๋มปีสสาวะรักษาโรคได้

+ คือในความเป็นจริงนะ วิทยาการปัจจุบันในหลายๆอย่าง เรามีวิธีการในการนำเอาชิ้นส่วนของสัตว์ที่มีพิษ มาฉีดเข้าไปในร่างกายคนเพื่อให้เกิดภูมิคุ้มกันโรคบางอย่างได้ และอีกอย่างถ้าเกิดเรามีวิธีการที่จะเอาตัวกระตุ้นบางอย่างมาใส่ในสัตว์ชักตัวหนึ่งเนี่ย มันก็ทำได้ แล้วมันก็เป็นเรื่องของวิทยาการทางวิทยาศาสตร์ แล้ว

พวกภูมิคุ้มกันของสัตว์ มันก็ยังทำให้เกิดการป้องกันโรคบางอย่างได้

ถึงแม้เราจะเอาชิ้นส่วนของสัตว์ที่เป็นพิษอย่างเช่น พิษงู เราเอามาฉีดเข้าไปในสัตว์แล้วได้เป็นวัคซีน เป็นเซรุ่มมาฉีดเข้าร่างกายเรา มันจะทำหน้าที่เป็นตัวกระตุ้นให้ร่างกายเรามีชีวิตขึ้นมา มีชีวิตขึ้นมาคือรู้สึกตัว รู้สึกตัวแล้วสร้างภูมิคุ้มกันตัวเองขึ้นมา ในลักษณะนี้การตีมีปัสสาวะยังจะปลอดภัยกว่าการนำเอาพิษต่างๆ มาฉีดเข้าร่างกายเสียอีก เพราะผมมองว่าปัสสาวะก็จะทำหน้าที่เหมือนเป็นตัวกระตุ้น ให้ร่างกายเราสร้างภูมิต้านทานโรคได้ มากกว่าที่จะมองว่าปัสสาวะมันคือยารักษาโรค แต่ถ้าบอกว่า ในปัสสาวะมีสารที่จะมากระตุ้นการทำงานของร่างกายจะถูกต้องกว่า

แล้วที่สำคัญวิทยาการทางการแพทย์ของญี่ปุ่น เค้ก็เจริญรุดหน้ากว่าเราไปเป็นสิบๆปี เพราะฉะนั้นห้องทดลองเค้ก็สามารถทดสอบได้แล้วว่า ในปัสสาวะมีสารอะไรเป็นองค์ประกอบได้อย่างละเอียด และพวกยาสมัยนี้ก็ไม่ใช่ว่ากินแล้วจะหายจากโรคได้หมดซะเมื่อไหร่ **คุณกินยาถ้ามันจะหายหรือไม่หาย คุณจะเป็นคนรู้เองก่อนใคร** อย่างยาบางอย่างกินเข้าไปปุ๊บ ร่างกาย

คุณโทรมถนัดใจเลย แล้วหมอเค้บอกว่าคุณอาการดีขึ้นแล้วนะ คุณจะเชื่อมั๊ย มันไม่ใช่ มันมีสิ่งที่เรารู้ตัวเองว่า ร่างกายเราแยลง อย่างผมเจอคนที่ เป็นโรคมะเร็งหลายคน เพราะผมอยู่ในวงการแพทย์แผนปัจจุบัน ผมต้องเจออย่างนี้ อยู่แล้ว **ที่เจอคือคนที่กินยาปั๊บแล้วก็แยลงๆ ผมก็ร่วงจนเกือบจะหมดหัว แต่หมอมจะบอกเค้ว่ามันดีขึ้น** ตอนหลังก็มีหลายคนทีเค้ก็หันมาลองตีมีน้ำปัสสาวะเพื่อรักษามะเร็ง

? แล้วคุณหมอรู้จักใคร ที่ตีมีปัสสาวะโดยตรงเลยมีบ้างมั๊ยคะ

+ มีฮะ มีก็พวกเพื่อนฝูงกันนี่ละ ที่เค้เป็นมะเร็งเป็นอะไรกัน ก็กิน ก็หายกัน

? คุณหมอมองเคยลองดูบ้างไหมคะ

+ ผมไม่สนใจครับ ผมเป็นหน้าที่แค่ชูตสื่อสารภาษาเท่านั้น ผมไม่ใช่พนักงานที่ต้องไปนั่งชิมของที่ตัวเองทำออกมา

? เคยเห็นคนอื่นที่เขากินกันแล้วหาย คุณหมอมเชื่อแคไหนคะว่า รักษาโรคได้

+ มันมีความเป็นไปได้ไง ที่จะรักษาได้ แต่ผมก็บอกไม่ได้ว่าผมจะเชื่อดี ผมเป็นแค่คนเหมือนกับบริกรนะ คอยส่งอาหาร เสิร์ฟให้คนนั้น ให้คนนี้ หน้าทีผมไม่ใช่หน้าที่ชิม เพราะฉะนั้น คนที่กินเท่านั้นถึงจะรู้ว่า มันอร่อยหรือ

ไม่อร่อย ผมอยู่ตรงกลางเป็นบริการเสิร์ฟเฉยๆ มาถามบริการว่าคุณคิดว่าอาหารนี้อร่อยไหม ผมบอกว่าผมไม่รู้ เพราะผมยังไม่เคยลอง

? แล้วที่เรื่องรักษาเอ็ดส์ได้ด้วยนี่ เป็นไปได้แค่ไหนคะ

+ ก็เพิ่งเป็นข่าวออกมา ที่ทางอินเดีย คำประกาศกันมาไซ้้มัย คำทดลองในอินเดีย แล้ว คำได้ผลทั้งในอินเดีย และในอาฟริกา ก็มีการนำมาทดลองรักษาโรคเอ็ดส์ แต่ผลเป็น ยังไงนี่ยังไม่ทราบนะฮะ

? มีหมอบัจจุบันหลายคนเค้าไม่เชื่อ เรื่องที่ว่า ตี๋มปีสสาวะจะสามารถรักษาโรคได้คะ คุณหมอบคิดว่ายังไงคะ

+ คนที่ไม่เชื่อนี้ผมว่า ผมแยกได้เป็น สองประเภทนะ ประเภทที่หนึ่งก็คือ ไม่เชื่อ เพราะว่าเค้าไม่รู้จริงๆ เค้าถึงได้ไม่เชื่อ แบบนี้ก็ ช่างเค้าเถอะ เพราะว่าเค้าไม่รู้ แต่พวกที่สองนี่ เป็นพวกไม่รู้จริง หรือรู้ไม่จริงมากกว่า แล้ว ออกมาต่อต้านคัดค้าน โดยที่ยังไม่ได้ศึกษาค้นคว้ามาก่อน คนไทยยังตื่นตื่นเรื่องที่คนตี๋มฉี่ แล้วหายจากโรคอยู่ เค้ายังติดกับความคิดที่ฉี่เป็นของเสีย แต่ที่ญี่ปุ่น ที่อินเดีย คนตี๋มฉี่ เป็นเรื่องธรรมดา

แต่ถ้าคุณยังอยากจะทำต่อต้านจะ คัดค้านอะไรกัน มันไม่มีใครเค้าว่าอะไร แต่คุณ จะต้องหาหลักฐานมาโจมตีเค้าให้ได้ ต้องล้มตรง นี้ให้ได้ว่า มีคนตี๋มแล้วตาย ตี๋มฉี่แล้วเกิดซ็อค เกิดอาการซ็อค เกิดอาการหมดสติกะทันหัน เลย หรือว่ากรณีที่คนตี๋มฉี่ไปแล้ว มีคนคนหนึ่ง เป็นมะเร็งขั้นที่สอง เค้าตี๋มฉี่แล้ววันรุ่งขึ้นเค้า กลายเป็นมะเร็งขั้นที่สาม หรือตี๋มฉี่แล้วเค้าตาย ไปในวันรุ่งขึ้นเลย นี่เอาหลักฐานตรงนั้นมา อ้างอิงกัน มันไม่ใช่เรื่องของความเชื่อ หรือ

ความไม่เชื่อ แต่มันเป็นเรื่องของหลักฐาน การยืนยัน สรุปผลออกมาจากทางวิทยาศาสตร์ มากกว่า

? คุณหมอบคิดว่า เราควรมีการวิจัย ทดลองกันอย่างจริงจังหรือยังคะ

+ ก็มีอยู่แล้วไง ที่อินเดีย มีที่ญี่ปุ่น มี อาฟริกา แต่ประเทศไทยไม่ทำ อันนี้ไม่รู้ ผมก็ ไม่รู้

? คิดว่าน่าจะมีหรือเปล่า

+ อันนี้ผมก็ไม่รู้ ผมมีหน้าที่เป็นบริการ ผมไม่ใช่หน้าที่จะไปขู่หรือบังคับให้ใครทำ

? การตี๋มปีสสาวะในญี่ปุ่นแพร่หลาย มากแค่ไหนคะ

+ ก็เท่าที่อ่านจากสมาคม เค้ามีสมาคม ของเค้านะ คนประมาณล้านกว่า ถึงล้านคนนะ ที่เค้าตี๋ม ก็ถือเป็นเรื่องปกติไป ที่เมืองไทยถือว่า ซือฮาไซ้้มัย แต่ที่ญี่ปุ่นเค้าถือเป็นเรื่องธรรมดาๆ

? มีบางคนที่มีโอกาสไปสัมผัสภาวะนั้น เค้าเป็นหอบหืด พอเค้าตี๋มก็หายไปแล้ว แต่ ตอนนั้นก็เริ่มจะกลับมาเป็นอีก อันนี้จะมองว่า เป็นยังไงคะ เพราะว่าเค้าตี๋มฉี่หรือเปลา่า เหมือนดื้อยาหรือเปลา่าคะ

❑ ผมไม่แน่ใจนะฮะ หอบหืดมันเป็น คุณต้องดูสภาพแวดล้อมที่เค้าอยู่นะ

❓ หรือจะเป็นเพราะเค้ามีอาการที่ต่อม ไทรอยด์เพิ่มขึ้นมา เลยทำให้เค้าไม่หายคะ

❑ ผมก็ไม่รู้เหมือนกันนะฮะ ผมว่าการ ที่เป็นโรคหอบหืด ซึ่งมันเป็นโรคที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมนี่นะ ควรจะนำมาแก้ไขทางสิ่งแวดล้อมดีกว่า เพราะต้นเหตุมันอยู่ที่นั่น การจะหวังให้การดื่มฉี่มันรักษาโรคทุกโรคนี่ มันเหมือนกับอะไรละ หวังลมๆ แล้งๆ การดื่มฉี่มันก็จะรักษาโรคในขอบเขตที่มันจะรักษาได้ ขอบเขตที่เราจะสามารถสร้างภูมิคุ้มกันขึ้นมา เพราะฉะนั้นคนที่ เป็นโรคหอบหืดนี้ คือคนที่ เป็นโรคความบกพร่องทางด้านภูมิคุ้มกัน เค้าก็ควรจะได้ปรับปรุงทางด้านสิ่งแวดล้อมเค้ามากกว่า ควรจะได้มีการแก้ไขสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ต่างๆ ไม่ใช่ว่าอยู่กลางกรุง ควรจะหนีมาอยู่ชานเมืองหน่อย ลำบากในการที่จะต้องออกแต่เช้า กลับอาจจะต้องเย็นหน่อย แต่ว่าสิ่งนั้นคือ สุขภาพของเค้า การที่จะไปหวังว่า ฉี่มันจะ

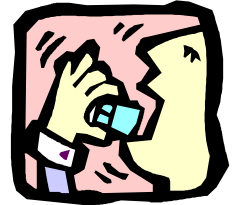
รักษาโรคทุกโรค บางทีผมว่ามันจะเป็นหวังลมๆ แล้งๆเกินไป

❓ อย่างน้อยก็ทำให้ระบายท้องง่ายจริง มั้ยคะ

❑ เค้าก็ว่ากันอย่างนั้น

❓ คุณหมอรู้จักกับหมอนาไกโอะ เป็นการสวนตัวหรือเปล่า

❑ หมอเรีย่วิจิ นาไกโอะ นี้ไม่เคยเจอกันเลย แต่หมอเค้าก็ทำงานด้านนี้มาตลอด หมอนาไกโอะ นี้ก็มีลูกศิษย์ที่ทำด้านนี้มา ทำงานด้านโรคนี้มาก็ ๗-๘ คน ก็ดังๆทุกคน มาถึงก็รักษาโรคทางด้านความดันสูง โรคมะเร็ง โรคเบาหวาน เค้าก็ประกาศเป็นหนังสือกันโครมๆกันมา ก็ไม่มีใครไปต่อด้าน เพราะถือว่าเป็นเรื่องปกติ เป็นยังไงละ เป็นแพทย์ เป็นวิชาการทางการแพทย์ในทางเลือกอีกตัวหนึ่ง ซึ่งทุกคนเป็น Alternative เป็น Alternative Therapy ที่ทุกคนจะเป็นทางเลือกอีกทางหนึ่ง สำหรับคนที่ไม่ชอบการรักษาทางการแพทย์แบบสมัยใหม่ก็มี

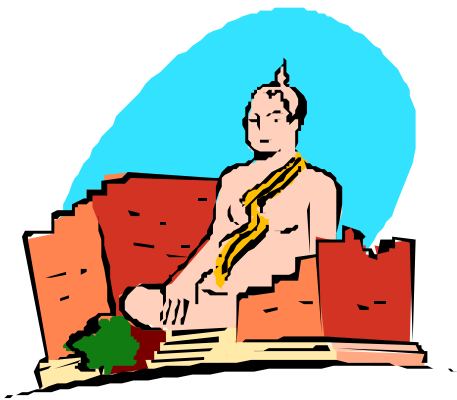
❓ แบบนี้ไม่ได้ถือเป็นความล้มเหลวทางการแพทย์แผนปัจจุบันใช่มั้ยคะ

❑ ก็แล้วแต่คนจะดูนะ ต้องยอมรับว่าการแพทย์ปัจจุบันก็รักษาโรคไม่ได้ทุกโรค ในโรคบางโรคที่เราไม่รู้จริงๆ หรือไม่รู้สาเหตุว่าโรคนี้มาจากไหน เราก็ไม่รู้จะรักษาอย่างไร

❓ หมอบางคนกลัวว่า ถ้าให้สัมภาระเรื่องนี้แล้ว จะโดนถอนใบอนุญาตประกอบโรคศิลป์

❑ ผมไม่ได้ไปประกอบโรคศิลป์ที่เมืองไทย ผมไม่ต้องกลัวถูกถอน ผมไม่ได้รักษาใครในประเทศไทย สำหรับเรื่องนี้ข้อมูลจริงๆ มีเยอะนะ ผมเคยไปสัมมนาต่างจังหวัด ของ อาจารย์

สุลักษณ์ ศิวรักษ์ ไปต่างจังหวัดก็จะเจอพวก พระแล้วก็ เป็นชาวบ้านที่อยู่ต่างจังหวัดจริงๆ ผมก็ไม่ได้เก็บเป็นข้อมูลอะไรจริงจัง ไปเจอเค้า เค้าก็บอกว่าหนังสือที่ผมแปลนี้ ก็ช่วยได้เยอะ ทำให้เค้าหายจากโรคนั้นโรคนี่ ตอนนั้นบางคน บอกว่า หัวล้าน เอาฉี่ไปให้ผมงอก แล้วผมก็ ไม่รู้ว่าเค้าเป็นยังไงนะ อันนี้ก็แล้วแต่คนนะฮะ

? คุณหมอพอจะมีใครที่จะแนะนำบ้าง มั้ยคะ ที่ดื่มฉี่แล้วหายจากโรคนะคะ

+ เอ่อ เดี๋ยวลองติดต่อไปที่มูลนิธิ นาคะประทีป **คุณสุภาพร** แต่ตอนนี้เค้าไม่อยู่ใน ที่นี้ ลองถามเค้าแล้วกัน มูลนิธิเสถียรโกเสฐ นาคะประทีปของอาจารย์ ส.ศิวรักษ์ **คุณคนนี่** เค้าเป็นมะเร็งที่เต้านม **ขั้นที่สอง** หมอบอกให้ ผ่าตัด เค้าไม่ยอม ก็เลยหันมารักษาทางปัสสาวะ ตอนนั้นไม่ได้พบกันแล้ว เค้าก็รักษาจนหายจาก มะเร็งขั้นที่สอง ก็ปรึกษากันมานานเหมือนกัน ก็ให้ไอเดียเค้าไป

ฉี่นี้เป็นทางเลือกอีกทางหนึ่ง จริงๆ แล้วเป็นเรื่องของสมุนไพร เป็นเรื่องของการ ดำรงชีวิต การเปลี่ยนแปลง คือคุณสุภาพรนี้ เค้ามาปรึกษา ทำนองว่า มีหมอมวินิจฉัยว่าเค้า เป็นมะเร็ง เค้าควรจะผ่าตัดมั๊ย เค้าไปรู้มาจาก

ไหนผมไม่ทราบนะ ว่าผมจะสามารถรักษาโรค แปลกๆได้ รักษาโรคมะเร็งได้ ซึ่งผมก็ไม่ค่อย จะรักษาใครในเมืองซักเท่าไร มาบู้บก็เลย แนะนำไปว่า อย่าเพิ่งไปเชื่อในคำวินิจฉัยของหมอ เพราะคำวินิจฉัยของหมอเนี่ย โดยเฉพาะคนจะเป็น มะเร็ง หรือไม่เป็นเนี่ย มันประมาณนี้ ๖๐ ต่อ ๔๐ หมอมีโอกาสถูกแค่ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ อีก ๖๐ เปอร์เซ็นต์ หมอมีโอกาสผิด ขอให้ทำใจดีๆ แล้วก็หันมาเปลี่ยนการดำรงชีวิตก็แล้วกัน **มา เปลี่ยนเป็นกินอาหารที่เป็นเส้นใยมากขึ้น กิน ข้าวกล้อง แล้วก็กินผักพืชต่างๆมากขึ้น ผักพืช**

ปลอดสารเคมีต่างๆ เน้นแมคโครไบโอติกส์ ให้วิตามินซีกับพวกสาหร่ายเซลล์เดียว ที่เค้ามี ขายกันอยู่แล้ว ก็ให้วิธีการรักษาทางสมุนไพร

สมุนไพรที่เห็น ก็ไม่ใช่สมุนไพรที่เป็นยาอะไรก็ไม่รู้ แต่เป็นวิธีการรักษาทางแมคโครไบโอติกส์ แล้วก็ให้พวกสารบางตัว แล้วก็ให้ เค้าไปทำสมาธิซะ เพื่อแก้ไขสภาวะจิตใจต่างๆ

จนภายหลังแกก็ไปเรื่อยๆของแกนะ จนมีช่วงหนึ่งก็แนะนำว่า **ฉี่จะช่วยรักษาได้นะ แล้ว แกก็ดื่ม** ตอนนั้นก็หาย ก็คงไม่ใช่ฉี่อย่างเดียว มันคงเป็นแมคโครไบโอติกส์ด้วย.

SSSI: ประทับใจ (๑๐๙)

ผ่าน เข้าปีที่ ๕ แล้วชินะ สำหรับการรับภาระหน้าที่ดูแลห้องสมุดโรงเรียนสัมมาสิกขาสันตโตศก(สส.สอ.) การงานภายในห้องสมุดโรงเรียน ซึ่งทำเป็นปกติที่จะต้องพบปะกับเด็กนักเรียนเป็นประจำของชีวิตก็ว่าได้ จะพบนักเรียนในหลากหลายรูปแบบ

ฉันใช้เวลาในการปรับตนเองอยู่พอสมควร นักเรียนที่นี้ถือศีลอันต่างจากเด็กนักเรียนที่อื่นจึงไม่ง่ายนัก เมื่อได้ปรับตัวจนรู้สึกว่าเขาสบายขึ้นซึ่งใช้เวลาในการทำความเข้าใจกับนักเรียนพอสมควร นักเรียนก็คงเช่นเดียวกับฉันที่จะต้องปรับตัวเข้ากับเจ้าหน้าที่ห้องสมุดคนนี้ เมื่อปรับเข้าหากันเช่นนี้ทำให้เกิดความเข้าใจ และเกิดความใส่ใจพวกเขามากขึ้น โดยไม่ถือสาหาความต่างถ้อยที่ถ้อยอาศัย จนสามารถพูดจาหยอกล้อกันได้ จึงเป็นอยู่ผาสุก

ฉันนั่งทำงานอยู่ในห้องสมุดทุกวัน มีเด็กนักเรียนเดินเข้าๆ ออกๆ ยิ่งใกล้

ปิดเทอมต่างตื่นแต่กันมีใช้น้อย และนับวันนับคืนที่จะสอบเสร็จ นักเรียนหลายคนเล่าให้ฉันฟังว่า “อาคะ เหลืออีกเท่านั้นเท่านี้วัน อาคะ ใกล้แล้ว อาคะ ดีใจจัง จะได้กลับบ้านแล้ว.....”

อย่างนี้ เป็นต้น

เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๗ ย่ำค่ำ ฉันยังคงนั่งเขียนหนังสืออยู่ในห้องสมุด เด็กหญิงคนแรกที่เข้ามาหาฉัน เรียกฉันเบาๆ ซ้ำๆ “อาคะ อาคะ อาขา เก้ มาขอกราบลาอาคะ” ฉันละสายตาและวางปากกาเงยหน้าขึ้นมาอย่างตั้งใจฟังใส่ใจเด็กคนนั้นว่าเขาจะพูดอะไรอย่างไร เธอกล่าวพร้อมรอยยิ้มน้อยๆ ฉันยิ้มรับ นึกไม่ถึง คิดว่าเธอจะไปไหว้เฉยๆ เธอนั่งลงด้วยท่าอันงามตรงหน้าโต๊ะของฉัน ก็มลงกราบอย่างงดงาม ฉันประณมมือรับกรานั้นด้วยรอยยิ้ม เมื่อเธอเงยขึ้นมาฉันก็ยังประณมมือรับกราบของเธออยู่ เธอมองฉันพร้อมรอยยิ้ม ฉันยิ้มตอบ เธอออก “อาคะ หนูลานะคะ” ฉันรับทราบและบอกว่า “ไปดี มาดี ธรรมะคุ้มครอง-ศีลรักษาณะลูกนะ ดูแลตัวเองนะลูก”

ความประทับใจที่อยู่ภายในซาบซึ่งยากจะบรรยาย ฉันทราบดีเหลือเกินว่า วินาทีที่เด็กหญิงผู้นี้ก้มลงกราบ ฉันรับรู้ได้ว่า ดวงตาของฉันมีน้ำตาซึมๆอยู่ ภายในใจอึมไปด้วยโออุ่นแห่ง “รัก” และรู้สึกซาบซึ่งใจในการมีสัมมาคารวะไปลา

มาไหว้ จึงขออนุญาตเอ่ยชื่อเธอในที่นี้ ว่าเธอคือ **กมลมาศ**

บุญประเสริฐ(เก้) นักเรียนโรงเรียนสัมมาสิกขาสันตโตศก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

❀ **เอกอนงค์**

๒๗ ก.ย. ๒๕๔๗

• แม่น้ำ ลักขิตะ

เปลี่ยนทุกข์จากใจ

การเรียนรู้ทำชีวิตพ้นทุกข์
คือ การศึกษาที่ดีที่สุดของคนเรา

ศาสตร์ต่างๆมีมากมายเหลือเกินในโลกปัจจุบัน นานวันคนยิ่งคิดค้นวิชาความรู้เพิ่มมากขึ้น เรียนกันตั้งแต่เด็กจนแก่ตายยังไม่หมด จากความรู้รอบตัวออกไปถึงนอกจักรวาล ไม่มีสุดสิ้น

“ความรู้ท่วมหัว แต่เอาตัวไม่รอด” คำพังเพยนี้เราได้ยินกันบ่อย และการศึกษาปัจจุบันเป็นเช่นนั้นจริงๆ

นักศึกษาไม่น้อยที่เรียนจบแล้วตกงาน เอาแต่แบมือขอเงินพ่อแม่ หาเลี้ยงตัวเองไม่ได้ บางคนกดดันมากถึงฆ่าตัวตาย ปัญหาชีวิตรุมเร้า ทุกข์หนัก ความรู้ที่ท่องจำมาช่วยอะไรไม่ได้ จึงเลือกทางออกสุดท้าย จากโลกนี้ไป

บ้างเรียนมาเพื่อทำชั่วทำบาป.... รู้มากเอาเปรียบคนได้มาก น้อฉลสังคม คดโกงประเทศชาติ ทำนาบนหลังคน กลายเป็นจอมโจรบัณฑิต ที่ชั่วร้ายกว่าโจรสามัญหลายเท่าตัว

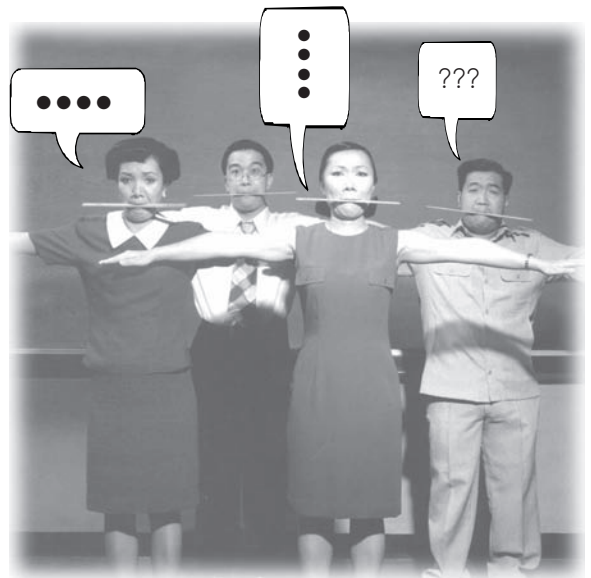
ข้าพเจ้ามีได้กล่าวว่าการศึกษาเป็นสิ่งเลวร้าย แต่ต้องการจะตั้งคำถามว่า **เราศึกษาไปเพื่ออะไร?**

แน่นอนว่าชีวิตคนเราต้องมีการศึกษา ไม่เช่นนั้นจะไม่ต่างจากสัตว์ ไร้มารยาทสังคม เป็นคนเถื่อนถ่อย

แต่หากความรู้ไม่เคียงคู่คุณธรรม มันจะกลายเป็นดาบสองคมทันที

คมหนึ่ง จะทำร้ายคนในสังคม ด้วยการเอาเปรียบอย่างชาญฉลาด กระทำผิดชนิดที่จับไม่ได้ ไล่ไม่ทัน

อีกคมหนึ่ง เหมือนเป็นการเชือดคอตัวเอง เพราะกระทำความชั่วฝังลงจิตวิญญาณ บาปกรรมนี้ไม่มีทางลบออกได้ ติดตรึงวิญญาณไปทุกภพชาติ แม้มีชีวิตอยู่ที่ทุกชั่วร้อนเหมือนตกรกทั้งเป็นหวาดกลัวว่าความชั่วของตนจะถูกเปิดเผยสักวัน

ความรู้วิชาการ เป็นองค์ประกอบหนึ่งของชีวิตเราก็จริง แต่ไม่ใช่หลักสำคัญของคนหรอก เพราะเมื่อเราต้องเผชิญกับภาวะทุกข์ใจ...วิชาการใดๆ ก็ไร้ความหมาย สูตรคำนวณจะมีประโยชน์อันใด และที่สำคัญ ทุกข์ทางใจเกิดง่ายเสียด้วยสิ ผิดหวังก็เป็นทุกข์ พรากจากของรักเป็นทุกข์ ราคะโทะโหมะหะล้วนเป็นทุกข์ พระสมณโคตมตรัสว่า...ทุกข์เท่านั้นเกิดขึ้น....ตั้งอยู่....แล้วดับไป รวมความว่า ทุกข์คือแกนของชีวิตคน ทุกข์เป็นชีวิต ชีวิตเป็นทุกข์ มีอาจแยกสองสิ่งนี้ออกจากกันได้ เราทนทุกข์ได้จึงยังมีชีวิต ทนทุกข์ไม่ได้เราก็ตาย เหตุนี้พระพุทธเจ้าจึงทิ้งศาสตร์วิชาทั้งปวง มาศึกษาวิชาดับทุกข์เรื่องเดียว เพราะเมื่อดับทุกข์ได้ ไม่ต้องเวียนว่ายตายเกิดอีกต่อไป

พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า **ความรู้ทั้งหลายเหมือนใบไม้ทั้งป่า แต่ความรู้ที่พาดคนพ้นทุกข์ เพียงแค่ใบไม้กำมือเดียว** ซึ่งก็คือพระธรรมคำสอนของพระองค์นั่นเองหากปฏิบัติตามอย่างลัทธิมาทิลลิว ความพ้นทุกข์เป็นหวังได้

แต่คนทุกวันนี้ กลับศึกษาไปไกลสุดกู่ ออกนอกโลกไปจักรวาลโน่นแน่ะ สุดท้ายตัวเองยังไม่พ้นทุกข์ ความรู้ที่สั่งสมมาชั่วชีวิตช่วยอะไรไม่ได้ ตายเปล่าไปอีกชาติหนึ่ง และจะวนเวียนอีกก็ภพชาติยังไม่รู้เลย...

ตราบใดที่เราไม่ศึกษาวิชาเปลื้องทุกข์จากใจ เราจะได้สัมผัสสุขอันแท้จริงในชีวิตเลย
ตราบวันสิ้นลม

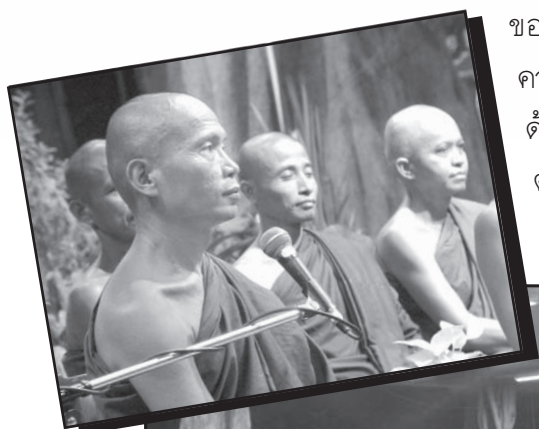
โฮมไทว๊อง ๒๕๔๘

ที่บ้านราชเมืองเรือ เมื่อ ๔-๕ มิ.ย.'๔๘

ป้ายวันศุกร์ที่ ๓ มิ.ย.'๔๘ สัมมาสิกขาลัทธิวัชชีวัต ทั้ง ๖ วิชาเขต เริ่มทยอยกันเข้าพื้นที่ เพื่อร่วมงานโฮมไทว๊อง ชาววัชชีวัตต่างก็ตั้งใจมาร่วมงานที่มีความหมายเป็นพิเศษสำหรับปีนี้ ซึ่งเป็นปีที่พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ผู้เป็นที่เคารพรักบูชาของพวกเราทุกคน มีอายุย่างขวบปีที่ ๗๒

❖ “เดินตามรอยเท้าพ่อ”

สมณะเดินดิน ดิग्ขวีโร นำหมู่สมณะ สามเณร และสิกขมาตุ รวม ๒๕ รูป เล่าถึงมรรคผลของแต่ละท่าน ที่ได้เดินตามรอยเท้าพ่อท่านมาว่า ได้รับสัจจะของชีวิต ได้รับประสบการณ์ของชีวิตอย่างไรบ้าง ท่านละ ๒-๓ นาที รายการนี้ให้ความสนุกสนานประทับใจในแต่ละรอยเท้าที่ดำเนินตามพ่อท่านมา ด้วยมุมมองของแต่ละจิตในแต่ละท่านที่ได้ผ่านมาด้วยตัวท่านเอง นิสิตแต่ละคนเก็บประโยชน์กันอย่างเต็มที่ ในบรรยากาศของความเป็นภราดร.....

เสาร์ที่ ๔ มิ.ย.'๘๘

❖ “คณะครูรับโอวาทจากพ่อท่าน”

พ่อท่านขยายถึงเจตนารมณ์ที่ต้องการให้มีการมารวมกันของ“นิสิต” ว่าต้องการให้เป็นแก่นเป็นแกนของสาธารณโลกี เป็นมนุษยบุญนิยมในเกรดระดับยอดให้กับหมู่มวลของเรา ในแต่ละถิ่นที่ ดั่งนั้น นิสิตจึงเป็นผู้ที่อยู่ประจำถิ่น ไม่จรไปจรมา เรียนรู้ เหตุการณ์ บุคคล ชุมชน มีพัฒนาการร่วมกันไปเป็น

กระบวนการกลุ่ม มีการเรียนรู้ความจริงจากตัวเอง จากใกล้ตัวออกไปกว้างขึ้นๆ

ไม่ใช่ไม่รู้แต่เรื่องโลกว้าง โดยเฉพาะท่านไม่ต้องการให้ไปเสียเวลากับการศึกษาที่ทำลายล้างสิ่งดีงาม ในจิตวิญญาณคน ในขณะที่เดียวกันก็ไม่ได้หมายความว่าพ่อท่านปฏิเสธการศึกษาทางโลกทั้งหมด แต่ให้รู้ว่าเราศึกษาเพื่อให้ได้ประโยชน์ชะ(ห้อมรับฟังผู้อื่น) ได้โยนิโสมนสิการ(ย่อยให้ลึก ให้ถ่องแท้ ให้เกิดความเข้าใจทำให้แยกคาย)

ผู้เป็น ม.วช. คล้ายเป็นนักบวชล่าลอง ถือศีลแปด ไม่มีคู่ กินมื้อเดียว(แม้ยังทำไม่ได้ก็ต้องพยายาม) การเรียนของม.วช. ไม่ใช่แค่เรียน ๖ ปี เพื่อเอาใบปริญญาบัตร เพื่อยืนยันว่า “ฉันจบแล้ว” ปริญญาบัตรนี้เอาไปหากินทางโลกไม่ได้ (เว้นแต่ไปขาย เป็นทองแลกธนบัตร) การเรียนของม.วช.ต้องรู้จักอ่านใจตัวเอง ตามกิเลสที่แฝงอยู่ และตามปหานมันให้เด็ดขาด ให้ดับสนิท รู้จักใช้สิ่งที่เป็นเครื่องอาศัย ซึ่งหากใครยึดถือสิ่งอาศัยไว้ โดยปล่อยวางไม่ได้ ก็จะกลายเป็น อาลัย พ่อท่านย้ำเตือนให้รู้จักใช้ปริญญา เราอาศัยวิญญาณ ธาตุรู้ เจตนาของเราเพื่อทำงาน ซึ่งแม้แต่รูปนามชั้น ๕ ก็ไม่ยึดถือในที่สุด

สำหรับผู้เหมาะสมที่จะได้ปริญญาบัตร คือคนที่ไม่อยากได้ปริญญาบัตรแล้ว เพราะมั่นใจว่าเรามีสิ่งดีที่เหนือกว่าแล้ว ผู้ผ่านการคัดเลือกเข้ามาเป็นม.วช. พ่อท่านให้อยู่ในฐานะโสดาบันล่าลองไว้ ดั่งนั้นนิสิตจึงต้องมีสำนึก ระวังอย่าทำให้ความเป็นนิสิตม.วช.ต้องมัวหมอง ทั้งนี้พ่อท่านได้วางแนวทางไว้ว่า

ผู้ที่จบปริญญาบัตรตรี น่าจะมีภูมิธรรมต่ำสุดระดับสกิทาคามี

ผู้ที่จบปริญญาบัตรโท น่าจะมีภูมิธรรมต่ำสุดระดับอนาคามี

ผู้ที่จบปริญญาบัตรเอก น่าจะมีภูมิธรรมต่ำสุดระดับอรหันต์

ซึ่งไม่เหมือนอย่างโลกย์ๆ ที่มีแต่ปากเปล่า ปฏิบัติไม่ได้ตรงตามที่ตนพูด ยังมัวเมาในอบายมุขและสิ่งเสพติดต่างๆ นับเป็นความล้มเหลวอย่างสมบูรณ์แบบ พุดชาวดำแต่ทำดำ ใช้ไม่ได้

สำหรับครูจะเป็นผู้ช่วยนำพา ช่วยเหลือเกื้อกูล แม้บางเรื่องจะไม่มีความรู้ แต่ก็พร้อมจะช่วยเหลือให้นิสิตได้เรียนรู้ สัมผัสให้เกิดการรู้การเป็น หรือแม้ครูจะมีความรู้ก็ไม่ข่มเบง จะรู้จักให้อ่างอ่อนน้อมถ่อมตน อย่างมีความปรารถนาดี ด้วยความรักและมีใจเป็นผู้ให้ ไม่ใช่มางัดรอกความรู้ให้กัน มาบังคับกัน ซึ่งแม้บังคับกันก็ดี แต่ไม่ดีสัก หากไม่บังคับแล้วเขามีจิตสำนึกได้นั้นดีเยี่ยม

เรื่องนี้พ่อท่านให้ฝึกประมาณกันเอง สอนกันไม่ได้ ผู้จะเป็นครูของม.วช. ต้องเป็นตลอดเวลา **เพราะ** **ครูจะเป็นทั้งเพื่อน ทั้งพี่ ทั้งพ่อ ทั้งแม่ บางครั้งอาจจะป็นน้องด้วยซ้ำไป** ครูโดยสัจจะเป็นผู้เหนือกว่า แต่ครูที่ดีจะไม่แสดงความเหนือกว่า ไปข่มไปเบ่งทับเขา หากแต่จะเป็นผู้ให้ ผู้คอยเกื้อกูลดูแล รู้จักใช้ศิลปะวิทยา บางครั้งอาจอนุโลมให้บ้าง แต่อย่าให้เสียธรรม การเรียนของม.วช. ก็เป็นการช่วยเหลือกันไปตลอดชีวิตนั่นแหละ

❖ **“สัมภาษณวิสิตใหม่ ปี ๒๕๔๘”**

พ่อท่านเป็นประธานการสอบสัมภาษณ จนถึงประมาณ ๖ โมงเช้า จากนั้นสมณะเดินดิน ตึกขวิโรจน์ดำเนินการต่อจนจบการสอบสัมภาษณ สรุปได้ดังนี้

ลำดับ	วิชาเขต	ผู้สมัครสอบ (จำนวนคน)	ชาย (จำนวนคน)	หญิง (จำนวนคน)	สอบผ่าน (จำนวนคน)	สอบไม่ผ่าน (จำนวนคน)	เหตุที่สอบไม่ผ่าน คณะครูมีความเห็นว่า
๑	ราชาเหนือโคก	๕	๓	๒	๕	-	-
๒	ปฐมอโคก	๑๖	๓	๑๓	๑๖	-	-
๓	ศิระชะอโคก	๖	๒	๔	๓	๓	- มีคุณสมบัติไม่ครบ - มีปัญหาทางสุขภาพที่มีผลต่อการเรียน - ควรดูแลเอาการะครอบครวั ให้สามารถพึ่งตนเองได้ก่อน
๔	สันตืออโคก	๕	๑	๔	๕	-	-
๕	สีมอโคก	๓	-	๓	๓	-	-
๖	ศาลืออโคก	๕	๒	๓	๕	-	-

รวม ผู้เข้าสอบทั้งสิ้น ๔๐ คน สอบผ่าน ๓๗ คน เป็นชาย ๑๐ คน เป็นหญิง ๒๗ คน

ประเด็นต่างๆที่คณะครูจากทุกวิชาเขต ที่ประกอบด้วยสมณะ ลิกขมาตุ และฆราวาส ได้ร่วมกันพิจารณา แล้วมีมติออกมา ให้ถือเป็นข้อตกลงร่วมกัน ที่จะนำไปปฏิบัติสำหรับปีการศึกษา นี้ ดังนี้

๑. กรณีที่นิสิต ม.วช.ทุกวิชาเขต ทำผิดข้อ ๓ แล้วรีบแจ้งบอกด้วยมีสำนึก มีหิริ-โอตตัมปะ ก็ต้องให้ออกจากการเป็นนิสิต ม.วช.

๒. กรณีที่นิสิต ม.วช.ทุกวิชาเขต ทำผิดข้อ ๓ แล้วปกปิดไว้ ไม่แจ้งบอก ทำให้ผิด ข้อ ๓ และข้อ ๔ ถือว่าไม่มีสำนึกขาดหิริโอตตัมปะ จะพิจารณาให้ออกจากการเป็นนิสิต ม.วช. และให้ออกจากชุมชนทุกแห่งของชาวอโศกอย่างน้อย ๑ ปี

๓. กรณีรักเพศเดียวกัน พิจารณาให้ออกจากการเป็นนิสิตตลอดไป

สำหรับผู้กระทำ ให้ออกจากชุมชนของชาวอโศก

ส่วนผู้ถูกกระทำ ให้แต่ละวิชาเขต เจ้าของพื้นที่พิจารณาโทษเป็นรายๆไป

และเพื่อการดูแลเอากะกัน โดยหมุ่ช่วยกันดูแล นิสิตผู้ที่ยังมีคู่สามีหรือภรรยา อยู่ในชุมชนเดียวกัน ควรต้องกำหนดที่พักอาศัยให้แยกกันอยู่ ให้เป็นรูปธรรมชัดเจน เป็นที่รับรู้ของหมุ่โดยทั่วกัน ทั้งนี้อยู่ในดุลพินิจของแต่ละวิชาเขต จะพิจารณาตามความเหมาะสม โดยถือการให้ความสำคัญในความบริสุทธิ์ของข้อ ๓ และข้อ ๔ เป็นสำคัญ

และสุดท้าย

๔. การพิจารณาผู้ที่จะเข้ามาเป็นครูของ ม.วช.ทุกวิชาเขต จะผ่านการคัดกรองจากวิชาเขต นั้นๆมาแล้วขั้นตอนหนึ่ง แล้วนำเข้าสู่การพิจารณาโดยหมุ่สมณะ ลิกขมาตุ และคณะครูจากทุกวิชาเขตร่วมกัน หากทำได้จึงค่อยนำเรียนเสนอพ่ท่านพิจารณากลับกรองอีกครั้ง

❖ “๓๒ ปีของท่าน” วัชชีวิตจะไปไหนทิศทางใด ?

ช่วงแรก จะเป็นการจุดประกาย โดย สมณะแก่นหล้า วัชฌโม สมณะมีอมัน ปุรณโกโร ลิกขมาตุกล้าข้ามฝัน อโศกตระกูล สมณะนาไท อิศรชน ดำเนินการจุดประกายโดย สมณะฟ้าไท สมชาติโก

ช่วงต่อมา แบ่งกลุ่มเป็นแต่ละวิชาเขต ระดมสมองกันว่า

“๗๒ ปีพ่อท่าน ม.ว. แต่ละวิชาเขต จะพัฒนาไปสู่ทิศทางใด” แต่ละวิชาเขตได้ออกมานำเสนอ สิ่งที่ตนจะกลับไปบำเพ็ญร่วมกันอย่างเอาจริงเอาจัง ให้เห็นเป็นรูปธรรม ในหัวข้อเด่นจะมี ๓ อาชีพภูษาติ ที่จะร่วมกันทำให้เป็นรูปรอยที่ชัดเจนถาวรเป็นปฏิบัติบูชาแต่พ่อท่าน นอกจากนี้มีการนำเสนอกิจกรรมที่นำไปสู่การร่วมผนึกกันให้เหนียวแน่นภายในชุมชนของตนของตน ไม่ว่าจะในด้านความสะอาด สะสาง สุขลักษณะ สะดวก และสร้างนิสัย ทั้งนี้มีการดูแล ส่งเสริมสุขภาพ เพิ่มความแข็งแรงของสุขภาพกายและสุขภาพใจด้วยกุศโลบายหลากหลายรวมอยู่ด้วย

พร้อมทั้งกำหนดประเมินผล ระยะที่ ๑ กันในงานมหาปวารณา’๘๘ ที่จะถึงนี้ ในเดือนพฤศจิกายน ที่ปฐมอโศก ซึ่งเป็นมติที่ไต้หวันทุกวิชาเขตเห็นพ้องต้องกันว่าจะมาเล่าสู่กันฟังว่าแต่ละแห่งดำเนินการกันไปถึงไหนอย่างไรกันบ้าง?

❖ “เฮ้อโฮยุ่นตามประสา ข่อยๆลูกๆขญาแรวัง”

รายการนี้เป็นที่อบอุ่นประทับใจ ตั้งแต่วัยคลานตัวมเตี้ยมจนถึงผู้สูงอายุ ที่มาร่วมบรรยากาศกันเองๆ ใต้เขื่อนศูนย์บุญ แม้ว่าขากลับเดินถึงที่พักจะต้องหอบเหนื่อยก่อนจะหลับเป็นตายจนเช้าวันรุ่งขึ้นเลยก็ตาม

พ่อท่านขยายความหวังสู่ลูกๆฟังว่า หากสามารถบำเพ็ญอิทธิบาทได้สำเร็จ

ตั้งแต่อายุ ๗๒ ถึง ๘๔ ปี จะเขียนหนังสือให้เรียบร้อยเป็นเรื่องเป็นราวโดยท่านคิดให้ ฟังดังๆว่า

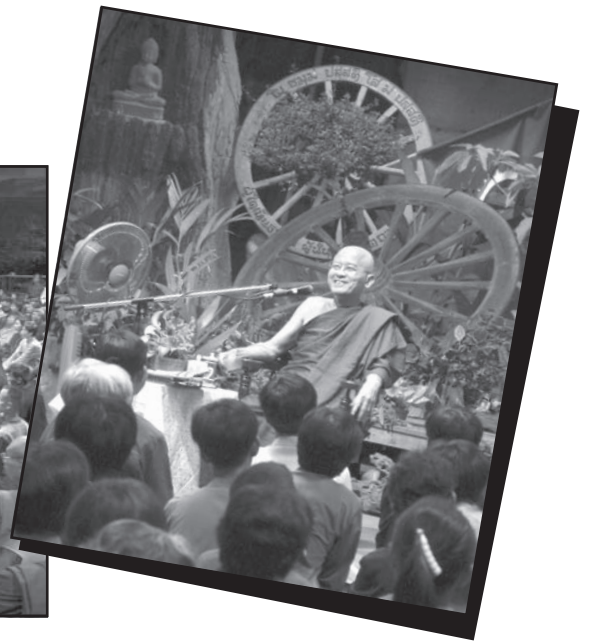
จะรวมเล่ม **นัยปก** (น.ส.พ.เราคิดอะไร)

จะรวมเล่ม **คอลัมน์ ข้าพเจ้าคิดอะไร** (น.ส.พ.เราคิดอะไร)

จะเขียนขยาย **ไสดาบัน** คืออย่างไรกันแน่

จะเขียน **“ศาสนาพุทธ”** โดยจะยกเป็นประเด็นๆเปรียบเทียบว่าอันใดใช่ อันใดไม่ใช่

และช่วงอายุ ๘๔ ถึง ๘๖ ปี จะพักการเขียนหนังสือ จะไปเยี่ยมลูกๆชาวอโศกที่อยู่ตามเครื่องแหต่างๆ เดินทางไปพักอยู่ด้วยหมุนเวียนไปทุกๆที่

ส่วนเกินจากอายุ ๘๖ ปี ยังไม่คิด

มีผู้ถามพ่อท่านว่า *สิ่งที่พ่อท่าน จะฝากไว้ให้หมู่เราชาวอโศก หากพ่อท่านต้องจากเราไปจริงๆ คืออะไร*

พ่อท่านตอบว่า **อย่าทำสังฆเภท เพราะเป็นอนันตริยกรรม**

ซึ่งสังฆเภทนี้ไม่ใช่จะเกิดได้แต่ในหมู่เณร บวช ฆราวาสก็ด้วยเหมือนกัน อย่าแตกหมู่ แตกกลุ่ม อย่าตั้งแล้วแยกวง อปปริหานิยธรรม ๗ ข้อ ทำให้ได้

มีผู้ถามอีกว่า *ไปร่วมงานโฮมไต้หวัน แล้วไม่ได้อะไรในหลายปีที่ผ่านมา พ่อท่านจะว่าอย่างไร*

พ่อท่านตอบว่า แสดงว่าตะแกรงเขาห่าง ห่าง เขาคงจะไม่ได้อะไรอีกแล้วละ ไม่รู้จะทำอย่างไร สำหรับผู้ที่คิดอย่างนี้

มีผู้ถามถึงกรณีที่เป็นม.วช. รับเข็มจากพ่อท่านไปแล้ว *ไปอยู่ที่นั่นที่นี้ ไม่เป็นหลักแหล่ง ไม่ได้ร่วมกิจกรรม ม.วช. แต่ก็อยากเก็บเข็ม ม.วช. ไว้เป็นที่ระลึก จะได้หรือไม่*

พ่อท่านตอบ ให้มีจิตสำนึกในความเป็น ม.วช. ให้ตระหนักในบทบาทของนิสิตที่ควรจะเป็น ทำให้ผู้ฟังรู้สึกว่ พ่อท่านกำลังสอนให้ลูกๆ รู้จักแยกแยะดี-ชั่วด้วยปัญญาของตน และข้อฝากจากพ่อท่านถึงลูกๆ ชาวไท่หวังและชาวอโศกทุกคนว่า **อย่าไปมีหนี้สิน การเป็นหนี้สิน พ่อท่านบอกว่า เป็นความช่วยของชีวิตแล้ว**

อาทิตย์ที่ ๕ มิ.ย.'๕๘

สมณะเดินดิน ติกขวิโร นำสวดมนต์ แล้วเกริ่นกล่าวรำลึกถึงพ่อท่าน และสิ่งที่เราลูกๆ ควรชวนชวนบำเพ็ญให้ได้ให้ถึงในขณะที่พ่อท่านยังมีชีวิตอยู่ พร้อมทั้งขยายวิธีการตรวจตนด้วยองค์คุณของโสดาบันว่าเราเป็นอย่างไร เป้าหมายชัดเจนหรือไม่ ในทุกๆ เช้าที่เราตื่นขึ้นมา จากนั้นมีการตกลงกัน ในการจัดขบวนที่จะเดินจงกรม เจริญสติไปยังริมแม่น้ำมูล หลังจากแยกย้ายกันไปทำธุระส่วนตัว ๕ นาที แล้วจัดขบวนแต่ละวิชาเขตให้สมณะและลูกๆ มาดูที่ปรึกษา นำเดินจงกรมไปยังริมแม่น้ำมูล

เป็นแถวต่อเนื่องกันไป

เมื่อไปถึงริมมูล บรรยากาศยามเช้าสดชื่น แล่งใสมาก ท้องฟ้าโปร่ง อากาศกำลังสบายทั่วบริเวณมีแสงแดดอ่อนๆ หยดน้ำค้างบนใบหญ้าพราวอยู่ทั่ว กลิ่นหอมของดอกไม้ไซยาเป็นระยะๆ ตลอดทางที่เดินผ่านมา ลูกๆชาวโศกพากันนั่งลงเป็นระเบียบเรียบร้อยอย่างสงบ ฝ่ายเครื่องเสียงเตรียมอำนวยความสะดวกเต็มที่ ลักครู่หนึ่งพ่อท่านนำหมู่สมณะมาร่วมสมทบ ขึ้นบนเรือ เกบแง่าเมื่อพ่อท่านนั่งเป็นประธานอยู่บนเก้าอี้ที่หัวเรือเรียบร้อยแล้ว สมณะเดินดิน ดิกขวีโร นำสวดมนต์บูชาพระรัตนตรัยแล้ว นำกล่าวตั้งสัจจะอธิษฐานและปฏิญาณตน ซึ่งในพิธีกรรมนี้มีหยาดน้ำตาของหลายชีวิตรินไหลออกมาด้วยความรู้สึกประทับใจ และยินดีเต็มใจที่จะบำเพ็ญเพียรพยายามในเส้นทางสายนี้ต่อไปและต่อไป จนถึงที่สุด

จากนั้นพ่อท่านนำกล่าวถึงวิถีธรรมชาติที่เราทุกคน ต้องไปถึงนั่นคือ ความมีอายุยาว และความตายในที่สุด ท่านได้พูดถึงความมหัศจรรย์ของร่างกายคนว่าทำงานอย่างไร แตกตัวอย่างไรเป็นสิ่งที่เราไม่สามารถเรียนรู้ได้หมด ในความซับซ้อนของมัน เช่นเดียวกับทิวมหาจักรวาลนี้ก็มีสิ่งที่เรา

ยังรู้ได้ไม่หมด

พ่อท่านจะทำสวดกำลังในแต่ละชาติ ไม่ได้ทำแต่ชาตินี้ชาติเดียว แต่ละนาทีของชีวิตขอให้ ลำบากให้มากกว่าอย่าพร่องในคุณค่า คุณลักษณะ คุณสมบัติ และคุณธรรมทุกคน ผู้มีวรรณะ จะเป็น ผู้มีคุณ ผู้วรรณะจะเป็นผู้มีโทษ เราจะทำตนให้เกิดคุณธรรม คุณประโยชน์ คุณค่า คุณลักษณะ และที่สำคัญ ทำให้ได้ถึงคุณวิเศษ ไม่มีใครมาบังคับเรา เราวิริยะเอง ไม่มีใครมาทำให้เรา เราเพียงเอง เราจะทำให้เกิดคุณภาพในตนเอง จนถึงระดับมีคุณวิเศษ ซึ่งเป็นระดับโลกุตระ คุณวิเศษของ พระพุทธองค์เป็นบรมัตถธรรม ถึงจิตถึงวิญญาณ เกิดจริงๆ พุ่มพักขึ้นมา (อัสตาเป็นสิ่งที่ไม่ดี ให้เรียนรู้ ลดละออกให้ดี) คุณวิเศษนี้เป็นสิ่งได้อาศัยยามพึ่งตนไม่ได้ ขณะนี้ให้ทำเผื่อๆไว้เป็นเครื่องอาศัยที่แท้จริง

พ่อท่านอายุยาวแล้วยังไม่ห่อถอย ยังเต็ม ยังไม่ย่อหย่อน ชีวิตคือการสร้างสรรค์ เกื้อกูล แบ่งแจกกัน จิตที่ไม่เบียดเบียนเป็นธาตุรู้ เป็นประโยชน์ต่อมวลมนุษยชาติ

จากนั้นพ่อท่านพูดถึงความบกพร่องของพวกเราที่ทิ้งขว้างของ ไม่รู้จักประณีตประหยัด เชื่อมโยงกับเรื่อง“ขยะ” ว่าโลกทุกวันนี้กำลังเดือดร้อนเพราะขยะ สำหรับในชาวอโศกเราก็ขอให้ช่วยกัน เอาภาระ อย่าให้มาเป็นรูปอับลักษณะในสังคมของเรา

พ่อท่านขอบคุณทุกคนที่ได้ร่วมมือร่วมใจกันมา เป็นมรดกที่ยิ่งใหญ่มาก เราจะรังสรรค์ มรดกของพระพุทธเจ้า ต่อจากพ่อท่านไป ให้ได้ต่อเนื่อง ทำได้เป็นจริงมากเท่าไรก็จริงเท่านั้น ให้มี คุณวิเศษ คุณธรรม คุณภาพ ยิ่งๆทุกคนเทอญ

สิ้นสุดพิธีการเวลา ๖.๕๗ น. มีผู้นับจำนวนผู้มาร่วมพิธีนี้ขณะเดินกลับว่า มีจำนวนทั้งสิ้น ๔๐๔ ท่าน

❖ **วิสิตใหม่รับเข็มและบัตรประจำตัว**

ลูกๆชาวอโศกทุกคนรับหยาดน้ำใจจากพ่อท่านสมณะไพริฤกษ์

พ่อท่านเกริ่นกล่าวว่าท่านพยายามจะสร้างมดลูกให้โตๆ ใหญ่ๆ เพื่อให้พวกเราได้เข้ามาอยู่ในแวดวง คนที่ไม่รู้จักดินหนือออกไป แห้งบ้างอยู่รอดบ้าง บางที่บางคนที่ดินชะจนทำเอามดลูกจะพังก็มี พ่อท่านสร้างวงสายศีล เพื่อบ่มเพาะ สร้างโอปปาทิกะที่เป็นอาริยะ มีจิตเป็นประธาน จะได้คุณภาพ มากน้อยแค่ไหนก็แล้วแต่แต่ละคน ผู้ไม่รู้ ไม่เห็น ไม่เข้าใจก็ปล่อยเขา พยายามอย่าไปยุ่งเขามาก

เพราะธรรมดาของโลกเป็นเช่นนั้นเอง ทำอย่างไรเราจะอยู่อย่างธรรมดาๆ หมู่มุ๊งรักเรา เรามีพฤติกรรมไม่ดีใดๆใหม่ ปรับปรุงตัวเอง ที่สำคัญตัวเราอย่าหลงตัวเองก็แล้วกัน คนอื่นๆไม่มีอิทธิพลกับเราจริง กรรมเป็นของเราจริงกว่า ผู้เอภาาระดูแลกรรมของตนเองให้ดี คนชนิดนี้แหละที่จะเป็นที่พึ่งของโลก คนที่ไปเรียนข้างนอกไม่มีแรงเชิงคิดอย่างนี้หรอก ผู้ที่มาแล้วอยู่แล้ว เอาให้ดี ไม่ต้องไปติดยึดเรื่องอื่นๆให้มากนัก ให้ถือหลัก Demand Supply(อุปสงค์ อุปทาน) ให้มัน ขอให้พวกเราทุกคนตั้งใจในการทำความดีจะด้วยการตั้งจิตอธิษฐานก็ดี เป็น ๑ ในบารมี ๑๐ ทัศ ทาน คีล เนกขัมมะ ปัญญา ต้องรู้ไม่มงาย ต้องตรง คม ชัด ลึก เกิดเป็นพลังขับเคลื่อนในตัวเรา เป็นวิริยะ ขันติ ลัจจะ อธิษฐาน ระลึกรู้บอกตัวเองเสมอๆให้ชัดๆตรงๆให้แม่นยำ แล้วทุกอย่างก็มารวมลงเป็นทาน คือ เมตตา(ผู้อื่น) เป็นเครื่องอาศัยเพื่อยังชีพ อุเบกขา เป็นสิ่งที่ต้องทำให้เกิดในตนเองเพื่อตน

ขอให้ทุกคนเจริญด้วยบารมี ๑๐ ทัศ ทุกคน

จากนั้นเป็นพิธีการมอบเข็มและบัตรนิสิตใหม่'๔๘ และมอบหยาดน้ำใจจากพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ กับลูกๆทุกคน บรรยายภาพพ่อๆลูกๆไม่เป็นทางการใดๆ ทำให้เข็มม.วช.ที่เป็นพิเศษสำหรับนิสิตปี'๔๘ นี้(เป็นทองคำ) ลดความเด่นลงไปมากทีเดียว แต่พ่อท่านก็ย้ำเตือน อย่าทำหาย ให้รักษาไว้ดีๆ

ในที่สุด ม.วช.ทุกวิชาเขต ก็ไปรับประทานอาหารกัน หลังจากนิสิตใหม่แต่ละวิชาเขต นิมนต์พ่อท่านถ่ายรูปเป็นที่ระลึกแล้ว เมื่ออ้อมท้อง อ้อมอก อ้อมใจ ก็มีแรงพากันขึ้นรถเดินทางกลับมาร่วมงานหอไตรรำลึก'๔๘ กันต่อที่สันตือโศก

อ้อมแซ่บ รางงาน

